

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA KONINA**

**UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO**

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr 717
Rady Miasta Konina
z dnia 30 marca 2022 roku

Konin, 2022 r.

Opracowanie wykonano na zlecenie
Miasta Konina

przez

SoftGIS s.c.
51-315 Wrocław, ul. Mulicka 6/14
tel. (071) 345-92-51

MPZPlan Grzegorz Kołosionek
51-417 Wrocław, ul. Wronia 4a
tel. 513 099 225

Zespół autorski:

mgr inż. Radosław Jończak – główny projektant

mgr inż. Józefina Sobiegraj

mgr inż. Łukasz Pluskota

mgr inż. Grzegorz Kołosionek – główny projektant

mgr inż. Ewelina Leśniewska

inż. Wioletta Hanusiewicz

SPIS TREŚCI

CZEŚĆ I. WSTĘP	5
I.1. ZAŁOŻENIA STUDIUM	6
I.2. KONSTRUKCJA STUDIUM	8
CZEŚĆ II. UWARUNKOWANIA	11
II.1. TŁO PRZESTRZENNE I FUNKCJONALNE	12
II.2. MIESZKALNICTWO.....	18
II.2.1. Stan i jakość lokali mieszkalnych	21
II.2.2. Wyposażenie lokali mieszkalnych	22
II.2.3. Pozostałe uwarunkowania w zakresie zamieszkiwania	24
II.2.4. Programy mieszkaniowe i działania inwestycyjne w zakresie mieszkalnictwa	24
II.3. GOSPODARKA	25
II.3.1. Dane charakterystyczne przedsiębiorstw	28
II.3.2. Struktura wieku ludności z uwzględnieniem potencjału ekonomicznego i bezrobocia	29
II.3.3. Struktura użytkowników	32
II.3.4. Struktura własności gruntów	36
II.3.5. Usługi.....	37
II.4. ZIELEŃ, SPORT I REKREACJA	40
II.4.1. Zieleń	40
II.4.2. Sport i rekreacja	46
II.5. UWARUNKOWANIA KULTUROWE	47
II.5.1. Dziedzictwo kulturowe i zabytki	48
II.5.2. Dobra kultury współczesnej	80
II.5.3. Dobra kultury w obszarze rewitalizacji	80
II.5.3. Szlaki kulturowe	80
II.6. EDUKACJA I NAUKA	81
II.6.1. Przedszkola	81
II.6.2. Szkoły podstawowe	82
II.6.3. Szkoły ponadpodstawowe	83
II.6.4. Szkolnictwo wyższe	84
II.6.5. Edukacja – podsumowanie	84
II.7. OCHRONA ZDROWIA	85
II.8. BEZPIECZEŃSTWO	86
II.9. UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE	90
II.9.1. Uwarunkowania fizjograficzne – budowa geologiczna i ukształtowanie terenu	90
II.9.2. Uwarunkowania fizjograficzne – warunki klimatyczne.....	99
II.9.3. Uwarunkowania fizjograficzne – warunki wodne	101
II.9.4. Uwarunkowania fizjograficzne – gleby	111
II.9.5. Uwarunkowania ekologiczne – szata roślinna i zwierzęca	112
II.9.6. Uwarunkowania ekologiczne – obiekty i obszary chronione.....	115
II.9.7. Uwarunkowania sozologiczne – warunki aerosanitarne	122
II.9.8. Uwarunkowania sozologiczne – klimat akustyczny	124
II.9.9. Uwarunkowania sozologiczne – stan jakości wód	126
II.9.10. Uwarunkowania sozologiczne – stan jakości gleb	129
II.9.11. Uwarunkowania sozologiczne – promieniowanie elektromagnetyczne.....	131
II.9.12. Zagrożenia	132
II.10. UWARUNKOWANIA PLANISTYCZNE.....	138
II.10.1. Uwarunkowania w zakresie struktury przestrzennej miasta	138
II.10.2. Polityka przestrzenna miasta.....	140
II.10.3. Tereny zamknięte	153
II.11. UWARUNKOWANIA KOMUNIKACYJNE.....	154
II.11.1. Powiązania zewnętrzne	156

II.11.2. Powiązanie wewnętrzne.....	162
II.11.3. Komunikacja publiczna.....	163
II.11.4. Polityka parkingowa.....	166
II.11.5. Komunikacja piesza i rowerowa.....	167
II. 12. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA.....	168
II.12.1. Zaopatrzenie w wodę.....	169
II.12.2. Odprowadzanie ścieków i wód opadowych.....	170
II.12.3. Zaopatrzenie w energię elektryczną.....	171
II.12.4. Zaopatrzenie w gaz.....	172
II.12.5. Zaopatrzenie w ciepło.....	173
II.12.6. Gospodarka odpadami.....	174
II.12.7. Energia odnawialna.....	176
II.12.8. Podsumowanie w zakresie zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną.....	181
II. 13. REWITALIZACJA.....	181
II. 14. WNIOSKI WYNIKAJĄCE Z UWARUNKOWAŃ ORAZ POTRZEBY ROZWOJOWE MIASTA.....	184
II.14.1. Wnioski wynikające z analizy uwarunkowań miasta.....	184
II.14.2. Analiza demograficzna - prognoza.....	190
II.14.3. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.....	193

SPIS TABEL

Tabela 1. Analiza porównawcza w zakresie liczby ludności oraz powierzchni w wybranych miastach.....	7
Tabela 2. Zestawienie miast do analizy porównawczej.....	18
Tabela 3. Wyposażenie zasobu mieszkaniowego w instalacje.....	23
Tabela 4. Analizy porównawcze jakości zasobu mieszkaniowego Konina z innymi miastami.....	23
Tabela 5. Zestawienie liczby podmiotów gospodarczych z podziałem ze względu na ich wielkość.....	28
Tabela 6. Wskaźniki porównawcze w zakresie przedsiębiorstw.....	29
Tabela 7. Podział ludności i poziom bezrobocia.....	31
Tabela 8. Wskaźniki ekonomiczne.....	32
Tabela 9. Struktura użytków Miasta Konina.....	33
Tabela 10. Zabytki nieruchome Miasta Konina ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków.....	76
Tabela 11. Dane dotyczące przedszkoli w Koninie w 2017 r.....	81
Tabela 12. Dane dotyczące przedszkoli ogółem w 2017 roku.....	82
Tabela 13. Dane dotyczące szkół podstawowych publicznych i niepublicznych w Koninie.....	83
Tabela 14. Dane dotyczące szkół podstawowych ogółem w 2017 roku.....	83
Tabela 15. Dane dotyczące szkół ponadpodstawowych w Koninie.....	84
Tabela 16. Dane w zakresie ochrony zdrowia.....	86
Tabela 17. Dane w zakresie przestępstw za rok 2018.....	88
Tabela 18. Dane w zakresie przestępstw za rok 2018 - wskaźniki wykrywalności.....	89
Tabela 19. Dane w zakresie przestępstw za rok 2018 - porównanie wybranych miast.....	89
Tabela 20. Charakterystyka jcw p na obszarze Miasta Konina.....	104
Tabela 21. Pomniki przyrody na terenie Miasta Konina.....	119
Tabela. 22. Wynikowe klasy dla poszczególnych zanieczyszczeń dla strefy wielkopolskiej uzyskane w ocenie rocznej jakości powietrza w województwie wielkopolskim za 2018 r.....	123
Tabela 23. Wykaz obowiązujących planów miejscowych.....	151
Tabela 24. Wykaz opracowywanych planów miejscowych.....	151
Tabela 25. Wykaz terenów zamkniętych na obszarze Miasta Konina.....	154
Tabela 26. Analizy porównawcze dostępności do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i gazowej na rok 2017.....	181
Tabela 27. Analiza SWOT uwarunkowań.....	189
Tabela 28. Liczba ludności miasta Konin w latach 2000-2017.....	190
Tabela 29. Liczba ludności w podziale na płeć.....	190
Tabela 30. Saldo migracji [os.].....	191
Tabela 31. Przyrost naturalny [os.].....	191
Tabela 32. Prognoza liczny ludności do 2030 roku dla Miasta Konina.....	191

Tabela 33. Wybrane wskaźniki mieszkaniowe.....	194
Tabela 34. Wskaźniki mieszkaniowe na przestrzeni lat 2010-2017	194
Tabela 35. Wybrane wskaźniki przyjęte do analiz	196
Tabela 36. Obliczenie zapotrzebowania na zabudowę mieszkaniową.....	197
Tabela 37. Obliczenie zapotrzebowania na zabudowę usługową.....	198
Tabela 38. Obliczenie zapotrzebowania na zabudowę usług oświaty i wychowania	199
Tabela 39. Obliczenie zapotrzebowania na zabudowę przemysłową	200
Tabela 40. Zestawienie powierzchni terenów zainwestowanych w ramach obszarów zwartej zabudowy	202
Tabela 41. Podział terenów inwestycyjnych według poszczególnych przeznaczeń	202
Tabela 42. Chłonność zabudowy w obszarach zwartej zabudowy	203
Tabela 43. Bilans obszarów inwestycyjnych na poszczególne przeznaczenie w ramach zwartych obszarów zabudowy	203
Tabela 44. Powierzchnie obszarów objętych ustaleniami planów miejscowych poza obszarami zwartej zabudowy ..	204
Tabela 45. Bilans obszarów inwestycyjnych na poszczególne przeznaczenie w ramach obszarów objętych ustaleniami planów miejscowych poza obszarami zwartej zabudowy	205

SPIS RYSUNKÓW

Rys. 1. Schemat położenia administracyjnego	13
Rys. 2. Schemat stref funkcjonalno-przestrzennych	35
Rys. 3. Schemat środowiska przyrodniczego	45
Rys. 4. Schemat uwarunkowań kulturowych - zabytki.....	78
Rys. 5. Schemat uwarunkowań kulturowych – strefy ochrony konserwatorskiej.....	79
Rys. 6. Regiony fizycznogeograficzne na obszarze Miasta Konina.....	92
Rys. 7. Schemat zasobów naturalnych	97
Rys. 8. Zasięg JCWPd 62.....	107
Rys. 9. Schemat przepływu wód podziemnych w granicach JCWPd 62	109
Rys. 10. Zasięg JCWPd 71.....	110
Rys. 11. Schemat przepływu wód podziemnych w granicach JCWPd 71	111
Rys. 12. Schemat uwarunkowań przyrodniczych – formy ochrony przyrody.....	120
Rys. 13. Zasięg korytarzy ekologicznych w Koninie (rok 2012).....	122
Rys. 14. Zasięg korytarzy ekologicznych w Koninie (rok 2005).....	122
Rys. 15. Schemat zagrożeń powodziowych	134
Rys. 16. Schemat obszarów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych	136
Rys. 17. Schemat polityki przestrzennej – miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	152
Rys. 18. Mapa stanu budowy dróg – woj. Wielkopolskie, stan maj 2019 r.	157
Rys. 19. Schemat układu komunikacyjnego	160
Rys. 20. Schemat komunikacji zbiorowej w Koninie.	165
Rys. 21. Schemat OZE	180
Rys. 22. Schemat obszarów zwartej zabudowy.....	201

SPIS WYKRESÓW:

Wykres 1. Struktura użytkowania gruntów Miasta Konina	34
Wykres 2. Struktura gruntów zabudowanych i zurbanizowanych Miasta Konina	34
Wykres 3. Liczba ludności miasta Konin w latach 2000-2017	190
Wykres 4. Prognoza liczby ludności miasta Konin do roku 2030	192
Wykres 5. Przeciętna liczba osób przypadająca na mieszkanie.....	195
Wykres 6. Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę.....	195
Wykres 7. Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania	196

CZEŚĆ I. WSTĘP

I.1. ZAŁOŻENIA STUDIUM.

Zasadniczym czynnikiem wpływającym na zrównoważony rozwój miast jest zagospodarowanie przestrzenne obszarów, które winno następować w taki sposób, aby rozwój przestrzenny wynikał z korelacji czynników społecznych, ekonomicznych, gospodarczych, przyrodniczych, kulturowych i politycznych.

To, co od wieków decydowało o powstawaniu i rozwoju miast to koncentracja. Koncentracja ułatwiała wymianę handlową, budowę infrastruktury służącej mieszkańcom, budowę fortyfikacji obronnych. Miasta sprawiały, że ludzkość rozwijała się szybciej. Przez wieki ulegały przeobrażeniom, wynikającym z aktualnych potrzeb, możliwości inwestycyjnych. Przez te wszystkie stulecia nie zmieniło się jednak jedno. Nie zmienił się czynnik skłaniający ludzi do zakładania i budowy miast, jakim jest potrzeba koncentracji systemu osadniczego. Obserwowany w ostatnich czasach efekt „rozlewania się miast”, jest procesem nienaturalnym z punktu widzenia ich genezy. Dekoncentracja struktur miejskich powoduje to, że zachodzące procesy wymiany, przepływu ludności stają się nieekonomiczne, trwają dłużej, powodują spowolnienie procesów rozwojowych. W konsekwencji spada atrakcyjność zamieszkiwania, ztraca się to, co stanowi o niewątpliwym walorze życia w mieście. Sama struktura osadnicza ulega z czasem degradacji. Jest to jednak zjawisko naturalne, gdyż zmieniają się zapotrzebowania, starzeje się infrastruktura, starzeje się zabudowa. Polityka ekspansywna nie jest jednak właściwym rozwiązaniem, gdyż jest polityką nienaturalną z punktu widzenia genezy rozwoju miast. Dlatego też obserwowane w krajach zachodniej Europy, a ostatnimi czasy również w Polsce, prowadzenie procesów rewitalizacyjnych jest właściwym krokiem dla dalszego rozwoju. Taki też cel przyświeca władzom Konina, aby dalszy rozwój był prowadzony w sposób uwzględniający naturalne determinanty stanowiące podstawę do powstania i rozwoju miasta. Celem nadrzędnym do tworzenia kierunków polityki przestrzennej jest prowadzenie świadomej polityki przestrzennej, w sposób ukierunkowujący paradygmat postępowania na myślenie o dobru mieszkańców, poprawie jakości i standardu życia, prowadzenie procesów rewitalizacyjnych, przekształceń struktur zdegradowanych tak, aby móc ponownie wykorzystać istniejący potencjał miejsca i istniejące zagospodarowanie. Nie bez znaczenia dla dalszego rozwoju miasta jest również wykorzystanie potencjału kulturowego, historycznego, które stanowią elementy istotne w budowaniu tożsamości kulturowej i identyfikowaniu się społeczeństwa Konina ze swoim miastem.

Konin wskutek wielu przemian administracyjnych utracił swoją rolę miasta wojewódzkiego (w latach 1975-1998 był siedzibą województwa konińskiego), a wskutek przemian gospodarczych oraz rozwoju energetyki i przemysłu ciężkiego, przy tym i konieczności rozwoju sektora MSP, zaczął poszukiwać nowej drogi rozwoju.

Konin to miasto o dużym potencjale. Pod względem ludności na koniec 2018 r. było trzecim ośrodkiem miejskim w województwie wielkopolskim (po Poznaniu i Kaliszu, przed Piłą i Ostrowem Wielkopolskim) oraz trzecim pod względem powierzchni (po Poznaniu i Pile, przed Kaliszem i Ostrowem Wielkopolskim). W związku z tym prowadzona polityka

przestrzenna rzutuje zarówno na mieszkańców samego Konina, jak i gminy sąsiednie, w tym w ramach całej Aglomeracji Konińskiej.

Lp.	Miasto	Liczba ludności	Powierzchnia (km ²)	Gęstość zaludnienia (os./km ²)
1.	Poznań	536 438	261,8	2049,0
2.	Kalisz	100 975	69,42	1454,6
3.	Konin	74 151	82,2	902,1
4.	Piła	73 398	102,68	714,8
5.	Ostrów Wielkopolski	72 050	41,9	1719,6

Tabela 1. Analiza porównawcza w zakresie liczby ludności oraz powierzchni w wybranych miastach
źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS, 2018 r.

W związku z niekorzystnymi procesami społeczno-ekonomicznymi, jakie miały miejsce po okresie transformacji społecznej i trudnościami z dostosowaniem się lokalnej ludności do nowych realiów i zmian, podjęto szereg działań ukierunkowanych na aktywizację mieszkańców, a także stworzenie nowych perspektyw rozwojowych.

Próbie zdiagnozowania i wskazania kierunków rozwoju głównych obszarów problemowych podjęto przy opracowaniu Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023, przyjętego uchwałą Nr 586 Rady Miasta Konina z dnia 29 listopada 2017 roku. W Programie wyznaczony został obszary rewitalizacji (Obręb Starówka), zdiagnozowany jako obręb o bardzo wysokim poziomie degradacji społecznej, w którym to określono główne problemy związane z zagospodarowaniem, strukturą ludności i ich potencjałem. Przyjęcie i wdrażanie Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina, stało się przyczynkiem do całościowej przebudowy polityki przestrzennej miasta, określenia potrzeb i możliwości rozwojowych Konina.

Rewitalizacja jest szczególnie związana z przemianami przestrzennymi obszaru, w związku z tym całościowe i kompleksowe podejście do problemu jest najważniejsze, z uwagi na fakt, iż sam obszar rewitalizacji nie funkcjonuje jako jednostka wyjęta z ogólnej struktury miasta.

W związku z powyższym niniejszy dokument w sposób kompleksowy dokonuje oceny systemu funkcjonowania miasta, bazując na przeprowadzonych w tym celu analizach, których wyniki stanowiły podstawę do określenia kierunków polityki przestrzennej Konina, ze szczególnym uwzględnieniem prowadzonego procesu rewitalizacji.

Na cele niniejszego opracowania wykorzystano podział Konina na obręby geodezyjne wykorzystany w dokumencie *Pogłębiona diagnoza społeczno-gospodarcza obszaru rewitalizacji*, która wraz z konsultacjami społecznymi z udziałem interesariuszy procesu rewitalizacji była poprzedzeniem opracowania LPR.

I.2. KONSTRUKCJA STUDIUM.

Dokument składa się zasadniczo z sześciu głównych części. Są nimi:

Wstęp.

Część ta zawiera definicję ogólnych założeń dokumentu. Z krótkim rysem uwarunkowań wpływających na obecną sytuację miasta.

Uwarunkowania.

Część ta stanowi syntetycznie zebrane uwarunkowania miasta, mające wpływ na jakość życia mieszkańców, którego podnoszenie jest priorytetem zadań władz gminy. Elementy podlegające analizie funkcjonalnej dotyczyły: zamieszkiwania, gospodarki, środowiska, zieleni, turystyki, kultury i dziedzictwa, społecznej sfery życia mieszkańców (edukacji i nauki, ochrony zdrowia, bezpieczeństwa), infrastruktury i komunikacji. Omówione zostały także uwarunkowania związane z podjętymi działaniami w zakresie rewitalizacji, która wskutek niekorzystnych przemian społeczno-gospodarczych miasta, jest jednym z narzędzi warunkujących jego przyszły rozwój, poprzez wyprowadzenie ze stanu kryzysowego obszarów o szczególnym nagromadzeniu niekorzystnych zjawisk. Końcowym elementem tej części Studium jest określenie potrzeb i możliwości rozwojowych gminy przy uwzględnieniu zbiorczego zestawienia (analizy SWOT) omówionych wcześniej uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych miasta i dokonanej prognozy demograficznej. W wyniku przeprowadzonych analiz dokonano wielkościowego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę w zakresie terenów: mieszkaniowych, przemysłowych i usługowych.

Wizja, misja oraz cel strategiczny i cele operacyjne rozwoju miasta.

Część ta zawiera opis wizji i misji rozwoju. Realizacja ich nastąpić ma przez wskazane cele strategiczne w oparciu o przyjęte cele operacyjne.

Kierunki.

W części tej przedstawiono główne kierunki rozwoju miasta. Wskazane zostały one poprzez określenie docelowej struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta z przypisaniem obszarom funkcjonalnym określonych przeznaczeń oraz wskaźników architektoniczno-urbanistycznych i innych zasad ich funkcjonowania. W dalszej części, ogólnomiejska polityka przestrzenna miasta została podzielna na kilka polityk rozwojowych, szczególnie istotnych z punktu widzenia jego rozwoju. Są to polityki: mieszkaniowa, gospodarczo-usługowa, środowiska i zieleni, przestrzeni publicznych, dziedzictwa kulturowego, w tym rewitalizacji, infrastruktury technicznej, transportu. W końcowej części określono kierunki rozwoju miasta w zakresie pozostałych kwestii wynikających z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Synteza i uzasadnienie.

Część ta jest swoistym podsumowaniem uwarunkowań i przyjętych kierunków z uzasadnieniem przyjętych rozwiązań. Synteza nie stanowi podstawy do weryfikacji ustaleń planu miejscowego pod kątem zgodności z ustaleniami Studium.

Istniejące uwarunkowania oraz ustalone kierunki zagospodarowania zostały przedstawione również na załącznikach graficznych.

Do uwarunkowań:

Rysunek nr 1. Uwarunkowania przestrzenne – zagospodarowanie terenu

Rysunek nr 2. Uwarunkowania przestrzenne – uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe

Rysunek nr 3. Uwarunkowania przestrzenne – uwarunkowania kulturowe

Rysunek nr 4. Uwarunkowania przestrzenne – infrastruktura komunikacyjna, infrastruktura techniczna

Rysunek nr 5. Uwarunkowania przestrzenne – uwarunkowania planistyczne

Rysunek nr 6. Uwarunkowania przestrzenne – stan prawny gruntów

Do kierunków:

Rysunek nr 7. Kierunki zagospodarowania przestrzennego

Studium zostało podzielone na:

1. **Części** - numerowane symbolami cyfr rzymskich (I-V).
2. **Rozdziały** - których numer występuje po numerze części, oznaczane symbolami cyfr arabskich 1, 2, itd.
3. **Podrozdziały** - oznaczane numerami cyfr arabskich np. 1.1.

Przyjęte skróty:

1. *Diagnoza* - "Pogłębiona diagnoza społeczno-gospodarcza obszaru rewitalizacji" z 2016 r., poprzedzająca sporządzenie Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023, przyjętego Uchwałą Nr 586 Rady Miasta Konina z dnia 29 listopada 2017 r.
2. *EFRR* - Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego.
3. *GUS* - Główny Urząd Statystyczny.
4. *LPR* - "Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023", przyjęty Uchwałą Nr 586 Rady Miasta Konina z dnia 29 listopada 2017 r.
5. *POS* – „Program ochrony środowiska dla Miasta Konina na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024”, przyjęty Uchwałą Nr 559 Rady Miasta Konina z dnia 27 września 2017 r.
6. *PZPWW* - "Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego", przyjęty Uchwałą Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. wraz z załącznikami.

7. *Strategia Rozwoju OFAK* - "Strategia Rozwoju Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej", przyjęta Uchwałą Nr XLV/387/2014 Rady Powiatu Konińskiego z dnia 30 października 2014 r.
8. *Strategia Rozwoju* - "Strategia Rozwoju Konina Plan 2020-2030", przyjęta Uchwałą Nr 293 Rady Miasta Konina z dnia 22 stycznia 2020 r.

CZEŚĆ II. UWARUNKOWANIA

II.1. TŁO PRZESTRZENNE I FUNKCJONALNE

Miasto Konin usytuowane jest w centralnej części Polski, we wschodniej części województwa wielkopolskiego, nad rzeką Wartą. Konin jest to miasto na prawach powiatu, siedziba powiatu konińskiego. Miasto sąsiaduje od północy z gminą miejsko-wiejską Ślesin, od wschodu z gminą wiejską Kramsk, od południowego wschodu z gminą wiejską Krzymów, od południa i południowego zachodu z gminą wiejską Stare Miasto, od zachodu z gminą miejsko-wiejską Golina i z gminą wiejską Kazimierz Biskupi.

Zgodnie z podziałem administracyjnym miasta występuje w nim 19 obrębów:

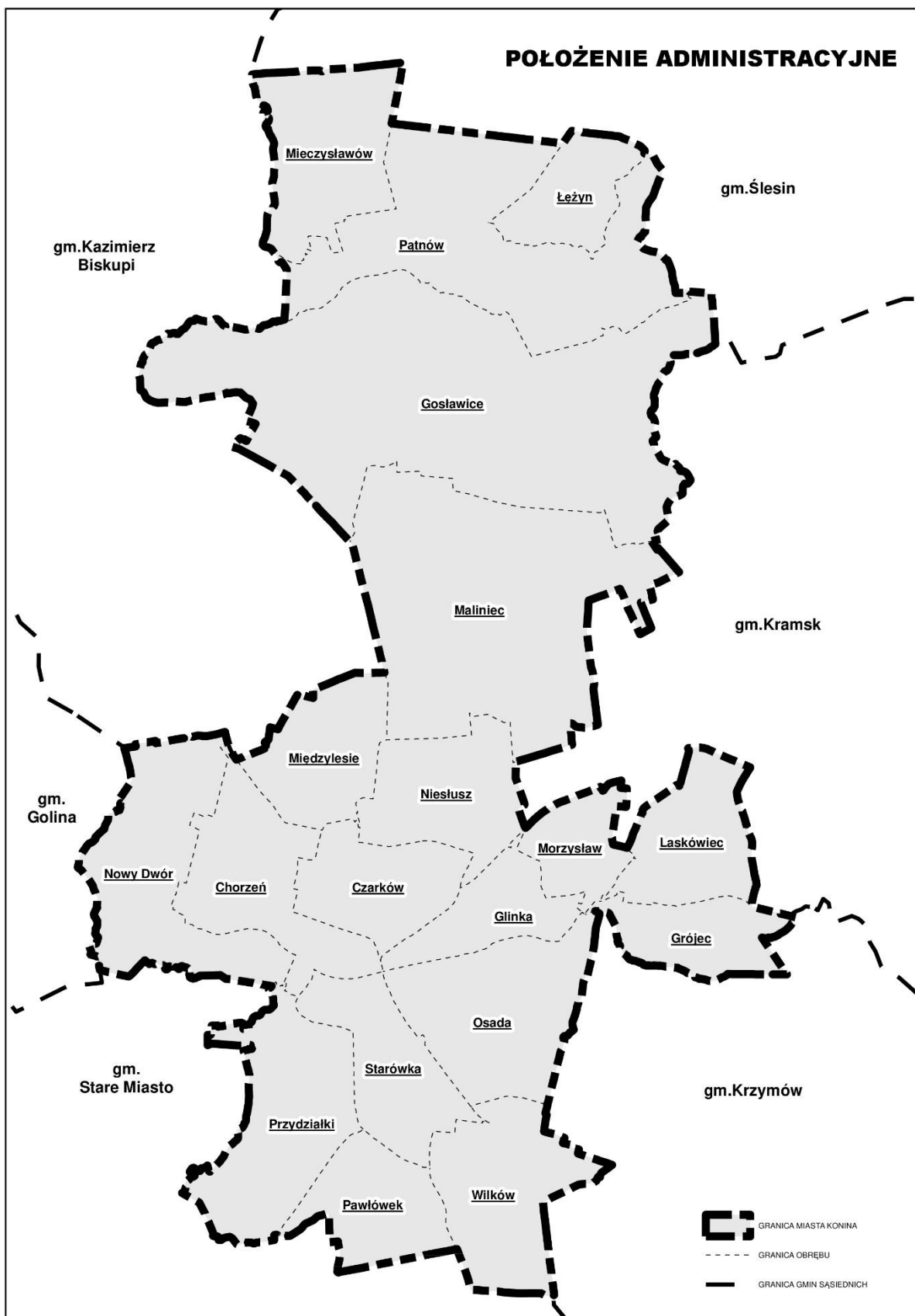
a) część lewobrzeżna (tzw. stary Konin):

- Wilków (Górka), o łącznej powierzchni 373,38 ha;
- Pawłówek (Osiedle Armii Krajowej, Osiedle Józefa Bema), o łącznej powierzchni 249,85 ha;
- Przydziałki (Krykawka, Osiedle Romana Dmowskiego, Osiedle Władysława Sikorskiego, Osiedle Przydziałki, Osiedle Jana Zemelki), o łącznej powierzchni 423,85 ha;
- Starówka (Przedmieście Kolskie, Wyspa Pocijewe - zachodnia część), o łącznej powierzchni 279,93 ha;
- Osada (Wyspa Pocijewe - wschodnia część), o łącznej powierzchni 431,02 ha;

b) część prawobrzeżna (tzw. nowy Konin):

- Nowy Dwór (Kaszuba), o łącznej powierzchni 470,14 ha;
- Chorzeń, o łącznej powierzchni 362,73 ha;
- Czarków (Osiedle I, Osiedle II, Osiedle III, Osiedle IV im. Legionów, Os. Zatorze), o łącznej powierzchni 259,20 ha;
- Glinka (Osiedle Glinka, Osiedle V, Osiedle Va Kurów), o łącznej powierzchni 193,73 ha;
- Morzysław, o łącznej powierzchni 156,72 ha;
- Grójec (Gąsawy), o łącznej powierzchni 202,25 ha;
- Laskówiec, o łącznej powierzchni 270,36 ha;
- Niesłusz (Marantów), o łącznej powierzchni 309,34 ha;
- Międzylesie, o łącznej powierzchni 271,02 ha;
- Maliniec (Sulanki), o łącznej powierzchni 1 048,56 ha;
- Gosławice (Gaj), o łącznej powierzchni 1 563,23 ha;
- Mieczysławów (Beniów, Janów), o łącznej powierzchni 367,94 ha;
- Pątnów, o łącznej powierzchni 800,87 ha;
- Łęczyn (osiedle Cukrownia Gosławice), o łącznej powierzchni 185,08 ha.

Położenie Miasta Konina wiąże się ze znacznym oddaleniem od większych ośrodków miejskich, stanowiących ważne ośrodki gospodarcze. Odległość do Bydgoszczy wynosi około 120 km, do Łodzi – około 110 km, do Poznania – około 105 km, do Warszawy – około 220 km, do Wrocławia – około 175 km, do Gdańska – ok. 290 km.

Rys. 1. Schemat położenia administracyjnego
 źródło: opracowanie własne

Pod względem komunikacyjnym Miasto Konin posiada korzystne położenie. Promienisty układ głównych dróg (drogi krajowe nr 25, 72 i 92) powoduje jednak spiętrzenie komunikacji, w tym tranzytowej, bez możliwości objazdu w Mieście Koninie.

Podstawę szkieletu układu komunikacyjnego stanowią:

- droga krajowa nr 25, relacji: Bobolice - Oleśnica,
- droga krajowa nr 72, relacji: Konin - Rawa Mazowiecka,
- droga krajowa nr 92, relacji: Rzepin - Kałuszyn,
- droga wojewódzka nr 264, relacji: Sławoszewek - Konin,
- droga wojewódzka nr 266, relacji: Konin - Ciechocinek,
- droga powiatowa nr 3096P, relacji: (Podbiel) granica powiatu konińskiego - Rzgów - Zastruże - Babia - Osieczka - Sławsk - Rumin - Posoka – Konin,
- droga powiatowa nr 3209P, relacji: droga powiatowa 3210P - Różopole - Pówiosek Stary - Wąsosze - Konin,
- droga powiatowa nr 3211P, relacji: Konin (Maliniec) - Anielew - Grąblin - droga powiatowa 3210P,
- droga powiatowa nr 3212 P, relacji: Konin (Niesłusz) - Rudzica - droga powiatowa 3211P,
- droga powiatowa nr 3222 P, relacji: Droga wojewódzka 264 - Wola Łaszczoza - Wieruszew - Konin (Gosławice),
- droga powiatowa nr 3223 P, relacji: Droga wojewódzka 264 - Kamienica Majątek - Konin (Pątnów),
- droga powiatowa nr 6046P, relacji: (granica miasta) - Janowska,
- droga powiatowa nr 6047P, relacji (skrzyżowanie Ks. Dominika Jędrzejewskiego) - Muzealna - Gosławicka - (skrzyżowanie Przemysłowa)
- droga powiatowa nr 6048P, relacji: (skrzyżowanie Przemysłowa) - Marantowska - (granica miasta),
- droga powiatowa nr 6049P, relacji: (skrzyżowanie Przemysłowa) - Okólna - Harcerska - (skrzyżowanie Staromorzyśławska),
- droga powiatowa nr 6050P, relacji: (granica miasta) - Staromorzyśławska - Jerzego Popiełuszki - (skrzyżowanie Jana Pawła II),
- droga powiatowa nr 6051P, relacji: (skrzyżowanie Okólna, Harcerska) - Sosnowa - (skrzyżowanie Wyzwolenia),
- droga powiatowa nr 6052P, relacji: (Tory PKP) - Wyzwolenia - (skrzyżowanie Kardynała Stefana Wyszyńskiego),
- droga powiatowa nr 6053P, relacji: (skrzyżowanie Kleczewska) - Ignacego Paderewskiego - (skrzyżowanie Przemysłowa),
- droga powiatowa nr 6054P, relacji: (granica miasta) - Zakładowa - (skrzyżowanie Kleczewska),
- droga powiatowa nr 6055P, relacji: (skrzyżowanie Kleczewska) - Fryderyka Chopina - (skrzyżowanie Ignacego Paderewskiego),
- droga powiatowa nr 6056P, relacji: (skrzyżowanie Spółdzielców) - Maksymiliana Kolbego - Kolejowa - 11 listopada - Zakole - (skrzyżowanie okólna),
- droga powiatowa nr 6057P, relacji: (skrzyżowanie 11 listopada) - Przyjaźni - (skrzyżowanie Kardynała Stefana Wyszyńskiego),

- droga powiatowa nr 6058P, relacji: (skrzyżowanie Kolejowa) - Energetyka - (skrzyżowanie Bydgoska),
- droga powiatowa nr 6059P, relacji: (skrzyżowanie Kolejowa) - Dworcowa - (skrzyżowanie Poznańska),
- droga powiatowa nr 6060P, relacji: (skrzyżowanie Poznańska) - Spółdzielców - Aleje 1-go Maja - (skrzyżowanie Przemysłowa, Kardynała Stefana Wyszyńskiego),
- droga powiatowa nr 6061P, relacji: (skrzyżowanie Poznańska) - Hurtowa - (tory PKP),
- droga powiatowa nr 6062P, relacji: (skrzyżowanie Jana Pawła II) - Grójecka - (granica miasta),
- droga powiatowa nr 6063P, relacji: (skrzyżowanie Poznańska) - Wojska Polskiego - (skrzyżowanie plac Wolności),
- droga powiatowa nr 6064P, relacji: (skrzyżowanie Trasa Warszawska) - Osada - (granica miasta),
- droga powiatowa nr 6065P, relacji: (skrzyżowanie Nadrzeczna) - Marii Dąbrowskiej - (skrzyżowanie Zagórowska),
- droga powiatowa nr 6066P, relacji: (skrzyżowanie, Marii Kownackiej) - Romana Dmowskiego - Stanisława Staszica - Kościelna - (skrzyżowanie Wał Tarejwy),
- droga powiatowa nr 6067P, relacji: (skrzyżowanie Nadrzeczna, Zofii Urbanowskiej) - Tadeusza Kościuszki - (skrzyżowanie Zagórowska, Solna, Jarosława Dąbrowskiego),
- droga powiatowa nr 6068P, relacji: (skrzyżowanie Tadeusza Kościuszki) - Adama Mickiewicza - (skrzyżowanie pl. Zamkowy, Westerplatte),
- droga powiatowa nr 6069P, relacji: (skrzyżowanie Zofii Urbanowskiej) - Jana Kilińskiego - (skrzyżowanie Szarych Szeregów),
- droga powiatowa nr 6070P, relacji: (skrzyżowanie Adama Mickiewicza, Westerplatte, Słowackiego, Targowa) - pl. Zamkowy - (Zamkowa - skrzyżowanie Stanisława Staszica),
- droga powiatowa nr 6071P, relacji: (skrzyżowanie Mikołaja Kopernika) - PCK - (skrzyżowanie pl. Zamkowy, Zamkowa),
- droga powiatowa nr 6072P, relacji: (skrzyżowanie Zofii Urbanowskiej, Wojska Polskiego, Krótka, Śliska, Wiosny Ludów) - pl. Wolności - (skrzyżowanie 3 Maja),
- droga powiatowa nr 6073P, relacji: (skrzyżowanie Wojska Polskiego) - Wodna - (skrzyżowanie Żwirki i Wigury),
- droga powiatowa nr 6074P, relacji: (skrzyżowanie pl. Wolności) - 3 Maja - (skrzyżowanie Jarosława Dąbrowskiego, Kolska),
- droga powiatowa nr 6075P, relacji: (skrzyżowanie Stanisława Staszica, Mikołaja Kopernika) - Szarych Szeregów - (skrzyżowanie Wał Tarejwy),
- droga powiatowa nr 6076P, relacji: (skrzyżowanie 3 Maja) - Żwirki i Wigury - (skrzyżowanie Wał Tarejwy),
- droga powiatowa nr 6077P, relacji: (skrzyżowanie Trasa Warszawska) - Grunwaldzka - (skrzyżowanie Kościelna),
- droga powiatowa nr 6078P, relacji: (skrzyżowanie Grunwaldzka) - Wał Tarejwy - Świętojańska - (skrzyżowanie Europejska),
- droga powiatowa nr 6079P, relacji: (skrzyżowanie Jarosława Dąbrowskiego) - Kaliska - Szpitalna - (granica miasta),
- droga powiatowa nr 6080P, relacji: (skrzyżowanie Trasa Warszawska) - Kamienna - Brzozowa - (skrzyżowanie Świętojańska),
- sieć dróg gminnych.

Na południe od Konina przebiega autostrada A2, łącząca Warszawę z Poznaniem, będąca częścią międzynarodowej trasy Berlin-Moskwa, co stanowi o niewątpliwym atucie miasta.

Przez obszar miasta przebiega magistrala kolejowa E20 Berlin-Moskwa, obsługiwana przez stację kolejową i osiem przystanków normalnotorowych, z czego tylko jeden obsługuje pasażerów.

Konińska stacja do 2013 roku była stacją węzłową, na której krzyżowały się dwie linie kolejowe – dwutorowa, magistralna, zelektryfikowana linia kolejowa nr 3 oraz jednotorowa nieelektryfikowana linia znaczenia miejscowego, oznaczona do kwietnia 2013 roku numerem 388. Torowisko po linii zostało przekształcone w ciąg bocznicowy Konin – Pątnów, tor 1P. Linia nr 3 obsługuje zarówno ruch pasażerski, jak i towarowy, natomiast dawna linia 388, od zawieszenia ruchu pasażerskiego w 1996 roku, obsługuje tylko pociągi towarowe. W 2014 r. zlikwidowano perony przystanku Pątnów Elektrownia, a w styczniu 2015 rozebrano torowisko na odcinku Pątnów – Kazimierz Biskupi oraz zlikwidowano perony przystanku Pątnów.

Istniejąca od 1914 roku w Koninie część linii wąskotorowej Anastazewo – Konin Wąskotorowy została, wraz z przystankami, rozebrana w 1965 roku z uwagi na budowę przez KWB Konin odkrywki Kazimierz Południe.

Zgodnie z *KPZK* Konin został zaliczony do miast stanowiących ośrodki subregionalne. Są to miasta będące miastami na prawach powiatu, które nie zostały wymienione w kategorii ośrodków metropolitalnych i regionalnych, dawne miasta wojewódzkie niebędących miastem na prawach powiatu, miasta powyżej 50 tys. mieszkańców oraz istotne węzły transportowe, ośrodki przemysłowe i naukowe.

W ramach kierunków działań polityki przestrzennej na rzecz poprawy spójności wewnętrznej kraju Konin jest zaliczony do obszarów, w których główne kierunki działań powinny koncentrować się na zwiększaniu dostępności do usług podstawowych oraz rozwoju systemu komunikacyjnego.

Zgodnie z *PZPWW* Konin został zdefiniowany jako ośrodek subregionalny, który ze względu na swoje znaczenie w regionie, tworzy z pozostałymi tego typu ośrodkami, sieć subregionalnych biegunów wzrostu. Miasta te wraz z powiązаныmi funkcjonalnie i przestrzennie gminami wyróżniają się potencjałem społecznym i gospodarczym. Ośrodki te skupiają szereg instytucji administracji, specjalistycznych usług zdrowia czy edukacji. Są również miejscami koncentracji potencjału gospodarczego. Ponadto *PZPWW* wskazuje Miasto Konin jako jeden z obszarów powiązań sieci osadniczej Wielkopolski z obszarami położonymi w sąsiednich regionach, których zakres obsługi wykracza poza granice województwa wielkopolskiego.

Konin jest miastem będącym liderem Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej. Aglomeracja Konińska powstała dzięki realizacji projektu „Aglomeracja konińska – współpraca JST kluczem do nowoczesnego rozwoju gospodarczego” współfinansowanego przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007 – 2013. Obszar Funkcjonalny Aglomeracja Konińska zajmuje powierzchnię 1660 km², i składa się z Miasta Konina, ośrodka o charakterze subregionalnym oraz powiatu konińskiego, w skład którego

wchodzi 14 gmin, wśród nich 5 gmin miejsko - wiejskich (Golina, Kleczew, Rychwał, Sompolno, Ślesin), 9 gmin wiejskich: Grodziec, Kazimierz Biskupi, Kramsk, Krzymów, Rzgów, Skulsk, Stare Miasto, Wierzbinek, Wilczyn. Dokumentami określającymi najważniejsze kierunki działań rozwojowych w granicach Aglomeracji jest *Strategia rozwoju Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej* oraz *Studium rozwoju gospodarczego OFAK wraz z programem promocji terenów inwestycyjnych*.

W ramach działania Aglomeracji, Konin został określony jako centrum Aglomeracji i jej wiodące miasto, jako lider w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych. Dominująca rola Konina w Aglomeracji wynika zarówno z jego potencjału społecznego i ekonomicznego, a także odbierania wizerunku całej Aglomeracji przez pryzmat lidera.

Powołanie Aglomeracji miało na celu integrację działań publicznych i utrwalenie potencjału rozwojowego Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej (OFAK). Utworzenie Aglomeracji Konińskiej umożliwiło także identyfikację wspólnych celów rozwojowych obszaru funkcjonalnego, wzmocnienie istniejącej współpracy partnerów samorządowych, a także promowanie terytorialno-funkcjonalnego podejścia do polityki regionalnej. Zintegrowanie polityk poszczególnych gmin ku wspólnemu celowi, staje się nadrzędnym i jednocześnie najtrudniejszym celem funkcjonowania Aglomeracji Konińskiej.

W ujęciu przestrzennym Konin jest miastem wyraźnie rozdzielonym przestrzennie. Podział miasta na dwie części wynika z przebiegu rzeki Warty, która dzieli miasto na część lewobrzeżną (tzw. Stary Konin) i prawobrzeżną (tzw. Nowy Konin). Historyczny rozwój Konina jest związany ze Starym Koninem, który już w średniowieczu był ważnym węzłem komunikacyjnym łączącym północ kraju z południem i wschodnią część z zachodnią. O tym, że zawsze przez Konin przebiegały ważne szlaki handlowe świadczy dumnie wznoszący się w centrum dawnego Konina słup drogowy z XII wieku, wyznaczający niegdyś połowę drogi między Kaliszem a Kruszwicą. O rozwoju i rozbudowie Nowego Konina zdecydował rozwój przemysłu, na co wpływ miał sektor wydobywczy, energetyczny i branża metalurgiczna. W Koninie osiedlili się ludzie z całej Polski, a rozwój przemysłu spowodował powstanie praktycznie nowego miasta.

Bariera, jaką jest rzeka Warta i wyspa Pocijewe wymusiła podział miasta na Stary i Nowy Konin i przyczyniła się do ukształtowania niejednorodnej struktury funkcjonalno-przestrzennej, w której Stare Miasto utraciło częściowo funkcję centrotwórczą, na rzecz Nowego Konina.

Urbanizacja prawobrzeżnej części miasta i rozwój przemysłu, stał się niewątpliwie przyczyną degradacji Starego Konina. W wyniku przeprowadzonych analiz w ramach opracowania dokumentów związanych z rewitalizacją wyraźnie zauważono, iż podział ten przyczynił się do wystąpienia szeregu negatywnych zjawisk, „... *Taki układ przestrzenno-funkcjonalny znacząco utrudniał kreowanie centrotwórczej roli obrębu Starówka, co w konsekwencji doprowadziło do przeniesienia się „rzeczywistego” centrum do prawobrzeżnej części Konina. Utrata przez ten obręb funkcji centrotwórczej i scalającej miasto spowodowała szereg negatywnych zjawisk i w konsekwencji doprowadziła do stanu*

kryzysowego oraz konieczności podjęcia działań mających na celu rewitalizację ww. obszaru.”.¹

Po przemianach gospodarczo-ustrojowych w Polsce, gospodarka regionu opierała się nadal na branży energetycznej i metalurgicznej, nie dywersyfikowała. W konsekwencji spowodowało to szereg zjawisk wpływających niekorzystnie na rynek pracy (brak zróżnicowania ofert pracy, niska przedsiębiorczość, bezrobocie), co doprowadziło do masowej emigracji ludności i zaburzyło wszystkie procesy demograficzne. Brak perspektyw dla młodych mieszkańców pociągnął za sobą cały szereg różnego typu zjawisk niepożądanych w sferze społecznej. Obecnie zjawiska te widoczne są w stałym spadku liczby ludności (od roku 2001) i postępującym się starzeniu konińskiego społeczeństwa. Poszczególne zjawiska w kontekście całego miasta, jak i ich wpływu na wartości marginalnych zjawisk zostaną omówione w dalszej części opracowania.

Dla części analiz przeprowadzonych w ramach Studium, wykorzystano do porównań dane dotyczące miast: **Gniezno, Leszno, Piła, Kalisz, Ostrów Wielkopolski**, jako miast, które PZPWW definiuje, obok Konina, jako ośrodek subregionalnym. Ośrodki te tworzą sieć subregionalnych biegunów wzrostu i są miejscami koncentracji potencjału gospodarczego. Do porównania zestawiono także Kalisz i Ostrów Wielkopolski – miasta tworzące dwubiegunowy ośrodek regionalny.

Lp.	Miasto	Liczba ludności	Powierzchnia (km ²)	Gęstość zaludnienia (os./km ²)
1.	Konin	74 834	82,2	910,4
2.	Gniezno	68 943	40,6	1 715,5
3.	Leszno	64 197	31,9	2 012,4
4.	Piła	73 791	102,68	718,7
5.	Kalisz	101 625	69,42	1 463,9
6.	Ostrów Wielkopolski	72 364	41,9	1 727,1

Tabela 2. Zestawienie miast do analizy porównawczej
źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS, 2017 r.

II.2. MIESZKALNICTWO

Chęć posiadania własnego mieszkania o odpowiednim standardzie i jakości zamieszkiwania, jest jednym z głównych elementów determinujących życie i dążenia człowieka.

Mieszkalnictwo służy zaspokojeniu podstawowych potrzeb człowieka, polegających na śnie, odpoczynku, odżywianiu. Daje poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji.

¹ Lokalny program rewitalizacji miasta konina na lata 2016-2023, stanowiąca załącznik do Uchwały Nr 586 Rady Miasta Konina z dnia 29 listopada 2017 roku

Warunki mieszkaniowe mają także nieodzowny wpływ na stan zdrowia, kształtowanie relacji międzyludzkich. Zmieniające się standardy zamieszkiwania determinują w części kształtowanie wzorców zachowania i stylu życia.

Mieszkalnictwo jest jednym z najważniejszych aspektów kształtowania polityki rodzinnej. Poprzez poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji może mieć wpływ na liczbę urodzeń. Wskazują na to badania przeprowadzone przez CBOS w latach 2000-2012, gdzie od 48%

do 76% respondentów wskazywało, że złe warunki mieszkaniowe mają wpływ na malejącą liczbę urodzeń.

Powyższe wskazuje na bardzo ważną rolę mieszkalnictwa, jego standardu i jakości w kształtowaniu procesów demograficznych.

Obszar Konina jest stosunkowo zróżnicowany pod względem rodzaju zabudowy występującej w poszczególnych jego częściach, co jest nierozdzielnie związane w faktem stopniowego „doklejania” do tkanki miejskiej kolejnych obszarów oraz ekspansji miasta z części lewobrzeżnej (tzw. Stary Konin) i powstania prawobrzeżnej jego części (tzw. Nowy Konin). Często były to jednostki przestrzenne, które posiadały swoistą funkcję i rolę, nie rzadko powiązaną z kopalniami oraz przemysłem wydobywczym, energetycznym i metalurgicznym. W związku z powyższym zarówno rodzaj zabudowy, sposób lokacji przestrzennej, architektura budynków, różnią się w poszczególnych częściach Konina.

Analizując przeznaczenie i sposób zabudowy poszczególnych obrębów geodezyjnych zauważyć można, iż podział nie nawiązuje do istniejącego układu funkcjonalno-przestrzennego. Wydzielone obręby geodezyjne często obejmują niepowiązane ze sobą i zróżnicowane pod względem zabudowy lub pełnionych funkcji osiedla. Wyraźnie zaznacza się podział na dwie części oddzielone rzeką Wartą.

Lewobrzeżna część miasta (Stary Konin) tworzą:

- Starówka z zabudową śródmiejską, pełniącą funkcje usługowo-mieszkaniowe,
- Przydziałki, Pawłówek i Wilków z zabudową mieszkaniową, obejmujące osiedla o zróżnicowanej zabudowie (jednorodzinnej willowej – Osiedle Dmowskiego, Osiedle Zemełki, jednorodzinnej mieszanej – Wilków, mieszanej – Osiedle Armii Krajowej, wielorodzinnej blokowej – Osiedle Sikorskiego),
- Osada z zabudową siedliskową i rozproszoną (zabudowa zagrodowa), pełniącą funkcje rolniczo-mieszkaniowe.

Prawobrzeżną część miasta (Nowy Konin) tworzą:

- Czarków i Glinka z zabudową wielorodzinną blokową tworzącą duże osiedla mieszkaniowe (Osiedle I, Osiedle II, Osiedle III, Osiedle IV, Osiedle V, Osiedle Va czy Osiedle Zatorze).
- zachodnia część Czarkowa obejmuje rozległe tereny przemysłowe położone po obu stronach linii kolejowej w stronę Poznania,
- Glinka, Niesłusz, Międzylesie, Chorzeń z zabudową jednorodzinną willową
- Nowy Dwór z zabudową wielorodzinną,

- Morzysław, Laskówiec i Grójec z zabudową zagrodową, które powstały wskutek przekształcenia dawnych wsi,
- Maliniec, Gosławice, Pątnów, Łęczyn i Mieczysławów z zabudową przemysłową i jednorodziną mieszaną, o charakterze rolniczym. Znajdują się tam największe obszary przemysłowe miasta.

Większość terenów mieszkaniowych nie jest czystymi terenami mieszkaniowymi, gdyż w poszczególnych częściach zespołów zlokalizowana jest także zabudowa przemysłowa i/lub usługowa. Występują także obszary, na których dominuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub mieszkalno-usługowa. Głównie jednak jest to zabudowa mieszana, gdzie starsza tkanka mieszkaniowa poprzepłataną jest nowymi budynkami o bardziej współczesnej formie i kształcie. Część z jednostek urbanistycznych Konina posiada małomiasteczkowy charakter, gdzie co prawda dominuje zabudowa mieszkaniowa, jednak jest to zabudowa mieszana jednorodzinna lub wielorodzinna, przy czym zabudowa wielorodzinna to głównie starsza zabudowa ukształtowana w formie pierzei przyulicznej, niewielkich kilkulokalowych budynków, rzadziej w postaci blokowisk.

Typowo przemysłowy charakter posiada zabudowa zlokalizowana w prawobrzeżnej części miasta. Należy nadmienić, iż Konin charakteryzuje się stosunkowo wysokim udziałem zabudowy produkcyjnej, która stanowi ponad 19% terenów zurbanizowanych. Gospodarka miasta opiera się na dużych podmiotach i monofunkcyjnym charakterze przemysłu – znajdują się tu elektrownie wchodzące w skład Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin (elektrownia Adamów nie jest obecnie eksploatowana), a jeszcze niedawno funkcjonowały Huta Aluminium Konin i ZPO Konwart.

Specyficznym obszarem jest Starówka, gdzie występuje najwięcej starszej zabudowy i posiada ona najbardziej zabytkowy charakter. Jednak Starówka oprócz funkcji mieszkaniowej spełnia (choć powinna w większym zakresie) rolę centrotwórcze. Spełnienie tej funkcji utrudnia podział miasta, jaki wynika z lokalizacji zabudowy po obu stronach Warty, która stanowi istotną barierę urbanistyczną i ogranicza dostęp do Starówki mieszkańcom i użytkownikom przestrzeni Nowego Konina.

Podsumowując obszar Konina jest znacznie zróżnicowany pod względem rozlokowania funkcji w poszczególnych obszarach. Związane jest to głównie z historią i pierwotnym założeniem przeznaczenia poszczególnych obszarów. Wykształcenie się dwubiegunowego ośrodka miejskiego, którego poszczególne części są od siebie przestrzennie i funkcjonalnie oddzielone spowodowało brak spójności struktury funkcjonalno-przestrzennej.

Charakter zabudowy jest nierozzerwalnie związany z jej wysokością. Zgonie z przyjętą w dotychczas obowiązujących dokumentach planistycznych polityką przestrzenną miasta, dla zabudowy mieszkaniowej preferowane są określone jej wysokości i tak:

- dla zabudowy jednorodzinnej preferowana wysokość zabudowy do 11 m nad poziomem terenu (2 – 3 kondygnacje),
- dla zabudowy wielorodzinnej preferowana wysokość zabudowy do 20 m nad poziomem terenu, (3 – 6 kondygnacji),

- w uzasadnionych i wyjątkowych sytuacjach do 50 m w celu wyznaczenia dominant architektonicznych miasta (głównie tzw. apartamentowce).

II.2.1. Stan i jakość lokali mieszkalnych.

Stan i jakość lokali mieszkalnych ma zasadniczy wpływ na jakość życia mieszkańców. Poza samym posiadaniem mieszkania istotnym staje się także standard zamieszkania, dostępność komunikacyjna itp. Przemiany społeczno-gospodarcze związane z rozwojem sektora energetycznego i metalurgicznego miały również znaczny wpływ na dekapitalizację wielu budynków, w związku z ograniczeniem programów remontowych.

Konin posiada stosunkowo zróżnicowaną tkankę zabudowy, co jest związane z faktem przyłączania do niego kolejnych obszarów, zwłaszcza w fazie dynamicznego rozwoju Nowego Konina. W związku z powyższym w starej części miasta zachował się zabytkowy charakter Konina, związany głównie z jej przeznaczeniem i pełnioną funkcją. Obiekty zabytkowe zlokalizowane są głównie na Starówce, cechującej się najstarszym rodzajem zabudowy, wśród której 5,2% substancji mieszkaniowej stanowi zabudowa przedwojenna. Na Starówce znajduje się aż 76% wszystkich konińskich obiektów zabytkowych. W pozostałych obrębach zabudowa rzadko posiada cechy zabytkowe.

Wraz z rozwojem przemysłu energetycznego i metalurgicznego, jak zostało to już wcześniej wskazane, wykształciła się odrębna struktura przestrzenna, oddzielona rzeką Wartą od pierwotnego układu urbanistycznego. W konsekwencji funkcje centrotwórcze Starego Konina słabły, następowała stopniowa degradacja struktur miejskich: terenów śródmiejskich i terenów mieszkaniowo-usługowych. Zgodnie z opracowaną *Diagnozą*, szczególnie wysoką degradację zabudowy obserwujemy na terenach obrębu Starówka. Pomimo podjętych działań odnowy, modernizacji i remontów, nadal duża część zabudowy jest w stosunkowo złym stanie technicznym i wymaga dalszych działań, w tym w ramach procesów rewitalizacyjnych obszarów rewitalizacji.

Polityka mieszkaniowa miasta realizowana jest poprzez pomoc mieszkańcom, w zakresie lokali komunalnych. Zasób Komunalny stanowi ważny element polityki mieszkaniowej miasta, gdyż daje możliwość zamieszkania dla osób o niskim statusie materialnym. Stan zasobu komunalnego na obszarze Konina nie jest zadowalający, gdyż jest w dużej części zabudową o średnim i złym stanie technicznym.

Mieszkaniowy zasób Miasta Konina stanowią lokale w budynkach wspólnot mieszkaniowych oraz lokale w budynkach komunalnych, w których nie występują wspólnoty mieszkaniowe. Ponadto miasta Konin posiada w swoich zasobach lokale użytkowe, nieznajdujące się w budynkach wspólnot mieszkaniowych ani też w budynkach komunalnych.

Zgodnie z *Programem gospodarowania mieszkaniowym zasobem Miasta Konina na lata 2014-2018* Miasto Konin posiada wydzielony zasób lokali socjalnych w 37 budynkach, w których znajduje się 235 lokali o łącznej powierzchni użytkowej 8 613,14 m². Zgodnie z *Informacją o stanie mienia komunalnego Miasta Konina wg stanu na dzień 31 grudnia 2018 r.* liczba budynków komunalnych wynosiła 108i w stosunku do końca 2017 r. nastąpiło zmniejszenie o 1 budynek mieszkalny przy ul. Szerokiej, gdzie ze względu na zły

stan techniczny nastąpiła zmiana przeznaczenia na budynek gospodarczy. Liczba lokali komunalnych na koniec 2018 r. wynosiła 954 lokale o powierzchni użytkowej 37 716,02 m².

Na terenie Miasta Konina istnieje duża różnica standardów mieszkaniowych. Zdecydowanie trudniejsze pod względem stanu i wyposażenia technicznego są warunki zamieszkania w mieszkaniowych zasobach gminy (zasoby komunalne) zwłaszcza w starej części miasta tzw. Starówce, z uwagi na przewagę starego budownictwa (często przedwojennego). Stan techniczny wielu budynków, w których znajdują się lokale mieszkalne miasta, to stan techniczny średni i zły (część z posiadanego zasobu stanowią pustostany), a więc budynki te wymagają przeprowadzenia w nich remontów bieżących lub kapitalnych, co jest związane przede wszystkim ze stanem technicznym tych lokali i koniecznością poniesienia znacznych nakładów celem ich remontów

Podsumowując stan komunalnych lokali mieszkalnych nie jest zadawalający, jednocześnie zwiększenia nakładów wymaga także odnowa, modernizacja i remont części zabudowy niepełniającej wyłącznie funkcji mieszkaniowej. Prawidłowo prowadzona polityka mieszkaniowa może być jednym z elementów stymulujących rozwój miasta i wyhamowanie procesu depopulacji.

Brak jest danych w zakresie stanu i jakości zasobu mieszkaniowego niebędącego zasobem komunalnym. Jednak przeprowadzona inwentaryzacja pokazuje, iż szczególnie starsza zabudowa wymaga remontów, a częściowo może i odnowy, także poprzez przypisanie budynkom nowych przeznaczeń, szczególnie dotyczy to pustostanów.

II.2.2. Wyposażenie lokali mieszkalnych.

Analizując stopień wyposażenia lokali mieszkalnych, wskazać należy, iż praktycznie wszystkie mieszkania wyposażone są w instalację wodną, a z wodociągu korzysta około 97,4% ludności Konina (dane *BDL GUS* na 2017 r.). Natomiast 93,0% ludności Konina korzysta z kanalizacji, przy czym 97,8% mieszkań (dane *BDL GUS* na 2017 r.) jest wyposażonych w łazienki. Z centralnego ogrzewania korzysta około 94,2% mieszkań (dane *BDL GUS* na 2017 r.), a z gazu około 33,1% mieszkańców Konina.

Lata	Mieszkania wyposażone w instalacje w % ogółu mieszkań			Liczba ludności korzystająca z instalacji - w % ogółu ludności		
	Wodociąg	Łazienka	Centralne ogrzewanie	Wodociąg	Kanalizacja	Gaz
	%			%		
2003	99,4	97,1	93,2	96,9	88,2	32,0
2004	99,4	97,2	93,3	97,0	90,3	32,4
2005	99,4	97,2	93,3	97,2	91,0	32,3
2006	99,4	97,2	93,3	97,2	91,1	32,5
2007	99,4	97,2	93,3	97,2	91,1	32,6
2008	99,4	97,2	93,4	97,2	91,3	32,8
2009	99,4	97,2	93,4	97,2	91,5	32,8

2010	99,2	97,8	94,0	97,3	91,5	32,8
2011	99,2	97,8	94,0	97,3	91,7	32,9
2012	99,2	97,8	94,0	97,3	91,9	34,0
2013	99,2	97,8	94,0	97,3	92,2	33,9
2014	99,2	97,8	94,1	97,4	92,2	33,1
2015	99,2	97,8	94,1	97,4	92,9	33,1
2016	99,2	97,8	94,2	97,4	93,0	32,9
2017	99,2	97,8	94,2	97,4	93,0	33,1

Tabela 3. Wyposażenie zasobu mieszkaniowego w instalacje
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2017 r.

Lp.	Miasto	Liczba budynków podłączonych do wodociągu [%]	Liczba budynków podłączonych do kanalizacji [%]	Liczba ludności korzystająca z wodociągu [%]	Liczba ludności korzystająca z kanalizacji [%]	Liczba ludności korzystająca z gazu [%]
1.	Polska	84,1	49,5	92,0	70,5	52,1
	Polska (w miastach)	87,2	73,2	96,6	90,2	71,2
2.	wielkopolskie	92,9	58,0	96,5	71,8	47,8
	wielkopolskie (w miastach)	93,4	81,4	97,9	92,0	68,1
3.	Konin	74,6	54,9	97,4	93,0	33,1
4.	Gniezno	81,9	83,1	98,1	88,5	87,4
5.	Leszno	96,0	96,0	98,5	98,0	87,4
6.	Piła	86,4	73,5	97,6	95,3	85,0
7.	Kalisz	91,1	70,0	97,5	90,0	70,3
8.	Ostrów Wielkopolski	92,5	70,4	98,4	91,8	72,2

Tabela 4. Analizy porównawcze jakości zasobu mieszkaniowego Konina z innymi miastami
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2017 r.

Analizując wyposażenie mieszkań i dostęp mieszkańców do infrastruktury sieciowej to w porównaniu z Gniezmem, Leszmem, Piłą, Kaliszem i Ostrowem Wielkopolskim posiada:

- 1) najniższą w grupie badawczej liczbę budynków podłączonych do wodociągu;
- 2) najniższą w grupie badawczej liczbę budynków podłączonych do kanalizacji;
- 3) wszystkie analizowane miasta posiadają wysoki poziom dostępności ludności do wodociągu;
- 4) dość dobry spośród analizowanych miast dostęp do kanalizacji, zwłaszcza w budynkach wielorodzinnych;
- 5) najniższy spośród analizowanych miast udział budynków podłączonych do kanalizacji, zwłaszcza w budynkach jednorodzinnych;
- 6) najniższy w grupie badawczej dostęp do gazu sieciowego.

Podsumowując, istotnym jest polepszenie szczególnie wyposażenia mieszkań (głównie mieszkań komunalnych) w gaz, gdyż w tym zakresie zasób mieszkaniowy jest na niskim poziomie. Prowadzenie sieci infrastruktury na terenie Konina jest szczególnie trudne z uwagi na ukształtowanie terenu oraz podział miasta na dwie części oddzielone od siebie rzeką Wartą.

II.2.3. Pozostałe uwarunkowania w zakresie zamieszkiwania.

Na jakość zamieszkiwania poza ogólnym stanem tkanki mieszkaniowej i jej jakością wpływ mają także inne czynniki jak: skomunikowanie z innymi częściami miasta, jakość architektury, dostępność do infrastruktury społecznej i usług, terenów zieleni, sportu i rekreacji.

Czynniki te będą omawiane w dalszych częściach Studium. Wskazać jednak przy tym należy, iż wstępne analizy wykazały wyraźne zróżnicowanie w zakresie ww. uwarunkowań zamieszkania. Związane jest to przede wszystkim, z historycznym rozwojem Konina jako struktury przestrzennej, która powstawała wskutek rozbudowy miasta po drugiej stronie rzeki i przyłączanie do niego ościennych terenów, które często miały z założenia posiadać swój jednorodny charakter, np. być przeznaczone na potrzeby osadnicze dla pracujących w przemyśle energetycznym i metalurgicznym robotników oraz siedliskowe dla rolników. Te często rozbieżne cele kształtowania poszczególnych części dzisiejszego Konina, mają swoje konsekwencje w zagospodarowaniu miasta w obecnych granicach administracyjnych.

Sama struktura funkcjonalno-przestrzenna poszczególnych jednostek urbanistycznych Konina powinna być kształtowana w sposób zapewniający wysoką jakość zamieszkania, przy uwzględnieniu aspektu kulturowego, przyrodniczego i społecznego. Stopniowy odpływ ludności z terenów Konina, a także stosunkowo niskie ceny mieszkań w porównaniu do podobnych miast, powinny skłaniać do działań mających na celu poprawę samej tkanki mieszkaniowej, jak również infrastruktury towarzyszącej, która istotnie wpływa na jakość zamieszkiwania. Jak zostało to wyżej wskazane przeprowadzone analizy pozwolą na określenie szans (potencjału) i zdefiniowanie zagrożeń (ograniczeń) dla poszczególnych obszarów Konina.

II.2.4. Programy mieszkaniowe i działania inwestycyjne w zakresie mieszkalnictwa.

Niski stan jakości zasobów komunalnych (co jest związane m.in. z wiekiem zabudowy i zaniechaniem we wcześniejszych latach remontów), wymagał podjęcia przez Miasto Konin działań ukierunkowanych na rozwój i poprawę komunalnego zasobu mieszkaniowego.

W ramach podjętych działań realizowane są następujące programy i inwestycje:

W ramach programu "Mieszkanie +":

- 1) na osiedlu Przydziałki w rejonie ulic Berylowej i Ametystowej wedle planów powstanie 115 mieszkań. Termin rozpoczęcia budowy nie jest znany.

Poza programem "Mieszkanie +"

- 1) nowe mieszkania oddane do użytkowania:
  - a) Starówka przy ul. Wodnej - 24 mieszkania i 8 lokali usługowo-handlowych;
- 2) w trakcie budowy:
  - a) budynki mieszkalne wielorodzinne z lokalami handlowo-usługowymi, infrastrukturą techniczną i parkingiem przy ul. Szarych Szeregów.

W ramach poprawy zasobu mieszkaniowego na terenie Konina, w granicach obszaru rewitalizacji - Starówki, prowadzone są między innymi działania w zakresie poprawy jakości zasobu mieszkaniowego, stanowiące element procesu rewitalizacji. Działania te dotyczą odnowy i remontu budynków lub ich części wspólnych oraz realizacji nowych budynków. Ponadto zagospodarowanie obszarów zakłada poprawę dostępu do zieleni, która docelowo stworzy miejsca odpoczynku, rekreacji i połączy obszary zamieszkiwania z usługami publicznymi,

W ostatnich latach obserwuje się stabilność struktury wydatków inwestycyjnych Miasta Konina na potrzeby budowy nowych mieszkań komunalnych i remonty istniejącego zasobu komunalnego. Związane jest to z polityką miasta, ukierunkowaną m.in. na polepszenie warunków istniejącego zasobu komunalnego, jako elementu istotnego z punktu widzenia rozwoju społeczno-ekonomicznego.

II.3. GOSPODARKA

Gospodarka to "system gospodarstw domowych, rolnych, przedsiębiorstw, instytucji publicznych i prywatnych zapewniający zaspokojenie potrzeb określonej populacji, współcześnie najczęściej regulowany przez państwo lub rynek.

Gospodarka to całokształt działalności gospodarczej prowadzonej w danym regionie (gospodarka regionalna), kraju (gospodarka narodowa) lub na całym świecie (gospodarka światowa) polegającej na wytwarzaniu dóbr i świadczeniu usług zgodnie z potrzebami ludności. W ramach gospodarki funkcjonują trzy podstawowe sektory, tj.: rolnictwo, przemysł i usługi"².

Pierwsze rodzaje aktywności gospodarczej (gospodarki) na terenie obecnego Konina związane były z handlem. O tym, że zawsze przez Konin przebiegały ważne szlaki handlowe świadczy wznoszący się w centrum dawnego Konina słup drogowy z XII wieku, wyznaczający niegdyś połowę drogi między Kaliszem a Kruszwicą – leżącymi na dawnym Szlaku Bursztynowym. Następnie prężnie zaczęło się rozwijać rzemiosło, które świadczyło o ekonomicznej kondycji miasta. Już wtedy Konin był ważnym ośrodkiem kultury i nowych prądów religijnych, a także medycyny. Ważną rolę w gospodarce regionu odgrywało także rolnictwo.

² Portal Edukacji Ekonomicznej NBP <https://www.nbportal.pl/sloownik/pozycje-sloownika/gospodarka>

Po drugiej wojnie światowej, lata pięćdziesiąte i sześćdziesiąte przyniosły gwałtowny proces uprzemysłowienia, co zmieniło oblicze rolniczego dotychczas regionu. Obecnie Konin jest głównym ośrodkiem przemysłu Konińskiego Zagłębia Węgla Brunatnego. Obecność złóż węgla brunatnego w pobliżu miasta zadecydowała o powstaniu Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin, który dostarcza ok. 8,5% wytwarzanej w Polsce energii elektrycznej. 3 spośród 4 elektrowni należących do Zespołu położone są na obszarze Konina, elektrownia Adamów nie jest obecnie eksploatowana. W mieście znajduje się również jedyna w Polsce huta aluminium, która jeszcze do niedawna wykorzystywała znaczną część energii elektrycznej produkowanej przez konińskie elektrownie, z uwagi na energochłonność hutnictwa aluminium. Miasto słynęło także z przemysłu odzieżowego, w mieście działały 3 duże zakłady odzieżowe m.in. dawny oddział gnieźnieńskiego Polanexu przekształcony po 1990 roku w ZPO Konwart, który w 2009 roku ogłosił upadłość.

Konin obecnie boryka się z problemem niskiego wskaźnika przedsiębiorczości wynikającego z historycznego rozwoju dużego przemysłu i w konsekwencji skłonności mieszkańców do poszukiwania zatrudnienia u dużych pracodawców. W okresie zmiany struktury gospodarczej generuje to bezrobocie.

W ramach *Strategii Rozwoju Konina Plan 2020-2030* określono 3 cele strategiczne:

1. „Pobudzić mieszkańców do działania.”
Tworzymy warunki do aktywności mieszkańców i realizacji ich pomysłów. Pobudzamy przedsiębiorczość i tworzymy perspektywy rozwoju dla wszystkich mieszkańców Konina. Opieramy się na ich kreatywności i wzajemnym zaufaniu. Skupiamy się na uczeniu nowych kompetencji niezbędnych w nowoczesnej gospodarce. Tworzymy warunki do rozwoju biznesu i innowacyjności, udostępniamy zasoby konieczne do jego tworzenia.
2. „Transformować źródła bogactwa miasta”
Dążymy do tego, by być liderem transformacji energetycznej w Polsce. Wykorzystujemy do tego nowoczesną gospodarkę i energię odnawialną. Tworzymy warunki do rozwoju nowych technologii i rozwiązań. Rozwijamy technologie niskoemisyjne. Skupiamy się na wydobyciu potencjału biznesowego z naturalnych, zielonych zasobów miasta i centralnej lokalizacji.
3. „Stworzyć warunki do dobrego życia.”
Wykorzystujemy walory naturalne, obecność rzeki, jezior i zielonej pradoliny w środku miasta do stworzenia wyjątkowej przestrzeni do życia. Poprawiamy jakość życia mieszkańców Konina. Tworzymy atrakcyjne miejsca do spędzania wolnego czasu. Zwiększamy komfort poruszania się po mieście. Poszerzamy ofertę kulturową i rekreacyjną miasta. Tworzymy zdrowe miasto.

Kluczowe znaczenie dla koniunktury gospodarczej mają inicjatywy klastrowe, w których bardzo ważną rolę do odegrania ma także trzeci sektor, a więc instytucje otoczenia biznesu, organizacje zrzeszające pracodawców i przedsiębiorców.

Ważnym elementem wsparcia rozwoju gospodarczego Konina są działania podejmowane w ramach procesu rewitalizacji na obszarze Starówki. Są to m.in. programy

mające na celu aktywizację zawodową mieszkańców, doskonalenie i rozwój zawodowy, wsparcie dla szkół i ich doposażenie, poprawę poziomu kształcenia i dostosowanie oferty kształcenia do rynku pracy, ale także stworzenie oferty inwestycyjnej i systemu zachęt inwestycyjnych wraz z analizą potencjałów i barier rozwojowych oraz możliwości scalenia funkcjonalno-przestrzennego prawo- i lewobrzeżnej części miasta, inicjatywy na rzecz podnoszenia standardu lokali użytkowych, rozwój klastrów, instytucji otoczenia biznesu, inkubatorów aktywności. Działania te dają swoisty impuls dla rozwoju gospodarki.

Analizując przestrzenne rozmieszczenie poszczególnych terenów związanych z funkcjonowaniem gospodarki na terenie Konina, to zabudowa biurowa, handlowo-usługowa i inne usługi, w tym usługi publiczne (zdrowia, oświaty i sportu) zlokalizowane są praktycznie we wszystkich jednostkach urbanistycznych. Główne usługi wyższego rzędu i administracyjne występują zarówno na obszarze Starego, jak i Nowego Konina.

Analizując przestrzenne rozmieszczenie poszczególnych terenów zabudowy przemysłowej, to zlokalizowana jest ona głównie w obrębach geodezyjnych: Czarków, Glinka, Maliniec, Gosławice, Pątnów, Łęczyn i Mieczysławów.

Polityka przestrzenna Miasta Konina przyjęta na podstawie SUiKZP Konina, zatwierdzonego Uchwałą Nr 757 Rady Miasta Konina z dnia 27 października 2010 roku z późniejszymi zmianami (uchwała: Nr 578 z dnia 29.05.2013 roku, Nr 42 Rady Miasta Konina z dnia 25 lutego 2015 roku) wskazała dwie strefy rozwoju gospodarczego miasta:

1) Strefa działalności gospodarczej

Strefa rozwoju nowych działalności gospodarczych na bazie istniejącej zabudowy oraz lokalizacji nowej. Uzupełniona funkcją mieszkaniową, którą powinna zostać ograniczona do minimum. Sprzyjająca dostępność komunikacyjna jako jeden z czynników decydujących o rozwoju,

2) Strefa przemysłowa, produkcyjno-składowa

Strefa najwyższej aktywności gospodarczej miasta o znaczeniu ponadlokalnym i o największym wpływie na obecny i dalszy rozwój miasta. Przewidywana do zachowania i lokalizacji nowych form przemysłu, w tym terenochłonnych. Układ komunikacyjny jako sprzyjający dalszemu wzrostowi znaczenia tej strefy w gospodarce.

Ważnym aspektem w zakresie zagospodarowania terenów pogórnich jest przemiana struktur przestrzennych miasta w sferze funkcjonalnej i społecznej. Zjawisko rewitalizacji implementacyjnej, czyli wprowadzaniu nowych funkcji na terenach pokopalnianych obserwowane jest w Koninie w odniesieniu do kopalni Konin, która jako pierwsza w branży przystąpiła do rekultywacji gruntów podkrywkowych. Już w latach 60. XX wieku nawiązała współpracę ze środowiskiem naukowym: Katedrą Gruntoznawstwa AGH w Krakowie i Zakładem Ochrony Środowiska Rejonów Przemysłowych PAN w Zabrze, który w 1970 r. uruchomił w kopalni Konin Stację Doświadczalną Terenów Pogórnich.

Zabiegom rekultywacyjnym podlegają wszystkie grunty przekształcane przez kopalnię, działania te stanowią najważniejszą działalność spółki po zakończeniu eksploatacji węgla. Zasięg tych zabiegów jest imponujący, ich formy zróżnicowane, a efekty wysoko

oceniane przez polskich i zagranicznych ekspertów. Kopalnia Konin prowadzi rekultywację o kierunku rolnym, leśnym, wodnym, rekreacyjno-sportowym i specjalnym. Wiele projektów zostało zrealizowanych na specjalne życzenie lokalnych mieszkańców.

Pomimo podjętych działań w zakresie rekultywacji terenów podkrywkowych, część z nich pozostaje w dalszym ciągu niezagospodarowana. Tereny te często mają olbrzymi potencjał inwestycyjny, wynikający z lokalizacji, uzbrojenia i dostępności komunikacyjnej.

Szczegółowa analiza potencjału i możliwości rozwoju Konina pod kątem gospodarczym zawierać będzie kilka elementów, którymi będą:

- charakterystyka przedsiębiorstw oraz ich podział wg rodzaju działalności i wielkości zatrudnienia,
- struktura wieku ludności (przedprodukcyjny, produkcyjny i poprodukcyjny) i porównanie otrzymanej struktury z miastami porównawczymi,
- struktura użytków w mieście.

II.3.1. Dane charakterystyczne przedsiębiorstw.

W Koninie, zgodnie z danymi *BDL GUS* zarejestrowanych było w 2017 r. 8174 podmioty gospodarcze. Łącznie na 1000 mieszkańców Konina przypada 110 podmiotów gospodarczych.

Lp.	Wielkość przedsiębiorstwa (liczba zatrudnionych)	Liczba przedsiębiorstw w grupie	Procentowy udział w ogólnej liczbie przedsiębiorstw	Podmioty wg klas wielkości na 10 tys. mieszkańców w wieku produkcyjnym	Podmioty wg klas wielkości na 1000 mieszkańców ogółem
1.	0-9 (mikro przedsiębiorstwo)	7780	95,18	1863,9	104,9
2.	10-49 (małe przedsiębiorstwo)	298	3,65	1774,0	4,0
3.	50-249 (średnie przedsiębiorstwo)	87	1,06	68,0	1,2
4.	250-999 (duże przedsiębiorstwo)	5	0,06	19,8	0,1
5.	1000 i powyżej (duże przedsiębiorstwo)	4	0,05	2,1	0,1
SUMA		8174	100%	3727,8	110,2

Tabela 5. Zestawienie liczby podmiotów gospodarczych z podziałem ze względu na ich wielkość
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2018 r.

Dominującą rolę w gospodarce miasta posiadały na koniec 2017 r. mikro przedsiębiorstwa, stanowiące ponad 95% wszystkich przedsiębiorstw zarejestrowanych na terenie miasta. Analizy przeprowadzone na potrzeby *LPR* (dane na 2016 r.), wykazały, że bardzo niski poziom aktywności gospodarczej na 1000 mieszkańców obserwowany jest w obrębach Gosławice i Osada (wskaźnik liczby aktywnych działalności gospodarczych poniżej 41,80/1000 mieszkańców). Bardzo wysoki poziom aktywności gospodarczej

na 1000 mieszkańców obserwowany jest w granicach obrębów Laskówiec, Maliniec, Starówka, Chorzeń (wskaźnik liczby aktywnych działalności gospodarczych powyżej 83,62).

Drugi z poddanych analizie wskaźników gospodarczych przedstawia poziom rozwoju aktywności czasu wolnego. W Koninie łącznie zlokalizowano 37 podmiotów z działów PKD:

- 90. Działalność twórcza związana z kulturą i rozrywką,
- 93. Działalność sportowa, rozrywkowa i rekreacyjna.

W jednostkach statystycznych: Glinka, Gosławice, Grójec, Laskówiec, Maliniec, Nowy Dwór, Osada, Pątnów i Wilków nie zidentyfikowano tego typu przedsiębiorstw. Najkorzystniejszy wskaźnik odnotowano w przypadku obrębu Mieczysławów.

Ostatnim z omawianych czynników gospodarczych jest poziom innowacyjności gospodarki. W Koninie łącznie zlokalizowano 200 podmiotów z działów PKD:

- 61. Telekomunikacja,
- 62. Działalność związana z oprogramowaniem i doradztwem w zakresie informatyki oraz działalność powiązana,
- 63. Działalność usługowa w zakresie informacji,
- 74. Pozostała działalność profesjonalna, naukowa i techniczna,

Wskaźnik poziomu innowacyjności dla miasta kształtuje się na poziomie 0,04. Najmniej korzystną sytuację odnotowano w następujących obrębach: Maliniec, Mieczysławów, Osada, Chorzeń, Gosławice, Łężyn, Pawłówek, Pątnów, Przydziałki i Starówka. Natomiast najkorzystniejsza sytuacja została odnotowana w obrębie Grójec.

W ramach analizy porównawczej stopnia aktywności ekonomicznej mieszkańców, ustalono, iż biorąc pod uwagę 5 miast porównawczych, to Konin posiada najniższy potencjał ekonomiczny pod względem ilości przedsiębiorstw na 1000 mieszkańców. Jednocześnie wartość ta jest poniżej średniej województwa wielkopolskiego i poniżej średniej obserwowanej dla Polski.

Lp.	Miasto	Liczba przedsiębiorstw	Liczba przedsiębiorstw na 1000 mieszkańców
1.	Konin	8174	110,2
2.	Polska	4365375	113,6
3.	Wielkopolskie	429658	123,0
4.	Gniezno	8702	127,1
5.	Leszno	8892	139,0
6.	Piła	8560	116,6
7.	Kalisz	11537	114,3
8.	Ostrów Wielkopolski	9249	128,4

Tabela 6. Wskaźniki porównawcze w zakresie przedsiębiorstw
źródło: opracowanie własne na podstawie danych z danych BDL GUS, 2017 r.

II.3.2. Struktura wieku ludności z uwzględnieniem potencjału ekonomicznego i bezrobocia.

Potencjał ekonomiczny miasta, poza odpowiednią wielkością i wyposażeniem terenów inwestycyjnych, dostępem do wysokiej technologii, dogodną bazą kontrahentów i wielu innych czynników, kształtuje także potencjał wynikający z dostępności do rynku pracy i odpowiednio wykwalifikowanych pracowników. Zjawiska występujące w Polsce i wielu krajach Europy, pokazują, iż zaczyna stopniowo brakować tzw. "rąk do pracy". W związku z tym często wybory potencjalnych inwestorów, w zakresie miejsca lokalizacji przedsiębiorstw uwzględniają w znacznej mierze dostęp do odpowiednio wykwalifikowanych pracowników.

Konin podobnie jak i wiele miast w Polsce i na świecie boryka się z problemem starzenia się społeczeństwa. Analizy wskazują, iż w latach 2000-2018 spadał udział ludności w wieku przedprodukcyjnym o około 10% ogółu ludności w ww. okresie czasu, spadał także udział ludności w wieku produkcyjnym, wzrósł udział ludności w wieku poprodukcyjnym, która stanowiła na koniec roku 2018 ponad 25% całości liczby mieszkańców Konina. Dane *BDL GUS* wskazują, iż statystycznie w Koninie w 2002 r. na 100 osób w wieku produkcyjnym przypadało 51,5 osoby w wieku nieprodukcyjnym (przedprodukcyjnym, poprodukcyjnym), natomiast już w 2018 r. na 100 osób w wieku produkcyjnym przypadło już 69,1 osoby w wieku nieprodukcyjnym. Wskazane powyżej wartości pokazują, iż wzrasta obciążenie ekonomiczne ludności w wieku produkcyjnym. Jest to tendencja występująca w większości krajów Europy środkowej i zachodniej, co wpływa na kształtowanie polityk tych krajów m.in. w zakresie wprowadzania przepisów pozwalających na łatwiejszy przepływ siły roboczej pomiędzy krajami. Ma to wpływ także na polityki poszczególnych miast, które poprzez swoje działania starają się skłaniać ludność do migracji na swoje obszary i podejmują działania w celu zahamowania jej odpływu.

Wzrastający potencjał kraju i miasta oraz jego rozwój ma także znaczny wpływ na poziom bezrobocia. Polepszająca się sytuacja ekonomiczna w Polsce i jej rozwój gospodarczy jest wyraźnie obserwowany w ostatnich latach m.in. poprzez wskaźnik bezrobocia. Według danych *BDL GUS*, udział bezrobotnych w wieku produkcyjnym w Polsce z poziomu 13,2% w roku 2003, spadł do poziomu 4,2% w roku 2018. Udział bezrobotnych w ogólnej liczbie ludności w wieku produkcyjnym w Koninie znacznie spadał w latach 2003-2016 z poziomu 14,0% do poziomu 5,1%. Wynikało to przede wszystkim z działań rozwojowych i stwarzania nowych miejsc pracy oraz sytuacji gospodarczej w kraju. Zgodnie z przeprowadzoną analizą w ramach *LPR* (dane na 2016 r.): Starówka (0,13%), Maliniec (0,13%), Pawłówek (0,15%) oraz Mieczysławów (0,21%), są obrębami, o najwyższym udziale osób bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym.

Wymiar	Podział na wiek przedprodukcyjny, produkcyjny i poprodukcyjny ludności			Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym wg płci		
	%			%		
Lata	w wieku przedprodukcyjnym	w wieku produkcyjnym	w wieku poprodukcyjnym	ogółem	mężczyźni	kobiety
2003	20,7	66,4	12,8	14,0	13,3	14,6

2004	20,1	66,7	13,3	13,0	11,8	14,1
2005	19,6	66,7	13,8	12,1	10,7	13,6
2006	19,0	66,4	14,7	10,1	8,3	11,7
2007	18,5	66,1	15,4	7,8	6,0	9,6
2008	18,0	65,8	16,2	6,0	5,1	6,9
2009	17,7	65,4	16,9	8,4	8,0	8,7
2010	17,3	65,0	17,7	9,8	9,3	10,3
2011	16,9	64,4	18,7	9,4	8,3	10,5
2012	16,5	63,7	19,8	10,0	9,5	10,6
2013	16,2	63,0	20,8	10,4	9,5	11,4
2014	16,0	62,3	21,8	9,2	8,1	10,4
2015	15,7	61,5	22,7	8,4	7,7	9,3
2016	15,6	60,7	23,7	8,0	6,8	9,2
2017	15,4	59,5	24,6	5,9	5,0	7,0
2018	15,4	59,1	25,5	5,1	4,1	6,1

Tabela 7. Podział ludności i poziom bezrobocia

źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2018 r.

Powyższe dane pokazują niski poziom udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym, w ogólnej liczbie ludności, który od roku 2003 stopniowo maleje. Świadczy to o spadku liczby tzw. "przyszłych rąk do pracy". Jednocześnie spadek liczby ludności w wieku produkcyjnym (udziału w ogóle ludności) i wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym (udziału w ogóle ludności), świadczy o malejącej liczbie ludności gotowej do podjęcia pracy, a więc o jednym ze składników potencjału ekonomicznego Konina. Biorąc jednocześnie pod uwagę malejący poziom bezrobocia, a także fakt, iż jak pokazują badania statystyczne, w danej populacji występuje grupa zarejestrowanych bezrobotnych niechających podjąć żadnej pracy, to ewentualny potencjał rynku pracy jest znacznie ograniczony.

Porównując wielkości wskaźnika bezrobotnych w wieku produkcyjnym oraz potencjału ekonomicznego ludności, wskazać należy, iż spośród miast przyjętych jako porównawcze, względem Konina, największy procent mieszkańców w wieku produkcyjnym pozostaje bez pracy właśnie w Koninie. Wartość ta jest wyższa niż średnia dla całej Polski. Bezrobocie u kobiet jest wyższe niż u mężczyzn, kobiety stanowią około 57% wszystkich bezrobotnych zarejestrowanych na w 2018 r. Dane BDL GUS wskazują, iż znaczący jest udział bezrobotnych powyżej 50 roku życia.

Porównując strukturę wieku ludności, to Konin, spośród miast wybranych do analizy, posiada najwyższy udział ludności w wieku poprodukcyjnym i najniższy udział ludności w wieku przedprodukcyjnym w ogólnej liczbie ludności, co wyraźnie świadczy o dużym wskaźniku obciążenia demograficznego i stopniowo możliwym malejącym potencjale rynku podaży pracy.

Miasta	Osoby w wieku przedprodukcyjnym (udział w ogólnej licznie ludności)	Osoby w wieku produkcyjnym (udział w ogólnej licznie ludności)	Osoby w wieku poprodukcyjnym (udział w ogólnej licznie ludności)	Bezrobocie ogółem	Bezrobocie mężczyźni	Bezrobocie kobiety
Konin	15,4%	59,1%	25,5%	5,1%	4,1%	6,1%
Polska	18,1%	60,6%	21,4%	4,2%	3,5%	5,0%
Wielkopolskie	19,3%	60,7%	19,9%	2,4%	1,7%	3,2%
Gniezno	18,2%	59,2%	22,7%	3,0%	2,3%	3,7%
Leszno	18,3%	58,9%	22,8%	3,1%	2,2%	4,2%
Piła	17,7%	59,8%	22,5%	2,9%	2,4%	3,4%
Kalisz	16,7%	58,0%	25,3%	2,2%	1,9%	2,5%
Ostrów Wielkopolski	17,0%	59,3%	23,7%	2,3%	2,0%	2,7%

Tabela 8. Wskaźniki ekonomiczne

źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2018 r.

II.3.3. Struktura użytków.

Struktura użytków pokazuje wyraźnie poziom zainwestowania miasta oraz możliwe rezerwy inwestycyjne. Dominujący rodzaj użytków wskazuje także na sposób zagospodarowania terenów, co z kolei świadczy o funkcji i przeznaczeniu poszczególnych jednostek, a także i całego miasta. Dane wykorzystane do analizy powierzchni użytków dla całego miasta i poszczególnych jednostek urbanistycznych pozyskane zostały na podstawie danych BDL GUS (2014 r., ostatnie dostępne dane GUS).

Struktura użytków Konina wskazuje, iż dominują użytki rolne, stanowiące prawie 44% całości powierzchni Konina (w tym grunty orne około 29,1% powierzchni miasta) oraz grunty zabudowane i zurbanizowane, zajmujące niemal 27% powierzchni miasta. Wśród terenów zabudowanych i zurbanizowanych dominują tereny mieszkaniowe, stanowiące około 6,8% powierzchni Miasta Konina, tereny komunikacyjne - drogi, tereny przemysłowe i inne tereny zabudowane wynoszące odpowiednio po około 5% powierzchni miasta.

Zgodnie z przyjętą polityką przestrzenną terenami inwestycyjnymi powinny być w pierwszej kolejności nieużytki i zurbanizowane tereny niezabudowane, których łączna powierzchnia sięga około 3,2% powierzchni Konina tj. około 263 ha.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Konina z 2010 r. (z późniejszymi zmianami) oraz w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, wyznaczono pod zabudowę mieszkaniową obszary o powierzchni przewyższającej zapotrzebowanie, ustalone zgodnie z analizami przeprowadzonymi w ramach niniejszego dokumentu. Nierealne założenie polityki przestrzennej, bazujące na wskazaniu, że rozwój miasta następować będzie w sposób ciągły, poprzez jego przestrzenny rozwój wywołuje wiele negatywnych skutków. Dlatego też kluczowe, przy konstruowaniu założeń do niniejszego Studium, było dokonanie zmian

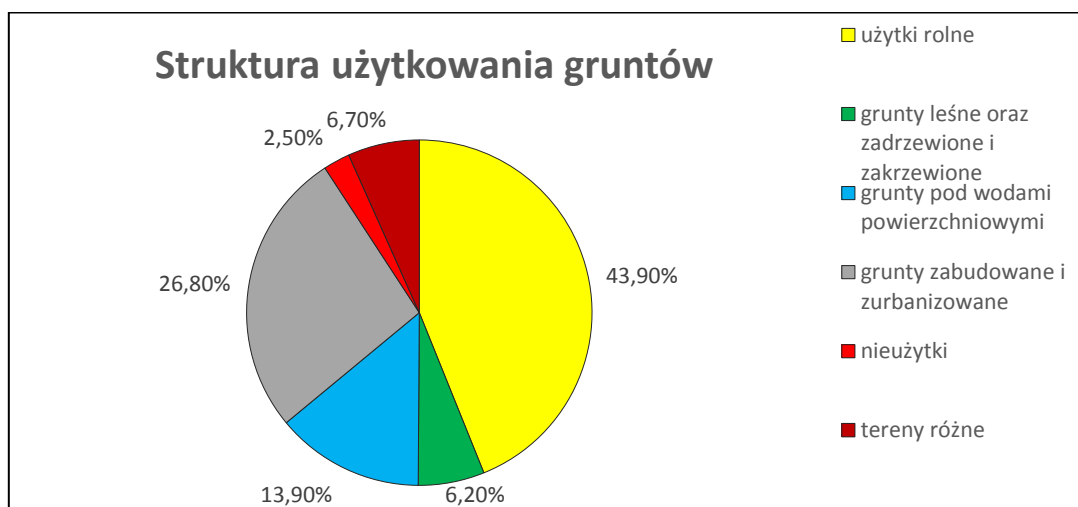
w polityce przestrzennej miasta w tym zakresie. Przyjęto założenie, aby inwestycje w mieście realizowane były poprzez ponowne wykorzystanie terenów, budynków lub obiektów infrastruktury przemysłowej (często zdegradowanych), którym nadaje się nowe funkcje, tzw. „brownfield”. Działanie takie pozwala na lepsze wykorzystanie zasobów (przede wszystkim przestrzeni) i ma mniejsze oddziaływanie na środowisko. Ponadto tak prowadzona polityka przestrzenna wymaga mniejszych nakładów inwestycyjnych, a także pozwala na szybsze rozpoczęcie działalności.

Przeznaczenie nowych terenów inwestycyjnych powinno odbywać się wyłącznie na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych lub wynikać powinno wyłącznie z alokacji funkcji, wskutek innego od zakładanego kierunku rozrastania się tkanki miejskiej.

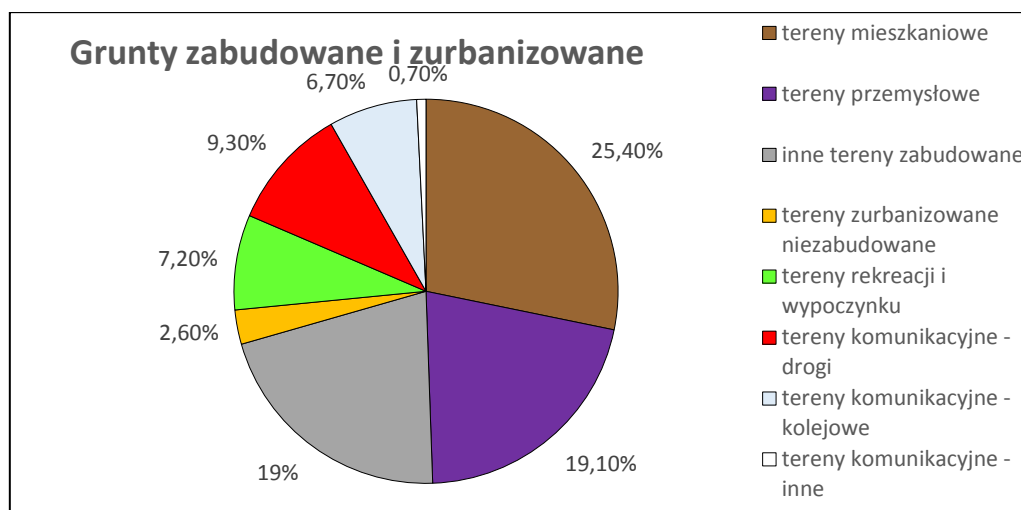
Sposób użytkowania gruntów		Powierzchnia [ha]	Udział w całości użytków [%]	Udział w grupie użytków [%]
użytki rolne		3605	43,9	-
	grunty orne	2394	29,1	66,4
	sady	55	0,7	1,5
	łąki trwałe	707	8,6	19,6
	pastwiska trwałe	119	1,4	3,3
	grunty rolne zabudowane	54	0,7	1,5
	grunty pod stawami	240	2,9	6,7
	grunty pod rowami	36	0,4	1,0
grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione		512	6,2	-
	lasy	280	3,4	54,7
	grunty zadrzewione i zakrzewione	232	2,8	45,3
grunty pod wodami powierzchniowymi		1141	13,9	-
	płynącymi	978	11,9	85,7
	stojącymi	163	2,0	14,3
grunty zabudowane i zurbanizowane		2201	26,8	-
	tereny mieszkaniowe	559	6,8	25,4
	tereny przemysłowe	420	5,1	19,1
	inne tereny zabudowane	419	5,1	19,0
	tereny zurbanizowane niezabudowane	57	0,7	2,6
	tereny rekreacji i wypoczynku	158	1,9	7,2
	tereny komunikacyjne - drogi	425	5,2	9,3
	tereny komunikacyjne - kolejowe	148	1,8	6,7
	tereny komunikacyjne - inne	15	0,2	0,7
nieużytki		209	2,5	-
tereny różne		552	6,7	-
SUMA		8220	100	

Tabela 9. Struktura użytków Miasta Konina

źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2014 r.

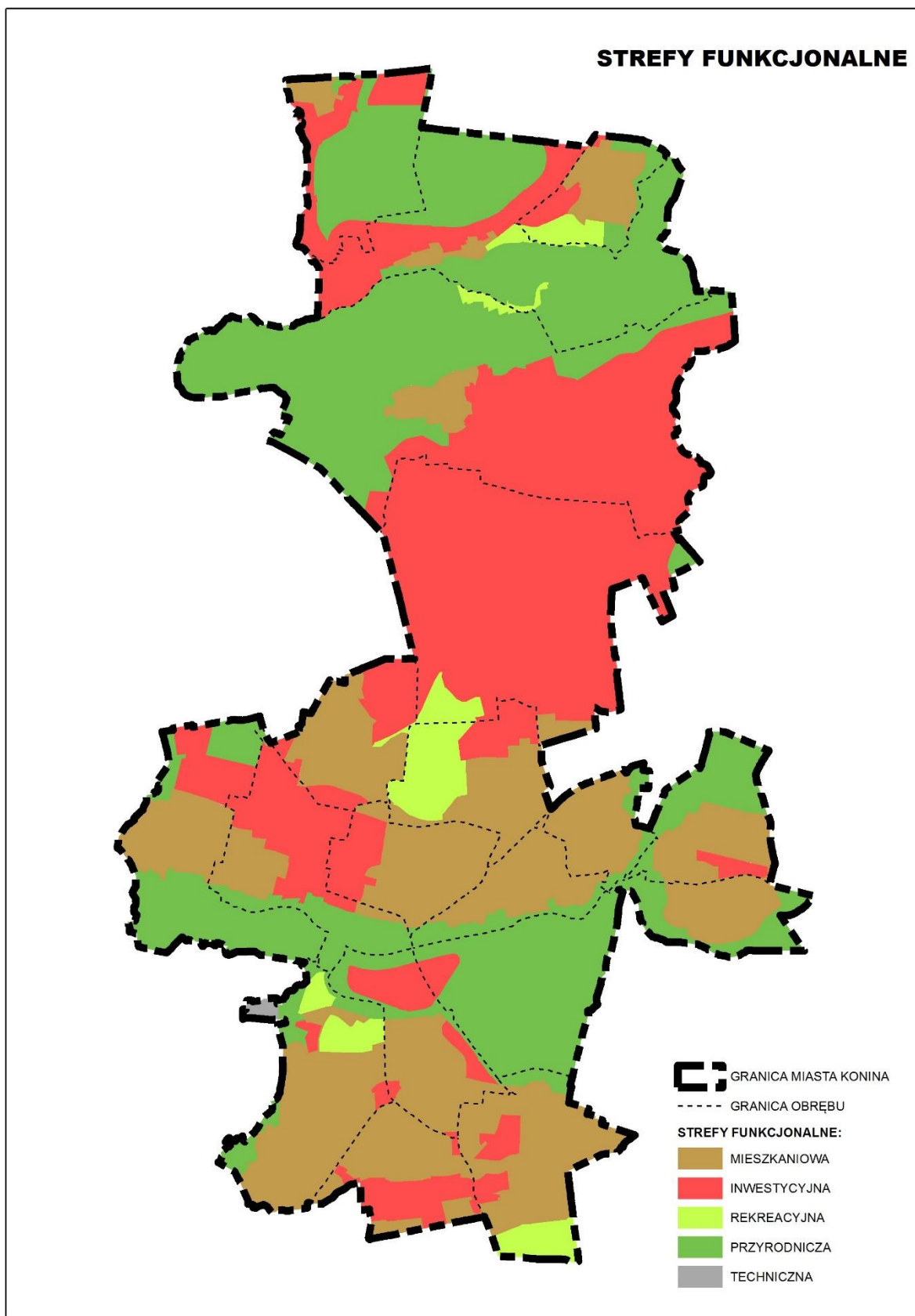
Wykres 1. Struktura użytkowania gruntów Miasta Konina
 źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2014 r.

Wykres 2. Struktura gruntów zabudowanych i zurbanizowanych Miasta Konina
 źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2014 r.

Zagregowanie powierzchni użytków w grupy terenów, ze względu na ich przeznaczenie, pokazuje, iż na terenie Konina dominują tereny leśne i rolnicze, obejmujące łącznie ponad 50% powierzchni miasta. Tereny mieszkalne stanowią natomiast ponad 25% powierzchni gruntów zabudowanych i zurbanizowanych (6,8% całkowitej powierzchni Konina), a tereny przemysłowe ponad 19% powierzchni gruntów zabudowanych i zurbanizowanych (5,1% jego całkowitej powierzchni).

Przyjęta w niniejszym studium polityka przestrzenna zakłada podział miasta na pięć stref funkcjonalno-przestrzennych, których zasięg przedstawiono na poniższym schemacie. Strefy te charakteryzują się spójnymi zasadami zagospodarowania przestrzennego w granicach osiedli oraz komplementarnych terenów funkcjonalnych powiązaniach systemami infrastrukturalnymi. Funkcja dominująca ustalona dla poszczególnych obszarów decyduje o przyjętych standardach i organizacji przestrzeni w strefie. Szczegółowe ustalenia realizacji polityki przestrzennej zostały zapisane w „Kierunkach zagospodarowania przestrzennego”.

Rys. 2. Schemat stref funkcjonalno-przestrzennych
źródło: opracowanie własne

II.3.4. Struktura własności gruntów.

Struktura własności w istotny sposób wpływa na prowadzenie polityki przestrzennej w mieście. Ma ona bezpośrednie przełożenie na koszty inwestycji, szczególnie infrastrukturalne oraz oczekiwania społeczne co do prowadzonej przez miasto polityki przestrzennej. Wpływa zarówno na kierunki rozwoju miasta, jak i na skutki finansowe z tego wynikające. Wykup gruntów na cele inwestycji publicznych, w przypadku dominującej roli gruntów prywatnych, stanowić może znaczne koszty obciążające budżet gminy.

Wg stanu na dzień 31.12.2018 r. łączna powierzchnia gruntów, będących własnością Miasta Konina (z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd, użytkowanie, współwłasność) wynosiła 1368 ha, co stanowiło 16,64% powierzchni miasta. Grunty oddane w użytkowanie wieczyste osobom fizycznym i prawnym zajmowały łączną powierzchnię 237 ha (2,88% powierzchni miasta) i są to grunty zaliczone w ewidencji gruntów i budynków do grup: gruntów zabudowanych i zurbanizowanych (121 ha), gruntów rolnych (79 ha), terenów różnych (36 ha), grunty pod wodami (1 ha). W roku 2018 oddane w dzierżawę i najem powierzchnię 43,35 ha gruntów, w tym m.in.: grunty wykorzystywane na cele rolne (30,05 ha), grunty zajęte pod garaże (0,9974 ha), grunty użytkowane jako tereny zielone (6,33 ha), grunty wykorzystywane na cele składowe i magazynowe (5,6117 ha), grunty zajęte pod budynki gospodarczo-garażowe (0,1036 ha).

W strukturze własności gruntów na terenie Miasta Konina dominują grunty będące własnością osób fizycznych lub prawnych. W związku ze znaczną przewagą gruntów będących własnością osób fizycznych lub prawnych, większość działań podejmowanych z punktu widzenia celów polityki przestrzennej Miasta Konina będzie wiązało się z wyprzedzającym uregulowaniem stosunków własnościowych gruntów wskazanych do realizacji konkretnych przedsięwzięć celu publicznego. Stan prawny gruntów, w którym większość stanowią grunty prywatne w istotny sposób ogranicza działalność w zakresie realizacji inwestycji publicznych. Niemniej jednak obecność większych kompleksów gruntów własności komunalnej zapewnia możliwości wpływu gminy na rynek nieruchomości.

Decydującymi gruntami dla realizacji dużej części ze zidentyfikowanych w ramach uwarunkowań, celów i zadań publicznych, związanych ze stopniową zmianą struktury przestrzennej gminy są grunty prywatne. Uzyskanie prawa do dysponowania lub częściowego dysponowania nieruchomościami prywatnymi dla realizacji inwestycji celu publicznego jest przedmiotem przemyślanej, długoterminowej, stabilnej polityki władania, zarządzania i gospodarowania nieruchomościami. Miasto Konin prowadzi aktywną politykę w zakresie nieruchomości, ponosi nakłady inwestycyjne i nabywa nieruchomości, pozyskując grunty, które w przyszłości mogłyby stać się przedmiotem bezgotówkowych form odszkodowawczych (zamiana gruntu za grunt), związanych z realizacją inwestycji celu publicznego, w tym przewidzianych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

II.3.5. Usługi.

Konin jest jednym z największych ośrodków usługowych w regionie. Status dawnego miasta wojewódzkiego sprawiał, iż lokalizowane były tutaj usługi o charakterze komercyjnym jak również usługi publiczne o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym. Charakterystyka obiektów innych niż handlowe zostanie omówiona we właściwych dedykowanych danej tematyce rozdziałach. Zjawiskiem charakterystycznym dla Konina, podobnie jak innych dużych miast w Polsce, jest obserwowany, szczególnie na przestrzeni ostatnich kilku, kilkunastu lat dynamiczny rozwój wielofunkcyjnych, ośrodków handlowo-usługowych.

Powstające obiekty handlowe wielkopowierzchniowe jak np. "Galeria nad Jeziorem", Galeria Sawa to nie tylko sklepy, gdzie można zakupić określone produkty lub usługi, ale także miejsce spędzania wolnego czasu, rozrywki i relaksu. Poza wspomnianymi centrami handlowymi, można na terenie miasta wyodrębnić jeszcze kilka dużych ośrodków handlowo-usługowych jak choćby: Kaufland, Media Expert i Leroy Merlin przy ul. Spółdzielców, Carrefour przy ul. Paderewskiego i inne.

W Koninie powstanie nowa inwestycja polegająca na budowie nowych dworców: kolejowego i autobusowego oraz centrum handlowego Dekada Konin. To zintegrowane centrum komunikacyjno-handlowe, które będzie zlokalizowane w ścisłym centrum, przy głównych handlowych ulicach miasta - ul. Kolejowej i ul. Dworcowej. W ramach inwestycji powstaną nowe dworce: kolejowy i autobusowy, które obsłużą rocznie ok 1 mln. pasażerów. W pobliżu inwestycji znajdują się duże osiedla mieszkaniowe. Rozwinięta sieć komunikacji miejskiej oraz wygodna infrastruktura drogowa zapewnią doskonały dostęp do obiektu.

Przeprowadzona analiza istniejących usług, biorąc pod uwagę lokalizację budynków usługowych, handlowych i biurowych wykazała, iż największe skupiska obiektów usługowych zlokalizowane są na obszarze Nowego Konina, w rejonie obrębów Czarków i Morzysław (zgrupowania obiektów wielkopowierzchniowych). Wyraźnie zauważalne jest, iż obiekty usługowe lokalizowane są na obszarach o większej gęstości zaludnienia. Szczególne zgrupowanie obiektów usługowych było niegdyś zauważalne w Starówce, gdzie zauważalne jest zamierania handlu i usług, a także niewykorzystanie potencjału, jakim jest Rynek, tzw. serce miasta. Poza handlem tymczasowym (bazar), który wciąż, choć w ograniczonym stopniu, przyciąga ludzi na obszar rewitalizacji Starówka, wyraźnie zmniejszony jest przepływ ludzi, a lokalni przedsiębiorcy mają coraz mniejsze możliwości przyciągnięcia do siebie klientów.

Turystyka jako jeden z rodzajów usług jest ważnym elementem rozwoju Konina. Biorąc pod uwagę walory przyrodnicze, krajobrazowe i turystyczne miasta, a także Aglomeracji Konińskiej i terenów sąsiednich, turystyka może posiadać różny charakter. W ostatnich latach dzięki współpracy samorządów regionu podejmowano szereg działań na rzecz rozwoju turystyki, realizowanych w podejściu systemowym, które umożliwia większe zróżnicowanie oferty turystycznej i usprawnia obsługę turystów. W związku z tym

zagadnienie turystyki należy rozpatrywać w odniesieniu do całego Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej, a nie jedynie do miasta.

Opracowana *Strategia Rozwoju Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej (OFAK) w na lata 2012-2020* była bazą do stworzenie pięciu innych programów sektorowych, w tym *Strategii rozwoju turystyki Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej wraz z programem rozwoju komunikacji rowerowej*, określająca produkty turystyczne, które są kompleksową i spójną ofertą atrakcji i usług oferowanych na obszarze OFAK, służąca zaspokojeniu różnorodnych potrzeb segmentów docelowych. Podstawę oferty wyznacza atrakcja turystyczna. Produkt turystyczny ma odpowiadać na konkretne zapotrzebowanie turystów, konkretną ofertą rynkową i tak dla obszaru Aglomeracji Konińskiej wskazano następujące możliwości rozwoju turystyki:

- **Turystyka wodna** – Centrum Sportów Wodnych, aktywna turystyka wodna bazująca na żeglarnictwie i sportach motorowodnych oraz wędkarstwie;
- **Turystyka rowerowa** – Oparta na wyznaczonych lub planowanych szlakach rowerowych oraz tranzytowych łączących OFAK, na obszarach cennych przyrodniczo i krajobrazowo w połączeniu z atrakcjami turystycznymi obszaru;
- **Turystyka kulturowa** – Odwiedzanie i poznawanie miejsc związanych z kulturą w jej rozmaitych aspektach (zwiedzanie zabytków, muzeów, odwiedzanie ciekawych miejsc związanych z historią, religią), poznawanie tradycji oraz udział w imprezach i wydarzeniach religijnych;
- **Turystyka wypoczynkowa** – Aktywny relaks, wykorzystujących walory przyrodnicze i krajobrazowe, ukierunkowany na aktywność i relaks. Gminy tworzące OFAK mogą także w przyszłości pełnić rolę ośrodków **turystyki spa-wellness** (w przypadku wykorzystania wód termalnych i oferowania usług w zakresie poprawy kondycji fizycznej i psychicznej);
- **Turystyka edukacyjna** – Obejmuje ofertę edukacji przyrodniczej i kulturowej bazującej na potencjale oraz zasobach edukacji przyrodniczej i dziedzictwa kulturowego obszaru.
- **Turystyka aktywna** – ekstremalna – Off road, motocross, skoki spadochronowe, paralotniarstwo wraz z ofertą imprez integracyjnych;
- **Turystyka konferencyjno-szkoleniowa** – Obejmuje ofertę organizacji szkoleń i konferencji, w tym spotkań firmowych i integracyjnych, bazującą na potencjale obiektów konferencyjno-szkoleniowych na terenie OFAK w połączeniu z walorami przyrodniczo-kulturowymi i elementami turystyki aktywnej na potrzeby motywacji i integracji.

Integralną częścią *Strategii* jest *Program rozwoju komunikacji rowerowej*, który zawiera syntetyczną ocenę stanu ruchu rowerowego i dróg rowerowych OFAK, standardy techniczne i wykonawcze dla infrastruktury rowerowej oraz koncepcję sieci tras rowerowych na terenie OFAK. W dokumencie można znaleźć także orientacyjne koszty realizacji przedsięwzięć wraz z infrastrukturą towarzyszącą (m.in. parkingi, system wypożyczalni rowerów) oraz ogólne założenia promocji komunikacji rowerowej OFAK. Przykładem przedsięwzięć podejmowanych w celu zintegrowanego systemu dróg rowerowych jest inicjatywa 5 gmin powiatu konińskiego polegająca na wykorzystaniu terenów po wąskotorówce na budowę drogi rowerowej łączącej gminę Kleczew, Wilczyn, Ślesin, Sompolno i Wierzbinę.

Powyższe pokazuje, że OFAK może pretendować, a w części i już jest miejscem związanym z turystyką krajoznawczą, a zintegrowane wspólne działania w regionie konińskim (Miasto Konin i gminy powiatu konińskiego) stanowią olbrzymi potencjał rozwoju turystyki. Promocję regionu oraz obsługę turystów realizuje Centrum Informacji Turystycznej*** w Koninie, które zostało nagrodzone przez Polską Organizację Turystyczną, zajmując II miejsce w kategorii trzygwiazdkowych centrów w Polsce.

Na uwagę zasługuje fakt wprowadzenia innowacyjnych narzędzi obsługi turystów – Centrum Informacji Turystycznej udostępnia szereg konfiguratorów dla turystów, które umożliwiają planowanie pobytu w regionie konińskim, zgodnie z określonymi przez turystę preferencjami w zakresie: formy wypoczynku (relaks, zwiedzanie, aktywność), sposobu poruszania się (pieszo, rower, auto), preferowanego noclegu (wg lokalizacji i typu noclegu). Otrzymane propozycje są zatem precyzyjnie dobrane, a ich duża ilość pozwala zaspokoić oczekiwania turystów.

Różnorodność potrzeb turystów i możliwości ich spełnienia powodują, iż charakter i jakość usług turystycznych muszą być zróżnicowane. Obszar regionu konińskiego posiada liczne walory turystyczne: naturalne oraz wynikające z dorobku kulturowego, historii regionu i działalności mieszkańców. Walory przyrodnicze, bogactwo kulturowe, liczne tereny rekreacyjne, szerokie możliwości rozwoju agroturystyki i rekreacji są czynnikami sprzyjającymi rozwojowi turystyki, w tym turystyki weekendowej.

Oferta turystyczna Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej opiera się przede wszystkim na walorach krajoznawczych (specyficzne zespoły krajobrazowe i osobliwości przyrody, zabytki budownictwa, pamiątki historyczne i przejawy współczesnych osiągnięć człowieka), wypoczynkowych (niski stopień urbanizacji, cisza, walory estetyczne krajobrazu, warunki do uprawiania czynnego wypoczynku), oraz specjalistycznych (elementy i cechy środowiska, które umożliwiają uprawianie turystyki kwalifikowanej, np. turystyka piesza, jeździectwo, myślistwo, jeździectwo, sporty wodne).

Dla turystów udostępniony jest szereg atrakcji, tras spacerowych i szlaków rowerowych, które ukazują unikalne wartości, historię oraz bogactwo przyrody Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej.

Funkcjonuje baza turystyczna, której poziom rozwoju dostosowany jest do obecnego stopnia atrakcyjności turystycznej regionu. Baza noclegowa obejmuje różne rodzaje obiektów noclegowych, w tym m.in. Hotel Konin, Blues Hostel, Zajazd Grodzki, Hotel KAKADU, Hotel Ogonowski, Hotel Pałacyk, Miejski Ośrodek Wypoczynkowy “Przystań Gosławice” w Koninie (administrowany przez Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Koninie), liczne gospodarstwa agroturystyczne o zróżnicowanej ofercie i inne obiekty. Dla turystów dostępne są różne formy wypoczynku: wycieczki z przewodnikiem, sporty wodne, wędkarstwo, jazda konna, czy aktywny wypoczynek pod różnymi postaciami.

Ruch turystyczny w Aglomeracji jest nadal intensywny, aczkolwiek spada – zarówno w Koninie, jak i w powiecie. Liczba udzielonych noclegów w latach 2009-2018 sukcesywnie spadała, wskazać przy tym należy, iż spadek liczby noclegów zdeterminowany był zarówno

spadkiem noclegów turystów krajowych, jak i zagranicznych. Zwraca także uwagę krótką średnią długość pobytu. Wynosi ona zarówno w powiecie jak i w Koninie, w każdej z kategorii poniżej dwóch dób, przy czym pobyt na terenie powiatu jest statystycznie krótszy, zwłaszcza w obiektach hotelowych, które liczebnie dominują. Wiąże się to prawdopodobnie z dominacją turystyki pielgrzymkowej. Pobyty pielgrzymów w Aglomeracji są najczęściej elementem dłuższych podróży zorganizowanych grup bądź rodzin, które zatrzymują się tu tylko na 1 dzień. Stopień wykorzystania bazy noclegowej nie wykazuje tendencji wzrostowej.

Jak wskazały ww. uwarunkowania Konin, mimo spadającego ruchu turystycznego, posiada duży potencjał dla rozwoju turystyki, szczególnie w ramach Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej. Możliwość rozwoju wielokierunkowej turystyki jest podstawowym elementem, który wpływa na atrakcyjność miasta i całej Aglomeracji.

II.4. ZIELEŃ, SPORT I REKREACJA

Zieleń i występowanie terenów sportu i rekreacji ma wpływ zarówno na jakość życia mieszkańców, a także stanowi ważny walor turystyczny. W związku z tym odpowiednie kształtowanie terenów zieleni, sportu i rekreacji wpływa nie tylko na samych mieszkańców, a także może mieć wpływ na gospodarkę całego miasta. Poza tym docenić należy także walory zieleni, kompensujące w pewnym zakresie szkodliwe emisje do powietrza.

II.4.1. Zieleń.

Jakość życia mieszkańców poza tak ważnymi elementami jak jakość zamieszkania, praca, uzależniona jest także od możliwości i dostępnych sposobów rekreacji i spędzania wolnego czasu. Mając na uwadze, iż duża część ludności zamieszkuje osiedla budynków wielorodzinnych, stworzenie odpowiedniego systemu zieleni jest ważnym elementem zaspokajającym potrzeby ludności w zakresie rekreacji, odpoczynku i spędzania wolnego czasu.

Obszary zieleni w Koninie są rozmieszczone plamowo, co wynika z topografii terenu i rozwoju przemysłu. Podstawę układu zieleni stanowią niewielkie kompleksy leśne zlokalizowane na obrzeżach miasta, głównie w jego północnej części. Ich powierzchnia wynosi około 261 ha, co stanowi nieco ponad 3% ogólnej powierzchni miasta. Tereny te wraz z obszarami sąsiednich gmin stanowią część zwartych kompleksów leśnych.

Funkcję klinów zieleni wnikających w zabudowę i łączących się z zielenią osiedlową spełniają największe parki miejskie o łącznej powierzchni ok. 22 ha, stanowiące uzupełnienie i przedłużenie kompleksów leśnych tj. Park im. F. Chopina o powierzchni 10,33 ha – miejski ogród krajobrazowy, z układem ścieżek, elementami wodnymi, małą architekturą, muszlą koncertową, mini ZOO), Park przy ulicy Przemysłowej przy krytej pływalni o powierzchni 2,9 ha, Park 700-lecia w Morzysławiu o powierzchni 4,61 ha, Park w Laskówcu o powierzchni 1,97 ha, Park przy Cukrowni Gosławice o powierzchni 1,82 ha, Park w Malińcu o powierzchni 1,05 ha.

Najstarszym z nich jest Park miejski im. F. Chopina położony na terenie lewobrzeżnej części Miasta Konina, otoczony jest ulicami: od południa ul. M. Dmowskiego, od północy ul. Nadbrzeżna, od wschodu ul. T. Kościuszki Południowo-zachodnią granicą jest kanał Topiec Powa, który jest naturalną granicą i oddziela obiekt od kompleksu leśnego. Powstał w 1832 r. z inicjatywy ówczesnego burmistrza miasta Jana Rucińskiego, jako mały zagajnik. Niespełna kilkanaście lat później, bo w 1843 r., zagajnik w okolicy miasta staraniem miejscowych urzędników został zamieniony na park miejski. Obecnie cały teren parku otacza ogrodzenie. Na jego terenie znajduje się ścieżka edukacyjna, trasa rekreacyjna, plany i tablice informacyjne oraz Mini zoo. Park jest ogrodem miejskim krajobrazowym, z fragmentami geometrycznymi płaszczyznowo symetrycznymi, z układem dróg przebiegających płynnie i wijących się obwodnicowo, z silnie zaakcentowanym ośrodkiem głównym, rozwiązywanym przeważnie osiowo i symetrycznie wyraźną preferencją elementów wodnych, roślinnych i terenowych, a z ograniczonym udziałem elementów budowlanych. Generalnie teren jest prawie płaski z wyjątkiem lekkich wzniesień w części północnej porośniętej głównie sosną zwyczajną. Park podzielono na 20 sekcji. Cały obiekt przedziela główna aleja spacerowa biegnąca od bramy wejściowej poprzez klomby do bramy od strony ulicy Nadbrzeżnej. Dzieli ona park na dwie części, różne pod względem użytkowym. Prawa część kameralna, krajobrazowa z siecią alei spacerowych, malowniczym stawem oraz lewa część użytkowa z muszlą koncertową i obiektami miejskiego zoo. Główne aleje parku pokrywa nawierzchnia asfaltowa, pozostałe to alejki żwirowe. Założenia publiczne parku miejskiego są takie, aby park stał się atrakcyjną sferą wypoczynku i ośrodkiem edukacji przyrodniczej.

Ważnymi elementami zieleni miejskiej, są także skwery, place, mniejsze obszary zieleni urządzonej. W skali miasta ciąg ekologiczny zieleni stanowią tereny w najbliższym otoczeniu rzeki Warty, w tym Błonia przy lesie Rumińskim. Obszar doliny Warty cechuje się najwyższymi walorami i potencjałem przyrodniczym. Jest to strefa priorytetu ochrony środowiska przyrodniczego, o szczególnych powiązaniach ponadlokalnych ze strukturami przyrodniczymi Wielkopolski. Pełni on funkcję korytarza ekologicznego i stanowi istotne ogniwo w ogólnokrajowej i europejskiej sieci obszarów uznanych za kluczowe w ochronie przyrody. Niestety w obrębie administracyjnym Konina pierwotny charakter doliny Warty został silnie zmieniony przez wylesienia, regulację koryta rzeki, obwałowania i zabudowę. Niemniej jednak pełni ona w dalszym ciągu istotne funkcje przyrodniczo-krajobrazowe. Proponowane przez miasto działania ochronne, w szczególności utworzenie zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i prowadzona lokalnie renaturyzacja, umożliwi przynajmniej częściowe odtworzenie poprzedniego stanu przyrodniczego rzeki, co oznaczać będzie poprawę walorów krajobrazowych i klimatycznych miasta. Teren na wyspie Warciańskiej przeznaczony jest na cele usług rekreacyjnych, z ukierunkowaniem na usługi sportu. Dla terenu położonego we wschodniej części wyspy przewidywane są usługi rekreacyjne natomiast zachodnia część wyspy pozostanie w dotychczasowym użytkowaniu

W skali lokalnej osiedli rejonami różnorodności biologicznej są ogródki działkowe, lokalne zadrzewienia, zalesienia, nieuregulowane strumyki, parki miejskie, cmentarze z cenną roślinnością, łąki i nieużytki.

Na terenie Konina poza w/w terenami zieleni miejskiej jest 9 pracowniczych ogródków działkowych o łącznej powierzchni 135,26 ha, 6 cmentarzy (24,5 ha), terenami zieleni o sumarycznej powierzchni ok. 81,7 ha administrują konińskie spółdzielnie mieszkaniowe. Urząd Miejski administruje łącznie na ok. 136 ha terenów zielonych (parki, zieleńce, skwery).

Ogródki działkowe to w znacznym stopniu sztuczny ekosystem oparty na roślinności wprowadzonej praktycznie w pełni przez człowieka. Różnorodność biologiczna oparta jest na istnieniu szeregu roślin (ozdobnych krzewów i kwiatów, drzewek i roślin owocowych, warzyw). Skupiska roślin stanowią doskonałe siedliska dla owadów, ptaków, drobnych gryzoni i innych zwierząt. Oczywiście ogródki działkowe pełnią przede wszystkim rolę rekreacyjną dla okolicznych mieszkańców. Także podobne znaczenie mają przydomowe ogródki działkowe i sady, które są częstą formą zagospodarowania przy domkach jednorodzinnych.

Tereny cmentarzy generują oprócz faktu lokalizacji na nich zieleni, także ograniczenia w zabudowie terenów sąsiednich. Zgodnie z przepisami odrębnymi w granicach strefy sanitarnej cmentarza 150 m zakazuje się lokalizowania zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studni, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych. Odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 m do 150 m odległości od terenu cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

Cenne przyrodniczo są także tereny rolne. Stanowią z punktu widzenia przyrodniczego siedliska dla wielu gatunków owadów i drobnych zwierząt.

Szczególnie cenne, warte chronienia w stopniu lokalnym są zbiorniki wodne. Nieliczne oczka wodne i małe zbiorniczki to siedliska różnorodności biologicznej, spełniają także znaczącą rolę w retencji wodnej.

Na szczególną uwagę zasługują zbiorniki wodne, powstałe wskutek rekultywacji wodnej. Takim zagospodarowaniem terenów pogórnich zainteresowane są samorządy i społeczności lokalne. Odpowiadając na ich oczekiwania, Kopalnia Węgla Brunatnego Konin tworzy zbiorniki wodne, niektóre dużo większe od naturalnych, wykorzystując w tym celu wyrobiska końcowe odkrywek. Nowe akwenty cechuje wysoka jakość wód, ponieważ są zasilane głównie wodami podziemnymi. W rejonie Konina powstało w ten sposób już sześć zbiorników wodnych: zbiornik po odkrywce Morzysław, dziś w Parku 700-lecia w Koninie (akwen o powierzchni 2,5 ha) zbiornik po odkrywce Niesłusz, na osiedlu Zatorze, także w granicach miasta (18,5 ha) jezioro Czarna Woda po odkrywce Gosławice (32,5 ha) zbiornik po odkrywce Pątnów w Mikorzynie (360 ha), sprzedany na licytacji, pierwsze jezioro w Polsce kupione przez osobę prywatną zbiornik w Kozarzewku po odkrywce Kazimierz Południe (65 ha) zbiornik w polu Bilczew odkrywki Drzewce (33 ha). Plany przewidują powstanie pięciu kolejnych akwenty w wyrobiskach końcowych. Dwa z nich są już tworzone: zbiornik po odkrywce Lubstów (475 ha) oraz po odkrywce Kazimierz Północ (o powierzchni 522 ha) w Kleczewie. Akwenty powstaną także w wyrobiskach końcowych

odkrywek Józwin II B (438 ha), Drzewce (125 ha) oraz Tomisławice (ponad 200 ha). Pokopalniane zbiorniki służą głównie rekreacji, ale pełnią także funkcję retencyjną. Dobrze wpisały się w krajobraz regionu, zdecydowanie podnosząc jego walory turystyczne. Stały się atrakcyjnym i popularnym miejscem wypoczynku mieszkańców gmin górniczych. Brzegi akwenów w większości przypadków zostały już zagospodarowane – utworzono plaże piaszczyste i trawiaste, ścieżki rowerowo-spacerowe, place zabaw dla dzieci. Zbiorniki mają na ogół części o różnej głębokości – płytsze pełnią rolę kąpielisk, głębsze służą wędkarzom. Ze względu na wyjątkową przezroczystość wody pokopalniane jeziora wzbudzają także zainteresowanie płetwonurków. Bardzo szybko akweny te stają się siedliskiem wielu gatunków ptaków wodnych i ryb. Istnienie ciągu naturalnych jezior wokół kopalni oraz powstawanie nowych akwenów łączy działalność górnictw z troską o otoczenie przyrodnicze.

Wśród terenów zieleni szczególnie cennymi obiektami są pomniki przyrody, które to ze względu na swoje walory chronione są przepisami prawa. Na terenie Konina znajduje się 9 pomników przyrody (dane z Centralnego rejestru form ochrony przyrody prowadzonego przez RDOŚ, 2019 r.). Szczegółowa tabela pomników przyrody zawarta została w podrozdziale II.9.6. Studium.

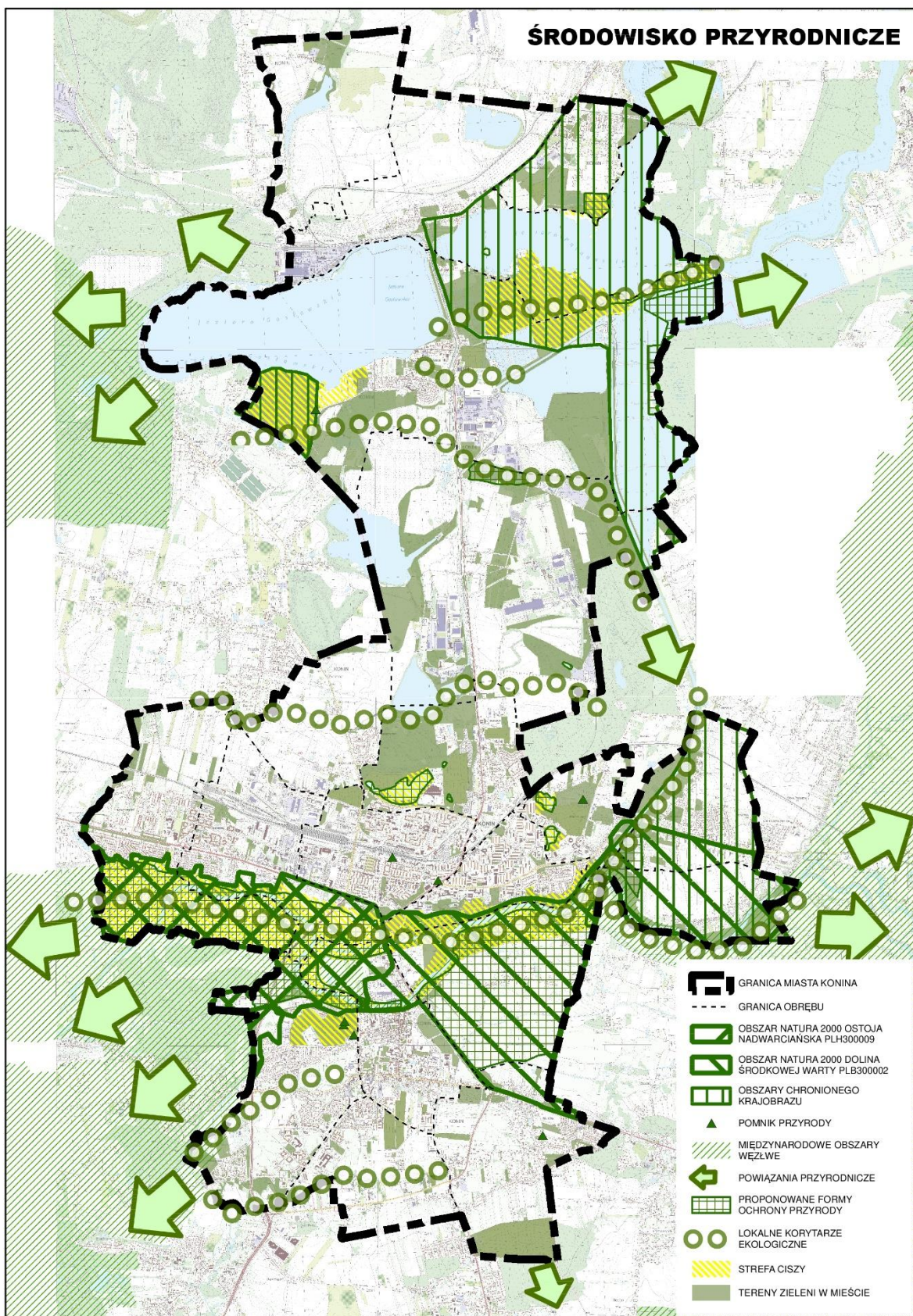
W skład zieleni miejskiej wchodzi także tereny zadrzewione – często na obszarach, na których zarzucono produkcję rolną oraz na stokach i skarpach. W znacznym stopniu są także zadrzewione liczne hałdy na terenie miasta, często trudno jest je odróżnić od naturalnych wzniesień. W zdecydowanej większości zostały one już zrehabilitowane i zalesione. Wskazać przy tym należy, iż w wyniku działalności kopalni w Konińskim Zagłębiu Węgla Brunatnego nastąpiła dość duża degradacja środowiska i zieleni.

Efekt wnikania zieleni urządzonej w obszary zurbanizowane może dać włączenie do systemu zieleni miejskiej skarp, zrehabilitowanych w kierunku leśnym. Model PAN stosuje się również przy rekultywacji leśnej; kierunek ten można wprowadzić bezpośrednio po wykonaniu rekultywacji technicznej. Zalesianie skarp umożliwia ochronę zwałowisk przed erozją i jednocześnie tworzy nową, żyzną warstwę gleby. Prawidłowe postępowanie wymaga właściwego doboru gatunków drzew i krzewów. Model stosowany w kopalni Konin, ze względu na występowanie w podłożu glin zwałowych szarych, opiera się na lasotwórczych gatunkach liściastych. Najczęściej wprowadza się dąb szypułkowy, jesion wyniosły, modrzew europejski i buk zwyczajny. Gatunki domieszkowe to lipa drobnolistna, grab pospolity, klon zwyczajny i klon jawor. Natomiast wśród sadzonych krzewów dominuje karagana syberyjska, głóg, jarzab, rokitnik zwyczajny, robinia akacjowa i bez czarna. Rosnące drzewka i krzewy poddawane są zabiegom pielęgnacyjnym, systematycznie dokonuje się przeglądu nasadzeń i w razie potrzeby uzupełnia ubytki spowodowane przez zwierzyń lub niskie temperatury panujące w okresie zimowym. Na zwałowiskach zamkniętych i czynnych odkrywek w rejonie Konina powstało już wiele hektarów lasów, w których rozmaite gatunki zwierząt znalazły doskonałe warunki do życia.

Najmniej ciekawymi terenami pod względem różnorodności biologicznej na obszarze miasta jest pas o zagospodarowaniu mieszkalno-przemysłowo-rolnym w prawobrzeżnej części miasta, tzw. Nowy Konin. Jednak również w tych obszarach, zwłaszcza w obrębie

zabudowy mieszkaniowej, licznie występują zadrzewienia i zakrzewienia oraz zieleni osiedlowa.

Rys. 3. Schemat środowiska przyrodniczego
źródło: opracowanie własne

II.4.2. Sport i rekreacja.

Tereny i obiekty sportu i rekreacji są ważnym elementem zarówno wzbogacającym ofertę turystyczną Konina, jak i poszerzają ofertę skierowaną do samych mieszkańców. Konin jest ważnym miejscem regionu w zakresie różnych imprez oraz przedsięwzięć turystycznych i sportowych.

Na walory rekreacyjne Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej, jak zostało to wyżej wspomniane, wpływają w znaczny sposób tereny leśne, z istniejącymi szlakami turystycznymi. Łączna długość szlaków turystycznych w obrębie OFAK obejmuje 7 tras pieszych o łącznej długości około 110 km (trasy: Kazimierz Biskupi – Bieniszew, Sompolno - Ignacewo – Ślesin, Wilczyn - Mrówki – Przyjezierze, Kawnice - Gosławice – Konin, Brzeźno - Złota Góra Żychlin - Wyszyna – Turek, Grodzisko Świętne) oraz 18 doskonale oznakowanych szlaków rowerowych o łącznej długości prawie 600 km (trasy: Pętla dookoła Konina, Konin – Żychlin, Konin – Bieniszew, Konin – Grąblin, Nadwarciański Szlak Rowerowy, Bursztynowy Szlak Rowerowy, Wokół Jezior (Mała Pętla), Wokół Jezior (Średnia Pętla), Wokół Jezior (Duża Pętla), Ślesin - Lubstów – Ślesin, Ślesin - Sadlno – Skulsk, Gawrony - Ostrowąż – Ślesin, Ślesin - Ignacewo – Ślesin, Rowerowa Szóstka, Przez Trójkę, Dookoła Zbiornika Powa, Od Kawnic w Dolinę Warty, Cztery Jeziora).

Jeśli chodzi o samo Miasto Konin, biegnie przez nie 11 turystycznych dróg rowerowych: Droga 1: Rowerowy szlak turystyczny Ślesin – Gawrony.

Droga 2: Znakowany szlak turystyczny Ślesin – Ślesin.

Droga 3: „Pętla dookoła Konina”.

Droga 4: Droga rowerowa Bieniszew – Kazimierz Biskupi.

Droga 5: Droga rowerowa Konin – Bieniszew.

Droga 6: „Szlak muzealny”

Droga 7: „Szlak muzealny” (alternatywa).

Droga 8: Szlak łącznikowy PKP Konin - Żychlin”.

Droga 9: „Bursztynowy Szlak Rowerowy”.

Droga 10. „Nadwarciański Szlak Rowerowy”.

Droga 11: Szlak łącznikowy Konin – Grąblin.

Podsumowując stan sieci dróg rowerowych w Koninie należy uznać, że jest on niewystarczający. Systemy dróg rowerowych są niespójne, brak jest ciągłości dróg rowerowych, a ich realizacja często jest dość przypadkowa (brak wyraźnych priorytetów). Wychodząc naprzeciw potrzebom mieszkańców i turystów, miasto opracowało dokumenty strategiczne (Raport o stanie ścieżek i szlaków rowerowych oraz rowerowo-piesznych w Mieście Koninie oraz Koncepcję połączenia ścieżek rowerowych w Koninie), których wdrożenie wpłynie na poprawę stanu i dostępności systemu ścieżek rowerowych.

Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Koninie zarządza kilkunastoma obiektami na terenie Miasta Konina i poza granicami miasta. Organizuje eventy oraz imprezy sportowe, zajmuje się również rekreacją i wypoczynkiem. Na obszarze działalności MOSiR występują następujące miejskie tereny i obiekty sportowo-rekreacyjne:

- 1) Miejski Ośrodek Wypoczynkowy "Przystań Gosławice",
- 2) Park Wodny w Obieckie RONDO,
- 3) Stadion Miejski im. Złotej Jedenastki Kazimierza Górskiego,
- 4) Basen Sportowy Kryty przy ul. Szymanowskiego,
- 5) Stadion Piłkarski im. Mariana Paska,
- 6) Hala Widowiskowo-Sportowa w obiekcie RONDO,
- 7) Hala Widowiskowo-Sportowa przy ul. Popiełuszki,
- 8) Sala Widowiskowo-Sportowa przy ul. Dworcowej,
- 9) Korty Tenisowe przy ul. Paderewskiego,
- 10) Boiska "ORLIK",
- 11) Osiedlowe Boiska Sportowe: Chorzeń, Chorzeń 2, Niesłusz, Przy Amfiteatrze, Wilków,
- 12) Sala Sportowa przy ul. Kurów,
- 13) Stadion przy ul. Łężyńskiej,
- 14) Skate Park przy ul. Podwale,
- 15) Skate Park przy ul. Paderewskiego,
- 16) Plac Street Workout,
- 17) Hala Sermiercza przy ul. Dworcowej,
- 18) Fit Park przy ul. Paderewskiego,
- 19) Sala Konferencyjna w Obieckie RONDO,
- 20) Kręgielnia w Obieckie RONDO,
- 21) Sala Konferencyjna przy ul. Podwale,
- 22) Giełda Towarowo – Samochodowa,
- 23) Sala gimnastyczna Łężyńska,
- 24) Fontanna Zatorze,
- 25) Koniński Bulwar Nadwarciański,
- 26) Boisko ze sztuczną nawierzchnią przy ul. Dmowskiego,
- 27) Sala konferencyjna – Kurów.

Ofertę rekreacyjną miasta poszerzają także tereny sportowo-rekreacyjne, wśród których są m.in. place zabaw, siłownie plenerowe, występują także rezerwy terenu dla rekreacji (m.in. teren rekreacyjny przy Jez. Pątnowskim).

II.5. UWARUNKOWANIA KULTUROWE

Pierwsze wzmianki o Koninie sięgają XIII wieku. Tak dawniej jak i dziś w bezpośrednim sąsiedztwie miasta znajduje się ważny węzeł komunikacyjny - łączący północ kraju z południem oraz wschodnią część z zachodnią. Najważniejszą osadą było Stare Miasto z romańskim kościołem parafialnym. To ono dało początek Koninowi lokowanemu na prawie magdeburskim, na wzór Kalisza, około 1283 roku. Odtąd Konin położony na wyspie, w korycie Warty, był grodem strzegącym brodu na rzece.

Los Konina był odbiciem historii kraju - począwszy od 1331 roku, kiedy to Krzyżacy doszczętnie je zniszczyli. Odbudowane przez króla Kazimierza Wielkiego (1333-1370) i otoczone murem - wraz z dwoma bramami: Kaliską i Toruńską - strzegło przepraw na szlaku wiodącym do innych miast. Konin stał się siedzibą powiatu sądowego, a koniński zamek siedzibą starosty oraz centrum administracyjnym i gospodarczym najbliższej okolicy. W następnych stuleciach w mieście prężnie rozwijało się rzemiosło, które świadczyło o jego ekonomicznej kondycji. Już wtedy Konin był ważnym ośrodkiem kultury i nowych prądów religijnych, a także medycyny. Na przełomie XVI i XVII w. działali tu dwaj wybitni doktorzy po studiach w Padwie: fundator najstarszych w Polsce katedr anatomii i botaniki lekarskiej Uniwersytetu Krakowskiego - Jan Zemelka oraz Kacper Blewski. Pomyślny rozwój Konina został zahamowany w XVII stuleciu. W 1628 roku wybuchła trwająca trzy lata epidemia, która zdziesiątkowała ludność. Klęski tego okresu pogłębiły „potop szwedzki”, pożary i kolejne epidemie. Po upadku Księstwa Warszawskiego Konin znalazł się w granicach Królestwa Kongresowego. Powstanie styczniowe (1863) przebiegło tu w szczególnie ostrej, krwawej formie, znaczone licznymi bitwami i represjami. Po okresie Królestwa Kongresowego miasto na długie lata przestało być centrum regionu. Odzyskanie niepodległości w 1918 r. nie przyniosło oczekiwanej poprawy sytuacji gospodarczej. Nie było wodociągów i kanalizacji, a mieszkańcy boleśnie odczuli skutki kryzysów ekonomicznych z przełomu lat dwudziestych i trzydziestych.

Ożywienie przyniosło dopiero otwarcie linii kolejowej łączącej Poznań z Warszawą i budowa Kanału Ślesińskiego, łączącego Wartę z jeziorem Gopło. W czasie II wojny światowej Konin znalazł się na obszarze ziem włączonych do III Rzeszy, w ramach tzw. Kraju Warty. Jednocześnie został siedzibą hitlerowskich władz powiatowych. W okolicznych lasach hitlerowcy dokonali masowych mordów ludności polskiej wyznania starozakonnego.

Po drugiej wojnie światowej, lata pięćdziesiąte i sześćdziesiąte przyniosły gwałtowny proces uprzemysłowienia, co zmieniło oblicze rolniczego dotychczas regionu. W 1950 roku Konin liczył 12.145 mieszkańców, w 10 lat później - 17.638, w 1970 roku - 40.744. Natomiast w roku 1998 miasto zamieszkiwało już ponad 83,5 tys. osób. Tak gwałtowny przyrost ludności spowodował również szybki rozwój przestrzenny Konina. Miasto wchłaniało kolejne podmiejskie wsie, coraz bardziej oddalone od historycznego centrum. Powierzchnia miasta wynosi obecnie 82 km². Przyjęta w latach pięćdziesiątych koncepcja urbanistyczna doprowadziła do powstania dwóch odrębnych części miasta, rozdzielonych niezabudowaną przestrzenią okolicy Warty.

Konin pozostaje ważnym centrum administracyjnym, będąc od 1975 roku stolicą województwa, a od 1 stycznia 1999 r., po wejściu w życie reformy samorządowej miasto tracąc status wojewódzki, zostało siedzibą powiatu grodzkiego oraz stolicą powiatu ziemskiego. Jest nadal ośrodkiem dynamicznie kształtującego się życia politycznego i społecznego dla całego obszaru Wschodniej Wielkopolski oraz województwa wielkopolskiego.

II.5.1. Dziedzictwo kulturowe i zabytki.

Na terenie Konina znajduje się wiele zabytków, w tym wpisanych do wojewódzkiego rejestru zabytków oraz obszary, stanowiące historyczne układy urbanistyczne. Zachowane zabytki sztuki tylko w niewielkim stopniu odzwierciedlają europejskie powiązania miasta. Konieczne zatem staje się zachowanie pozostałych obiektów w takim stanie, aby stanowiły świadectwo dziejów miasta.

Zasoby zabytków nieruchomych w województwie wielkopolskim zawarte są w wojewódzkiej ewidencji zabytków. Zgrupowano je w 13 działach ze względu na typ i funkcję, jakie pierwotnie pełniły. Działy te obejmują kolejno: układy urbanistyczne, układy ruralistyczne, zabudowę mieszkalną, obiekty sakralne, budownictwo obronne, obiekty użyteczności publicznej, obiekty przemysłowe i gospodarcze, pałace i dwory, zespoły folwarczne, budownictwo wiejskie w zagrodach, parki, cmentarze oraz inne obiekty, które trudno jednoznacznie sklasyfikować. Spośród obiektów ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków 6220 zabytków nieruchomych jest wpisanych do rejestru zabytków. Są to zarówno budynki, zespoły zabudowy, parki, elementy małej architektury, zespoły zabudowy, obiekty sakralne itd.

Zabytki, które znajdują się na obszarze Miasta Konina zostały ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków Miasta Konina. Sporządzenie gminnej ewidencji zabytków wynika z ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Gminna ewidencja zabytków dla Miasta Konina została opracowana w 2008 r., a w roku 2014 dokonano jej aktualizacji. Wykonano karty adresowe obiektów zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie i opiece nad zabytkami. Listę zabytków nieruchomych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków przedstawia poniższa Tabela.

LEGENDA:

	zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków
	zabytki nieruchome zlokalizowane w zabytkowym obszarze historycznego układu urbanistycznego Miasta Konina wpisanego do rejestru zabytków
	zabytki nieruchome zlokalizowane w zabytkowych historycznych zespołach budowlanych wpisanych do rejestru zabytków
	pozostałe zabytki nieruchome

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Materiał	Rejestr zabytków
1.	historyczny układ urbanistyczny				2. poł. XIII– XIX w.		A-56/558 z dnia 07.04.1956 r.
2.	kościół parafialny rzymskokatolicki pw. św. Bartłomieja	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Bartłomieja	ul. Kościelna 2	189	2. poł. XIV w., XV w.	murowany	997/Wlkp/A z dnia 01.02.1965 r.
3.	dzwonnica	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Bartłomieja	ul. Kościelna 2	189	1873	murowana	
4.	cmentarz przykościelny	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Bartłomieja	ul. Kościelna 2	189	XIV-XV w.		
5.	ogrodzenie cmentarza przykościelnego od strony domu parafialnego	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Bartłomieja	ul. Kościelna 2	189	k. XIX w.	murowano - stalowe	
6.	plebania	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Bartłomieja	ul. Kościelna 1	191	1911	murowana	
7.	dom parafialny	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Bartłomieja	ul. Kościelna 2	189	1. poł. XIX w.	murowany	A-130/718 z dnia 11.09.1969 r.
8.	kościół parafialny rzymskokatolicki pw. św. Andrzeja Apostoła	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Andrzeja Apostoła	ul. Gosławicka 38	632	1. poł. XV w.	murowany	33/388/A z dnia 02.09.1953 r.
9.	brama - dzwonnica	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Andrzeja Apostoła	ul. Gosławicka 38	632	1898-1900	murowana	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
10.	plebania	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Andrzeja Apostoła	ul. Gosławicka 38	632	1. poł. XIX w.	murowana	
11.	dom parafialny	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Andrzeja Apostoła	ul. Gosławicka 5	644/3	30. lata XX w.	murowany	
12.	kościół parafialny rzymskokatolicki pw. św. Wojciecha	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Wojciecha	ul. Portowa 2	157/4	1905-1914	murowany	741/Wlkp/A z dnia 31.03.2009 r.
13.	dzwonnica	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Wojciecha	ul. Portowa 2	157/4	1902	murowana	741/Wlkp/A z dnia 31.03.2009 r.
14.	cmentarz przykościelny	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Wojciecha	ul. Portowa 2	157/4	XIV/XV w.		741/Wlkp/A z dnia 31.03.2009 r.
15.	brama główna	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Wojciecha	ul. Portowa 2	157/4	XIX/XX w.	murowana	741/Wlkp/A z dnia 31.03.2009 r.
16.	ogrodzenie z dwiema furtami	zespół kościoła parafialnego rzymskokatolickiego pw. św. Wojciecha	ul. Portowa 2	157/4	XIX/XX w.	murowane	741/Wlkp/A z dnia 31.03.2009 r.
17.	kościół klasztorny Franciszkanów–Reformatów pw. św. Marii Magdaleny	zespół klasztorny Franciszkanów–Reformatów	ul. Reformacka 2	806/6	2. poł. XVIII w.	murowana	A-71/54 z dnia 05.02.1965 r.
18.	klasztor Franciszkanów–Reformatów	zespół klasztorny Franciszkanów–Reformatów	ul. Reformacka 2	806/6	2. poł. XVIII w.	murowany	A-71/54 z dnia 05.02.1965 r.
19.	brama	zespół klasztorny Franciszkanów–Reformatów	ul. Reformacka 2	806/6	2. poł. XVIII w.	murowana	A-71/54 z dnia 05.02.1965 r.

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
20.	budynek gospodarczy, ob. Towarzystwo Przyjaciół Dzieci – Środowiskowe Ognisko Wychowawcze	zespół klasztorny Franciszkanów–Reformatów	ul. Reformacka 2	806/6	2. poł. XVIII w.	murowany	
21.	kościół ewangelicki	zespół kościoła ewangelickiego	ul. Dąbrowskiego 1	816	1852-1854	murowany	717/Wlkp/A z dnia 10.08.1984 r.
22.	cmentarz przykościelny	zespół kościoła ewangelickiego	ul. Dąbrowskiego 1	816	poł. XIX w.		717/Wlkp/A z dnia 12.11.2008 r.
23.	ogrodzenie od strony wschodniej i północnej	zespół kościoła ewangelickiego	ul. Dąbrowskiego 1	816	ok. poł. XIX w.	murowano-żelazne	717/Wlkp/A z dnia 12.11.2008 r.
24.	pastorówka	zespół kościoła ewangelickiego	ul. Dąbrowskiego 1	816	1840	murowana	717/Wlkp/A z dnia 10.09.1969 r.
25.	ogrodzenie przy pastorówce od strony północne	zespół kościoła ewangelickiego	ul. Dąbrowskiego 1	816	ok. 1840	murowane	717/Wlkp/A z dnia 12.11.2008 r.
26.	ogród przy pastorówce	zespół kościoła ewangelickiego	ul. Dąbrowskiego 1	816	ok. poł. XIX w.		717/Wlkp/A z dnia 12.11.2008 r.
27.	synagoga, ob. budynek nieużytkowany	zespół kościoła ewangelickiego	ul. Dąbrowskiego 1	816	ok. 1840	murowana	96/246/A z dnia 17.09.1968 r.
28.	brama i ogrodzenie	synagogi	ul. Mickiewicza 2	275/1	1. poł. XIX w.	murowano-stalowe	
29.	kapliczka		ul. Brzozowa 19	898/1	ok. 1900	murowana	
30.	kapliczka		ul. Grójecka/ ul. Strażacka 16	132	ok. 1920	murowana	
31.	kapliczka		ul. Jana Pawła II 21	205/1	1947	murowana	
32.	kapliczka		ul. Kleczewska 55	54/2	1945	murowana	
33.	kapliczka		ul. Kolska 86	105	k. XIX w.	murowana	
34.	kapliczka		ul. Laskówiecka / ul. Jana Pawła II	644	k. XIX w.	murowana	
35.	kapliczka		ul. Leśna / ul. Okólna 13a	328	1 ćw. XX w.	murowana	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
36.	kapliczka		ul. Poznańska 120	390/2	ok. 1926	murowana	
37.	kapliczka		ul. Skrótowa	44/12	k. XIX w.	murowana	
38.	kapliczka		ul. Zagórska 1	678/3	ok. 1935	murowana	
39.	cmentarz rzymskokatolicki		ul. Główna	27	poł. XIX ww.		A-495/236 z dnia 21.02.1994 r.
40.	cmentarz rzymskokatolicki	cmentarza rzymskokatolickiego, ul. Kolska	ul. Kolska	1519/1	1824		
41.	brama i ogrodzenie	cmentarza rzymskokatolickiego, ul. Kolska	ul. Kolska	1519/1	1824	murowane	
42.	cmentarz rzymskokatolicki	cmentarza rzymskokatolickiego, ul. Starorzysławska	ul. Starorzysławska	164	1. poł. XIX w.		495/236/A z dnia 21.02.1994 r.
43.	brama i ogrodzenie	cmentarza rzymskokatolickiego, ul. Starorzysławska	ul. Starorzysławska	164	pocz. XX w.	murowano-stalowe	A-495/236 z dnia 21.02.1994 r.
44.	cmentarz rzymskokatolicki		ul. Ślesińska	5/1	1957		
45.	cmentarz ewangelicki	cmentarza ewangelickiego	ul. Kolska	68/1	1846		A-476/217 z dnia 20.07.1992 r.
46.	brama i ogrodzenie	cmentarza ewangelickiego	ul. Kolska	68/1	1850	murowano-stalowe	A-476/217 z dnia 20.07.1992 r.
47.	cmentarz żydowski		ul. Nadrzeczna	47/10	1847		
48.	cmentarz wojenny		ul. Szpitalna	779	1914		28/Wlkp/A z dnia 05.05.2000 r.
49.	zamek, ob. Muzeum Okręgowe		ul. Muzealna 6	614	1. poł. XV w.	murowany	1049/Wlkp/A z dnia 11.11.1953 r.

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
50.	teren założenia zamkowego	założenie zamkowe	ul. Muzealna, ul. Gotycka i ul. Goślawicka		1. poł. XV - 1. poł. XIX w.	murowany	1049/Wlkp/A z dnia 11.04.2018 r.
51.	budynek sztabowy, ob. dom	zespół koszar 5. Kargopolskiego Pułku Dragonów	ul. Kaliska 20	855	ok. 1920	murowany	
52.	ujeżdżalnia, ob. siedziba Fundacji Mielnica – Środowiskowy Dom Samopomocy i Wyższej Szkoły Kadr Menadżerskich	zespół koszar 5. Kargopolskiego Pułku Dragonów	ul. Zagórowska 3a	669 i 670	pocz. XX w.	murowany	
53.	ratusz, ob. budynek Urzędu Miejskiego		ul. Wiosny Ludów 6	210/2	pocz. XX w.	murowany	A-34/392 z dnia 02.09.1953 r.
54.	siedziba Starostwa Powiatowego, ob. budynek Urzędu Miejskiego		pl. Wolności 1	218/2	poł. XIX w.	murowane	A-120/707 z dnia 05.08.1969 r.
55.	szpital Św. Ducha, ob. Zespół Szkół Technicznych i Hutniczych		ul. Kolska 1	526	ok. 1825	murowany	
56.	szkoła powszechna, ob. Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Zofii Urbanowskiej		ul. Kolska 2	807	1929	murowana	
57.	szkoła powszechna, ob. dom		ul. Poznańska 118	468/2	ok. 1905	murowana	
58.	budynek gospodarczy	zespół szkoły powszechnej, ul. Poznańska 118	ul. Poznańska 118	468/2	pocz. XX w.	murowana	
59.	szkoła powszechna, ob. Zespół Szkół Nr 1 im. Adama Mickiewicza		ul. Staffa 5	610/3	pocz. XX w.	murowana	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
60.	szkoła powszechna, ob. Zespół Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego		ul. Wodna 1	1028	1930	murowana	
61.	gimnazjum, ob. I Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki		ul. Mickiewicza 14	350/2	ok. 1938	murowane	
62.	kinoteatr „Polonia”, ob. budynek nieużytkowany		ul. Urbanowskiej 6	142	20-30. lata XX w.	murowana	
63.	remiza strażacka, ob. siedziba Ochotniczej Straży Pożarnej		ul. Muzealna 4	579	1924	murowana	
64.	Kasa Powiatowa, ob. siedziba Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych Pośrednictwa Ubezpieczeniowego		ul. Urbanowskiej 8	140	1912	murowana	
65.	slup drogowy		ul. Kościelna 2	189	1151	kamienny	996/Wlkp/A z dnia 02.09.1953 r.
66.	rogatka, ob. restauracja „Rogatka”		ul. Wojska Polskiego 2	66/2	k. XIX w.	murowana	
67.	rogatka, ob. budynek usługowy		ul. 3 Maja	485	1. poł. XIX w.	murowana	
68.	zajazd „Pod Jeleniem”, ob. dom		ul. 3 Maja 82	472/4	1830	murowany	A-79/71 z dnia 23.02.1965 r.
69.	zajazd, ob. budynek Urzędu Miejskiego		pl. Wolności 4	1009	1840	murowany	A-77/68 z dnia 20.02.1965 r.
70.	karczma, ob. Dom		ul. Poznańska 73	596/4	k. XIX w.	murowana	
71.	budynek usługowy		ul. 3 Maja 29	787	pocz. XX w.	murowany	
72.	dom		ul. Mickiewicza 6	1023	ok.1920	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
73.	jątki mięsne, ob. budynek Urzędu Miejskiego		ul. Wiosny Ludów 6	210/1 i 210/2	1830	murowane	
74.	Dom Powiatowego Zarządu Strzeleckiego, ob. Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Ignacego Jana Paderewskiego		ul. 3 Maja 50	452	ok. 1936	murowany	
75.	siedziba Cechu Rzemiosł Różnych		ul. 3 Maja 48	616/2	30. lata XX w.	murowana	
76.	park miejski im. Fryderyka Chopina		ul. Kościuszki	71	ok. 1832		
77.	park dworski Laskówiec		ul. Skrótowna	69/1, 623, 624/2, 629 i 628/2	2. poł. XIX w.		143/Wlkp/A z dnia 19.08.2003 r.
78.	dwór	zespół dworsko-folwarczny Maliniec	ul. Przemysłowa	88/6	2. poł. XIX w.	murowany	A-362/104 z dnia 10.08.1984 r.
79.	park dworski	zespół dworsko-folwarczny Maliniec	ul. Przemysłowa	88/6, 88/5 i 318	2. poł. XIX w.		A-362/104 z dnia 10.08.1984 r.
80.	dom służby dworskiej, ob. budynek biurowy Agencji Nieruchomości Rolnych Oddziału Terenowej Sekcji Gospodarowania Zasobem w Koninie	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 1	88/9	pocz. XX w.	murowany	
81.	dom stróża, ob. dom	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 5	88/7	XIX/XX w.	murowany	
82.	wozownia, ob. garaże	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 5	88/9, 88/12 i 88/7	pocz. XX w.	murowana	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
83.	garaż, ob. budynek biurowy Agencji Nieruchomości Rolnych Oddziału Terenowego w Poznaniu Zamiejscowej Sekcji Gospodarowania Zasobem w Koninie	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 1	88/9	pocz. XX w.	murowany	
84.	elektrownia, ob. budynek nieużytkowany	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 2	88/5	pocz. XX w.	murowana	
85.	spichlerz, ob. budynek nieużytkowany	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 7	88/12	k. XIX w.	murowany	
86.	stelmacharnia, ob. budynek nieużytkowany	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 7	88/12	k. XIX w.	murowana	
87.	stodoła, ob. budynek nieużytkowany	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 7	88/12	pocz. XX w.	murowana	
88.	brama	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 7	88/12	k. XIX w.	murowana	
89.	ogrodzenie	zespół dworsko - folwarczny Maliniec	ul. Gospodarcza 7	88/12	2. poł. XIX w.	murowane	
90.	czworak [1], ob. dom	kolonia mieszkalna robotników folwarcznych w zespole dworsko - folwarcznym Maliniec	ul. Maliniecka 5	192/2	1880	murowany	
91.	czworak [2], ob. dom	kolonia mieszkalna robotników folwarcznych w zespole dworsko - folwarcznym Maliniec	ul. Maliniecka 7	192/2	ok. 1880	murowany	
92.	ośmiorak [1], ob. dom	kolonia mieszkalna robotników folwarcznych w zespole dworsko - folwarcznym Maliniec	ul. Przemysłowa 132	243/3	XIX/XX w.	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
93.	ośmiorak [2], ob. dom	kolonia mieszkalna robotników folwarcznych w zespole dworsko - folwarcznym Maliniec	ul. Przemysłowa 136	84/1	XIX/XX w.	murowany	
94.	ośmiorak [3], ob. dom	kolonia mieszkalna robotników folwarcznych w zespole dworsko - folwarcznym Maliniec	ul. Przemysłowa 138	84/1	XIX/XX w.	murowany	
95.	spichlerz, ob. Muzeum Okręgowe	zespół dworsko - folwarczny Gosławice	ul. Gotycka 2/3	623 i 624	1838	murowany	1049/Wlkp/A z dnia 05.03.1970 r.
96.	gorzelnia	zespół dworsko - folwarczny Gosławice	ul. Gosławicka 42	619/1	1. poł. XIX w.	murowana	1049/Wlkp/A z dnia 18.01.1988 r.
97.	czworak	zespół dworsko - folwarczny Gosławice	ul. Muzealna 1	312	3. ćw. XIX w.	murowany	
98.	dwór, ob. Urząd Stanu Cywilnego		ul. Obrońców Westerplatte 2	262/1	XVIII/XIX w.	murowany	A-134/722 z dnia 11.09.1969 r.
99.	stajnia dworska, ob. budynek mieszkalny		ul. Ślesińska 40	525	k. XIX w.	murowana	
100.	dom		ul. Bernardynka 17	26/8	1925	murowany	
101.	dom		ul. Bernardynka 18	38/1	XIX/XX w.	glinobitka	
102.	dom		ul. Bernardynka 20	38/1	1924	glinobitka	
103.	dom	zespół domu, ul. Bernardynka 28	ul. Bernardynka 28	55/1	1931	murowany	
104.	stodoła	zespół domu, ul. Bernardynka 28	ul. Bernardynka 28	55/1	30. lata XX w.	murowana	
105.	willa, ob. siedziba Provident Polska S. A.		ul. Bydgoska 7	219/32	20 –30. lata XX w.	murowana	
106.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Dąbrowskiego 8	474	20 –30. lata XX w.	murowany	
107.	kamienica		ul. Dąbrowskiego 9	878/1	k. XIX w.	murowana	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
108.	dom		ul. Dąbrowskiego 12	476/1	k. XIX w.	murowany	
109.	kamienica		ul. Dąbrowskiego 13	874	1929	murowana	
110.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Dąbrowskiego 16	447/2	2. poł. XIX w.	murowana	
111.	dom		ul. Dąbrowskiego 17	870	1. ćw. XX w	murowany	
112.	dom		ul. Dąbrowskiego 18	446	1. poł. XIX w.	szachulcowy	
113.	kamienica		ul. Dąbrowskiego 20	445	1912	murowana	
114.	kamienica		ul. Dąbrowskiego 35	845/5	ok. 1920	murowana	
115.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Gwoździarska 1	200/2	1930	murowany	
116.	dom	zespół domu, ul. Ks. Jędrzejewskie go 29/31	ul. Ks. Jędrzejewskiego 29/31	597 i 598	XIX/XX w.	murowany	
117.	budynek gospodarczy	zespół domu, ul. Ks. Jędrzejewskie go 29/31	ul. Ks. Jędrzejewskiego 29/31	597	XIX/XX w.	murowany	
118.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 35	595/1 i 595/2	pocz. XX w.	murowany	
119.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 37	594	ok. 1925	murowany	
120.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 38	580/2	1. ćw. XX w.	murowany	
121.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 42	315	pocz. XX w.	murowany	
122.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 53	371/1	XIX/XX w.	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
123.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 54	283	pocz. XX w.	murowany	
124.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 55	372	XIX/XX w.	murowany	
125.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 57	369	XIX/XX w.	murowany	
126.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 58	280	XIX/XX w.	murowany	
127.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 59	368	XIX/XX w.	murowany	
128.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 61	366	XIX/XX w.	murowany	
129.	dom		ul. Ks. Jędrzejewskiego 65	365	XIX/XX w.	murowany	
130.	dom		ul. Kaliska 1	842/2	ok. poł. XIX w.	murowany	
131.	dom		ul. Kaliska 4	877	pocz. XX w.	murowany	
132.	dom		ul. Kaliska 5	827	1. ćw. XX w.	murowany	
133.	dom, ob. budynek nieużytkowany		ul. Kaliska 6	875	XIX/XX w.	murowany	
134.	dom		ul. Kaliska 7	828/1	1. ćw. XX w.	murowany	
135.	dom		ul. Kaliska 9	886/11	2. poł. XIX w.	murowany	
136.	dom		ul. Kaliska 22	859 i 860	XIX/XX w.	murowany	
137.	kamienica		ul. Kilińskiego 2	354/2	k. XIX w.	murowana	
138.	willa		ul. Kilińskiego 3	1024	30. lata XX w.	murowana	
139.	dom		ul. Kilińskiego 7	269/2	ok. 1930	murowany	
140.	dom		ul. Kilińskiego 14	337	1910	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
141.	dom, ob. siedziba InPost Konin i Pracownia Protetyczna OLIDENT		ul. Kolejowa 5	250/30	ok. 1942	murowany	
142.	dom		ul. Kolejowa 7	250/31	ok. 1942	murowany	
143.	dom		ul. Kolejowa 10	250/17	ok. 1942	murowany	
144.	dom		ul. Kolejowa 12	250/17	ok. 1942	murowany	
145.	dom		ul. Kolejowa 14	250/48	ok. 1942	murowany	
146.	dom		ul. Kolejowa 16	250/48	ok. 1942	murowany	
147.	dom		ul. Kolejowa 18	250/48	ok. 1942	murowany	
148.	dom		ul. Kolejowa 20	250/48	ok. 1942	murowany	
149.	dom		ul. Kolejowa 22	250/48	ok. 1942	murowany	
150.	dom [1], ob. budynek handlowy	zespół domów, ul. Kolska 8	ul. Kolska 8	802/2	k. XIX w.	murowany	
151.	dom [2], ob. budynek handlowy	zespół domów, ul. Kolska 8	ul. Kolska 8	802/2	pocz. XX w.	murowany	
152.	dom		ul. Kolska 21	594	k. XIX w.	murowany	
153.	dom		ul. Kolska 22	711	ok. poł. XIX w.	murowany	
154.	dom		ul. Kolska 23	595/2	XIX/XX w.	murowany	
155.	dom		ul. Kolska 25	595/2	pocz. XX w.	murowany	
156.	dom		ul. Kolska 27	595/1	ok. 1930	murowany	
157.	dom		ul. Kolska 28	703/1	pocz. XX w.	murowany	
158.	dom		ul. Kolska 29	600	pocz. XX w.	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
159.	kamienica		ul. Kolska 30	702/3	1911	murowana	
160.	dom		ul. Kolska 32	701/2	k. XIX w.	murowany	
161.	dom		ul. Kolska 35	608/2	20 –30. lata XX w	murowany	
162.	dom		ul. Kolska 35 a	607/4	k. XIX w.	murowany	
163.	dom		ul. Kolska 36	694/4	pocz. XIX w.	murowany	
164.	dom		ul. Kolska 39	639	pocz. XIX w.	murowany	
165.	dom		ul. Kolska 40	671/2	1. poł. XIX w.	murowany	
166.	dom		ul. Kolska 78	93/2	1938	murowany	
167.	dom, ob. budynek handlowy		ul. Kolska 79	666	ok. 1930	murowany	
168.	dom		ul. Kolska 101	63/2	ok. 1930	murowany	
169.	dom		ul. Kopernika 6	365/2	ok. 1930	murowany	
170.	dom		ul. Kopernika 8	366	1939	murowany	
171.	dom		ul. Kościuszki 10	442	2. poł. XIX w	murowany	
172.	dom		ul. Kościuszki 11	372/2	30. lata XX w	murowany	
173.	dom		ul. Kościuszki 12	441	1928	murowany	
174.	dom		ul. Kościuszki 13	375/2	ok. 1930	murowany	
175.	dom		ul. Kościuszki 15	388/2	ok. 1930	murowany	
176.	dom		ul. Kościuszki 19	403	ok. 1920	murowany	
177.	dom		ul. Kościuszki 21	404	ok. 1921	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
178.	dom		ul. Kościuszki 25	406/2	1920	murowany	
179.	dom		ul. Kościuszki 29	408	1920	murowany	
180.	dom		ul. Kościuszki 31	409	1928	murowany	
181.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Kościuszki 33	410	ok. 1930	murowany	
182.	dom		ul. Kościuszki 34	431/5	2. poł. XIX w.	murowany	
183.	dom		ul. Kościuszki 36	430/1	1930	murowany	
184.	dom		ul. Kościuszki 40	425/3	1930	murowany	
185.	dom		ul. Kościuszki 42/44	2138	1928	murowany	
186.	dom		ul. Kościuszki 47	417	1933	murowany	
187.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Kramowa 1	167	2. poł. XIX w.	murowana	
188.	kamienica, ob. budynek handlowy		ul. Kramowa 3	166	2. poł. XIX w.	murowana	
189.	dom, ob. budynek handlowy		ul. Kramowa 5	165	1930	murowany	
190.	dom		ul. Leśna 1	329	1. ćw. XX w.	murowany	
191.	dom, ob. budynek gospodarczy		ul. Łężyńska 12/14	97/3 i 98/3	20. lata XX w.	murowany	
192.	willa, ob. hotel i restauracja		ul. 1 Maja 11a	1823	20 –30. lata XX w	murowana	537/278/A z dnia 21.12.1998 r.
193.	kamienica, ob. budynek handlowo - biurowy		ul. 3 Maja 2	159/4	2. poł. XIX w.	murowana	
194.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 4	159/2	k. XIX w	murowana	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
195.	dom, ob. apteka „Pod Lwem”		ul. 3 Maja 5	214	k. XVIII w.	murowany	
196.	dom, ob. budynek handlowy		ul. 3 Maja 7	213	k. XVIII w.	murowany	
197.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 9	212/1	2. poł. XVIII w.	murowany	
198.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 10	163	1. poł. XIX w.	murowany	
199.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 11	211	2. poł. XIX w.	murowana	
200.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 12	168	2. poł. XIX w.	murowana	
201.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 14	169/3	2. poł. XIX w.	murowana	
202.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 15	195/2	2. poł. XIX w.	murowana	A-474/215 z dnia 26.05.1992 r.
203.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 16	170	2. poł. XIX w.	murowany	
204.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 17	194	poł. XIX w.	murowana	
205.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 18	171	poł. XIX w.	murowana	
206.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 19	193/2	poł. XIX w.	murowany	
207.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 20	172	1. poł. XIX w.	murowany	
208.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 21	192/2	20 –30. lata XX w.	murowany	
209.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 22	917	1. poł. XIX w.	murowany	
210.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 24	174/5	1. poł. XIX w.	murowana	A-126/713 z dnia 05.08.1969 r.

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
211.	dom		ul. 3 Maja 31	492/2	poł. XIX w.	murowany	
212.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 35	516/2	1. poł. XIX w.	murowany	A-127/714 z dnia 05.08.1969 r.
213.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 36	120/1	k. XVIII w.	murowana	
214.	kamienica, ob. budynek handlowy		ul. 3 Maja 36a	120/2	pocz. XX w.	murowana	
215.	dom, ob. budynek handlowy		ul. 3 Maja 37	517/2	XIX/XX w	murowany	
216.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 38	118/1 i 118/2	1. poł. XIX w.	murowana	A-224/1557 z dnia 24.07.1974 r.
217.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowo-usługowy		ul. ul. 3 Maja 40	117	1. poł. XIX w.	murowany	
218.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 41	521/2	k. XIX w	murowana	
219.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 42	109	poł. XIX w.	murowana	
220.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowo-usługowy		ul. 3 Maja 43	521/3	k. XIX w.	murowana	
221.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 44	108	2. poł. XIX w.	murowana	
222.	kamienica		ul. 3 Maja 45	522	k. XIX w.	murowana	
223.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 46	107	20–30. lata XX w.	murowany	
224.	dom		ul. 3 Maja 47	523	2. poł. XIX w.	murowany	
225.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowo-usługowy		ul. 3 Maja 51	525	1. poł. XIX w.	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
226.	dom, ob. budynek handlowy		ul. 3 Maja 52a	453/6	1. poł. XIX w.	murowany	
227.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowo-usługowy		ul. 3 Maja 53	527/5	1. poł. XIX w.	murowany	
228.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. 3 Maja 54	454	1. poł. XIX w.	murowana	A-128/715 z dnia 10.09.1969 r.
229.	dom, ob. budynek handlowy		ul. 3 Maja 58	456/2	1. poł. XIX w.	murowany	
230.	dom		ul. 3 Maja 62	459/9	ok. poł. XIX w.	murowany	
231.	dom, ob. budynek handlowy		ul. 3 Maja 72	467	1. poł. XIX w.	murowany	
232.	kamienica, ob. Archiwum Państwowe		ul. 3 Maja 78	470	ok. poł. XIX w.	murowana	A-403/145 z dnia 23.02.1988 r.
233.	dom		ul. Mickiewicza 1	279	ok. 1930	murowany	
234.	dom, siedziba Konińskiego Towarzystwa Muzycznego		ul. Mickiewicza 3	288	1936	murowany	
235.	dom		ul. Mickiewicza 6	1023	ok. 1920	murowany	
236.	dom, ob. budynek mieszkalno-usługowy		ul. Mickiewicza 7	289	ok. 1930	murowany	
237.	dom [1], ob. budynek mieszkalno-handlowy	zespół domów, ul. Mickiewicza 7 a	ul. Mickiewicza 7 a	293/3	pocz. XX w.	murowany	
238.	dom [2], ob. budynek mieszkalno-handlowy	zespół domów, ul. Mickiewicza 7 a	ul. Mickiewicza 7 a	293/2	pocz. XX w.	murowany	
239.	dom		ul. Mickiewicza 8	272/1 i 272/2	ok. 1920	murowany	
240.	dom, ob. Galeria Sztuk „Łażnia”		ul. Mickiewicza 9	911	1925	murowany	
241.	dom, ob. ob. Konińskie Centrum Edukacyjne i X Liceum Ogólnokształcące		ul. Mickiewicza 11	340	pocz. XX w.	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
242.	dom		ul. Mickiewicza 15	348	1936	murowany	
243.	dom		ul. Mickiewicza 17	381	ok. 1937 – 1938	murowany	
244.	dom		ul. Mickiewicza 18	377	ok. 1930	murowany	
245.	dom		ul. Mickiewicza 20	378	ok. 1920	murowany	
246.	dom		ul. Mickiewicza 22	379	ok. 1928	murowany	
247.	dom, ob. budynek nieużytkowany		ul. Nadrzeczna 5	64	XIX/XX w.	drewniany	
248.	dom		ul. Okólna 3	322	pocz. XX w.	murowany	
249.	dom [1]	zespół domów pracowników kolei, ul. Parowozownia	ul. Parowozownia 1	219/14	ok. 1935	murowany	
250.	dom [2]	zespół domów pracowników kolei, ul. Parowozownia	ul. Parowozownia 2	219/12	ok. 1935	murowany	
251.	dom [3]	zespół domów pracowników kolei, ul. Parowozownia	ul. Parowozownia 3	219/9	ok. 1935	murowany	
252.	dom [4]	zespół domów pracowników kolei, ul. Parowozownia	ul. Parowozownia 4	219/8	ok. 1935	murowany	
253.	kamienica		ul. PCK 2	284	pocz. XX w.	murowana	
254.	dom		ul. PCK 6a	291	k. XIX w.	murowany	
255.	dom		ul. PCK 6b	292	k. XIX w.	murowany	
256.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. PCK 9	306/2	pocz. XX w.	murowany	
257.	dom		ul. PCK 10	338	2. poł. XIX w.	murowany	
258.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. PCK 25	329/1	30. lata XX w.	murowany	
259.	dom, ob. budynek nieużytkowany		ul. Podgórna 2	819	2. poł. XIX w.	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
260.	dom, ob. budynek nieużytkowany		ul. Podgórna 13	808	2. poł. XIX w.	murowany	
261.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Poznańska 3	803/5	1934 –1936	murowany	
262.	dom		ul. Poznańska 5	801	ok. 1920	murowany	
263.	dom		ul. Poznańska 13	795	1922-1924	murowany	
264.	dom		ul. Poznańska 15	793	k. XIX w.	murowany	
265.	dom	domu, ul. Poznańska 19	ul. Poznańska 19	783/2	2. poł. XIX w.	murowany	
266.	obora, ob. budynek gospodarczy	domu, ul. Poznańska 19	ul. Poznańska 19	783/2	1935	murowany	
267.	stodoła	domu, ul. Poznańska 19	ul. Poznańska 19	783/2	1935	drewniana	
268.	dom		ul. Poznańska 21/21 b	785/2 i 786/2	2. poł. XIX w.	murowany	
269.	dom		ul. Poznańska 29	748/4	1914	murowany	
270.	dom		ul. Poznańska 31	747/2	1928	murowany	
271.	młyn Józefa i Zygmunta Lewandowskich		ul. Poznańska 32	1841	ok.1920	murowany	
272.	dom		ul. Poznańska 38	420/2	ok. 1910	murowany	
273.	dom	domu, ul. Poznańska 52	ul. Poznańska 52	341/2	1930	murowany	
274.	obora, ob. budynek gospodarczy	domu, ul. Poznańska 52	ul. Poznańska 52	341/2	1935	murowany	
275.	dom		ul. Poznańska 61	674/2	1939	murowany	
276.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Przemysłowa 13	87	20. lata XX w.	murowany	
277.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Przemysłowa 39	210/2	1894	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
278.	dom		ul. Reformacka 15	698	2. poł. XIX w.	murowany	
279.	dom, ob. budynek nieużytkowany		ul. Reformacka 19	693	2. poł. XIX w.	murowany	
280.	dom		ul. Reformacka 21	692	2. poł. XIX w.	murowany	
281.	dom		ul. Reformacka 48	721	2. poł. XIX w.	murowany	
282.	dom		ul. Reformacka 52	719	2. poł. XIX w.	murowany	
283.	dom		ul. Słowackiego 5	160	ok. poł. XIX w.	murowany	
284.	kamienica, ob. budynek handlowo - biurowy		ul. Słowackiego 12	130/1	pocz. XX w.	murowany	
285.	dom		ul. Słowackiego 14	614	pocz. XX w.	murowany	
286.	dom		ul. Solna 4	680	ok. poł. XIX w.	murowany	
287.	dom		ul. Staffa 1	583	XIX/XX w	murowany	
288.	dom		ul. Staszica 4	122	2. poł. XIX w	murowany	A-404/146 z dnia 06.04.1988 r.
289.	dom		ul. Staszica 14	305	pocz. XX w.	murowany	
290.	dom		ul. Studzienna 34	380/1	k. XIX w.	murowany	
291.	dom, ob. budynek biurowo - usługowy		ul. Szarych Szeregów 4	101/1	30. lata XX w	murowany	
292.	dom		ul. Świętojańska 2	685/1	ok. poł. XIX w.	murowany	
293.	dom		ul. Targowa 2	126	k. XIX w.	murowany	
294.	kamienica		ul. Urbanowskiej 4	151/7	2. poł. XIX w	murowana	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
295.	dom, ob. siedziba Chrześcijańskiej Służby Charytatywnej Filii w Koninie		ul. Urbanowskiej 4a	151/3	pocz. XX w.	murowany	
296.	dom, ob. budynek biurowy		ul. Urbanowskiej 10	139	ok. poł. XIX w.	murowany	
297.	dom, ob. siedziba Polskiego Stronnictwa Ludowego Zarządu Miejskiego i Zarządu Powiatowego		ul. Urbanowskiej 11	355/2	1. ćw. XX w.	murowany	
298.	dom		ul. Urbanowskiej 13	361/2	1. ćw. XX w.	murowany	
299.	dom, ob. budynek usługowy		ul. Urbanowskiej 14	258	k. XIX w.	murowany	
300.	dom		ul. Urbanowskiej 14a	2588	k. XIX w.	murowany	
301.	dom, ob. Ośrodek Szkolenia Kierowców		ul. Urbanowskiej 16	257	1. ćw. XX w.	murowany	
302.	dom		ul. Wiejska 4	63	pocz. XX w.	murowany	
303.	dom	zespół domu, ul. Wilcza 15 a	ul. Wilcza 15 a	407/2	1905-1910	murowany	
304.	budynek gospodarczy	zespół domu, ul. Wilcza 15 a	ul. Wilcza 15 a	407/2	1905-1910	murowany	
305.	stodoła	zespół domu, ul. Wilcza 15 a	ul. Wilcza 15 a	407/2	1905-1910	drewniana	
306.	kamienica		ul. Wiosny Ludów 1	208	2. poł. XIX w.	murowana	
307.	dom, ob. budynek handlowy		ul. Wiosny Ludów 3	207	k. XVIII w.	murowany	A-133/721 z dnia 11.09.1969 r.
308.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wiosny Ludów 5	206	k. XIX w.	murowana	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
309.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wiosny Ludów 7	205/2	2. poł. XIX w.	murowana	A-473/214 z dnia 26.05.1992 r.
310.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wiosny Ludów 9	204/2	k. XVIII w.	murowana	
311.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wiosny Ludów 11	203/3	1. poł. XIX w.	murowana	
312.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wiosny Ludów 13	203/3	1. poł. XIX w.	murowana	
313.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wiosny Ludów 15	202	1. poł. XIX w.	murowana	
314.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wiosny Ludów 17	199	2. poł. XIX w.	murowana	A131/719z dnia 11.09.1969 r.
315.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowo - usługowy		ul. Wiosny Ludów 19	197	2. poł. XIX w.	murowana	
316.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wiosny Ludów 21	196	1959	murowany	
317.	dom		ul. Wodna 5	229/2	1930	murowany	
318.	dom		ul. Wodna 13	234/2	ok. poł. XIX w.	murowany	
319.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wodna 31	1008/1	1930	murowany	
320.	kamienica, ob. budynek mieszkalny, naleśnikarnia PRZYSTAŃ i kancelaria notarialna		ul. Wojska Polskiego 3	150	pocz. XX w.	murowana	
321.	dom		ul. Wojska Polskiego 7	897	2. poł. XIX w.	murowany	
322.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wojska Polskiego 8	65	1. poł. XIX w.	murowana	A-2101203 z dnia 02.09.1970 r.
323.	dom		ul. Wojska Polskiego 13	84/9	2. poł. XIX w.	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
324.	dom, ob. budynek biurowy		ul. Wojska Polskiego 15c	84/12	1938	murowany	
325.	dom, ob. budynek usługowy	zespół domu, ul. Wojska Polskiego 16	ul. Wojska Polskiego 16	56	1920	murowany	
326.	oficyna, ob. budynek usługowy	zespół domu, ul. Wojska Polskiego 16	ul. Wojska Polskiego 16	56	1920	murowana	
327.	brama	zespół domu, ul. Wojska Polskiego 16	ul. Wojska Polskiego 16	56	1920	murowana	
328.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wojska Polskiego 17	82/2	1925	murowana	
329.	willa		ul. Wojska Polskiego 35	71	1932	murowana	
330.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		pl. Wolności 5	221	1. poł. XIX w.	murowana	
331.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wolności 6	1009	k. XVIII w.	murowana	A-121/708 z dnia 05.08.1969 r.
332.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-usługowo-handlowy		ul. Wolności 7	222	k. XVIII w.	murowana	A-122/709 z dnia 05.08.1969 r.
333.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-usługowy		ul. Wolności 8	154	k. XIX w.	murowana	
334.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wolności 9	223/1 i 223/2	1. poł. XIX w.	murowana	A-78/69 z dnia 20.02.1965 r.
335.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wolności 10	155/2	1. poł. XIX w.	murowana	A-123/710 z dnia 05.08.1969 r.
336.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wolności 11	224	1. poł. XIX w.	murowana	A-124/711 z dnia 05.08.1969 r.
337.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		ul. Wolności 12	156	k. XVIII w.	murowana	A-125/712 z dnia 05.08.1969 r.
338.	dom		ul. Wolności 14	157	2. poł. XIX w.	murowana	
339.	kamienica		ul. Wolności 16	216	k. XVI w.	murowana	A-220/1553 z dnia 24.07.1974 r.

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
340.	dom, ob. budynek usługowy		ul. Zagórowska 1	678/3 i 678/4	k. XIX w.	murowany	
341.	dom, ob. budynek nieużytkowany		ul. Zagórowska 6	415	2. poł. XIX w.	murowany	
342.	dom		ul. Zagórowska 8	414/1 i 414/2	2. poł. XIX w.	murowany	
343.	kamienica, ob. budynek mieszkalno-handlowy		pl. Zamkowy 1a	169/4	1. poł. XIX w.	murowana	A-173/1042 z dnia 21.03.1970 r.
344.	dom, ob. kancelaria radcy prawnego i biuro pielęgniarskiej opieki długoterminowej domowej		pl. Zamkowy 4	614	2. poł. XIX w.	murowany	
345.	dom		pl. Zamkowy 5	173/8	2. poł. XIX w.	murowany	
346.	dom		pl. Zamkowy 7	173/9	2. poł. XIX w.	murowany	
347.	kamienica		pl. Zamkowy 8	283	k. XIX w.	murowana	
348.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		pl. Zamkowy 9	174/1	k. XIX w.	murowany	
349.	dom, ob. budynek mieszkalno-handlowy		pl. Zamkowy 10	282	pocz. XX w.	murowany	
350.	kamienica, ob. budynek handlowy		pl. Zamkowy 12	281	ok. poł. XIX w.	murowana	
351.	kamienica, ob. budynek nieużytkowany		pl. Zamkowy 13	124	ok. poł. XIX w.	murowana	
352.	dom		ul. Żwirki i Wigury 7	500	ok. 1930	murowany	
353.	elektrownia i łaźnia miejska, ob. budynek administracyjno-handlowy		ul. Staszica /Kilińskiego 15 i 11	96/2 i 97	1916	murowane	
354.	budynek administracyjny [1], ob. dom	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Cukrownicza 15	211/9	1912	murowany	

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
355.	budynek administracyjny [2], ob. dom	zespół Cukrowni Gosławice	ul. 150-lecia Cukrownictwa 1	484	ok. 1930	murowany	
356.	budynek socjalny – stolówka, ob. budynek usługowy	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Cukrownicza 17	211/16	ok. 1930	murowany	
357.	wieża remizy strażackiej	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Cukrownicza 15	211/14	ok. 1912	murowana	
358.	willa dyrektora [1], ob. dom	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Łężyńska 1	188/13	ok. 1926	murowana	
359.	willa dyrektora [2], ob. przedszkole	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Pałacowa 2	208/4	ok. 1930	murowana	
360.	dom pracowników cukrowni [1]	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Pałacowa 1	208/6	1912	murowany	
361.	dom pracowników cukrowni [2]	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Cukrownicza 3	2202/7	ok. 1920	murowany	
362.	dom pracowników cukrowni [3]	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Cukrownicza 6	204/9	1911-1912	murowany	
363.	dom pracowników cukrowni [4], ob. poczta	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Cukrownicza 13	211/10	ok. 1930	murowany	
364.	dom pracowników cukrowni [5]	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Cukrownicza 15	211/9	ok. 1912	murowany	
365.	park	zespół Cukrowni Gosławice	ul. Ślesieńska, ul. Łużyńska, ul. Kortowa i ul. Pałacowa	209/6, 209/7, 209/2, 208/2, 208/3, 207/1, 484, 206/2, 206/6 i 206/3	pocz. XX w.		

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
366.	obszar zespołu Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Reymonda, ob. Roltrans Holding Polska S. A		ul. Wojska Polskiego i ul. Nadbrzeżna		2. poł. XIX w.		A-433/175 z dnia 24.03.1990 r.
367.	willa właściciela fabryki	zespół Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Reymonda, ob. Roltrans Holding Polska S. A	ul. Wojska Polskiego 5	85/3	1880	murowana	A-433/175 z dnia 24.03.1990 r.
368.	budynek administracji	zespół Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Reymonda, ob. Roltrans Holding Polska S. A	ul. Wojska Polskiego 5a	85/3	2. poł. XIX w.	murowana	
369.	hala produkcyjna [1]	zespół Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Reymonda, ob. Roltrans Holding Polska S. A	ul. Nadbrzeżna 1	85/6	2. poł. XIX w.	murowana	A-433/175 z dnia 24.03.1990 r.
370.	hala produkcyjna [2]	zespół Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Reymonda, ob. Roltrans Holding Polska S. A	ul. Nadbrzeżna 1	85/13	2. poł. XIX w.	murowana	A-433/175 z dnia 24.03.1990 r.
371.	warsztat	zespół Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Reymonda, ob. Roltrans Holding Polska S. A	ul. Nadbrzeżna 1	85/13	2. poł. XIX w.	murowany	A-433/175 z dnia 24.03.1990 r.
372.	wieża ciśnień	zespół Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Reymonda, ob. Roltrans Holding Polska S. A	ul. Nadbrzeżna 1	85/13	2. poł. XIX w.	murowana	A-433/175 z dnia 24.03.1990 r.
373.	kuźnia	zespół Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Reymonda, ob. Roltrans Holding Polska S. A	ul. Nadbrzeżna 1	85/13	2. poł. XIX w.	murowana	A-433/175 z dnia 24.03.1990 r.

Lp.	Obiekt	Zespół	Adres	Numer działki	Czas powstania	Material	Rejestr zabytków
374.	skład napojów alkoholowych, później szpital miejski, ob. ob. siedziba Fundacji Mielnica		ul. Szpitalna 43	818 i 819	k. XIX w.	murowany	
375.	budynek rektyfikacji południowy	zespół Zakładu Rektyfikacji Spirytusu Szpilfogel & Waldman	ul. Kolska	527/18	1894	murowany	
376.	kotłownia	zespół Zakładu Rektyfikacji Spirytusu Szpilfogel & Waldman	ul. Kolska	527/18	1894	murowany	
377.	komin kotłowni	zespół Zakładu Rektyfikacji Spirytusu Szpilfogel & Waldman	ul. Kolska	527/18	1894	murowany	
378.	dom właścicieli młyna	zespół młyna Abrama i Jakóba Lejby Kowalskich	ul. Dąbrowskiego 6	473/5	20–30. lata XX w.	murowany	
379.	parowozownia		ul. Parowozownia	219/4	ok. 1935	murowana	
380.	budynek nastawni kolejowej Kn– 1		ul. Parowozownia	220/5	20–30. lata XX w.	murowany	
381.	wodociągowa wieża ciśnień kolejowa, ob. Galeria Sztuki		ul. Kolejowa 1a	284/1 i 250/1	1919	murowana	
382.	wodociągowa wieża ciśnień kolejowa		ul. Parowozownia	220/7	ok. 1935	murowana	
383.	most kolejowo-drogowy z Opalenia na Wiśle, ob. most drogowy im. Józefa Piłsudskiego		ul. Poznańska i ul. Trasa Warszawska	29, 811/4 i 1	1906–1909	stalowomurowany	926/Wlkp/A z dnia 21.03.2014 r.

Tabela 10. Zabytki nieruchome Miasta Konina ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków
źródło: Ewidencja Zabytków Województwa Wielkopolskiego

Na terenie Konina występują następujące zabytki ruchome:

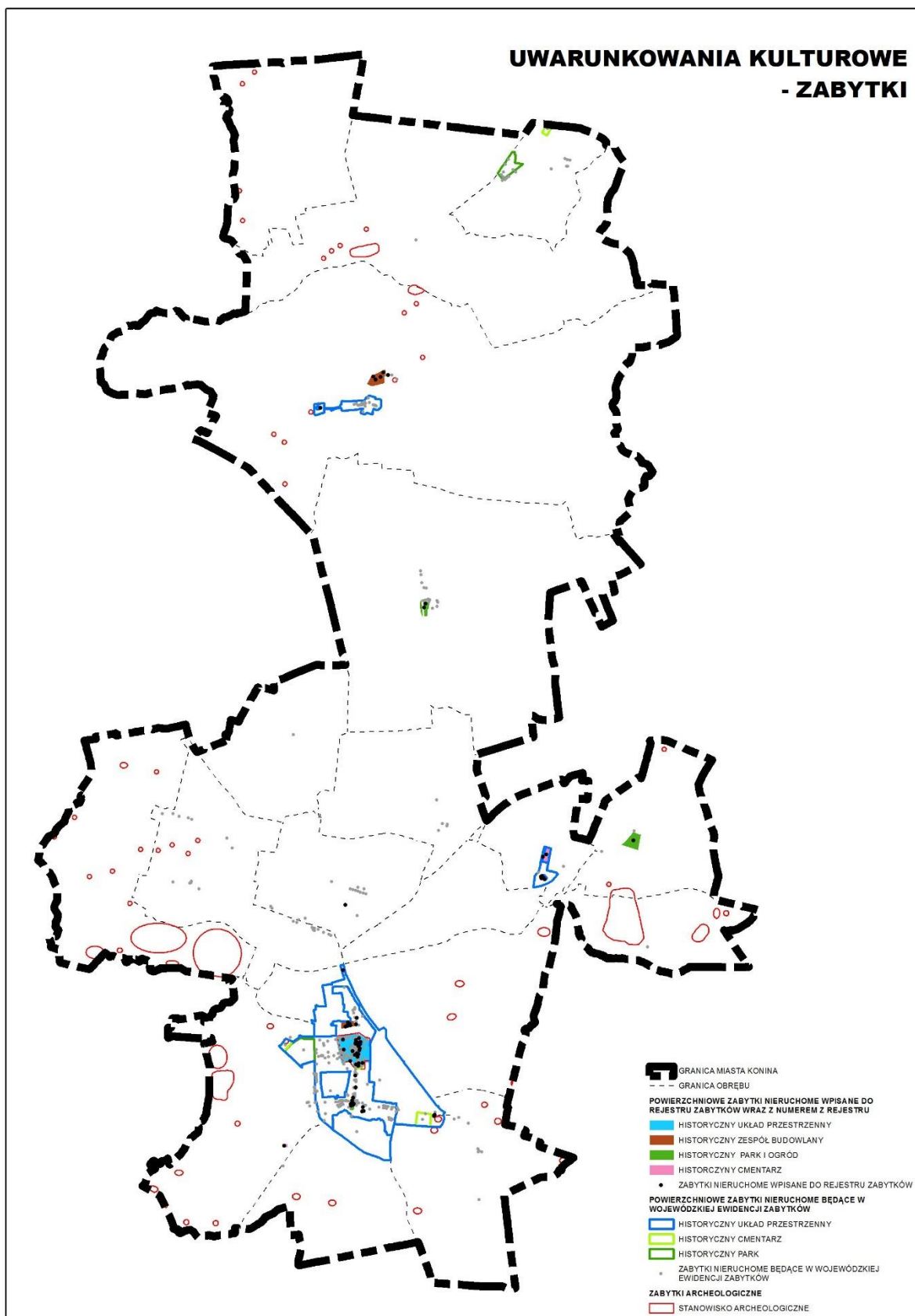
- 1) RZEźBA „PIETA” z kościoła klasztornego p.w. św. Marii Magdaleny, Rej. Zab. 140/Wlkp/B z dn. 07.01.1986 r.;
- 2) RZEźBA „MADONNA Z DZIECIĄTKIEM” z kościoła parafialnego p.w. św. Marii Magdaleny, Rej. Zab. nr kartoteki 4068 z dn. 09.09.1950 r.;
- 3) WYPOSAŻENIE KOŚCIOŁA EWANGELICKIEGO p.w. św. DUCHA – 7 obiektów, Rej. Zab. B-94/90 z dn. 29.11.1993 r.;
- 4) WYPOSAŻENIE KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO p.w. św. WOJCIECHA – 7 obiektów, Rej. Zab. 4/Wlkp/B z dn. 21.12.1999 r.;
- 5) WYPOSAŻENIE KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO p.w. św. ANDRZEJA APOSTOŁA – 27 obiektów, Rej. Zab. 86/Wlkp/B z dn. 08.05.2006 r.;
- 6) WYPOSAŻENIE KOŚCIOŁA KLASZTORNEGO p.w. św. MARII MAGDALENY – 24 obiekty, Rej. Zab. 140/Wlkp/B z dn. 09.12.2008 r.;
- 7) WYPOSAŻENIE KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO p.w. św. BARTŁOMIEJA – 52 obiekty, Rej. Zab. 198/Wlkp/B z dn. 17.08.2011 r.;
- 8) WYPOSAŻENIE KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO p.w. św. WOJCIECHA – 37 obiektów, Rej. Zab. 410/Wlkp/B z dn. 23.09.2015 r.

Do innych obiektów ruchomych należą:

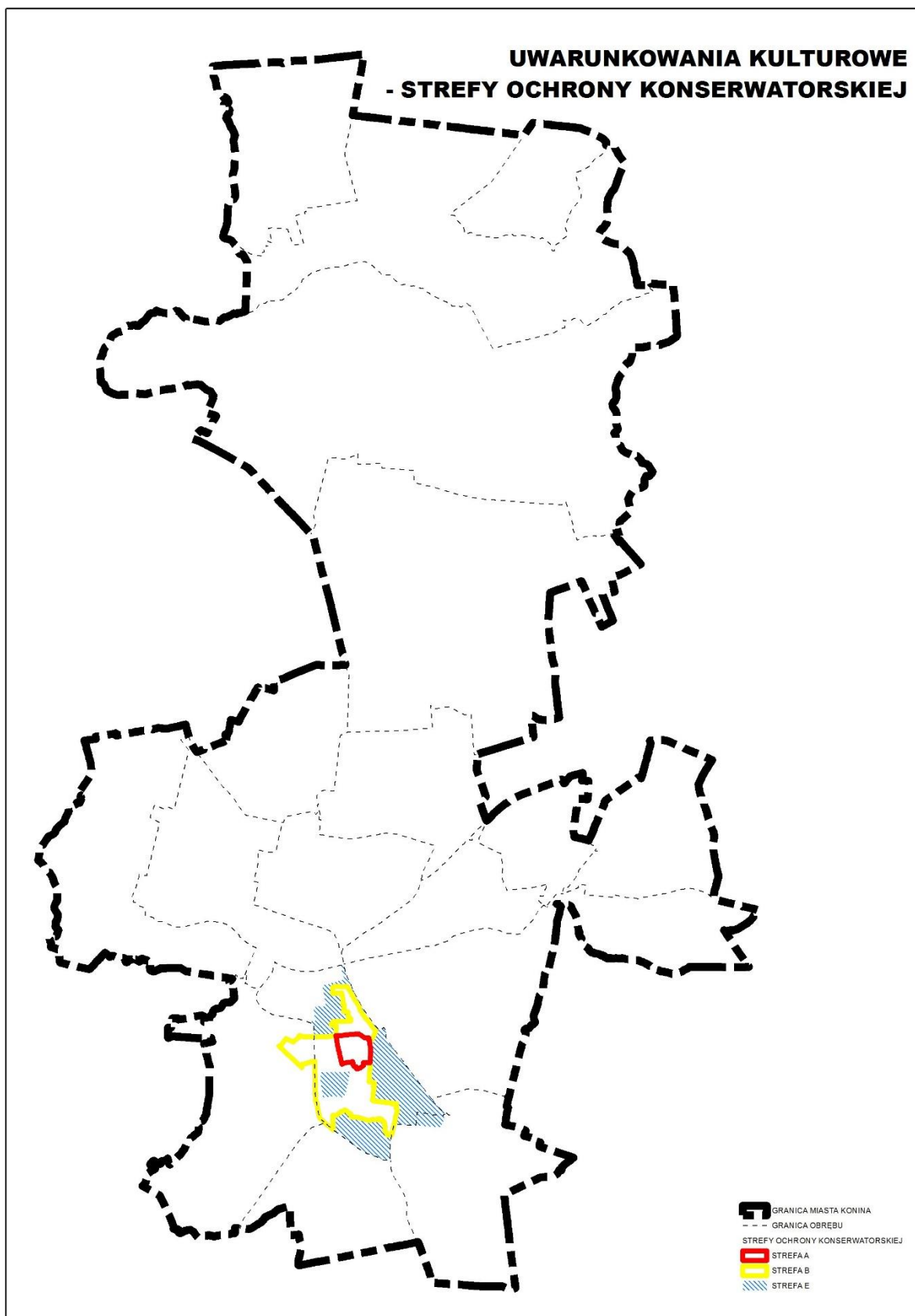
- 1) SAMOCHÓD POŻARNICZY MARKI DAIMLER –BENZ, rok produkcji 1942., Rej. Zab. 36/Wlkp/B z dn. 22.03.2002 r.;
- 2) SZTANDAR OSP z 1922 r. OSP „CUKROWNI GOSŁAWICE” Rej. Zab. 363/Wlkp/B z dn. 02.09.2014 r.

Na terenie Konina występują zabytki archeologiczne, które obejmują 121 stanowisk archeologicznych, w tym 2 stanowiska o własnej formie krajobrazowej (grodziska), 11 cmentarzysk płaskich i 108 osad.

Na obszarze miasta Konin nie ma stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków województwa wielkopolskiego.

Rys. 4. Schemat uwarunkowań kulturowych - zabytki
 źródło: opracowanie własne

Rys. 5. Schemat uwarunkowań kulturowych – strefy ochrony konserwatorskiej
źródło: opracowanie własne

II.5.2. Dobra kultury współczesnej.

Dobra kultury współczesnej nie są obiektami objętymi prawną ochroną, lecz stanowią dobra kultury materialnej uznane za dziedzictwo współczesnej kultury. Na terenie Konina mimo unikalności i zróżnicowanej tkanki zabudowy nie wyznaczono dotychczas obszarów/obiektów uznanych za dobra kultury współczesnej.

II.5.3. Dobra kultury w obszarze rewitalizacji.

Rada Miasta Konina uchwałą Nr 586 z dnia 29 listopada 2017 r. wyznaczyła na terenie Konina obszar zdegradowany i obszar rewitalizacji. Wyznaczony obszar rewitalizacji „Starówka” charakteryzuje się stosunkowo dużym nagromadzeniem zabytkowej zabudowy, częściowo zdekapitalizowanej o niskim poziomie estetyki. Na obszarze rewitalizacji „Starówka” znajduje się duża liczba obiektów położonych w strefie ochrony konserwatorskiej. Jest to część śródmiejska, cechująca się najstarszym rodzajem zabudowy. Na ww. obszarze znajduje się 76% wszystkich konińskich obiektów zabytkowych. Znajdują się one w rejestrze zabytków nieruchomości województwa wielkopolskiego (opracowanym przez Narodowy Instytut Dziedzictwa).

Zabytki pełnią istotną rolę w kształtowaniu historii i kultury miasta, m.in. symboliczną, stanowią o potencjale turystycznym, a także wpływają na jakość przestrzeni publicznej. Niezadawalający stan zabytków materialnych wynika przede wszystkim ze złożoności procedur związanych z renowacją zabytków (objętych ochroną konserwatorską). W wielu przypadkach czas potrzebny na uzyskanie niezbędnych dokumentów wpływa na stopniowe pogarszanie się ich stanu.

II.5.3. Szlaki kulturowe.

Zgodnie z PZPWW w celu promocji dziedzictwa kulturowego na obszarze województwa wyznaczono szereg szlaków kulturowych:

- a) szlaki o znaczeniu międzynarodowym – Droga św. Jakuba, Europejski Szlak Cysterski, Europejski Szlak Romański,
- b) szlaki o znaczeniu krajowym – unikatowy w skali kraju Szlak Piastowski, Trakt Królewsko-Cesarski w Poznaniu realizowany jako narodowy produkt turystyki kulturowej, Szlak Bursztynowy,
- c) szlaki o znaczeniu regionalnym – Trasa Kórnicka, Wielkopolski Szlak Wiatraczny, Szlak Kościołów Drewnianych wokół Puszczy Zielonka, Szlak Kościołów Drewnianych Ziemi Kaliskiej.

Obszar Miasta Konina znajduje się na trasie północ-południe Szlaku Piastowskiego, a jako jeden z kluczowych obiektów tej trasy wskazano koniński słupek drogowy. W 1151 roku, w czasach powstania słupego, przez Konin, leżący w pobliżu kujawskich dóbr palatyna, wiódł ważny szlak łączący południe Europy z ośrodkami handlowymi nad Bałtykiem, a Kruszwica była wówczas także jedną z ważniejszych faktorii na szlaku łączącym Niemcy z Rosją.

Przypuszczalnie droga ta pokrywała się z przebiegiem szlaku bursztynowego łączącego niegdyś kraje śródziemnomorskie z Bałtykiem: przez Wiedeń (Vindobonę) przez Brno, Kłodzko, Wrocław, Kalisz (Calisia), Konin (Setidava), Świecie aż do Gdańska. Dokładnie w połowie drogi, w miejscu odległym o 52 kilometry zarówno od Kruszwicy, jak i od Kalisza, ustawiono najstarszy znak drogowy w Polsce, jest to jednocześnie jeden z nielicznych świeckich zabytków romańskich w Wielkopolsce.

II.6. EDUKACJA I NAUKA

Edukacja wpływa na człowieka poprzez kształtowanie jego wzorców społecznych, a jednocześnie daje narzędzia do rozwoju i podstawy do spełniania się w życiu zawodowym. Innowacje i postęp technologiczny wynikają wprost z rozwoju nauki. Właściwa edukacja człowieka od najmłodszych lat, pozwala mu sprostać zmieniającemu się światu.

Wskazać należy, iż system edukacji, jak i wiele dziedzin życia społecznego podlega reformom. Ostatnia reforma systemu edukacji została zapoczątkowana we wrześniu 2017 r. Reforma ta przywróciła szkoły podstawowe ośmioklasowe w zamian sześcioklasowych i przewiduje stopniowe wygaszanie gimnazjów. Zmiany te w znaczny sposób wpływają na politykę oświatową miasta, także pod względem organizacyjnym.

II.6.1. Przedszkola.

Pierwszym analizowanym stopniem edukacji jest edukacja przedszkolna. Na terenie Konina w 2017 r. zlokalizowanych było 18 przedszkoli publicznych oraz przedszkola niepubliczne i prywatne. Liczba dzieci w przedszkolach od roku 2013 utrzymywała się na dość zbliżonym poziomie, jedynie w roku 2015 zanotowano znaczny spadek liczby przedszkolaków. Liczba dzieci w przedszkolach niepublicznych była zróżnicowana, jednak wskazać należy, iż z przedszkoli niepublicznych korzystało o wiele mniej dzieci niż z przedszkoli publicznych. Liczba miejsc przypadająca na oddział w 2017 r. w przedszkolach niepublicznych wynosiła 19 os./oddział, natomiast w przedszkolach publicznych wznosiła 23 os./oddział.

przedszkola	2013	2014	2015	2016	2017
liczba oddziałów	131	133	121	131	147
liczba dzieci	2987	2808	2482	2776	2838
liczba dzieci na oddział	23	21	21	21	19

Tabela 11. Dane dotyczące przedszkoli w Koninie w 2017 r.
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2017 r.

Dokonując analizy oferty w zakresie wychowania przedszkolnego na terenie Konina, do wielkości zjawiska na terenie Polski, województwa oraz wybranych do analizy miast, należy stwierdzić, iż w porównaniu z danymi dotyczącymi województwa jak i całej Polski oraz wybranych miast Gniezna, Leszna, Piły, Kalisza i Ostrowa Wielkopolskiego, to w Koninie przypada najmniejsza liczba dzieci na oddział i wartość ta jest niższa od średniej dla Polski i województwa wielkopolskiego.

Lp.	Miasto	Liczba dzieci w przedszkolach	Liczba oddziałów	Liczba dzieci/oddział
1.	Polska	1361183	67910	20
2.	Wielkopolskie	137179	6758	20
3.	Konin	2838	147	19
4.	Gniezno	2827	140	20
5.	Leszno	2828	125	23
6.	Piła	2757	136	20
7.	Kalisz	3858	193	20
8.	Ostrów Wielkopolski	2722	127	21

Tabela 12. Dane dotyczące przedszkoli ogółem w 2017 roku
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2017 r.

II.6.2. Szkoły podstawowe.

Zgodnie z danymi na koniec 2017 roku, na terenie Konina zlokalizowanych było 13 szkół podstawowych, w tym 11 szkół publicznych i 2 szkoły podstawowe niepubliczne, do których w 2017 r. uczęszczało 5050 uczniów, przy czym liczba uczniów na oddział w szkołach publicznych wynosiła średnio 21 ucznia na oddział, natomiast w szkołach niepublicznych 12 uczniów na oddział.

Dane pokazują, iż liczba uczniów w niepublicznych szkołach podstawowych w latach 2014-2017 stopniowo wzrasta i w roku 2017 wzrosła niemal 10-krotnie względem roku 2014. Zwiększyła się także liczba oddziałów, również 10-krotnie. Wskazuje to z jednej strony na stopniowe zwiększanie się zainteresowania szkolnictwem podstawowym niepublicznym, a także na utrzymanie stałej liczebności oddziałów, która w roku 2017 wynosiła 12 osób/oddział.

Wskutek reformy oświaty, nastąpiło stopniowe wygaszanie gimnazjów, wskutek którego w 2019 r. zniknęły one z systemu oświaty i ich analiza nie jest zasadna w zakresie możliwych przyszłych kierunków rozwoju systemu oświaty.

Lata	Szkoła	Szkoły	Szkoły	Razem	Średnia
------	--------	--------	--------	-------	---------

		publiczne	niepubliczne		
2013	liczba oddziałów	191	0	191	X
	liczba uczniów	4124	0	4124	
	liczba dzieci na oddział	22	0	X	
2014	liczba oddziałów	204	1	205	X
	liczba uczniów	4364	13	4377	
	liczba dzieci na oddział	21	13	X	
2015	liczba oddziałów	224	6	230	X
	liczba uczniów	4709	75	4784	
	liczba dzieci na oddział	21	13	X	
2016	liczba oddziałów	204	8	212	X
	liczba uczniów	4251	100	4351	
	liczba dzieci na oddział	21	13	X	
2017	liczba oddziałów	233	10	243	X
	liczba uczniów	4927	123	5050	
	liczba dzieci na oddział	21	12	X	

Tabela 13. Dane dotyczące szkół podstawowych publicznych i niepublicznych w Koninie
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2017 r.

Dokonując porównania oferty w zakresie szkół podstawowych na terenie Konina, z sytuacją występującą w wybranych porównywalnych miastach oraz na terenie województwa i całego kraju, należy stwierdzić, iż w Koninie przypada prawie największa liczba dzieci na oddział i wartość ta jest wyższa od średniej dla Polski i województwa wielkopolskiego, jednakże nieznacznie wyższa od analizowanych porównywalnych miast, gdzie średnio w szkołach przypada 20 dzieci na oddział.

Lp.	Miasto	Liczba dzieci w szkołach	Liczba oddziałów	Liczba dzieci/oddział
1.	Polska	2 626 403	146 581	18
2.	Wielkopolskie	260 194	14 170	18
3.	Konin	5050	243	21
4.	Gniezno	5 352	304	18
5.	Leszno	4 981	248	20
6.	Piła	5 432	262	21
7.	Kalisz	7 037	353	20
8.	Ostrów Wielkopolski	5 252	243	22

Tabela 14. Dane dotyczące szkół podstawowych ogółem w 2017 roku
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2017 r.

II.6.3. Szkoły ponadpodstawowe.

W ramach szkół ponadpodstawowych w roku 2017 funkcjonowało na terenie Konina 7 placówek, w tym 1 prowadzona przez samorząd powiatowy oraz 6 placówek niepublicznych. Liczba uczniów w szkołach ponadpodstawowych stale spada. Zaznaczyć także należy, iż ze szkół niepublicznych ponadpodstawowych korzystają głównie dorośli, którzy stanowią ponad 90% wszystkich uczących się w szkołach niepublicznych.

Lata	Szkoła	Szkoły	Szkoły	Szkoły	Szkoły	Razem	Liczba
------	--------	--------	--------	--------	--------	-------	--------

		publiczne (młodzież)	publiczne (dorośli)	niepubliczne (młodzież)	niepubliczne (dorośli)		uczniów na oddział
2013	liczba oddziałów	96	5	4	37	142	29
	liczba uczniów	2902	133	77	998	4110	
2014	liczba oddziałów	97	5	5	31	138	29
	liczba uczniów	2887	111	87	873	3958	
2015	liczba oddziałów	91	6	4	28	129	29
	liczba uczniów	2746	152	61	762	3721	
2016	liczba oddziałów	86	6	5	30	127	27
	liczba uczniów	2608	161	52	669	3490	
2017	liczba oddziałów	81	5	7	28	121	27
	liczba uczniów	2453	130	60	630	3273	

Tabela 15 Dane dotyczące szkół ponadpodstawowych w Koninie
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2017 r.

II.6.4. Szkolnictwo wyższe.

Na terenie Konina zlokalizowane są 4 szkoły wyższe:

- Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Koninie,
- Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie Studium Teologii we Włocławku Oddział w Koninie,
- Wyższa Szkoła Kadr Menedżerskich w Koninie,
- Wyższa Szkoła Pedagogiczno-Techniczna w Koninie.

Stanowią one ważny element rozwoju Konina, z uwagi na możliwość ewentualnego dostosowania systemu kształcenia do potrzeb rynku pracy, przede wszystkim w zakresie wykwalifikowanych pracowników.

II.6.5. Edukacja – podsumowanie.

Istotnym aspektem w zakresie przeprowadzonych analiz jest fakt, iż przedszkola znajdujące się na terenie Konina posiadają mniejszą liczbę dzieci na oddział niż średnia obserwowana dla województwa, kraju i analizowanych analogicznych miast porównawczych, a szkoły podstawowe – wyższą niż średnia dla miast porównawczych, województwa i kraju. Jednym z czynników wpływających niekorzystnie na funkcjonowanie szkół podstawowych jest zwiększona liczba uczniów w związku z reformą edukacji wprowadzającą na powrót 8-letnie szkolnictwo podstawowe.

Powyższe uwarunkowania wyraźnie wskazują na potrzebę rozbudowy infrastruktury oświatowej, szczególnie w zakresie szkół podstawowych. Jednak zapotrzebowanie na placówki oświatowe jest szczególnie wrażliwe na zmiany demograficzne, a wobec następującej depopulacji i starzenia się społeczeństwa, przy braku wzrostu dzietności, może skutkować to spadkiem zapotrzebowania na usługi oświaty i wychowania na terenie miasta. Wartym rozważenia pomysłem może okazać się odejście od tradycyjnego modelu finansowania i zarządzania placówkami oświatowymi. Wzmocnienie prywatnego systemu oświaty i wychowania, poprzez stosowny system dotacji i wsparcia ze strony miasta, pozwoli w przypadku postępujących niekorzystnych trendów demograficznych, nie generować

kosztów związanych z tworzeniem nowych placówek oraz ich ewentualną likwidacją w przyszłości.

Mając na uwadze, iż zgodnie z przeprowadzoną analizą w ramach LPR jedną z przyczyn niekorzystnych zjawisk ekonomiczno-społecznych był niski poziom wykształcenia, istotnym jest wzmożenie działań w kierunku rozwoju szkolnictwa ponadpodstawowego, szczególnie nastawionego na oczekiwania rynku pracy i dostosowanie oferty dydaktycznej do wymagań rynku pracy.

II.7. OCHRONA ZDROWIA

Ochrona zdrowia jest ważnym aspektem z punktu widzenia jakości życia mieszkańców. Łatwość i szybkość dostępu do podstawowych usług medycznych, a także leczenia szpitalnego ma istotne znaczenie z punktu ochrony zdrowia mieszkańców. Konin jako dawne miasto wojewódzkie, a także ważny ośrodek Aglomeracji Konińskiej, świadczy usługi medyczne nie tylko dla mieszkańców miasta, ale i okolicznych gmin, a także i mieszkańców województwa. W związku z tendencjami dotyczącymi nie tylko Konina, ale i całej Polski, w zakresie starzenia się społeczeństwa ważnym jest powstanie odpowiednich usług w zakresie opieki i ochrony zdrowia seniorów. Jak wynika z przeprowadzonych prognoz demograficznych ludność Konina, w ujęciu udziału poszczególnych grup wiekowych w ogólnej licznie ludności, będzie starzeć się w stosunkowo szybkim tempie. Zgodnie z szacunkami zawartymi w opracowaniu "Opieka geriatryczna w perspektywie starzenia się ludności Polski" pod red. Barbary Bień, około 80% ludności w wieku powyżej 65 lat, cierpi na co najmniej jedną chorobę przewlekłą. Stąd też istotnym staje się dostęp do lekarzy specjalistów, w tym do geriatrów. *Według danych European Union Geriatric Medicine Society, opracowanych przez S. Kropińską i K. Wieczorowską-Tobis , na 100 tys. mieszkańców przypada w Polsce 0,2 geriatry. Wielkość ta jest znacznie niższa niż w większości krajów Unii Europejskiej. (...)Według Royal College of Physicians w Wielkiej Brytanii, by zapewnić optymalną opiekę geriatryczną, wskaźnik ten powinien osiągnąć 2 geriatrów na 100 tys. mieszkańców.*³ Najbliższy geriatra zgodnie z danymi z NFZ wskazanymi na stronie (<https://geriatra.nanfz.pl/wielkopolskie/konin/>) na listopad 2018 r., dostępny jest właśnie w Koninie, niemniej jednak dostępny jest tylko 1 lekarz, a jak wspomniano powyżej, Konin obsługuje także pacjentów spoza miasta. W związku z tym wskazać należy, iż dostęp do specjalisty geriatry w aspekcie starzenia się społeczeństwa jest stosunkowo dużym problemem.

Na terenie Konina zlokalizowany jest 1 szpital, tj. Wojewódzki Szpital Zespolony im. dr. Romana Ostrzyckiego oraz 73 przychodnie (w tym praktyki lekarzy rodzinnych) świadczące usługi z zakresu ochrony zdrowia.

Na terenie Konina zlokalizowane są 44 apteki, co w roku 2017 wskazywało, iż na jedną aptekę przypadało 1701 osób.

³ "O sytuacji ludzi starszych" pod redakcją Józefiny Hryniewicz str. 154

Lp.	Miasto	Liczba osób na aptekę	Przychodnie na 10 tys. ludności
1.	Polska	2882	6
2.	Wielkopolskie	2558	6
3.	Konin	1701	10
4.	Gniezno	1724	6
5.	Leszno	2006	7
6.	Piła	2236	5
7.	Kalisz	2074	7
8.	Ostrów Wielkopolski	2128	6

Tabela 16. Dane w zakresie ochrony zdrowia

źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2017 r.

Porównując dane w zakresie możliwości dostępu do usług medycznych i aptek mieszkańców Konina na tle Polski, województwa wielkopolskiego oraz miast Gniezna, Leszna, Piły, Kalisza, Ostrowa Wielkopolskiego, to liczba osób przypadających na aptekę jest najniższa ze wszystkich analizowanych miast, gdzie aptek jest znacznie mniej w stosunku do liczby ludności. W zakresie dostępności przychodni, wskazać należy, iż Konin charakteryzuje się najlepszą dostępnością aptek (w przeliczeniu na liczbę ludności przypadającą na 1 aptekę), jak również jest więcej przychodni w stosunku do liczby ludności. Potencjał w zakresie podstawowej ochrony zdrowia na terenie Konina jest zatem dobry.

Problemem jest brak ośrodków opiekuńczych dla osób starszych, szczególnie istotny w odniesieniu do struktury demograficznej, która odzwierciedla starzenie się społeczeństwa. W związku z tym należy podjąć niezbędne działania, mające na celu zaspokojenie potrzeb tej części społeczeństwa.

II.8. BEZPIECZEŃSTWO

Bezpieczeństwo należy pojmować nie tylko jako wskaźnik przestępstw, ale także jako bezpieczeństwo pożarowe i możliwość reakcji w trakcie zagrożenia z różnych przyczyn, głównie jako zagrożenia spowodowanego anomaliami przyrodniczymi.

Na terenie Konina zlokalizowana jest Komenda Miejska Policji, przy ul. Przemysłowej, zlokalizowana są także Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej. W ramach Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej Nr 1 funkcjonuje grupa, która specjalizuje się w ratownictwie chemicznym). W ramach Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 2, funkcjonuje grupa, która specjalizuje się w ratownictwie drogowym i wodnym.

Na terenie Konina funkcjonują Powiatowy Zespół Zarządzania Kryzysowego dla Miasta Konina oraz Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego dla Miasta Konina. Do ich zadań należą: komunikacja kryzysowa, zapobieganie sytuacjom kryzysowym, reagowanie w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, usuwanie skutków sytuacji kryzysowej oraz odtwarzaniu zasobów i infrastruktury krytycznej.

Konin jest jednym z niebezpieczniejszych miast w Polsce. W konsekwencji stwierdzono konieczność podjęcia starań władz miasta o zapewnienie mieszkańcom poczucia

bezpieczeństwa, dbałości o porządek i spokój oraz współpracy służb za nie odpowiedzialnych. W tym również celu powołano w Koninie Straż Miejską.

Wśród wielu działań mających za zadanie wyeliminowanie przestępstw i innych zjawisk patologicznych, władze miasta podjęły decyzję o konieczności monitorowania wizyjnego miasta. W 2011 roku w skład systemu telewizji dozorowanej wchodziło 30 kamer, w tym 16 kamer z głowicami obrotowymi i 14 kamer stacjonarnych. Nadzór nad systemem prowadzony jest całodobowo przez Straż Miejską. Centrum monitoringu znajduje się w siedzibie Straży Miejskiej i posiada bezpośrednie połączenie telefoniczne z oficerem dyżurnym Komendy Miejskiej Policji. Ponadto wykonano bezpośrednie połączenie (podgląd z kamer) z oficerem dyżurnym Komendy Miejskiej Policji. Przy tak zorganizowanej współpracy oficer dyżurny może bezpośrednio oddziaływać na podejmowane czynności w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości występujących w zasięgu kamer. Monitorowaniem objęto rejony dotychczas najbardziej zagrożone działalnością przestępczą oraz uczęszczane przez mieszkańców i osoby przyjezdne np. rejon dworca PKP, dworzec PKS, tunel dworca PKP, skwery miejskie i centrum miasta.

Miarą bezpieczeństwa publicznego jest głównie liczba przestępstw obserwowanych na danym obszarze. W roku 2017 na terenie Konina odnotowano 1918 przestępstw, co w odniesieniu do liczby 2914 wszystkich przestępstw stwierdzonych na terenie działania Komendy Miejskiej w Koninie stanowi 65,8%. W 2016 r. udział ten miał wartość 64,6%. W ocenianym okresie największy wpływ na kształt przestępczości stwierdzonej miała przestępczość o charakterze kryminalnym, która stanowiła 62,6% ogółu przestępstw (w 2016 r. przestępstwa kryminalne stanowiły 63,0% ogółu przestępstw). W stosunku do roku ubiegłego odnotowano spadek o 39 przestępstw, uzyskując dynamikę w tym obszarze na poziomie 97,9%. W 2017 r. odnotowana liczba przestępstw o charakterze kryminalnym jest najniższa od 5 lat. W tym okresie utrzymywany jest ciągły trend spadkowy. W 2017 r. policjanci KMP w Koninie w obszarze ścigania sprawców przestępstw kryminalnych osiągnęli wykrywalność na poziomie 70,3% i jest to najwyższy wynik wykrywalności w ostatnich latach. W porównaniu do 2016 r. nastąpił wzrost wykrywalności o 1,4%.

Zgodnie z priorytetami Komendanta Głównego Policji na lata 2016-2018, policjanci Komendy Miejskiej Policji w Koninie szczególnym nadzorem objęli obszar przestępstw gospodarczych. Podjęte zostały działania mające na celu zwiększenie skuteczności w zakresie ujawniania przestępstw gospodarczych i ścigania ich sprawców. W 2017 r. na terenie Konina i powiatu konińskiego stwierdzono 562 przestępstwa o charakterze gospodarczym. W porównaniu do roku poprzedzającego nastąpił wzrost w zakresie ujawnionych przestępstw gospodarczych o 175 zdarzeń (2016 r. - 387). Dynamika w obszarze przestępstw gospodarczych wyraża się wartością 145,2%.

W przeprowadzonej analizie w ramach *LPR*, wskazano, że miejscami o bardzo wysokim poziomie przestępczości są obręby geodezyjne Chorzeń, Starówka, Maliniec, Łężyn i Osada. Wpływ na niekorzystne zjawiska w zakresie przestępczości mogą mieć: brak perspektyw rozwojowych mieszkańców, uzależnienia od używek, wygląd i kształt otoczenia (duża liczba zdegradowanej zabudowy), słabe oświetlenie, niski poziom wykształcenia. Oczywiście przyczyn przestępstw może być znacznie więcej, jednakże polityka przestrzenna

może być ukierunkowana również na poprawę bezpieczeństwa m.in. poprzez odpowiednie zagospodarowanie terenów, dużą ilość terenów zieleni urządzonej o właściwym oświetleniu, poprawę jakości tkanki zabudowy.

Rodzaj przestępstwa	Rodzaj	Dana/Lata	2014	2015	2016	2017	2018
	Przestępstwa ogółem	ilość		1 628	1 586	1 704	1 610
na 1000 mieszkańców			21,16	20,82	22,54	21,44	20,57
o charakterze kryminalnym	ilość		1 137	1 157	1 172	1 002	984
	na 1000 mieszkańców		14,78	15,19	15,5	13,35	13,21
o charakterze gospodarczym	liczba		312	234	289	429	354
	na 1000 mieszkańców		4,06	3,07	3,82	5,71	4,75
drogowe	ilość		136	133	149	129	148
	na 1000 mieszkańców		1,77	1,75	1,97	1,72	1,99
przeciwko życiu i zdrowiu	ilość		89,7	90	88,5	91,2	84,8
	na 1000 mieszkańców		0,38	0,39	0,34	0,45	0,44
przeciwko mieniu	ilość		910	813	747	850	801
	na 1000 mieszkańców		11,83	10,67	9,88	11,32	10,76
przeciwko wolności, wolności sumienia i wyznania, wolności seksualnej i obyczajności	ilość		59	46	51	55	48
	na 1000 mieszkańców		0,77	0,6	0,67	0,73	0,64
przeciwko rodzinie i opiece	ilość		97,9	100	100	100	100
	na 1000 mieszkańców		0,62	0,29	0,22	1,4	1,45
przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i bezpieczeństwu w komunikacji	ilość		136	159	200	151	162
	na 1000 mieszkańców		1,77	2,09	2,65	2,01	2,18

Tabela 17. Dane w zakresie przestępstw za rok 2018
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2018 r

wskaźnik wykrywalności sprawców przestępstw stwierdzonych przez Policję (%)

Rodzaj	Dana/Lata	2014	2015	2016	2017	2018
Rodzaj przestępstwa	ogółem	64,1	64,1	75,5	76,1	72,9
	o charakterze kryminalnym	53,8	55,1	69,7	65,3	61,4
	o charakterze gospodarczym	82,1	79,5	82	92,1	90,7
	drogowe	98,5	99,2	98	99,2	99,3
	przeciwko życiu i zdrowiu	89,7	90	88,5	91,2	84,8
	przeciwko mieniu	43,4	39,5	51,4	60,7	55,8
	przeciwko wolności, wolności sumienia i wyznania, wolności seksualnej i obyczajności	96,6	89,1	94,1	89,1	97,9
	przeciwko rodzinie i opiece	97,9	100	100	100	100
	przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i bezpieczeństwu w komunikacji	98,5	99,4	98	99,3	99,4

Tabela 18. Dane w zakresie przestępstw za rok 2018 - wskaźniki wykrywalności.
źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS, 2017 r.

Rodzaj przestępstwa na 1000 mieszkańców	X	Konin	Wielkopolskie	Gniezno	Leszno	Piła	Kalisz	Ostrów Wielkopolski
	ogółem	20,57	17,18	17,73	20,24	16,09	25,1	18,38
	o charakterze kryminalnym	13,21	10,73	13,02	12,51	10,97	12,24	9,5
	o charakterze gospodarczym	4,75	4,21	2,64	6,01	2,78	10,38	6,6
	drogowe	1,99	1,59	1,38	1,2	1,5	1,75	1,74
	przeciwko życiu i zdrowiu	0,44	0,32	0,34	0,25	0,45	0,48	0,17
	przeciwko mieniu	10,76	7,82	6,18	9,7	6,65	15,07	10,76
	przeciwko wolności, wolności sumienia i wyznania, wolności seksualnej i obyczajności	0,64	0,7	0,6	0,87	0,72	1,27	0,67
	przeciwko rodzinie i opiece	1,45	2,05	2,11	1,97	2,81	0,8	1,91
	przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i bezpieczeństwu w komunikacji	2,18	1,77	1,53	1,34	1,75	1,98	1,93

Tabela 19. Dane w zakresie przestępstw za rok 2018 - porównanie wybranych miast.
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2018 r.

Powyższe tabele pokazują, iż Konin jest miastem, w którym wskaźnik przestępstw na 1000 mieszkańców ogółem jest wyższy niż średnia dla województwa wielkopolskiego. Spośród porównywanych miast Konin posiada najwyższy wskaźnik przestępstw ogółem. Natomiast na 1000 mieszkańców najwięcej przestępstw: o charakterze kryminalnym, drogowych, przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i bezpieczeństwu w komunikacji obserwuje się w Koninie; o charakterze gospodarczym, przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko mieniu oraz przeciwko wolności, wolności sumienia i wyznania, wolności seksualnej i obyczajności w Kaliszu; przeciwko rodzinie i opiece w Pile.

W odniesieniu do sposobu zagospodarowania przestrzeni, istotnym elementem wpływającym na bezpieczeństwo jest lokalizacja zakładów o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Zgodnie z rejestrem zakładów o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w granicach administracyjnych Miasta Konina występuje zakład o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, tj. ZE PAK S.A. – Elektrownia „Pątnów”, zlokalizowany w Koninie przy ul. Kazimierskiej 45. Zakład zlokalizowany jest w bezpiecznej odległości od obiektów i obszarów chronionych na mocy przepisów odrębnych.

II.9. UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE

Celem ochrony przyrody jest utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów oraz zachowanie różnorodności biologicznej poprzez zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony. Głównym zadaniem jest ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień, utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody oraz kształtowanie właściwych postaw człowieka wobec przyrody przez edukację, informowanie i promocję w dziedzinie ochrony przyrody.

Obszar Miasta Konina nie stanowi wyodrębnionej i samodzielnej jednostki przyrodniczej, ale funkcjonuje dzięki licznym powiązaniom z otaczającymi go elementami przyrodniczymi, tworząc spójny system. Na system ten składają się obszary węzłowe oraz węzły powiązane ze sobą i z regionalnym systemem przyrodniczym za pomocą korytarzy ekologicznych.

II.9.1. Uwarunkowania fizjograficzne – budowa geologiczna i ukształtowanie terenu.

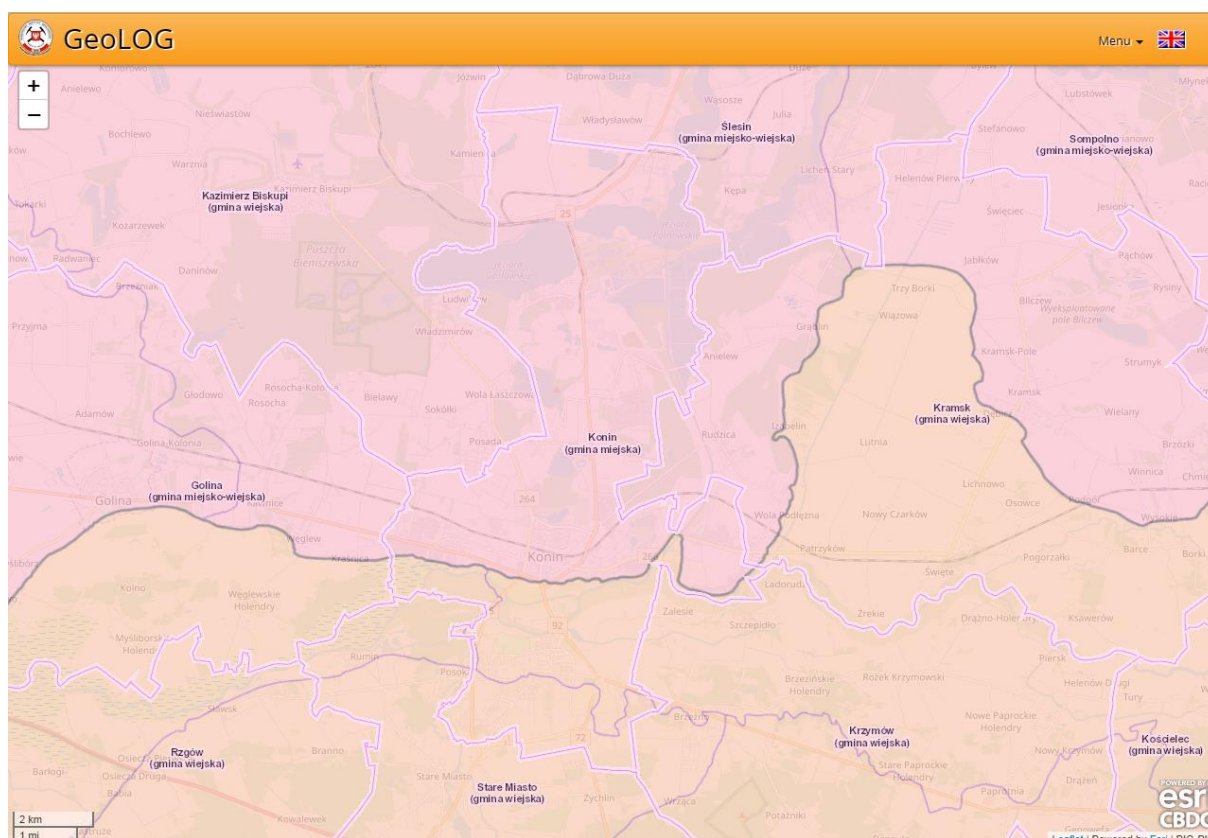
Położenie geograficzne

Według klasyfikacji dziesiątej na jednostki fizyczno-geograficzne Międzynarodowej Federacji Dokumentacyjnej (FID) (opisanej przez Jerzego Kondrackiego, w „Geografia regionalna Polski”, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002) Miasto Konin położone

jest na obszarze Europy Zachodniej w megaregionie Pozaalpejska Europa Środkowa (3), w obrębie prowincji Niz Środkowoeuropejski (31), na obszarze kilku podprowincji:

- a) północna część miasta:
  - w podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie (315),
  - w makroregionie: Pojezierze Wielkopolskie (315.5),
  - w mezoregionie: Pojezierze Gnieźnieńskie (315.54);

- b) centralna część miasta:
  - w podprowincji Niziny Środkowopolskie (318),
  - w makroregionie: Nizina Południowowielkopolska (318.1),
  - w mezoregionie: Dolina Konińska (318.13), jej dnem płynie rzeka Warta;

- c) południowa część miasta:
  - w podprowincji Niziny Środkowopolskie (318),
  - w makroregionie: Nizina Południowowielkopolska (318.1),
  - w mezoregionie: Równina Rychwalska (318.16);

- d) wschodnia część miasta:
  - w podprowincji Niziny Środkowopolskie (318),
  - w makroregionie: Nizina Południowowielkopolska (318.1),
  - w mezoregionie: Kotlina Kolska (318.14);

- e) południowo-wschodnia część miasta:
  - w podprowincji Niziny Środkowopolskie (318),
  - w makroregionie: Nizina Południowowielkopolska (318.1),
  - w mezoregionie: Wysoczyzna Turecka (318.17).

Zgodnie ze zmodyfikowanym w 2018 roku podziałem fizycznogeograficznym Polski autorstwa J. Kondrackiego i A. Richlinga Miasto Konin znajduje się w granicach 4 mezoregionów: Pojezierze Żnińsko – Mogileńskie (315.58), Kotlina Kolska (318.14), Dolina Konińska (318.13), Równina Rychwalska (318.16).

Rys. 6. Regiony fizycznogeograficzne na obszarze Miasta Konina

źródło: geolog.pgi.gov.pl, podział z 2018 r.

Budowa geologiczna

Miasto Konin znajduje się w północnej części synklinorium łódzkiego w pobliżu skłonu monokliny przedsudeckiej. Na obszarze miasta występują warstwy geologiczne wieku kredowego, trzeciorzędowego i czwartorzędowego.

Utwory kredy górnej związane są genetycznie z wielką transgresją morską. Miąższość osadów kredy górnej jest trudna do rozpozniowania stratygraficznego. Występują one najczęściej w postaci jasnoszarych margli przechodzących niekiedy w białe wapienie i margle kredowe oraz opoki i gezy. W części stropowej występują czasami wkładki piaszczyste o niewielkiej miąższości (poniżej 1 m). Strop kredy zalega płasko na rzędnych 70 – 75 m n. p. m. na obszarze pradoliny. Z kolei w rejonie ujęcia Kurów i bariery zachodniej zaznacza się niewielkie wyniesienie powierzchni kredowej o przebiegu równoleżnikowym (rzędne 75 – 85 m n. p. m.). Prawie na całym obszarze na północ od wyżej wymienionych ujęć aż do Gosławic, strop kredy zalega na takich samych rzędnych jak w obrębie pradoliny z tym, że wyraźnie zaznacza się obniżenie powierzchni przebiegające po wschodniej stronie szosy Konin – Gosławice i dalej poprzez ujęcie Kurów i ujęcie Zalesie i wypłyca się. Rzędne stropu znajdują się poniżej 65 m n. p. m. W rejonie Pątnowa i Cukrowni Gosławice strop powierzchni kredowej gwałtownie opada osiągając rzędne poniżej 35 m n. p. m.

Osady trzeciorzędu zostały całkowicie wyerodowane, zarówno w obrębie pradoliny jak i w obniżeniach związanych z istnieniem głębokich rynien glacialnych, a także w dolinie rzeki Powy. Osady te występują w podłożu obydwu wysoczyzn, w postaci „wysp” o miąższościach dochodzących do 30,0 m, przy czym największe miąższości i największe rozprzestrzenienie występuje na wysoczyźnie Gnieźnieńskiej, na północ od ujęcia Kurów, zarówno na terenach zajmowanych przez zabudowę miejską Konina prawobrzeżnego jak i dalej w rejonie nieczynnej Kopalni Węgla Brunatnego Gosławice.

Osady czwartorzędowe występują na całym obszarze miasta, przy czym występuje wyraźny podział ich wykształcenia między obszarem pradoliny oraz obniżen terenu w rejonie rynien glacialnych w północno – wschodniej części terenu a obszarami wysoczyznowymi. Na obszarze pradolin czwartorzęd jest reprezentowany przez holocenijskie piaski z niewielkimi i jedynie lokalnie występującymi przeławieniami mułków i torfów. Miąższość osadów jest niewielka, przeciętnie od 5 do 10 m i zawiera się w przedziale 2,3 – 17,0 m. Na terenie wysoczyzn miąższość jest wyraźnie wyższa i wynosi przeciętnie 20 - 30 m, dochodząc maksymalnie do 38 m na Wysoczyźnie Gnieźnieńskiej i 55 m na Wysoczyźnie Tureckiej. W przeważającej części czwartorzęd jest tutaj reprezentowany przede wszystkim przez gliny zwałowe zlodowacenia środkowopolskiego – stadiał Warty, z przewarstwieniami różnoziarnistych piasków fluwioglacjalnych, żwirów, pospólek oraz osadów zastoiskowych – mułków i piasków pylastych. Łądolód zlodowaceń Wisły objął teren całego Konina. Pozostałością są dwa cienkie pokłady glin lodowcowych, klastyczne osady moren czołowych i osady akumulacji szczelinowej. Zasięg łądolodu w fazie leszczyńskiej wyznaczają pagórki morenowe na linii Konin – Gręblin – Licheń Stary oraz Wysokie – Bilczew – Lubstówek. Dolinę marginalną stanowiła dolina dzisiejszej Warty i Warcicy. Po ustąpieniu łądolodu nastąpiło przekształcenie rynien lodowcowych w obniżenia dolinne i wypełnienie ich osadami. W tym czasie powstał taras nadzalewowy Warty oraz większość pokryw eolicznych i wydm.

Osady holocenijskie reprezentowane są głównie przez osady rzeczne, które tworzą dwa systemy tarasów w dolinie Warty. Są to piaski, miejscami żwiry oraz mułki, o miąższości do 2,0 m. W dnie doliny Warty występują powszechnie torfy i namuły torfiaste. Średnia miąższość torfu wynosi około 1,5 m, a maksymalna 4,5 m. W obrębie starorzeczy i zagłębień bezodpływowych występują namuły mineralno- organiczne o małej miąższości (0,5-1,0 m).

Ukształtowanie powierzchni

Obszar miasta ukształtowany został przez łądolód, głównie podczas stadiału leszczyńskiego i poznańskiego. Ukształtowanie terenu miasta wykazuje układ stopniowy, w którym najniżej położone jest dno doliny Warty, w granicach 80 – 82 m n. p. m. Na północy miasta wartości te wzrastają do około 120 m n. p. m. (w południowej części Jeziora Gosławskiego), a maksimum osiągają na południu w rejonie Pagórków Złotogórskich około 187 m n. p. m.

Południowa część Pojezierza Gnieźnieńskiego charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu, ukształtowaną przez zlodowacenie bałtyckie. Jest to obszar płaski, o deniwelacjach 3 – 5 m, przechodzący niekiedy w wysoczyznę falistą. Wyniesiony jest do rzędnych 100–105 m n. p. m. W rejonie Jeziora Gosławskiego występują pagórki czołowo – morenowe o charakterze akumulacyjnym, których wysokości wahają się w granicach 10–20 m i wyniesienie do rzędnych około 120 m n. p. m. Charakterystyczną cechą wysoczyzny są liczne rynny zajęte częściowo przez jeziora. Obrzeża rynien zajmują rozległe równiny jeziorne w znacznej części zatorfione. Rynnom glacialnym zazwyczaj towarzyszą utwory piaszczyste. Duże zmiany w morfologii terenu odegrała działalność górnictwa odkrywkowego i elektrowni. Zmiany te uwidoczniły się przede wszystkim w Koninie – Morzysławiu, Malińcu, Gosławicach i w Pątnowie.

Na południe od doliny Warty krajobraz wyraźnie się odróżnia. Jest to Równina Rychwalska będąca subregionem Wysoczyzny Tureckiej, ukształtowana głównie przez zlodowacenie środkowopolskie. Jest to wysoczyzna płaska, urozmaicona przez dolinę rzeki Powy z jej licznymi dolinami bocznymi, wykorzystywanymi przez drobne ciek. Cechą charakterystyczną wysoczyzny jest zupełny brak jezior, nie licząc drobnych „oczek” i torfianek. W południowo – zachodniej części omawianego terenu w morfologii uwidaczniają się wzgórza pochodzenia głównie eolicznego. Wysoczyzna Turecka wyniesiona jest w części krawędziowej pradoliny do około 95,0 m n. p. m, a swój punkt kulminacyjny osiąga w południowo – wschodniej części badanego terenu – około 130 m n. p. m. W części tej zaczynają się bowiem wzgórza morenowe noszące nazwę Pagórków Złotogórskich. Jest to forma o znacznej wysokości około 100 m ponad dno doliny rzeki Warty, a jej najwyższy punkt Złota Góra – 187 m n. p. m.

Rzeka Powa mająca źródło na Wysoczyźnie Kaliskiej płynie niemal południkowo na północ i jest lewobrzeżnym dopływem Warty. W obrębie Miasta Konina Powa przyjmuje drobne ciek, tak lewobrzeżne jak i prawobrzeżne. Dolina Powy ma dno o szerokości 200 – 600 m, a jej zbocza są asymetryczne. Ponadto rzeka posiada wiele zakoli i starorzeczy. Cechą charakterystyczną tarasu zalewowego rzeki są rozległe powierzchnie dna doliny, nazywane równinami torfowymi.

Rzeka Warta na omawianym terenie wykorzystuje odcinek pradoliny, płynie jej dnem, przy północnej krawędzi (na wschodnim krańcu omawianego terenu). Następnie łukiem w kierunku północnym wciska się w kanał Warta – Gopło. Omijając osiedle Glinka, oddala się od krawędzi wysoczyzny w kierunku południowym i tworzy duże zakole. Dopiero w rejonie osiedla Chorzeń zbliża się do krawędzi wysoczyzny. W wyniku meandrowania tworzą się wyraźne starorzecza. Najniższy taras I – zalewowy stanowi rozległe dno pradoliny wyniesione do rzędnych 80 – 83 m n. p. m. Znajdują się na nim obniżenia o deniwelacjach 1 – 2 m, rowy oraz kanały prowadzące rzeki: Kanał Powa – Topiec. Koryto Warty, szczególnie od południowej strony oddzielone jest system wałów przeciwpowodziowych. Charakterystyczną częścią tej doliny jest sztucznie stworzony Kanał Ulgi.

Taras I jest holocenijskim tarasem akumulacyjnym. Taras II wyższy od poprzedniego o około 2 – 5 m, widoczny głównie po południowej stronie pradoliny. Ten sam poziom stanowi dno doliny Powy, która wznosi się o kilka metrów ponad obecne dno doliny Warty. Ostatnim elementem krajobrazu pradoliny są jej zbocza o wysokości względnej 15 – 20 m z wyższymi poziomami tarasowymi.

Występowanie surowców naturalnych

Okolice Konina położone są na bogatych złożach węgla brunatnego. Węgiel brunatny eksploatowany jest w dwóch rejonach - konińskim i tureckim. Węgla brunatne rejonu Konina to utwory mioceńskie wykształcone w postaci jednego podkładu zalegającego w formie nieregularnej soczewki w kształcie niecki z odgałęzieniami. Miąższość ich jest największa w centralnej części niecki i wynosi od kilku do kilkunastu metrów i maleje w kierunku brzegów. Utwory nad stropem węgla stanowią nakład, który w procesie eksploatacji odkrywkowej musi być usunięty. Licząc od powierzchni terenu są to: gliny zwałowe żółte ze złodowacenia północnopolskiego oraz gliny szare złodowacenia środkowopolskiego. Gliny te są przewarstwione piaskami równoziarnistymi. Bezpośrednio nad węglem występują ility plioceńskie, również często przewarstwione piaskiem lub utworami pylastymi. Węgiel zalega na serii mioceńskich piasków różnoziarnistych o znacznej miąższości. Pod piaskiem występują utwory kredowe w postaci margli lub piasków wapnistych. Sumaryczna miąższość nakładu waha się w granicach 30 - 70 m.

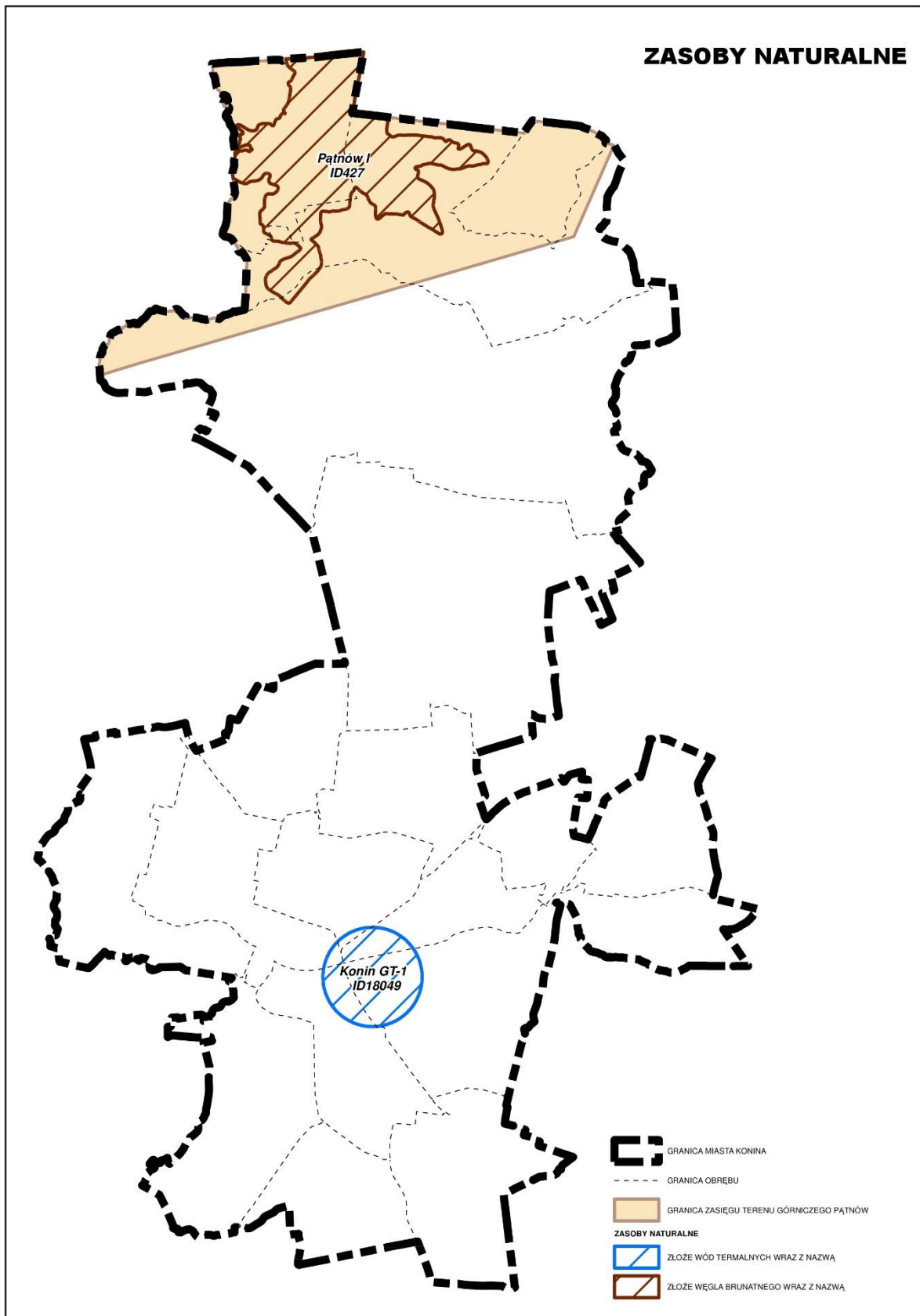
Działalność górnictwa odkrywkowego dawniej prowadzona na terenie miasta znacząco wpłynęła na obecne jego oblicze. Spowodowała ona powstanie nowych form w krajobrazie miasta, jakimi są wyrobiska oraz zwałowiska. W samym mieście zaprzestano eksploatacji węgla na tyle dawno, iż na skutek prowadzonej rekultywacji obszarów pokopalnianych oraz spontanicznej sukcesji roślinności - w krajobrazie miejskim pojawiły się nowe elementy korzystnie wpływające na jego zróżnicowanie przestrzenne. Cenne z punktu widzenia przyrodniczego są zalane wodą wyrobiska oraz powstające samoistnie w obniżeniach terenu oczka wodne. Obszary zrekultywowane w rejonie Niesłusza i Marantowa w powiązaniu z promocją zwartych stref zieleni wysokiej (parki spacerowo-wypoczynkowe, lasy komunalne itp.) bardzo dobrze nadają się do wykorzystania na cele rekreacyjne.

Na obszarze Miasta Konina występują stosunkowo bogate złoża torfu, występujące w obrębie trzech rynien: grójeckiej, morzysławskiej i głodowsko-gosławickiej. Torf ze względu na wykorzystywanie węgla brunatnego nie jest obecnie pozyskiwany.

Według Centralnej Bazy Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego Państwowego Instytutu Badawczego, na terenie Konina rozpoznane są dwa złoża: węgla brunatnego Pątnów I w północnej części miasta oraz wód termalnych Konin GT-1 w centralnej części miasta. Obszar wokół złoża Pątnów I został objęty terenem górnictwem, niemniej jednak w granicach miasta nie funkcjonuje żaden obszar górniczy – eksploatacja złoża Pątnów I została zaniechana.

Na wyspie Pocijewo, wyznaczonej przez rzekę Wartę i Kanał Ulgi, odkryto złoża geotermalne (Konin GT-1). Prace wiertnicze rozpoczęto 26.09.2014 r. Na głębokości 1620 m dotarto do pierwszej warstwy wodonośnej w kredzie dolnej i uzyskano parametry wody: temp. 62°C i mineralizację 35 g/l. Zasoby wody termalnej określono w granicach 300-500 m³/h. Odwiert zakończono na głębokości 2660 m docierając do drugiej warstwy wodonośnej. Wody spełniająca kryteria wody leczniczej o rekordowej temperaturze 97,5°C, zakwalifikowanej jako 15,04% solanka chlorkowo-sodowa, jodkowa, hiperosmotyczna, termalna. Wstępne badania fizykochemiczne wykazały, że jest to wysoko zmineralizowana woda zawierająca duże ilości jonów chlorkowych, sodowych, magnezowych i wapniowych, a także wiele mikroelementów. Spełnia ona wszelkie parametry wody leczniczej. Wysoka temperatura uzyskanej wody geotermalnej stwarza możliwości szerokiego wykorzystania jej w celach energetycznych zarówno do ogrzewania obiektów, jak i przy zastosowaniu najnowocześniejszych technologii do produkcji energii elektrycznej. Uwzględniając parametry wody w przyszłości planuje się budowę pierwszej w kraju instalacji do produkcji energii elektrycznej, także ciepłowni termalnej. Planowane jest również utworzenie kompleksu leczniczo-rekreacyjnego wykorzystującego wody geotermalne.

Rys. 7. Schemat zasobów naturalnych
źródło: opracowanie własne

Warunki podłoża budowlanego

Warunki podłoża budowlanego

Na obszarze miasta podłoże budowlane stanowią prawie wyłącznie utwory holocenu i plejstocenu. Podłoże budowlane o warunkach korzystnych dla budownictwa stanowią osady plejstocenu: piaski ze żwirami i mułkami oraz gliny zwałowe. Wśród utworów stanowiących korzystne podłoże budowlane dominują wodnolodowcowe i czołowomorenowe osady piaszczysto-żwirowe zlodowaceń północno- i środkowopolskich odsłaniające się na całym obszarze poza doliną Warty. Te zagęszczone i średnio zagęszczone drobno- i różnoziarniste piaski ze żwirami występują w postaci płatów wśród glin zwałowych, budują wyższe tarasy rzeczne oraz wzgórza moreny czołowej. Z uwagi na nachylenie zboczy wzgórz morenowych niekiedy większe niż 12% tylko częściowo stanowią one podłoże przydatne dla budownictwa. Osady zlodowaceń północnopolskich występują, głównie na terenach położonych na północ od doliny Warty, natomiast zlodowaceń środkowopolskich przeważają w południowej części.

Pod zabudowę nadają się też tereny piaszczystych, nadzalewowych tarasów rzecznych na obszarach, gdzie wody gruntowe znajdują się głębiej niż 2 m p.p.t. Występują głównie w szerokiej dolinie Warty, gdzie tworzą nieregularne płyty wśród utworów holocenu.

Podłoże budowlane o warunkach korzystnych dla budownictwa stanowią także gliny zwałowe. W północnej części obszaru zdecydowanie dominują gliny zwałowe zlodowaceń północnopolskich, natomiast na terenach leżących na południe od doliny Warty występują prawie wyłącznie gliny zlodowaceń środkowopolskich. Jedne i drugie to osady o konsystencji od zwartej do twaroplastycznej, zapiaszczone z niewielką ilością żwiru (gliny zlodowaceń środkowopolskich zawierają większe ilości żwirów). Gliny zwałowe zlodowaceń środkowopolskich i gliny dolnego poziomu zlodowaceń północnopolskich można uznać za małoskonsolidowane, natomiast gliny górnego poziomu zalicza się do nieskonsolidowanych.

Tereny o warunkach niekorzystnych dla budownictwa to rejony, gdzie występują grunty słabonośne (organiczne, spoiste plastyczne i miękkoplastyczne) oraz niespoiste luźne, a także obszary, na których zwierciadło wód gruntowych występuje płycej niż 2 m p.p.t. Do obszarów o warunkach niekorzystnych należą tereny niskich piaszczystych tarasów rzecznych, oraz podmokłe obszary w dolinach rzecznych i obniżeniach terenu (głównie w szerokiej dolinie Warty, gdzie podłoże stanowią grunty słabonośne: torfy, gytie i namuły). Torfy i gytie występują w dolinie Warty, gdzie wypełniają starorzecza i zagłębienia terenu. Do gruntów słabonośnych należą także małoskonsolidowane osady zastoiskowe zlodowaceń północnopolskich. Są to ropy i mułki z przewarstwieniami piasków i pyłów. Do terenów, na których występują warunki utrudniające budownictwo należą także tereny w dolinie Warty, gdzie występują piaski wydmowe, strome skarpy jeziora Pątnowskiego oraz strome fragmenty zboczy wzgórz morenowych i wysokich tarasów rzecznych głównie na południe od doliny Warty.

Pewne powierzchnie w północnej części miasta to tereny wyeksploatowanych i zrehabilitowanych wyrobisk węgla brunatnego. Pomimo tego, że wyrobiska te zostały

zasypane, a powierzchnia wyrównana do rzędnej terenu, znajdujące się tu grunty nie są jeszcze wystarczająco zagęszczone i całkowicie ustabilizowane, dlatego też należą do podłoża o warunkach utrudniających budownictwo. Budownictwo na tych terenach wymaga przeprowadzenia szczegółowych badań w konkretnych miejscach, gdzie projektuje się posadowienie budowli, a także wykonania zabiegów polepszających właściwości podłoża budowlanego. (*Objaśnienia do mapy geosrodowiskowej Polski, 1:50 000, Arkusz Konin (513), PIG, Warszawa, 2005*).

Wpływ eksploatacji górniczej na warunki geologiczno-inżynierskie

Przeobrażenia warunków geologiczno-inżynierskich obszaru konińskiego będące efektem eksploatacji węgla związane są głównie ze zmianą warunków wodnych oraz warunków posadowienia obiektów budowlanych. Głównymi elementami przeobrażenia terenu związanymi z działalnością górniczą w rejonie Konina są:

- ciągłe i nieciągłe deformacje powierzchni, koncentrujące się w południowej części obecnych granic miasta,
- mokre i suche składowiska materiałów odpadowych,
- niekontrolowane przejawy dewastacji w sąsiedztwie obiektów przemysłowych, procesy sufozji,
- uszkodzenia cieków i podtapianie obniżeń na powierzchni oraz związane z tym zmiany właściwości gruntów podłoża, a w niewielkim stopniu lokalne wyrobiska surowców budowlanych rozprzestrzenione po całym terenie.

II.9.2. Uwarunkowania fizjograficzne – warunki klimatyczne.

Teren Miasta Konina zgodnie z klasyfikacją Eugeniusza Romera położony jest w strefie klimatycznej „Kraina Wielkich Dolin”. Jest to klimat obszarów nizinnych Mazowsza i Wielkopolski, łagodny i przyjazny dla rolnictwa pod względem długości trwania okresu wegetacyjnego, wynikające ze znacznych wpływów oceanicznych, wzrastających w kierunku zachodnim. Klimat ten cechuje się niewielkimi opadami (450 -500 mm rocznie), w związku z czym mogą zdarzać się lokalne niedobory wody. W ramach tego klimatu występuje nieznaczne zróżnicowanie temperatur – część zachodnia Krainy Wielkich Dolin jest cieplejsza od części wschodniej.

Średnia temperatura roczna wahała się w latach 2010-2015 od 8°C (2010) do 11°C (2014, 2015). Średnie temperatury miesięczne wynosiły od -8°C w styczniu 2010 r. do 2°C w styczniu 2015 r. Z kolei w lipcu temperatura wahała się od 18°C w 2011 r. do 22°C w 2010 i 2014 r. Wiosny i lata są wczesne i ciepłe, zimy łagodne z nietrwałą pokrywą śnieżną, zalegającą około 50 do 60 dni. Wilgotność powietrza wynosi ok. 79 %. W ciągu roku występuje średnio około 50 dni pogodnych i około 130 dni pochmurnych.

Cechą charakterystyczną miasta są niskie opady średnioroczne oraz ich znaczna intensywność. Maksymalne opady przypadają na miesiące letnie: lipiec, sierpień, natomiast

minimalne na miesiące zimowe: styczeń – marzec. Region ten charakteryzuje się większym prawdopodobieństwem występowania lat suchych, niż normalnych czy wilgotnych. Średnia roczna suma opadów atmosferycznych charakteryzuje się dużą zmiennością (od 755 do 315 mm). W sumie rocznej zaznacza się wyraźna przewaga opadów letnich. Okres niskich sum opadów atmosferycznych rozpoczyna się w styczniu i utrzymuje do marca z minimum w lutym. Od kwietnia następuje wzrost sum opadów z maximum występującym najczęściej w lipcu. W okresie zimy występują opady w postaci śniegu. Pokrywa śnieżna może wystąpić od października do maja, przeciętny okres jej zalegania wynosi 46 dni.

Na terenie miasta przeważa wiatr z kierunków zachodnich i południowo-zachodnich. Średnia roczna prędkość wiatru wynosi około 3,0 m/s.

Okres wegetacyjny trwa od 210 do 220 dni. Rozpoczyna się pod koniec marca, a kończy na początku listopada.

Klimat lokalny modyfikowany jest warunkami topograficznymi, bliskością kompleksów leśnych i obecnością wód powierzchniowych. W rejonie doliny Warty okresowo zalegają chłodne masy powietrza o zwiększonej wilgotności. Częściej niż na wysoczyźnie występują tu przygruntowe przymrozki. Podwyższona wilgotność powietrza oraz częstsze występowanie mgieł i zamgleń towarzyszą też obszarom o płytszym poziomie wód gruntowych.

W przypadku Miasta Konina wśród zagrożeń wynikających z tendencji zmian klimatu można wyróżnić niską retencję gruntu, dłuższe okresy bezopadowe, przerywane gwałtownymi i nawałnymi opadami, zanikanie terenów podmokłych, występowanie terenów narażonych na powódzie. Miasto jest regionem o dużym potencjale gospodarczym oraz przyrodniczym. Na podstawie analizy stanu środowiska Miasta Konina należy uwzględnić kierunki działań adaptacyjnych dla miasta:

- ochrona przeciwpowodziowa obszarów położonych na terenach zalewowych,
- przygotowanie programów zabezpieczenia w wodę dobrej jakości w warunkach dłuższych okresów suszy i niedoborów wody zwłaszcza na mniejszych rzekach,
- zwiększanie małej retencji,
- zwiększanie powierzchni gruntów pokrytych lasami oraz zielenią miejską.

Czynniki klimatyczne mają wpływ na poziom zanieczyszczeń w powietrzu. Temperatura powietrza, wilgotność, ilość opadów, ciśnienie atmosferyczne, kierunek i siła wiatru decydują o ewentualnej kumulacji zanieczyszczeń pyłowo-gazowych lub np. o transporcie tych związków z terenów sąsiednich. Niekorzystne warunki meteorologiczne mogą wpływać na długotrwałe utrzymywanie się substancji na danym terenie i powodować ich wysokie kumulacje.

Najmniej korzystne warunki wiążą się z niską temperaturą powietrza, która skutkuje wzmożoną emisją z systemów grzewczych, niską prędkością wiatru, uniemożliwiającą dyspersję zanieczyszczeń oraz niskim położeniem warstwy mieszania i stanem stałym równowagi atmosfery, co oznacza stagnację lub niewielki ruch mas powietrza.

Zmienne warunki fizjograficzne powodują lokalne zróżnicowania topoklimatyczne. Dominującym topoklimatem na tym obszarze jest topoklimat właściwy zboczom wzniesień

oraz dolin rzecznych. Topoklimat den dolin rzecznych oraz terenów podmokłych cechuje się niekorzystnymi warunkami solarnymi (częste zamglenia), termicznymi (inwersje temperatury) oraz wilgotnościowymi (stagnacja powietrza o dużej wilgotności względnej). Pod względem klimatycznym doliny rzeczne i tereny podmokłe są niekorzystne dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej ze względu na zastoje zimnego powietrza w obniżeniach i braku możliwości jego wymiany. Lepsze warunki topoklimatyczne towarzyszą wzniesieniom niezalesionym. Ponadto na obszarze miasta występują topoklimaty obszarów zurbanizowanych, obszarów zbiorników wodnych oraz form wklęsłych.

II.9.3. Uwarunkowania fizjograficzne – warunki wodne.

Wody powierzchniowe

Miasto Konin położone jest w dorzeczu rzeki Odry, w regionie wodnym Warty, prawostronnym dopływie Odry. Sieć wód powierzchniowych w granicach miasta jest urozmaicona, obejmując zbiorniki naturalne (jeziora: Gosławskie i Pątnowskie), ciek (Warta, Powa) oraz zbiorniki sztuczne (stawy hodowlane, kanały i jeziora bezodpływowe w wyrobiskach pokopalnianych: Czarna Woda, Zatorze, Morzysław). Do głównych cieków, poza Wartą, przepływających przez Miasto Konin należą: Powa, Kanał Ulgi, Kanał Ślesiński, Topiec, Biskupia Struga, Kanał Morzysławski, Kanał Główny, Kanał Powa Topiec.

Rzeka Warta płynie dnem Doliny Konińskiej, przerzucając się z jednego brzegu pradoliny na drugi. Jej koryto jest kręte. W granicach administracyjnych miasta ma ona długość około 11 km i obejmuje km biegu rzeki od 399 do 410. Odcinkowo stanowi granicę z sąsiednimi gminami. Wody rzeki podmywają zbocze wysoczyzny morenowej pod Grójcem, Morzysławiem, Kurowem, Chorznem (dzielnicami Konina). Różnica wysokości pomiędzy dnem pradoliny a poziomem wysoczyznowym w obrębie Konina wynosi około 30 m, a jej szerokość około 2 km. Warta meandrując utworzyła liczne starorzecza o ważnej funkcji retencyjnej. Są one także ostoją ptactwa wodnego i błotnego. Regulację rzeki Warty na odcinku od Pyzdr do Konina tj. do km 406,6 (ujście Kanału Ślesińskiego) wykonano w latach 1936-1970 przystosowując koryto do ruchu barek 500 ton. Trasa rzeki składa się niemal wyłącznie z łuków. Przecięto przekopami zakola - jedno z nich znajduje się w Koninie. Szerokość koryta rzeki wynosi 50 m, a głębokość przekracza 2-3 m. W Koninie km 401 do 404 znajduje się przekop tworzący kanał ulgi. Kanał ten przeprowadza nadmiar wód przy zwiększonych przepływach w rzece Warcie. Wybudowanie kanału Ulgi spowodowało powstanie wyspy o powierzchni około 90 ha.

Na obrzeżach Miasta Konina przepływa rzeka Powa, która jest jednym z większych lewobrzeżnych dopływów rzeki Warty. Płyne ona po zachodniej granicy miasta i uchodzi do Warty sztucznym korytem koło miejscowości Rumin. Rzeka Powa zaliczana jest do wód istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa w obrębie Konina. Do Powy uchodzi Kanał Powa - Topiec, ciek o przebiegu równoleżnikowym, stanowiący

odbiornik wód opadowych z obszaru lewobrzeżnej części miasta; jego długość w granicach Konina wynosi ok. 4,5 km.

Wody Warty podmywają zbocze wysoczyzny morenowej pod dzielnicami Konina: Grójcem, Morzysławiem, Kurowem, Chorznem, tworząc jeden z ładniejszych krajobrazowo fragmentów Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej. Warta meandrując, utworzyła liczne starorzecza o ważnej funkcji retencyjnej i ekologicznej.

Na terenie miasta występuje znaczna liczba naturalnych i sztucznych zbiorników wodnych, największe ich zagęszczenie znajduje się w północnej części miasta. Jezioro Pątnowskie wchodzi w skład ciągu jezior rynnowych, tworzących wraz z jeziorami znajdującymi się już poza granicami miasta - Mikorzyńskim i Ślesińskim – 32-kilometrowy kanał żeglowny, łączący Wartę z Gopłem. Akwen jest włączony w otwarty układ chłodzenia pobliskich elektrowni Zespołu Elektrowni Pątnów - Adamów – Konin (elektrownia Adamów nie jest obecnie eksploatowana), co sprawia, że jezioro jest przez cały rok podgrzewane. Dzięki temu dobre warunki do rozwoju znajdują w nim różne gatunki ryb, m.in. leszcz, karp, płoć, lin, amur biały, tołyga biała i pstra, sandacz. Powierzchnia zbiornika wynosi około 2,83 km², głębokość średnia wynosi 2,6 m, a maksymalna 5,5 m. Lustro wody znajduje się na wysokości 84 m n. p. m.

Jezioro Gosławskie zajmuje powierzchnię 1,48 km², średnia głębokość wynosi natomiast 5,3 m. Na północnej krawędzi jeziora zlokalizowana jest elektrownia Pątnów. Jezioro z elektrownią połączone jest mostem o długości 1,5 km, na którym znajduje się rurociąg do odprowadzania popiołów do wyrobiska zamkniętej odkrywki Gosławice. Do brzegu zachodniego przylega Puszcza Bieniszewska, do krańca północno wschodniego - dzielnica Pątnów, a do południowo wschodniego dzielnica Gosławice. Jezioro zostało dostosowane dla potrzeb układu chłodzenia poprzez podniesienie zwierciadła wody do rzędnej 85 m n. p. m. (tj. o ok. 1,0 m). Z uwagi na przylegające do zbiornika na ogół nizinne tereny, w celu ich zabezpieczenia wykonano obwałowania ciągłe od strony zachodniej i północnej oraz częściowo wzdłuż południowego brzegu jeziora.

Specyficzne zmiany w środowisku jezior w części północnej miasta, wynikające z włączenia ich w system chłodzenia wód elektrowni „Konin” i „Pątnów”, wywołane m.in. zanieczyszczeniami termicznymi, spowodowały wytworzenie się w ich obrębie unikatowego w skali ogólnopolskiej układu ekologicznego. Układ ten jest jednak bardzo atrakcyjny dla wielu grup wodnych roślin i zwierząt, m.in. dla ptaków wodnych i błotnych, jako miejsce odpoczynku w trakcie migracji oraz zimowisko (jedno z najważniejszych w śródlądowej części Polski), skupiające corocznie kilkanaście tysięcy osobników spośród ponad 50 gatunków. W wodach jezior konińskich stwierdzono także obecność dotychczas u nas niewystępujących ciepłolubnych gatunków. Obecnie panująca w jeziorach konińskich swoista równowaga ekologiczna jest bardzo nietrwała i podatna na wielorakie antropogeniczne zakłócenia, których źródłem są lub mogą być: rekreacja, urbanizacja zlewni, rolnictwo wraz z rybactwem i przemysł.

Osobną grupę akwenów znajdujących się na terenie miasta stanowią zbiorniki sztuczne związane z obiegiem chłodzenia elektrowni i jednocześnie z Kanałem Ślesińskim. Są to: zbiornik wstępnego schładzania przy Elektrowni Konin, o powierzchni 75 ha

oraz kompleks stawów Gospodarstwa Rybackiego Skarbu Państwa Gosławice o łącznej powierzchni 272 ha.

Na terenie miasta swoją obecność zaznacza również inna kategoria wód powierzchniowych. Reprezentują ją sztuczne zbiorniki bezodpływowe, powstałe wskutek wypełnienia się wodą wyrobisk pokopalnianych. Są to sztuczne zbiorniki: Morzysław, Zatorze i największe z nich - Czarna Woda o powierzchni 33 ha.

Kanał Ślesiński (Warta - Gopło)

Od Warty w Morzysławiu bierze początek kanał żeglowny, tzw. Ślesiński, biegnący w kierunku północnym. Kanał ten łączy rzekę Wartę z jeziorem Gopło, przebiegając przez naturalny ciąg jezior: Pątnowskie, Wąsowsko - Mikorzyńskie i Ślesińskie, Jezioro Czarne aż do południowego krańca Gopła, do miejscowości Przewóz. Długość kanału wynosi 32 km, w tym odcinki przekopane - 18,7 km. Kanał Ślesiński stanowi drogę wodną II klasy, czyli jest dostępny dla barek o nośności do 600 ton, a najmniejsza jego głębokość wynosi 2,5 m. W obrębie miasta usytuowane są na kanale dwie śluzy komorowe: Morzysław i Pątnów, o długości komór 60 m i szerokości 9,6 m. Kanał składa się z trzech odcinków:

- kanału sztucznego o długości 8,5 km, od Warty do Jeziora Pątnowskiego; na tym ciągu naturalnych jezior o długości 15,7 km (jeziora Pątnowskie, Wąsowsko-Mikorzyńskie, Ślesińskie) oraz Jeziora Czarne, połączonego z Jeziorem Ślesińskim przekopem o długości 1,8 km; jeziora Pątnowskie, Wąsowsko-Mikorzyńskie i Ślesińskie stanowią tzw. szczytowe (najwyżej położone nad poziom morza) stanowisko Kanału Ślesińskiego,
- kanału sztucznego o długości 7,8 km od Jeziora Czarne do Jeziora Gopło; na tym odcinku też pracują dwie śluzy komorowe: „Gawrony” i „Koszewo”.

Dwa pierwsze odcinki kanału znajdują się w obrębie m. Konina.

Zgodnie z obowiązującym podziałem wód powierzchniowych na JCWP obszar miasta Konin znajduje się w granicach 10 JCWP – 2 jeziornych i 8 rzecznych.

Nazwa JCWP	Status	Ocena stanu wód	Cel środowiskowy	Ryzyko nieosiągnięcia celu środowiskowego
Kanał Ślesiński od jez. Pątnowskiego do ujścia PLRW6000018349	sztuczna część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, dobry stan chemiczny	zagrożona
Kan. Grójecki od wypływu z jez. Lubstowskiego do ujścia PLRW600023183389	silnie zmieniona część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, dobry stan chemiczny	zagrożona
Kanał Ślesiński do wypływu z Jez. Pątnowskiego PLRW600025183459	silnie zmieniona część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, dobry stan chemiczny	zagrożona
Topiec PLRW600023183512	silnie zmieniona część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, dobry stan chemiczny	zagrożona
Powa PLRW600023183529	naturalna część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, dobry stan chemiczny	zagrożona
Struga Biskupia do wpływu do jez. Gosławskiego	silnie zmieniona	zły	dobry potencjał ekologiczny, dobry stan chemiczny	zagrożona

PLRW60002318345299	część wód			
Warta od Topca do Powy PLRW600021183519	silnie zmieniona część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku Warty, dobry stan chemiczny	zagrożona
Warta od Teleszyny do Topca PLRW600021183511	silnie zmieniona część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku Warty, dobry stan chemiczny	niezagrożona
Jezioro Pątnowskie PLLW10090	silnie zmieniona część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, dobry stan chemiczny	zagrożona
Jezioro Gosławskie PLLW10094	silnie zmieniona część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny, dobry stan chemiczny	zagrożona

Tabela 20. Charakterystyka jcw p na obszarze Miasta Konina
źródło: geoportal.kzgw.gov.pl

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód ustalone zostały w „*Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry*” (Dz.U. 2016 poz. 1911). Opracowanie planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wynika z ustaleń Ramowej Dyrektywy Wodnej. Plany są narzędziem polityki wodnej w Polsce i stanowią podstawę do podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz określają zasady gospodarowania wodami w trakcie 6-letniego cyklu planistycznego. Cele środowiskowe dla jednolitych części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Wody podziemne

Na obszarze Konina można wyróżnić trzy piętra wodonośne: czwartorzędowe, trzeciorzędowe i kredowe. Dwa pierwsze poziomy wodonośne nie mają większego praktycznego znaczenia, natomiast w sposób powszechny eksploatowane jest jedynie piętro kredowe.

Czwartorzędowe piętro wodonośne

Na obszarze wysoczyznowym tworzą go lokalnie występujące soczewki piaszczysto - żwirowe, występujące na głębokości 5 - 15 m i miąższościach dochodzących nawet do 15 m. Jednakże ze względu na małe rozprzestrzenienie osiągnięte wydajności są niewielkie i studnie te nie mogą stanowić źródła zaopatrzenia w wodę dla większych zbiorowisk ludzi czy dużych zakładów przemysłowych. Nieco lepsze warunki (miąższość i rozprzestrzenienie osadów piaszczystych) występują na Wysoczyźnie Tureckiej. Na obszarze badań brak jest prawie studni ujmujących wodę z tych osadów. Jedynie na obszarze Konin Gaj oraz w Nowym Brzeźnie występują warunki pozwalające na ujmowanie tych wód. Zwierciadło ma charakter swobodny lub lokalnie lekko napięty i stabilizuje się na głębokości 5 – 10 m. Problemem jest mała odporność warstwy na zanieczyszczenia antropogeniczne. Poziom ten ma znaczenie użytkowe dla małych odbiorców i jest ujmowany studniami kopanymi i studniami w obrębie pojedynczych gospodarstw - Laskówiec.

W obrębie pradoliny zwierciadło wody występującej w holocenijskich osadach piaszczystych, stabilizuje się najczęściej na głębokości 0,5 - 2,0 m i ma charakter swobodny. Warstwa ta jest w ścisłym związku hydraulicznym zarówno z wodami powierzchniowymi jak i kredowym piętrzem wodonośnym. Nie ma on większego znaczenia użytkowego (tylko studnie kopane), ale ma duże znaczenie w zasilaniu kredowego piętra wodonośnego.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne

Piętro to występuje tylko na obszarach wysoczyznowych. Nie ma on praktycznie znaczenia użytkowego i występuje lokalnie. Strop warstwy występuje na głębokości 20 – 30 m p.p.t. i posiada napięte zwierciadło wody stabilizujące się na głębokości około 10 m p.p.t.

Kredowe piętro wodonośne

Występuje w północnej części synklinorium łódzkiego i ma regionalne rozprzestrzenienie. Jest reprezentowane przez górnokredowy poziom wodonośny związany z uszczelnionymi marglami i wapieniami mastrychtu. W rejonie pradoliny i rzeki Powa występuje najczęściej na głębokościach nieprzekraczających 10 m p.p.t., natomiast na terenach wysoczyzn najczęściej na głębokościach 20 - 30 m p.p.t., lokalnie na Wysoczyźnie Gnieźnieńskiej powyżej 50 m p.p.t. Poziom ten jest ujmowany studniami należącymi do ujęć miejskich jak i studniami należącymi do dużych zakładów przemysłowych położonych w północnej i zachodniej części Konina (Brykietownia KWB, Zakłady „FUGO”, Huta Aluminium, Elektrownie Gosławice i Pątnów, OSM i wiele mniejszych oraz w Starym Koninie (Zakłady „POLMOS”, Winiarnia, Szpital). Wody kredowe występują w spękanych marglach. Układ szczelin, ich gęstość jak i rozprzestrzenienie są bardzo zróżnicowane co powoduje, że poziom ten tworzy skomplikowany hydrauliczny układ. Kredowe piętro wodonośne jest wyraźnie dwudzielne:

- pierwsza strefa uszczelnienia występuje do głębokości około 30 m zwana górnym poziomem kredowym
- druga strefa uszczelnienia występuje na głębokości poniżej 70 m, zwana dalej dolnym poziomem kredowym.

Zwierciadło wody dolnego poziomu kredowego jest oderwane od rzeki Warty. Pomiędzy obydwu poziomami niższego jest oderwane od rzeki Warty. W warstwie słabo przepuszczalnej istnieją strefy lepszego uszczelnienia pionowego poprzez które następuje wzmożona infiltracja wód powierzchniowych do ujmowanego poziomu wodonośnego.

Strefy ujęć wód podziemnych

Na terenie gminy Konin zostały zgodnie z rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 5 listopada 1991 r. w sprawie zasad ustanawiania stref ochronnych źródeł i ujęć wody (Dz.U. Nr 116, poz. 504), zostały ustanowione 3 strefy ochronne dla:

- ujęcia Elektrowni „Pątnów” decyzją Wojewody Konińskiego z dnia 02.09.1998 r. znak OŚ. IV.6210-698
- ujęcia Elektrowni „Konin” decyzją Wojewody Konińskiego z dnia 02.09.1998 r. znak OŚ.IV.6210-5/98
- ujęcia komunalnego dla Miasta Konina decyzją Wojewody Wielkopolskiego z dnia 15.10.1999 r. znak: OS.Ko-II-1-6210/18/99

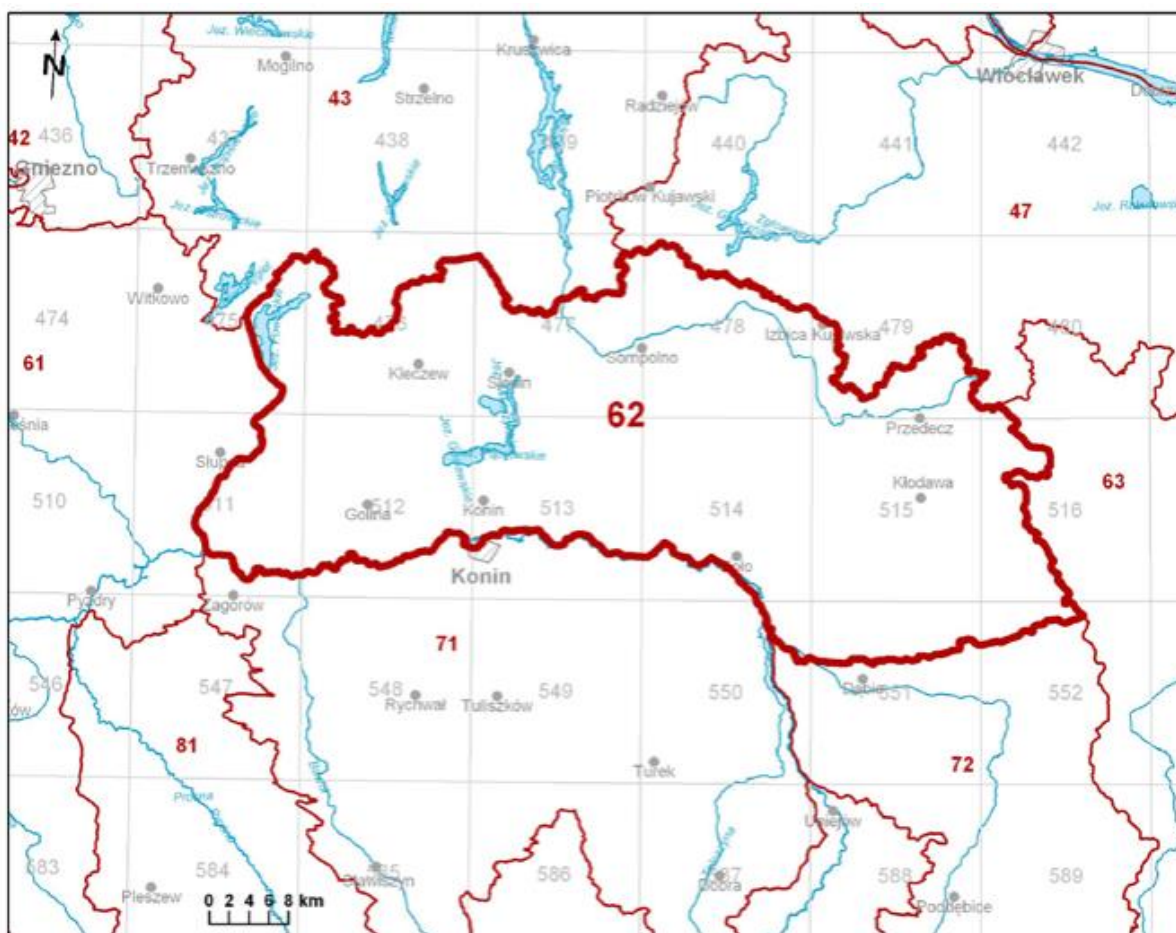
Zbiorniki wód podziemnych

Na terenie Miasta Konina znajdują się (wg A. Kleczkowskiego 1990) jeden zbiorniki wód podziemnych nr 151.

Zbiornik Turek - Konin - Koło - nr 151 - utworami wodonośnymi zbiornika są poszczelinione margle, wapienie, opoki, gezy i piaskowce, lokalnie również piaski w utworach kredowych. Wodonośność zależna jest przede wszystkim od stopnia poszczelinienia. Najkorzystniejsze parametry hydrogeologiczne utwory kredowe posiadają w obrębie współczesnych i kopalnych dolin rzecznych. Najistotniejszą rolę spełnia Pradolina Warszawsko - Berlińska na odcinku od Goliny, poprzez Konin, Koło, Dąbie. Za obszary najwyższej ochrony uznano obszary zasobowe dużych ujęć dla m. Konina.

Zgodnie z podziałem na jednolite części wód podziemnych na obszarze miasta występuje dwa JCWPd nr 62 i 71. Poniżej zaprezentowano parametry hydrogeologiczne jednostki (na podstawie „Charakterystyka geologiczna i hydrogeologiczna zweryfikowanych JCWPd”, PSH, 2015).

Nr JCWPd: 62 – Powierzchnia: 2265,0 km², Region: Warty, Region hydrogeologiczny wg Atlasu hydrogeologicznego Polski 1995 r.: VI-wielkopolski; VII-lódzki; VIII-kutnowski.

Rys. 8. Zasięg JCWPd 62

źródło: www.pgi.gov.pl/dokumenty-pig-pib-all/psh/zadania-psh/jcwpd/jcwpd-60-79/4422-karta-informacyjna-jcwpd-nr-62/file.html

Jednolita część wód podziemnych nr 62 jest złożoną strukturą, w skład której wchodzi sześć poziomów należących do czterech pięter wodonośnych: czwartorzędowego, paleogeńskoneogeńskiego, górnokredowego i występującego lokalnie na południowo-wschodnim krańcu jednostki piętra górnourajskiego. Warunki krążenia wód podziemnych na obszarze omawianej jednostki kształtowane są w dużej mierze przez Wartę, która stanowi znaczną część jej południowej granicy. Pozostałe granice JCWPd 62 wyznaczone są przebiegiem innych cieków powierzchniowych i działów wodnych. Obszar JCWPd 62 nie stanowi obiektu zamkniętego w sensie hydrogeologicznym. Strefy krążenia wód w piętrach kenozoicznych i mezozoicznych sięgają poza granice jednostki.

Płytki czwartorzędowy poziom wód gruntowych zasilany jest przez bezpośrednią infiltrację wód opadowych i drenaż głębszych poziomów w obrębie dolin rzecznych. Miejscami, jak np. w pradolinie między Kołem i Koninem, zasilanie następuje również przez infiltrację wód rzecznych Warty. Bazę drenażu poziomu gruntowego stanowi system cieków powierzchniowych i jeziora. Miejscami poziom gruntowy łączy się z poziomem międzyglinowym górnym tworząc wspólny układ wodonośny taka sytuacja ma miejsce m.in. w rejonie Jeziora Słuckiego na obszarze wielkopolskiej doliny kopalnej oraz w północno-wschodniej części jednostki.

Czwartorzędowy poziom międzyglinowy górny zasilany jest na drodze przesączania się wód z wyżej zalegającego poziomu gruntowego lub w miejscach, gdzie ten poziom nie występuje na drodze infiltracji opadów poprzez nadkład gliniasty. Lokalnie zasilanie

następuje również poprzez poziom mioceński oraz przepływy w oknach hydrogeologicznych. Poziom ten często tworzy wspólny układ hydrodynamiczny z poziomem gruntowym i międzyglinowym dolnym.

Czwartorzędowy poziom międzyglinowy dolny zasilany jest na drodze przesączania się wód z nadległych, czwartorzędowych poziomów wodonośnych, bezpośredniej infiltracji opadów atmosferycznych w miejscach, gdzie takie poziomy nie występują lub lokalnie przez przepływ w oknach hydrogeologicznych.

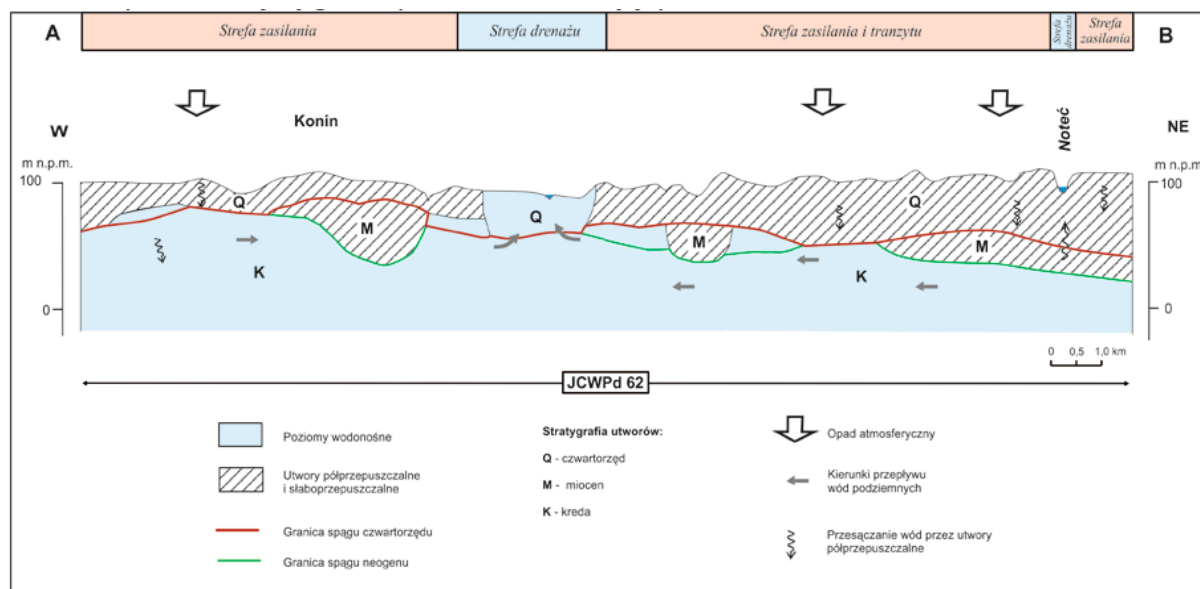
Paleogeńsko-neogeński użytkowy poziom wodonośny związany jest z osadami wieku mioceńskiego, występującymi pod serią słabo przepuszczalnych utworów mułkowato-ilastych i ilasto-węglowych pliocenu i miocenu oraz pod pokrywą osadów czwartorzędowych. Występowanie w nadkładzie utworów słabo przepuszczalnych sprawia, że kontakt wodonośnych utworów neogeńskich z wodonośnymi utworami czwartorzędowymi na ogół jest utrudniony. Zasilanie poziomu następuje przez przesączanie wód z czwartorzędowych poziomów wodonośnych zalegających wyżej przez izolujące osady pliocenu i warstwy glin zwałowych oraz lokalnie przez przepływy w oknach hydrogeologicznych (m. in. w rejonie Nowej Wsi, Lichenia starego, Żychlina i m. Wysokie). Pierwotnie przepływ wód podziemnych odbywał się w kierunku cieków i zbiorników powierzchniowych stanowiących regionalne bazy drenażu m. in. w kierunku górnej Noteci, Warty czy rynny jez. Gopło. Obecnie wskutek odwodnienia prowadzonego w związku z eksploatacją złóż węgla brunatnego część poziomu mioceńskiego znalazła się w strefie oddziaływania leja depresyjnego. Zmianie uległy naturalne kierunki przepływu wód podziemnych i wartości ciśnień piezometrycznych. Największy lej depresji w obrębie JCWPd nr 62 znajduje się w północno-zachodniej części jednostki, w rejonie miejscowości Kleczew i związany jest z funkcjonowaniem KWB „Konin”. Według prognoz KWB „Konin” w latach 2010 - 2015 nastąpi dalszy rozwój leja depresji w kierunku północnym, a następnie wraz z rozwojem systemu drenażowego odkrywki Józwin IIB w latach 2015 - 2017 nastąpi pogłębienie leja w kierunku północno-zachodnim. W ostatnim okresie eksploatacji to jest w latach 2017 - 2022 rozwój leja przebiegać będzie w kierunku północno-wschodnim. Innym przykładem rozległego leja depresji na terenie JCWPd 62 jest lej powstały wskutek prac odwodnieniowych prowadzonych w rejonie odkrywkowej kopalni węgla brunatnego „Lubstów” w centralnej części jednostki i lej powstały wskutek odwodnienia KWB „Pątnów” w północno-zachodniej części jednostki. Tu również na skutek prowadzonego odwodnienia naturalny układ krążenia wód został zmieniony. W rejonie Lubstowa obniżenie poziomu wody sięga kilkudziesięciu metrów w centrum odkrywki.

Utwory wodonośne miocenu łączą się w południowo-zachodniej części jednostki oraz w rejonie Kleczewa z utworami wodonośnymi górnej kredy, w północno-zachodnim krańcu jednostki - z wodonośnymi osadami czwartorzędowymi, a także w części wschodniej jednostki (na wschód od Kłodawy) z wodonośnymi utworami górnej jury tworząc wspólne piętra wodonośne.

Górnokredowy użytkowy poziom wodonośny. Zasilanie poziomu użytkowego następuje głównie w miejscach bezpośredniego kontaktu hydraulicznego z wodonośnymi utworami czwartorzędowymi. Dużą rolę odgrywają również doliny kopalne stanowiące doskonałe drogi krążenia wód. Szczególnie korzystne warunki kontaktu piętra kredowego z wodonośnymi utworami czwartorzędowymi występują w dolinie Warty na odcinku od okolic Koła po Konin. Wodonośne utwory kredy kontaktują się również z poziomem neogeńskim. Kontakty hydrauliczne tego rodzaju występują w okolicy Konina oraz w zachodniej części omawianej jednostki.

Pierwotne zwierciadło wód piętra kredowego na obszarze położonym na północ od doliny Warty, od Goliny po Ślesin stabilizowało się na rzędnych powyżej 90 m n. p. m. obniżając się ku dolinie Warty stanowiącej główną bazę drenażu. Naturalne warunki hydrogeologiczne zostały lokalnie zmienione na skutek prowadzonych prac odwodnieniowych towarzyszących eksploatacji węgla brunatnego. W miarę postępu tych prac wytworzył się na tym terenie rozległy obszar depresyjny. Obniżenie poziomu zwierciadła wody podziemnej dochodzi do kilkudziesięciu metrów poniżej stanu naturalnego. Na ukształtowanie powierzchni piezometrycznej wpływ wywiera również eksploatacja w dużych ujęciach wód podziemnych Konina i Koła, a także zmiany stanu wód powierzchniowych i poziomu gruntowego.

Górnojurajski użytkowy poziom wodonośny występuje w spękanych wapieniach i dolomitach we wschodniej części JCWPd 62, gdzie często tworzy wspólne piętro wodonośne z utworami wodonośnymi miocenu. Zasilanie poziomu odbywa się w obrębie wysoczyzn poprzez przesączanie wody z wyżej zalegających poziomów w osadach kenozoicznych oraz lokalnie przez okna hydrogeologiczne. Przepływ wód odbywa się w kierunku zachodnim i południowym ku dolinie Warty stanowiącej główny element drenujący.

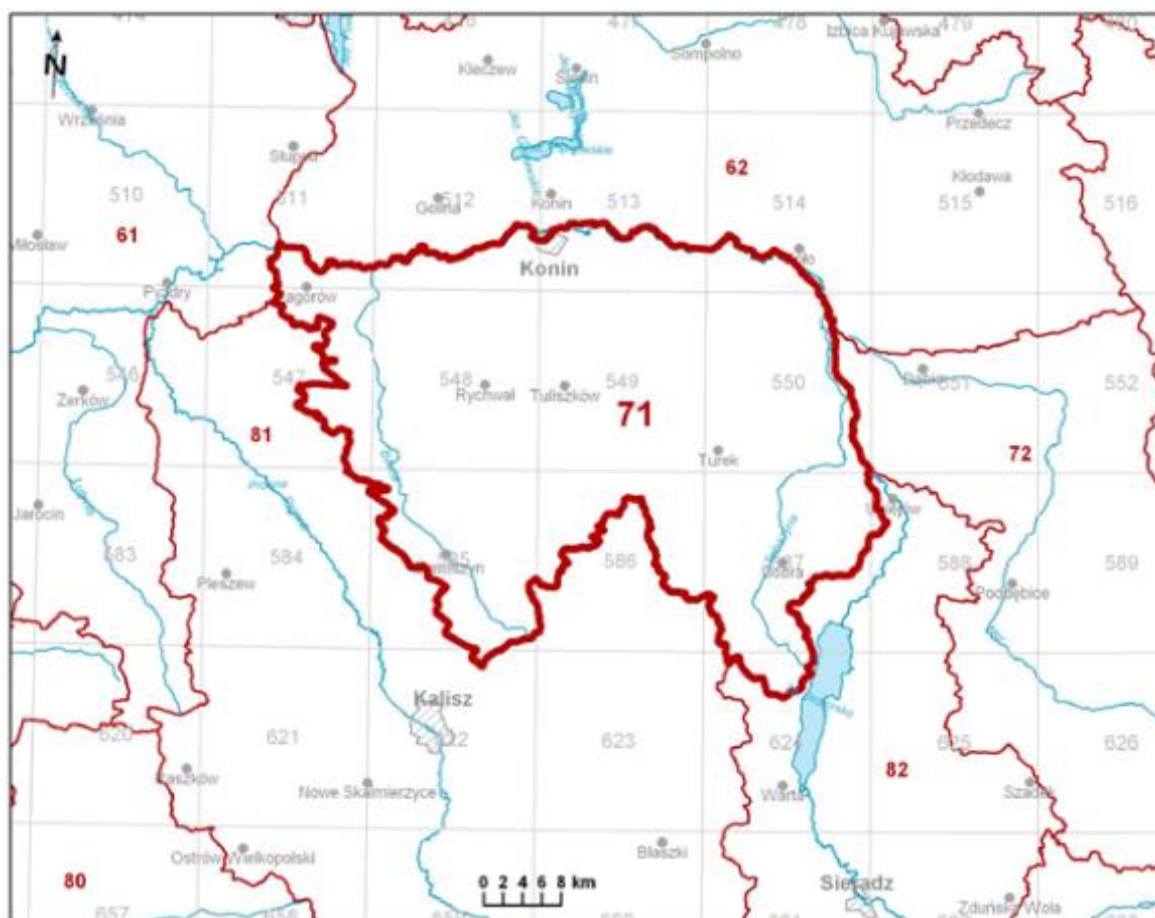

Rys. 9. Schemat przepływu wód podziemnych w granicach JCWPd 62

źródło: www.pgi.gov.pl/dokumenty-pig-pib-all/psh/zadania-psh/jcwpd/jcwpd-60-79/4422-karta-informacyjna-jcwpd-nr-62/file.html

Nr JCWPd: 71 – Powierzchnia: 1919, 2km², Region: Warty, Region hydrogeologiczny wg Atlasu hydrogeologicznego Polski 1995 r.: VI-wielkopolski, VII-łódzki.

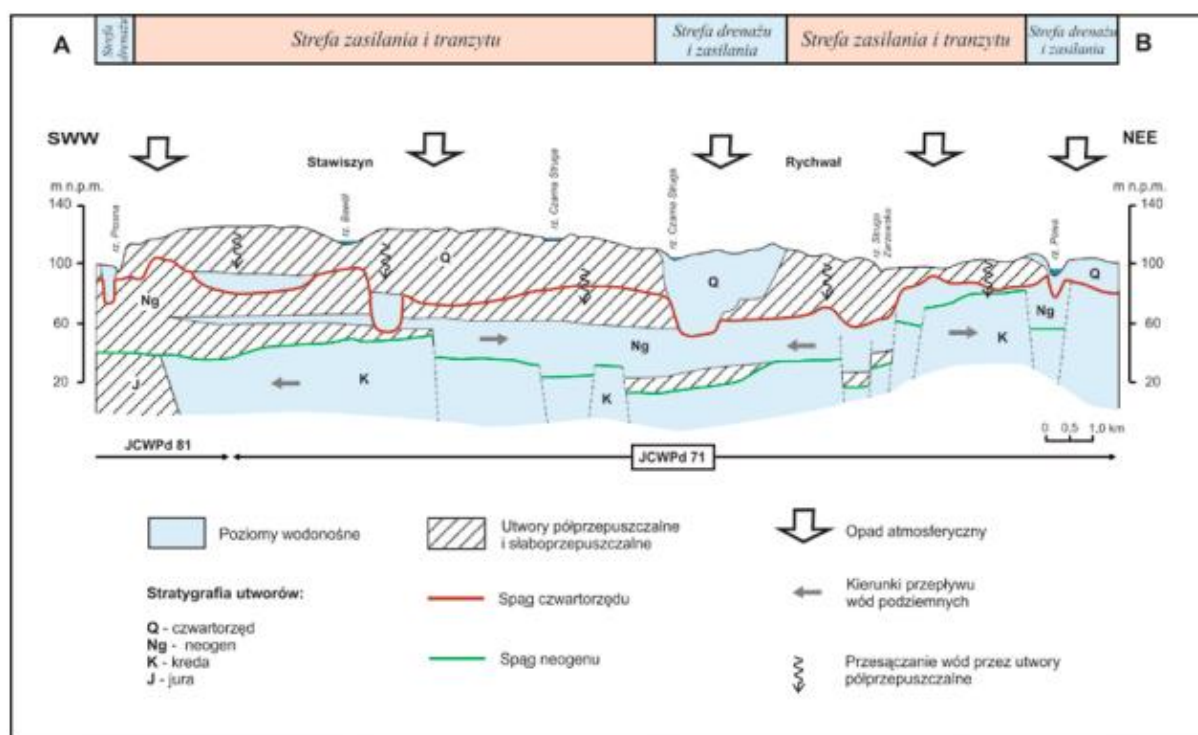
Rys. 10. Zasięg JCWPd 71

źródło: www.pgi.gov.pl/dokumenty-pig-pib-all/psh/zadania-psh/jcwpd/jcwpd-60-79/4432-karta-informacyjna-jcwpd-nr-71/file.html

Zasilanie poziomu czwartorzędowego następuje poprzez infiltrację wód opadowych. Lokalnie poziom ten pozostaje w łączności hydraulicznej z poziomem kredowym. Największy obszar ten wspólny poziom wodonośny zajmuje na północy jednostki, w rejonie doliny Warty.

Wody podziemne poziomu neogeńskiego spływają w kierunku dolin rzek Czarnej Strugi, Powy i Warty. Spąg wodonośnych piasków miocenu oddzielony jest od utworów kredy górnej kilkumetrową warstwą mułków i zwietrzelin. Lokalnie izolacja ta może być niepełna i dochodzi do wymiany wód pomiędzy poziomami wodonośnymi miocenu i kredy górnej. Zasilanie mioceńskiego poziomu wodonośnego następuje głównie przez okna hydrogeologiczne, na drodze przesączania wód z piętra czwartorzędowego oraz infiltracji opadów atmosferycznych.

Piętro kredowe zasilane jest głównie przez przesączanie się wód z nadległych poziomów czwartorzędowego i mioceńskiego, a w miejscu gdzie brak nadległych poziomów wodonośnych (np. w dolinie Warty) przez infiltrację opadów atmosferycznych oraz okresowo z wód powierzchniowych. W okolicy zbiornika Jeziorsko proces zasilania wzmacniany jest dodatkowo poprzez spiętrzanie wód Warty. W wyniku piętrzenia doszło tutaj także do odwrócenia kierunku przepływu wód podziemnych. Na pozostałym obszarze główną bazą drenażu jest dolina Warty.

Rys. 11. Schemat przepływu wód podziemnych w granicach JCWPd 71

źródło: www.pgi.gov.pl/psh/zadania-psh/8913-zadania-psh-jcwpd.html

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych również ustalone zostały w „*Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry*”. Dla wód podziemnych ustalono następujące cele środowiskowe:

- 1) zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych;
- 2) zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych;
- 3) zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych;
- 4) wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

II.9.4. Uwarunkowania fizjograficzne – gleby.

W obrębie doliny zalewowej Warty oraz w przyujściowym odcinku Prosnicy w lokalnych obniżeniach wytworzyły się gleby hydromorficzne (skutek dawniej występujących procesów torfotwórczych) oraz mady, aktualnie silnie przekształcone w wyniku działalności człowieka, i porośnięte zbiorowiskami trawiastymi (łąkowo-pastwiskowymi) lub przez różne stadia sukcesyjne lasów łągowych i olsów. W wyniku akumulacji materiału niesionego przez wody

Warty wytworzyły się pokłady piasków na glinach (na zachód od ujścia Powy) oraz samych piasków rzecznych oraz wzgórza wydmowe we wschodniej części omawianego terenu cechujące się różnym stopniem zaawansowania procesów darniowych. Na terenach nieco wyżej położonych wytworzyły się gleby płowe i rdzawe, a w północno-wschodniej części Konina lokalnie także brunatne. Występujące na terenie miasta gleby zaliczane są do gleb słabszych jakościowo. Przeważają gleby V i VI klasy bonitacyjnej i nieużytki.

Gleby na terenie Konina są zanieczyszczone przez działalność przemysłową. Część z nich z powodu ponad-normatywnego zanieczyszczenia metalami ciężkimi i związkami fluoru oraz z powodu zakwaszenia przedstawia sobą znikomą wartość użytkową. Część terenów jest ponadto zdegradowana działalnością górniczą (odkrywkowe wydobycie węgla brunatnego).

II.9.5. Uwarunkowania ekologiczne – szata roślinna i zwierzęca.

Świat roślinny

Pod względem geobotanicznym (*Regionalizacja geobotaniczna Polski*, Jan Marek Matuszkiewicz, IGiPZ PAN, Warszawa, 2008) region koniński należy do następujących jednostek:

Państwo: Holarktyka

- Obszar: Euro-Syberyjski
- Prowincja: Środkowoeuropejska,
- Podprowincja: Środkowoeuropejska Właściwa,
- Dział Brandenbursko-Wielkopolski (B),
- Kraina: Kujawska(B.3.),
- Okręg: Łęczycki (B.3.3.),
- Podokręg: Pątnowski (B.3.3.a).

Według regionalizacji przyrodniczo-leśnej (*Regionalizacja przyrodniczo-leśna Polski*, 2010 r. Zielony, A. Kliczkowska) Miasto Konin znajduje się na terenie Krainy Wielkopolsko-Pomorskiej (III), Mezoregion Pojezierzy Wielkopolskich (III.20).

System zieleni miejskiej

Tereny zieleni w Koninie zajmują 723,7 ha. W zależności od funkcji, jaką pełnią można wyróżnić:

- tereny zieleni wypoczynkowej: parki, skwery, zieleńce, ogródki działkowe, tereny sportowe;
- tereny zieleni specjalnego przeznaczenia: pasy zieleni izolacyjnej, tereny zieleni towarzyszące komunikacji, ogrody dydaktyczne, cmentarze;
- tereny zieleni o ograniczonym dostępie: towarzyszące obiektom przemysłowym, towarzyszące zabudowie osiedlowej i indywidualnej.

Na terenie Konina jest sześć parków o łącznej powierzchni 21,68 ha: park im. F. Chopina w obrębie Starówka; park przy ulicy Przemysłowej przy krytej pływalni, w obrębie Czarków; park 700-lecia w obrębie Morzysław; park w obrębie Laskówiec; teren zadrzewiony po byłej Cukrowni Gosławice w obrębie Łężyn oraz teren zadrzewiony w obrębie Maliniec. Park 1,82 ha jest własnością Cukrowni Gniezno S.A. Zakład Gosławice. Park w Malińcu (1,05 ha) jest administrowany przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Cztery pozostałe parki stanowią własność Gminy Konin: Park im. F. Chopina - 10,33 ha, Park przy ulicy Przemysłowej przy krytej pływalni - 2,9 ha, Park 700-lecia w Morzysławiu - 4,61 ha, Park w Laskówcu - 1,97 ha. Park im. F. Chopina jest ogrodem miejskim krajobrazowym, z fragmentami geometrycznymi płaszczyznowo symetrycznymi, z układem dróg przebiegających płynnie i wijących się obwodnicowo, z silnie zaakcentowanym ośrodkiem głównym, rozwiązywanym przeważnie osiowo i symetrycznie wyraźną preferencją elementów wodnych, roślinnych i terenowych a z ograniczonym udziałem elementów budowlanych. W parku znajduje się plac zabaw dla dzieci, muszla koncertowa oraz zwierzyńiec (Mini ZOO). W grupie starodrzewia występują: dąb szypułkowy, wiąz limak, klon jesionolistny, topola włoska, wierzba biała, grab pospolity, lipa drobnolistna, świerk pospolity, sosna zwyczajna, sosna czarna, sosna wejmutka, dagleżja zielona, kasztanowiec biały, głóg jednoszyjkowy i klon pospolity. Trzy dęby szypułkowe są wpisane do rejestru pomników przyrody.

Największy udział w powierzchni terenów zieleni w Koninie ma zieleń uliczna – w 2015 r. było to ok. 250 ha, tj. 34 %. Następne pod względem zajmowanej powierzchni są parki, zieleńce i tereny zieleni osiedlowej (24,5-27,5 %) oraz zieleńce (11-15 %). Zmianie nie uległa powierzchnia cmentarzy miejskich; wynosi cały czas 11,7 ha. Analogicznie wygląda sytuacja lasów gminnych – ich powierzchnia w latach 2010-2014 nie uległa zmianie i wynosiła 66 ha; dopiero w 2015 r. wzrosła nieznacznie do 68 ha.

Zieleńce utrzymywane przez miasto stanowią 55 obiektów (54,74 ha). W Nowym Koninie na Osiedlach I-IV przeważają nasadzone gęsto 40-60 letnie drzewa; topola czarna (*Populus nigra*), topola włoska (*Populus nigra „Italica”*), topola wielkolistna (*Populus lasiocarpa*) i topola chińska (*Populus simonii „Fastigiata”*). Zieleń wysoka pod względem gatunkowym jest różnorodna: dodatkowym elementem wzbogacającym estetykę było wprowadzenie drzew o czerwonym ulistnieniu. Drzewostan wewnątrzosiedlowy wzbogacają żywopłoty i krzewy różnych gatunków. Liczne są nasadzenia przyuliczne, złożone z dość starych drzew różnych gatunków, wśród których na uwagę zasługują klony (w tym srebrzyste, jawory i zwyczajne), oraz lipy.

Zieleń na Osiedlu Zatorze jest znacznie uboższa – przeważają drzewa 15-20 letnie. Ostatnio dzięki dotacjom z Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska, dokonano dużo nasadzeń drzew i krzewów na dotąd pustych skwerach. Zieleń osiedlowa ogólnie jest w dobrym stanie. W ostatnich latach topole są sukcesywnie wymieniane na inne gatunki. W Starym Koninie w 2002 r. na terenie Starówki wraz z Parkiem im. F. Chopina i lasami komunalnymi wykonana została inwentaryzacja dendrologiczna. Trzon drzewostanu dojrzałego na terenie zurbanizowanym stanowią: lipa drobnolistna, lipa szerokolistna, klon

pospolity, klon jawor, robinia akacjowa, jarzęb pospolity; pojedynczo występują: jesion, wierzba, brzoza brodawkowata i topola czarna. Na terenie parku główny skład gatunkowy tworzą: dąb szypułkowy, sosna pospolita, klon pospolity, klon jesionolistny, robinia akacjowa, wierzba, kasztanowiec, jesion; występują również i inne gatunki. Podszyt składa się z krzewów śnieguliczki białej, jaśminowca, tawuły i siewek drzew. Niewątpliwą atrakcją parku są rozłożyste, stare dęby szypułkowe z których dwa wpisano do rejestru pomników przyrody. Stan zazielenienia Starówki jest bardzo ubogi. Wzdłuż większości ulic brak jest nasadzeń pasa izolacyjnego, który zmniejszałby poziom hałasu i zapylenia w mieście.

Zieleń uliczna zajmuje powierzchnie 174 ha. Przede wszystkim są to drzewa liściaste: topole, klony, jesiony, lipy i inne. Pielęgnacja tych drzew sprowadza się do usuwania uschniętych i przeszkadzających gałęzi. W pasach przyulicznych często brak jest Żywopłotów. Główną przyczyną usychania drzew przyulicznych jest nadmierne zasolenie gleby.

Na terenie Konina poza w/w terenami zieleni miejskiej jest 9 pracowniczych ogrodów działkowych o łącznej powierzchni 135,26 ha, 6 cmentarzy (24,5 ha), terenami zieleni o sumarycznej powierzchni ok. 81,7 ha administrują konińskie spółdzielnie mieszkaniowe. Urząd Miejski administruje łącznie na ok. 136 ha terenów zielonych (parki, zieleńce, skwery).

Lasy

Miasto Konin charakteryzuje się lesistością wynoszącą około 3,2 %. Wartość ta jest stała i utrzymuje się na tym samym poziomie od 2008 r. Przeważa drzewostan sosnowy. Ze względu na formę własności można wyróżnić: lasy państwowe – 191 ha, lasy prywatne – 27 ha, lasy osób prawnych – 8 ha, lasy komunalny – 67 ha, w tym Las Komunalny przy ulicy Dmowskiego – 26,4 ha i Las Komunalny przy ulicy Szpitalnej – 4,0 ha, tereny zielone – 113,5 ha w przyszłości mogą być lasem. Jest to zrekultywowany teren składowiska odpadów elektrownianych (w tym 39,5 ha skomunalizowano, a pozostałe 73,99 ha należą do Skarbu Państwa). Tereny lasów państwowych zlokalizowane są wyłącznie w północnej części miasta. Na południu Jeziora Pątnowskiego rośnie ols jesionowy (Olj) o strukturze wiekowej przeważnie od 75 do 90 lat, miejscami z młodą 10-30 letnią olszyną. Przy południowym brzegu Jeziora Gosławskiego las jest bardziej urozmaicony. Dominuje tam las świeży (Lśw) z dębem jako gatunkiem panującym wraz z domieszką sosny. Dęby osiągnęły tu wiek nawet 137 lat. Występuje tu także ok. 120-letni las mieszany (Lm) oraz młodszy, ok. 50-letni, las mieszany wilgotny (Lmw); w obu gatunkiem panującym jest sosna. Gdzieniegdzie rosną również olchy i jesiony, tworząc las wilgotny (Lw). Las ten rośnie na obszarze chronionym – Powidzko-Bieniszewskim Obszarze Chronionego Krajobrazu. Przy ulicy Sulańskiej i Kanale Warta-Gopło rośnie las wilgotny (Lw), w którym wyróżnić można gatunki takie jak olcha, jesion i dąb z domieszką sosny.

Zagrożenia różnorodności biologicznej, flory i fauny

Na obszarze miasta znajdują się tereny cenne przyrodniczo, które są chronione jako obszary chronionego krajobrazu i obszary Natura 2000. Obejmują one głównie tereny dolinne, które nie są przydatne do intensywnego zagospodarowania.

Pewna wartość ekologiczną stanowią również tereny zieleni miejskiej w tym parki i skwery a także ogrody działkowe. Walory kompozycyjne, estetyczne i rekreacyjne posiada z kolei zielen osiedlowa i przyuliczna. Obecność terenów rolnych i dolinnych sprawia, że obszar ten jest penetrowany przez drobne zwierzęta i gryzonie, ale także ptaki i nietoperze. Są to jednak w przewadze ich tereny migracyjne niż siedliskowe czy żerowiskowe, choć i takie występują zwłaszcza w dolinie Warty. Na terenach leśnych i wzdłuż cieków wodnych można się spodziewać większego bogactwa roślin zielnych oraz siedlisk płazów i gadów.

Na terenach dolinnych występować będą ptaki, gryzonie, pospolite gatunki owadów, ale także większa zwierzyna korzystająca z ciągów ekologicznych. Zagrożenie dla środowiska stanowić mogą: niewłaściwie prowadzone zabiegi melioracyjne, brak kanalizacji, wzrastający ruch samochodowy (zagrożone środowisko przyrodnicze wzdłuż ciągów komunikacyjnych), chemizacja rolnictwa, powiększanie terenów pod zainwestowanie kosztem terenów rolniczych, zanieczyszczenie powietrza a pośrednio również gleby – spowodowane spalinami wydzielanymi w procesie spalania paliwa przez samochody osobowe i ciężarowe, a także produktami spalania drewna i węgla jako głównych nośników energii przy piecowym ogrzewaniu domów.

II.9.6. Uwarunkowania ekologiczne – obiekty i obszary chronione.

W związku z wysokimi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi, część obszaru miasta znajduje się w zasięgu obszarów chronionych. Obszarem o najmniejszym stopniu przemian antropogenicznych jest dolina Warty, która ze względu na swoją wartość ekologiczną została objęta różnorodnymi formami ochrony przyrody.

Na obszarze Miasta Konina znajdują się obszary i obiekty chronione, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (j.t. Dz.U. 2021 poz. 1098 z późn. zm.), do których należą:

OBSZARY NATURA 2000:

„*Ostoja Nadwarciańska*” (kod: *PLH300009*) wyznaczony został 05.02.2008 r. na podstawie Dyrektywy Siedliskowej. Obszar zajmuje powierzchnię 26653,07 ha. Dla terenów położonych w zasięgu Obszaru obowiązuje Plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 14 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Nadwarciańska PLH300009 (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 1819, z późn. zm.)

Ostoja położona jest we wschodniej części Wielkopolski i obejmuje fragment doliny środkowej Warty. Warta płynie tu równoleżnikowo w Pradolinie Warszawsko-Berlińskiej ukształtowanej w czasie ostatniego zlodowacenia. Terasa zalewowa Warty osiąga miejscami ponad 4 km szerokości i cechuje się dużą różnorodnością szaty roślinnej, tym samym tworząc dogodne siedliska dla wielu gatunków zwierząt, w szczególności ptaków. Współczesne dno doliny powstało przede wszystkim na skutek akumulacyjnej i erozyjnej działalności wód rzecznych (głównie Warty, a w mniejszym stopniu Proсны i Czarnej Strugi). Rzeźba terenu

obfituje w różne formy fluwialne: wały przykorytowe, terasę zalewową z różnego typu starorzeczami, terasę wydmową oraz pagórki wydmowe. Wody Warty cechują się reżimem roztopowo-deszczowym, ze specyficznym rytmem wezbrań i nizinów decydującym o warunkach środowiskowych całej doliny. Strefa zalewów nadal obejmuje większość terenów ostoi, tworząc okresowe rozlewiska do kilku tysięcy hektarów. Rozlewiska te powstają przede wszystkim wiosną, w okresie roztopów, a nieregularnie występują także latem. Pierwotnie zalewy takie kształtowały warunki przyrodnicze w całej dolinie. Obecnie są one modyfikowane dość wąskim obwałowaniem większej części doliny, a także funkcjonowaniem od lat 80. XX w. dużego zbiornika zaporowego "Jeziorsko". Szata roślinna jest bardzo urozmaicona; zachowała głównie półnaturalny i naturalny, dynamiczny charakter. Sporadycznie występują fragmenty ginących w skali Europy łągów wierzbowych *Salicetum albo-fragilis*, natomiast częste są, powiązane z nimi sukcesyjnie, fitocenozy wiklin nadrzecznych *Salicetum triandro-viminalis*. Na niedużych obszarach, przede wszystkim na obrzeżach doliny, zachowały się olsy porzeczkowe *Ribo nigri-Alnetum* i towarzyszące im łągi jesionowo-olszowe *Fraxino-Alnetum*, a także nadrzeczne postaci łągów jesionowo-wiązowych *Ficario-Ulmetum campestris typicum* (obecnie spontanicznie rozszerzające swój lokalny zasięg). Od kilkuset lat największe przestrzenie zajmują wilgotne łąki i pastwiska (*Molinietalia*) oraz szuwały z klasy *Phragmitetea*, zwłaszcza *Glycerietum maximae* i *Caricetum gracilis*. W starorzeczach dobrze wykształcone są zbiorowiska roślin wodnych z klas *Lemnetea* i *Potametea*. Piaszczyste wydmy porośnięte są murawami z klasy *Koelerio-Corynephoretea* oraz drzewostanami sosnowymi. W zagłębieniach bezodpływowych w obrębie terasy wydmowej występują też interesujące torfowiska przejściowe. Na zdecydowanej większości obszaru dominuje ekstensywna gospodarka łąkowo-pastwiskowa (m.in. tradycyjny na tych terenach wypas stad gęsi) z udziałem leśnictwa. Pola uprawne koncentrują się w miejscach wyniesionych oraz na krawędzi doliny, gdzie rozwinęło się umiarkowane osadnictwo rolnicze. Niektóre fragmenty terenu, zwłaszcza w pasie przykorytowym Warty, w zasadzie podlegają jedynie procesom fluwialnym kształtującym roślinność naturalną.

„Dolina Środkowej Warty” (kod: *PLB300002*) wyznaczony został 05.11.2004 r. na podstawie Dyrektywy Ptasiej. Obszar zajmuje powierzchnię 57104,36 ha. Dla terenów położonych w zasięgu Obszaru nie ustanowiono Planu zadań ochronnych.

Obszar obejmuje dolinę Warty pomiędzy wsią Babin (koło Uniejowa) i Dębno n.Wartą (koło Nowego Miasta n. Wartą). Dolina ma szerokość od 500 m do ok. 5 km, wypełniona jest przez mady i piaski, a jedynie w bezodpływowych obniżeniach występują niewielkie powierzchnie płytkich torfów. Obszar doliny jest w zróżnicowanym stopniu przekształcony i odmiennie użytkowany. Na obszarze Kotliny Kolskiej rzeka jest obustronnie obwałowana - obszary zalewowe (łąki i pastwiska, lokalne łągi i wikliny nadrzeczne) znajdują się w strefie międzywala oraz w ujściach rzek Proсны i Kiełbaski. W obrębie Doliny Konińsko-Pyzdrskiej dolina zachowała bardziej naturalny charakter. Jej zachodnia część nie została obwałowana i podlega okresowym zalewom. Teren ten jest zajęty przez mozaikę ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk, zadrzewień łągowych oraz zarastających szuwarem starorzeczy. Zachodni fragment obszaru (na zachód od ujścia Proсны) zajmuje duży kompleks zalewowych, zbliżonych do naturalnych, starych łągów jesionowo-wiązowych i grądów niskich. Znaczne ich fragmenty zachowały się w wyniku ochrony rezerwatowej. Na skutek wybudowania na Warcie zbiornika zaporowego Jeziorsko zmieniony został naturalny rytm hydrologiczny Warty, co pociągnęło za sobą różnorakie zmiany siedliskowe.

OBSZARY CHRONIONEGO KRAJOBRAZU:

„Powidzko-Bieniszewski Obszar Chronionego Krajobrazu” został wyznaczony 15.02.1986 r. na mocy Uchwały Nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie ustanowienia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów (Dz. Urz. WNR w Koninie z 1986 r. Nr 1, poz. 2). Aktualnie obowiązującym aktem prawnym regulującym istnienie tego OChK jest Rozporządzenie Nr 14 Wojewody Konińskiego z dnia 23 lipca 1998 r. zmieniające uchwałę w sprawie ustalenia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych terenów (Dz. Urz. Woj. Konińskiego z 1998 r. Nr 28, poz. 444). Powierzchnia obszaru wynosi 46000 ha.

Powidzko-Bieniszewski Obszar Chronionego to bardzo atrakcyjny fragment Pojezierza Gnieźnieńskiego, zbudowanego z glin morenowych. W krajobrazie dominują uprawy rolne, ponieważ dobre gleby od dawna sprzyjały zagospodarowaniu tych ziem. W związku z tym zachowało się niewiele lasów. Atrakcyjnym urozmaiceniem obszaru są rynny jezior polodowcowych.

„Złotogórski Obszar Chronionego Krajobrazu” został wyznaczony 15.02.1986 r. na mocy Uchwały Nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie ustanowienia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów (Dz. Urz. WNR w Koninie z 1986 r. Nr 1, poz. 2). Aktualnie obowiązującym aktem prawnym regulującym istnienie tego OChK jest Rozporządzenie Nr 14 Wojewody Konińskiego z dnia 23 lipca 1998 r. zmieniające uchwałę w sprawie ustalenia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych terenów (Dz. Urz. Woj. Konińskiego z 1998 r. Nr 28, poz. 444). Powierzchnia obszaru wynosi 31000 ha.

Złotogórski Obszar Chronionego Krajobrazu znajduje się w okolicach Konina, na południowy wschód od miasta. Zajmuje znaczną część Wysoczyzny Tureckiej, sąsiadującą od północy i od wschodu z doliną Warty (Doliną Konińską i Kotliną Kolską). Krajobraz jest dosyć urozmaicony, ponieważ występują tu wysokie wzniesienia morenowe, górujące prawie o 100 m ponad doliną Warty.

„Goplańsko-Kujawski Obszar Chronionego Krajobrazu” został wyznaczony 15.02.1986 r. na mocy Uchwały Nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie ustanowienia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów (Dz. Urz. WNR w Koninie z 1986 r. Nr 1, poz. 2). Aktualnie obowiązującym aktem prawnym regulującym istnienie tego OChK jest Rozporządzenie Nr 14 Wojewody Konińskiego z dnia 23 lipca 1998 r. zmieniające uchwałę w sprawie ustalenia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych terenów (Dz. Urz. Woj. Konińskiego z 1998 r. Nr 28, poz. 444). Powierzchnia obszaru wynosi 66000 ha.

Obszar utworzony w celu ochrony obszaru zbliżonego do stanu naturalnego oraz zapewnienia społeczeństwu warunków niezbędnych dla regeneracji sił w środowisku reprezentującym korzystne właściwości dla rozwoju turystyki i wypoczynku.

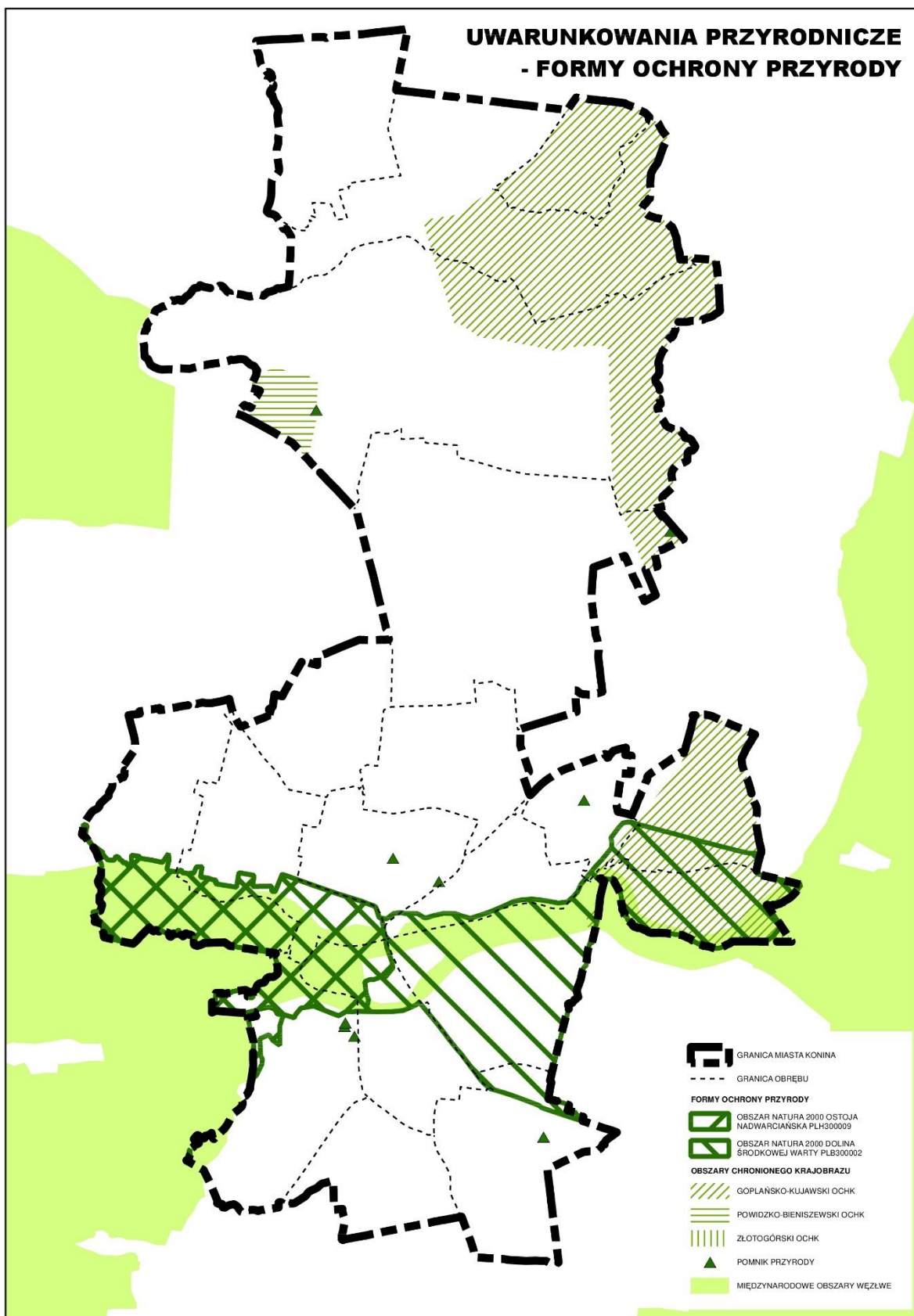
POMNIKI PRZYRODY

Na terenie Miasta Konina znajduje się 9 pomników przyrody. Wykaz pomników przyrody zawarty jest w poniższej Tabeli.

Lp	Obowiązująca podstawa prawna wraz z oznaczeniem miejsca ogłoszenia aktu prawnego	Nazwa pomnika przyrody	Opis	Obwód na wysokości 1,3 m [cm]	Wys. [m]	Opis lokalizacji
1.	Orzeczenie Nr 204 PWRN w Poznaniu z dnia 15.12.1956 r. (Dz. Urz. Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu)	Dziadek	Dąb bezszypułkowy - Quercus petraea martwe gałęzie, pusty pień, 4 dziuple, narośla rakowe	210	22	oddz. 156 h leśnictwo Bieniszew
2.	Decyzja Nr RZŁop-7141/146/80 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1980 r. w sprawie uznania za pomnik przyrody	Olbrzym Anielewski	głaz narzutowy eratyk granitowy, czerwony, skrytokrystaliczny	-	-	dawna zwirownia
3.	Uchwała nr 51 Rady Miasta Konina z dnia 30 stycznia 2019 r. w sprawie pomnika przyrody dębu „Fryderyk” (Dz. Urz. Województwa Wielkopolskiego z 2019 r. poz. 1923)	Fryderyk	Dąb szypułkowy - Quercus robur próchnica podstawy pnia, martwe gałęzie	142	26	na terenie parku im. F. Chopina przy ul. T. Kościuszki
4.	Uchwała nr 50 Rady Miasta Konina z dnia 30 stycznia 2019 r. w sprawie pomnika przyrody dębu „Stanisław”. (Dz. Urz. Województwa Wielkopolskiego z 2019 r. poz. 1922)	Stanisław	Dąb szypułkowy - Quercus robur próchnica podstawy pnia, martwe gałęzie	134	25	na terenie parku im. F. Chopina przy ul. T. Kościuszki
5.	Decyzja Nr RZŁop-7141/146/80 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1980r. W sprawie uznania za pomnik przyrody	<i>nie nadano nazwy</i>	głaz narzutowy granit różowy, średnioziarnisty	-	-	przy skrzyżowaniu ulicy Alei 1-go Maja z ulicą Przemysłową
6.	Decyzja NR RZŁop-7141/153/80 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1980r. W sprawie uznania za pomnik przyrody.	<i>nie nadano nazwy</i>	głaz narzutowy granit różowy, średnioziarnisty	-	-	na Cmentarzu Komunalnym, przy ulicy Staromorzyślaskiej
7.	Rozporządzenie, Nr 20, Wojewody Konińskiego, z dnia 16 grudnia 1998 r., w sprawie uznania za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 52 poz.307)	<i>nie nadano nazwy</i>	Grusza pospolita - Pyrus communis	78	14	przy ul. Kamiennej 33 (posesja prywatna)
8.	Uchwała nr 233 Rady Miasta Konina z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ustanowienia dębu „Zawiadowca” pomnikiem przyrody	Zawiadowca	Dąb szypułkowy - Quercus robur	417	22	na parkingu przy ul. Kolejowej, w pobliżu dworca PKP, na działce o nr ewidencyjnym 250/38 w Koninie obręb Czarków
9.	Uchwała nr 710 Rady Miasta Konina z dnia 25 kwietnia 2018 r. w sprawie pomnika przyrody dębu "Ignacy" (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2018 r. poz. 3792)	Ignacy	Dąb szypułkowy - Quercus robur posiada równomiernie rozłożoną koronę z drobnym posuszem wewnątrz i na zewnątrz korony, system korzeniowy zdrowy, część odziomkowa pnia zdrowa z silnymi nabiegami korzeniowymi. Pień zdrowy bez uszkodzeń	110	25	na terenie parku im. F. Chopina w Koninie przy ul. T. Kościuszki na działce o numerze ewidencyjnym 71 obręb Przydziałki

Tabela 21. Pomniki przyrody na terenie Miasta Konina
źródło: CRFOP RDOŚ, 05.2019 r.

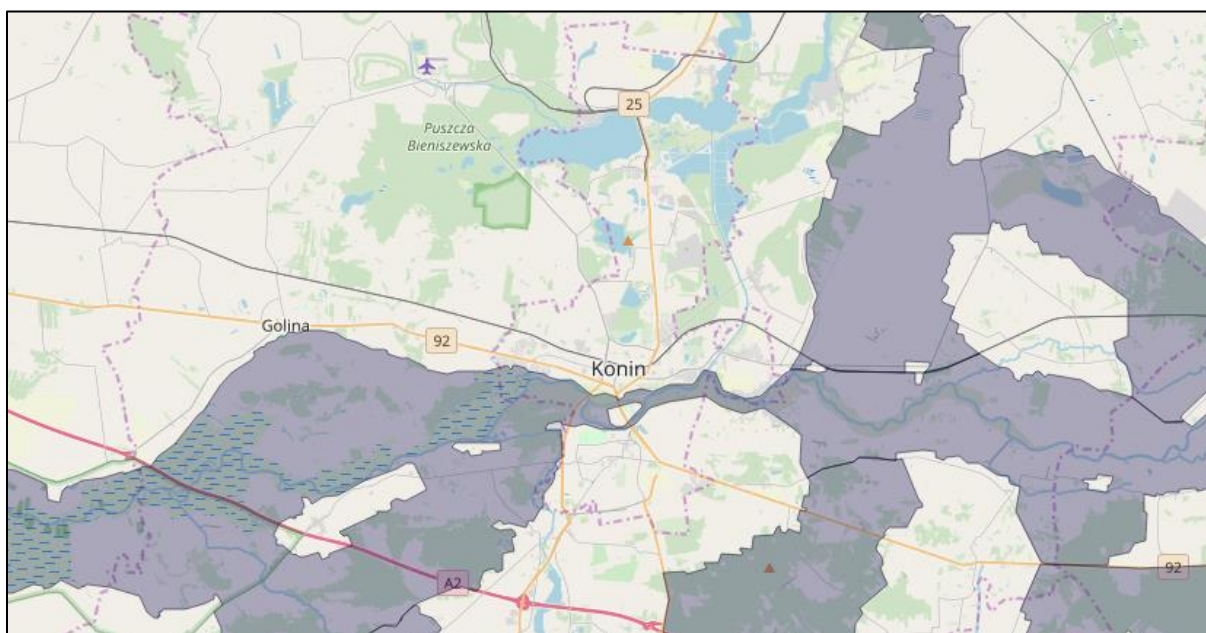
Rys. 12. Schemat uwarunkowań przyrodniczych – formy ochrony przyrody
źródło: opracowanie własne

Powiązania przyrodnicze

Powiązania przyrodnicze z obszarami sąsiednimi zachodzą na terenie miasta poprzez ciągi obszarów chronionych, głównie w centralnej części miasta, która znajduje się w zasięgu doliny Warty. Dolina Warty jest obszarem węzłowym, i jednocześnie korytarzem ekologicznym o znaczeniu międzynarodowym. Swobodny przepływ energii, materii i informacji genetycznej ma miejsce w obrębie doliny w kierunku wschód-zachód i odwrotnie. Z kolei w kierunku północ-południe przemieszczanie się zwierząt oraz ekspansja roślinności są ograniczone przez obecność osiedli zabudowy mieszkaniowej, zabudowy przemysłowej oraz działalności kopalni odkrywkowej, a także barier w postaci tras komunikacyjnych o znaczeniu ponadlokalnym.

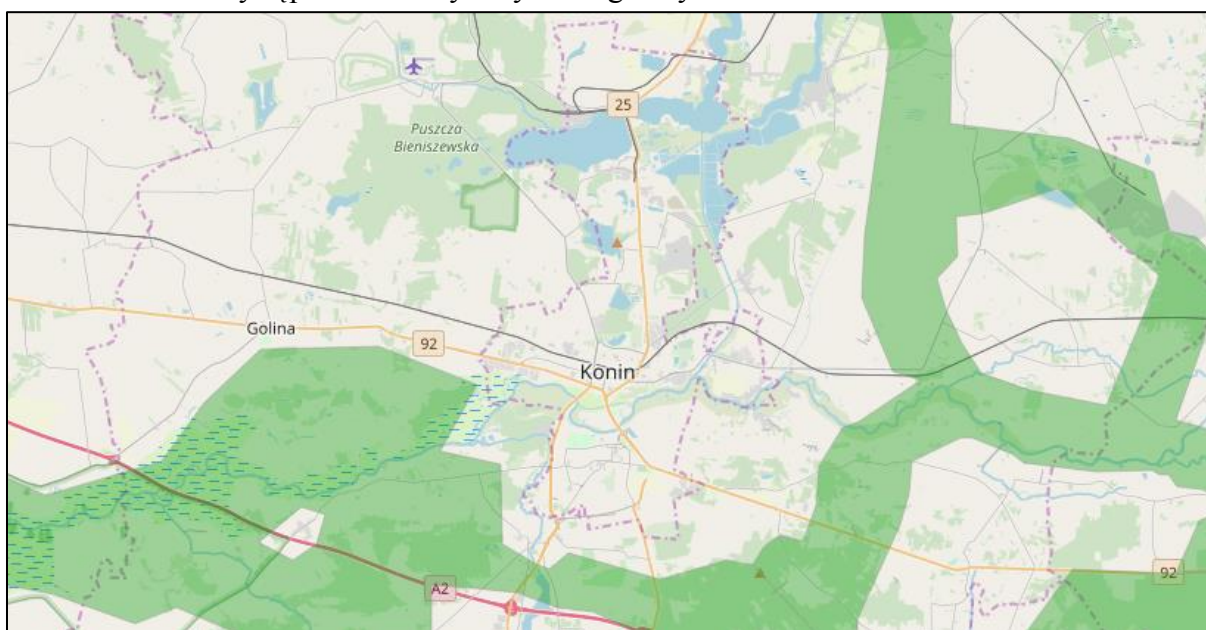
Obszar ten kontynuuje się poza granicami miasta w kierunku zachodnim północno – wschodnim. Ten rejon miasta jest fragmentem ciągu ekologicznego o znaczeniu ponadregionalnym. Obszar miasta zlokalizowany jest w granicach korytarzy ekologicznych wyznaczonych w ramach sieci korytarzy ekologicznych wg „Projektu korytarzy ekologicznych łączących Europejska Sieć Natura 2000 w Polsce” (Jędrzejewski i in. 2005), zaktualizowanych w latach 2010-2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży, w ramach projektu „Ochrona obszarów siedliskowych i korytarzy ekologicznych dzikiej fauny przy drogach szybkiego ruchu w Polsce” (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011). Zgodnie z Mapą korytarzy ekologicznych w Polsce część obszaru miasta znajduje się w zasięgu Korytarza Ekologicznego Dolina Warty (KPnC-22A). Korytarz jest częścią składową korytarza głównego o nazwie Korytarz Północno-Centralny (KPnC) łączący Puszcę Białowieską na wschodzie (granica z Białorusią) z Parkiem Narodowym Ujście Warty na zachodzie (granica z Niemcami). Zapewnia także powiązanie przestrzenne z innym dużym krajowym korytarzem ekologicznym jakim jest dolina Odry. Wzdłuż doliny następuje migracja wielu gatunków zwierząt wodnych, wodnołądowych i lądowych, a także ptaków. Szczególna wartość przyrodnicza doliny Warty związana jest z panującymi tu bardzo korzystnymi warunkami dla bytowania ornitofauny, w tym zwłaszcza gatunków wodno-błotnych. Dolina jest strukturą ekologiczną łączącą izolowane przestrzenie przyrodnicze obszary objęte ochroną, w tym ostoje Natura 2000 obejmujące zasięgiem dolinę, np.: OSO Dolina Środkowej Warty, OSO Ostoja Rogalińska.

Obszar korytarza wymaga podjęcia szerokich działań związanych z zachowaniem jego ciągłości, jako korytarza dobrze funkcjonującego. Konieczne jest uwzględnienie korytarza i skuteczne zarządzanie terenami, wchodzącymi w jego obszar, w tym ochrona przed zabudową i dążenie do zachowania dotychczasowego użytkowania.

Rys. 13. Zasięg korytarzy ekologicznych w Koninie (rok 2012)
źródło: <http://mapa.korytarze.pl/>

Zgodnie z mapą korytarzy ekologicznych z 2005 roku na obszarze miasta nie stwierdzono występowania korytarzy ekologicznych.

Rys. 14. Zasięg korytarzy ekologicznych w Koninie (rok 2005)
źródło: <http://mapa.korytarze.pl/>

II.9.7. Uwarunkowania sozologiczne – warunki aerosanitarne.

Główne źródła zanieczyszczeń powietrza w Koninie to:

- 1) instalacje do spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW, podlegające obowiązkowi posiadania pozwolenia zintegrowanego. Są to elektrownie ZE PAK S.A.: Pątnów I, Konin, Elektrownia Pątnów II Sp. z o.o.;
- 2) źródła komunalne i bytowe (powierzchniowe i punktowe): kotłownie lokalne, indywidualne paleniska domowe, emitory z zakładów użyteczności publicznej – mają duży wpływ na lokalny stan powietrza, powodują tzw. niską emisję, emitują zanieczyszczenia pyłowe i gazowe;
- 3) źródła przemysłowe - pochodzące z procesów produkcyjnych oraz kotłowni przemysłowych, w związku z przemianami gospodarczymi na obszarze miasta ich udział się sukcesywnie zmniejsza;
- 4) źródła transportowe (liniowe) – tzw. niska emisja, główne zanieczyszczenia to: węglowodory, tlenki azotu, tlenek węgla, pyły, związki ołowiu, tlenki siarki;
- 5) pylenie wtórne z odsłoniętej powierzchni terenu, w tym z nawierzchni ulic;
- 6) zanieczyszczenia napływające spoza terenu miasta, zgodnie z dominującym kierunkiem wiatru.

Stan jakości powietrza

Na terenie Konina działa stacja pomiarowa zanieczyszczeń powietrza, zlokalizowana przy ulicy Kardynała Stefana Wyszyńskiego 3a. Na stacji wykonywane są pomiary metodą automatyczną w zakresie: dwutlenku siarki, tlenków azotu, dwutlenku azotu, tlenku węgla, pyłu zawieszonego PM10 oraz ozonu.

Strefę wielkopolską w 2020 roku dla dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), kadmu (Cd), arsenu (As), niklu (Ni), ołowiu (Pb), benzenu (C₆H₆), tlenku węgla (CO), ozonu (O₃) oraz pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 zaliczono do klasy A. Do klasy C zaliczono strefę ze względu na poziom benzo(a)pirenu (B(a)P). Przeprowadzono również dodatkową klasyfikację dla pyłu PM2,5, odnosząc wyniki do wartości dopuszczalnej, którą należy dotrzymać od roku 2020. Wynikiem klasyfikacji jest klasa C.

Strefa wielkopolska w ocenie za rok 2020 otrzymała klasę D2 ze względu na przekroczenia poziomu celu długoterminowego przez stężenia ozonu (O₃) oraz klasę A za nieprzekroczenie poziomu docelowego.

Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy									
Strefa	SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	O ₃	BaP	PM2,5
strefa wielkopolska	A	A	A	A	A	A	A	C	A

Tabela. 22. Wynikowe klasy dla poszczególnych zanieczyszczeń dla strefy wielkopolskiej uzyskane w ocenie rocznej jakości powietrza w województwie wielkopolskim za 2020 r.

źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2020, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska GIOŚ, 2021

Największe przekroczenia dopuszczalnych wartości stężeń zanieczyszczeń dotyczą benzo(a)pirenu w pył zawieszonym. Najwyższe stężenia tych substancji występują w miesiącach zimowych w okresie grzewczym (grudzień, styczeń, luty), w dniach, które charakteryzowały się niskimi temperaturami, brakiem wiatru oraz inwersją termiczną.

Przyczyną wysokich stężeń była głównie tzw. „niska emisja” z sektora komunalno-bytowego (Oddziaływanie emisji związanych z indywidualnym ogrzewaniem budynków).

II.9.8. Uwarunkowania sozologiczne – klimat akustyczny.

Wskaźniki dotyczące dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku znajdują się w *Obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014, poz. 112). W przypadku planowania przestrzennego, które jest działaniem długookresowym zasadnym jest wykorzystywanie wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N , które odnoszą się do wszystkich dób w ciągu roku. Z kolei wskaźniki dobowe L_{AeqD} i L_{AeqN} wskazują hałas „chwilowy” odnotowany w danym miejscu w obrębie jednej konkretnej doby i są skutecznie stosowane w celach kontrolnych.

Na klimat akustyczny wpływ ma głównie hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy). Hałas komunikacyjny można oceniać wg subiektywnej skali uciążliwości (opracowanej przez PZH). Dla niektórych terenów poziom dopuszczalny należy do kategorii o średniej, a nawet dużej uciążliwości.

Hałas należy do najbardziej dokuczliwych problemów środowiska, związanych z rozwojem cywilizacji. W polskim ustawodawstwie, hałasem jest każdy dźwięk o częstotliwości od 16 Hz do 16000 Hz, niezależnie od źródła jego pochodzenia ani czasu trwania. Jest to zatem modyfikacja powszechnego rozumienia hałasu jako niepożądanego lub szkodliwego dźwięku, spowodowanego ludzką działalnością.

Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu na terenie m. Konina należy komunikacja drogowa, w mniejszym stopniu hałas przemysłowy. Miasto Konin leży przy głównych szlakach komunikacyjnych - biegnących ze wschodu na zachód magistralach kolejowej i drogowej Warszawa - Berlin oraz biegnącej z północy na południe drodze krajowej nr 25 Bydgoszcz - Kalisz.

Uchwałą nr XI/309/15 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 października 2015 roku przyjęto *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Konin* (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2015 r. poz. 6218). Dokument dotyczy 13 odcinków dróg o natężeniu ruchu ponad 3 000 000 pojazdów na rok, zlokalizowanych w granicach administracyjnych Konina, a mianowicie:

- 8 odcinków dróg krajowych (nr 25 i nr 92);
- 3 odcinków dróg wojewódzkich (nr 264 i nr 266);
- 2 odcinków dróg powiatowych (nr 6053 i nr 6079).

Podstawę do wykonania *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Konin* (przewidywany okres realizacji: 2015 ÷ 2023) stanowiła mapa akustyczna, której zadaniem było m.in. wskazanie terenów zagrożonych oddziaływaniem ponadnormatywnego poziomu hałasu oraz oszacowanie liczby mieszkańców narażonych

na ponadnormatywny hałas. Mapa akustyczna dla terenów znajdujących się w pobliżu analizowanych odcinków dróg, zlokalizowanych na terenie Konina została opracowana w 2015 r. Ponadto w 2019 r. Zarząd Województwa przystąpił do opracowywania projektu *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla Miasta Konina*. Plan działań uwzględnionych w *Programie ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Konin* ma na celu zabezpieczenie środowiska naturalnego przed hałasem. Koncepcja ta zmierza do wyeliminowania przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu, wykazanych na etapie opracowania map akustycznych analizowanych odcinków źródeł emisji hałasu.

Zgodnie z *Raportem o stanie klimatu akustycznego województwa wielkopolskiego z 2017 r.*, dla Miasta Konina opracowane zostały mapy akustyczne obejmujące drogi publiczne o ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie na terenie Miasta Konina. Zgodnie z tym opracowaniem odsetek osób narażonych na hałas od analizowanych odcinków dróg, zamieszkujących tereny, dla których stan warunków akustycznych środowiska określony wskaźnikiem LDWN jako niedobry wynosi 99%, a zły – 1%. Oszacowana łączna powierzchnia tych terenów wynosi ok. 0,21 km². Dla wskaźnika LN odsetek ten kształtuje się na poziomie 100% dla pierwszego zakresu, co oznacza, że brak jest osób zamieszkujących tereny o złym stanie warunków akustycznych a łączna suma terenów, dla których stan warunków akustycznych środowiska w porze nocy określony jako niedobry wynosi ok. 0,16 km².

Na wybranych odcinkach dróg w Koninie zainstalowano ekrany dźwiękochłonne:

- DK 25 (Trasa Bursztynowa): łącznie 6 ekranów po lewej i prawej stronie jezdni;
- DK 92 (ul. Poznańska): 5 ekranów po prawej stronie jezdni;
- DW 264 (ul. Kleczewska): 2 ekrany po prawej stronie jezdni;
- DP 3096 (ul. Zagórska): 1 ekran po lewej stronie jezdni.

Uciążliwość hałasu przemysłowego zależy od ilości źródeł powstawania, czasu pracy tych urządzeń/ zakładów, stopnia wytłumienia oraz wartości normatywnej dopuszczalnego poziomu hałasu na danym terenie. Na hałas przemysłowy składają się wszelkie źródła dźwięku znajdujące się na terenie zakładu. Rozróżniamy:

- hałas punktowy - źródła hałasu znajdują się na zewnątrz budynków, są to np. wentylatory, sprężarki i inne urządzenia umieszczone na otwartej przestrzeni;
- hałas wtórny - źródła hałasu znajdują się wewnątrz budynków (np. produkcyjnych), gdzie hałas emitowany przez maszyny i urządzenia dostaje się do środowiska przez ściany, strop, drzwi i okna;
- hałas dodatkowy - źródła hałasu znajdują się na zewnątrz budynków i są spowodowane przez obsługę transportową zakładów (transport kołowy) oraz prace dorywcze wykonywane poza budynkami zakładów (np. remonty).

Na terenie miasta dla mieszkańców północnej jego części bardzo uciążliwa pod względem hałasu okresowo, szczególnie w okresie remontu kotłów lub awarii są Elektrownie „Pątnów” i „Konin”. Transport kolejowy dostarczający węgiel do Elektrowni „Konin” jest również uciążliwy dla mieszkańców.

Na terenie Miasta Konina funkcjonują firmy, warsztaty, podmioty gospodarcze, jednostki handlu detalicznego, których działalność kształtuje klimat akustyczny terenów bezpośrednio z nimi sąsiadujących. Ze względu na coraz to nowsze technologie oraz zaostrzające się przepisy prawne, dotyczące norm emisji oraz dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku, hałas związany z przemysłem na terenie miasta nie jest uciążliwy.

II.9.9. Uwarunkowania sozologiczne – stan jakości wód.

Stan jakości wód powierzchniowych

Istotnym czynnikiem degradującym wody powierzchniowe są zanieczyszczenia pochodzące ze spływów powierzchniowych, wprowadzających do wód substancję pochodzące z gospodarki rolnej (nawozy, środki ochrony roślin oraz zanieczyszczenia bakteriologiczne) będące rezultatem stosowania praktyki nadrzędności zaopatrzenia ludności w wodę z wodociągów w stosunku do uporządkowania gospodarki ściekowej. Na ich skażenie wpływają również : chemizacja rolnictwa i dzikie wysypiska śmieci

Zmniejszenie walorów jakościowych i użytkowych wód powierzchniowych, czyli ich zanieczyszczenie, powodowane jest przez czynniki fizyko-chemiczne lub biologiczne. Część z nich dociera do rzek na drodze naturalnych procesów np. eutrofizacji, wymywania substancji humusowych, gnicia obumierającej masy roślinnej oraz erozji skał. Na wzrost zanieczyszczenia wód ma również wpływ rozwój gospodarczy, przemysłowy, intensyfikacja rolnictwa. Najczęściej zanieczyszczenia chemiczne i mikrobiologiczne pochodzą ze źródeł punktowych związanych z działalnością człowieka.

Źródła zanieczyszczeń rzek można podzielić na punktowe i powierzchniowe. Źródła punktowe obejmują ujęte w systemy ścieki komunalne i przemysłowe, w których na zanieczyszczenia znaczący wpływ mają ilość pobieranej wody i wielkość odprowadzanych ścieków bytowo-gospodarczych oraz przemysłowych. Istotnymi są również zanieczyszczenia obszarowe trafiające ze spływami wód opadowych i roztopowych do cieków powierzchniowych - są to: nawozy mineralne i organiczne oraz środki ochrony roślin i ścieki bytowe z terenów nieskanalizowanych a także odcieki z dróg, placów manewrowo postojowych i parkingów.

Główne przyczyny zanieczyszczenia wód powierzchniowych to:

- ścieki bytowe zawierające związki organiczne i biogenne wprowadzane do potoków bez oczyszczenia,
- zanieczyszczenia związane z produkcją rolną,
- zanieczyszczenia spływające ciekami z obszarów położonych powyżej,
- odcieki z nielegalnych składowisk odpadów,
- spływy obszarowe,
- zanieczyszczenia liniowe.

Głównym obciążeniem dla wód powierzchniowych są niekontrolowane zrzuty nieoczyszczonych ścieków bytowych oraz ścieki szeroko rozumianego pochodzenia

rolniczego. Ścieki bytowe wnoszą zanieczyszczenia organiczne i powodują skażenia bakteriologiczne. Do wód powierzchniowych odprowadzane są też zanieczyszczenia ze źródeł obszarowych i liniowych choć w bardzo niewielkim stopniu. Źródła zanieczyszczeń obszarowych to głównie tereny zurbanizowane (w tym przemysłowe), obszary rolne i leśne oraz zanieczyszczenia przedostające się do wód powierzchniowych z wodami gruntowymi. Zanieczyszczenia liniowe to głównie zanieczyszczenia komunikacyjne (drogowe). Wymienione źródła mogą powodować podwyższone stężenia związków biogennych (głównie azotanów), zanieczyszczeń podobnych do komunalnych oraz zawierać węglowodory aromatyczne, związane z zanieczyszczeniami emitowanymi przez samochody. Najpoważniejsze zagrożenia stanowią ogniska punktowe i mało powierzchniowe. Ich źródłem są m.in.: nielegalne składowiska odpadów, oczyszczalnie ścieków, magazyny i stacje paliw, oraz miejsca zrzutu ścieków komunalnych i przemysłowych. W odciekach wód ze składowisk odpadów komunalnych występują związki azotu i fosforu, kwasy organiczne oraz podwyższone stężenia chloru, wapnia, magnezu, sodu, potasu, metali ciężkich i siarczanów. Ponadto w składzie gazowym tych wód notuje się obecność dwutlenku węgla, metanu i siarkowodoru. Podobnie, jak w przypadku odpadów i ścieków komunalnych, podwyższona zawartość związków azotowych, chlorków, wodorowęglanów oraz sodu i potasu powodują nieszczelne szamba i doły kloaczne na terenach nieskanalizowanych.

Przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCWP). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych. Zgodnie z zapisami Ramowej Dyrektywy Wodnej do roku 2015 należało osiągnąć dobry stan wszystkich wód.

Siedem z ośmiu JCWP na terenie Miasta Konina nie spełniało celów i wymogów zawartych w Ramowej Dyrektywie Wodnej. Poza jedną JCWP, gdzie charakter wód jest naturalny (JCWP Powa), ustanowiono derogację czasową, związaną z brakiem możliwości technicznych lub dysproporcjonalnymi kosztami.

Badania stanu wód powierzchniowych na terenie miasta przeprowadzono w latach 2013 – 2015 tylko dla zlewni Kanału Ślesińskiego od Jez. Pątnowskiego do ujścia. Badania pozostałych rzek zostały przeprowadzone poza granicami Konina. Pomiary w zlewni rzeki Topiec wykonane były w roku 2015, natomiast pozostałych badanych rzek w 2013 r.

Stan jednolitych części wód powierzchniowych w dwóch rzekach (Kanał Ślesiński oraz Struga Biskupia) określony został jako zły, mimo umiarkowanego potencjału ekologicznego. Natomiast w punkcie Drażno Holendry (JCWP Topiec) oraz Wola Podłęzna (JCWP Kan. Grójecki od wypływu z jeziora Lubstowskiego do ujścia) potencjał ekologiczny oceniono na dobry, zostały spełnione wymogi dla obszarów chronionych, jednak nie oceniono ogólnego stanu wód.

Stopień zanieczyszczenia wód spowodowany silną presją antropogeniczną – zmiana reżimu rzeczno-ze względu na zrzuty wód z kopalni odkrywkowych, występowanie budowli piętrzących oraz rodzajem zagospodarowania zlewni uniemożliwia osiągnięcie założonych celów środowiskowych. Generuje to konieczność przesunięcia w czasie

osiągnięcia celów zawartych w Ramowej Dyrektywie Wodnej z uwagi na brak rozwiązań technicznych umożliwiających przywrócenie odpowiedniego stanu wód oraz wysokie koszty. W ostatnich latach nie prowadzono badań jakości wód w tych rzekach.

W latach 2013-2015 w ramach Państwowego Monitoringu Wód Powierzchniowych Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu dokonał oceny stanu jednolitych części wód jeziornych w województwie wielkopolskim. Ocenę stanu jeziora Gosławskiego oraz Pątnowskiego, leżących w granicach Konina, zawarto w poniższej tabeli. Stan obu jezior oceniono jako zły; potencjał ekologiczny Jeziora Gosławskiego oceniono jako umiarkowany, natomiast Jeziora Pątnowskiego jako słaby. W ostatnich latach nie prowadzono badań jakości wód dla tych jezior.

Stan jakości wód podziemnych

Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód podziemnych są jednolite części wód podziemnych (JCWPd). Pojęcie to wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza określoną objętość wód podziemnych w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Zagrożenia wód podziemnych wynikają z ich kontaktu z powierzchnią ziemi, wodami glebowymi, wodami powierzchniowymi, atmosferą oraz opadami atmosferycznymi. W miejscach, gdzie brak jest izolacji poziomej wodonośnej lub izolacja jest niepełna, następuje szybka wymiana wody, a tym samym przemieszczanie się zanieczyszczeń. Ma to szczególnie znaczenie w dolinach rzek, gdzie występuje czwartorzędowy odkryty poziom wodonośny a jednocześnie skupione są osady. Mniej narażone na zanieczyszczenia są poziomy zalegające głębiej lub tam, gdzie w stropowej części występuje warstwa izolacyjna. Efektem takiej budowy geologicznej jest trudniejsza wymiana wody i długotrwała odnawialność zasobów. Woda w czasie migracji ulega procesom samooczyszczania.

WIOŚ w Poznaniu w roku 2018 wykonywał badania wód podziemnych. Ich wyniki wzbogacały ocenę badań w sieci krajowej na poszczególnych JCWPd w zakresie zagrożenia stanu chemicznego.

Obszar miasta charakteryzuje się silnie rozwiniętym przemysłem. Na jego terenie skupiły się takie zakłady przemysłowe jak: Elektrownia „Konin”, Elektrownia „Pątnów”, Aluminium Impexmetal, FUGO, MZUOK, ZUO Sp. z o.o. i inne, w tym składowiska odpadów. Wymienione zakłady są obiektami o znacznej emisji zanieczyszczeń do środowiska i mogą spowodować jego zanieczyszczenie w tym zanieczyszczenie środowiska gruntowo – wodnego.

Piętro czwartorzędowe - wody tego poziomu są średnio twarde i twarde, o odczynie zasadowym, o mineralizacji od 150 do 400 mg/dm³. Charakteryzują się dużą zawartością żelaza, średnio 2 razy przekraczające dopuszczalne wartości. Stwierdza się również ponadnormatywne zawartości manganu i miejscami podwyższoną zawartość azotynu i amoniaku. Często dopuszczalne normy dla wód pitnych przekracza również mętność i barwa, którą powoduje duża zawartość związków żelaza. Bakteriologicznie, na ogół nie stwierdza się w nich większych zanieczyszczeń. Wody poziomu czwartorzędowego generalnie nadają się

do picia po przeprowadzeniu prostych zabiegów uzdatniających polegających głównie na redukcji żelaza i manganu.

Piętro kredowe - wody poziomu górnokredowego charakteryzują się jakością wód klasy wysokiej, średniej i niskiej. Na podstawie przeprowadzonych ostatnio badań stwierdzono na niektórych obszarach pogorszenie się jakości wód poziomu górnokredowego.

Do najbardziej uciążliwych zakładów zlokalizowanych na terenach klasyfikujących się w II klasie czystości wód (średniej jakości) zalicza się Hutę Aluminium „Konin”, Elektrownię „Konin”. Analiza zebranych danych wskazuje, że w obrębie elektrowni nastąpił ostatnio proces degradacji jakości wód podziemnych. Tendencję wzrostu zaobserwowano dla następujących wskaźników: żelazo, mangan, azot amonowy, siarczany. Przeprowadzone badania zawartości metali ciężkich w ramach monitoringu województwa konińskiego nie wykazały podwyższonych zawartości. Woda ze studni, wymaga uzdatniania polegającego na redukcji żelaza i manganu.

Warstwa wodonośna piętra kredowego eksploatowana przez ujęcie Elektrowni „KONIN” zaliczana jest do obszaru wysokiej ochrony (OWO) GZWP 151 wg. A. Kleczkowskiego. Wody z ujęcia Aluminium - Impexmetal zostały zaklasyfikowane również do II klasy czystości wód. Chemicznie są to wody twarde o podwyższonej mineralizacji. Stwierdzono podwyższoną zawartość żelaza i miano Coli które świadczy o zanieczyszczeniu bakteriologicznym. Woda do spożycia nadaje się po uprzednim przegotowaniu i chlorowaniu.

Rejon ujęcia Huty Aluminium „KONIN” wg. A. Kleczkowskiego leży poza strefami GZWP. Fabryka Urzędzeń Górnicstwa Odkrywkowego „FUGO” położona jest na obszarze klasyfikującym się w III klasie jakości wód podziemnych. Zanieczyszczenia wód podziemnych pochodzą z migracji ze składowiska, którego odpady nie są izolowane od wód gruntowych. Zaobserwowano również nadmierne ilości siarczków, siarczanów, fosforanów.

II.9.10. Uwarunkowania sozologiczne – stan jakości gleb.

Degradacja środowiska glebowego jest wynikiem współdziałania czynników pochodzenia naturalnego i antropogenicznego. Na terenie gminy podstawowe znaczenie ma chemiczna i fizyczna degradacja gleb, związana z wprowadzaniem zanieczyszczeń, usuwaniem z gleb składników pokarmowych i substancji organicznych, zakwaszaniem, niszczeniem struktury gleby poprzez zagęszczanie i przesuszanie. Pewne znaczenie ma również erozja wodna gleb. Największy wpływ na fizyczną degradację gleb miały przekształcenia powierzchni terenu związane z działalnością przemysłową, wydobywaniem kopaliny, budownictwem i komunikacją. Z reguły są to przekształcenia gleb nieodwracalne związane z całkowitą utratą obszaru. Poważnym zagrożeniem na obszarach o rozwiniętym intensywnym rolnictwie może być erozja wietrzna gleb zwłaszcza w warunkach występowania deficytu wody w profilu glebowym. Otwarte przestrzenie rolnicze pozbawione zadrzewień są przyczyną zmniejszania się szorstkości terenowej co prowadzi do wzrostu

prędkości wiatrów na tym obszarze, przesuszania nadmiernego górnych warstw profilu i wynoszenia cząstek gleby.

Zagrożenia rolniczej przestrzeni produkcyjnej mają charakter ilościowy i jakościowy. Zagrożenia ilościowe wyrażają się w zmniejszaniu powierzchni użytkowanej rolniczo w następstwie przejmowania gruntów na cele nierolnicze. Zagrożenia o charakterze jakościowym wynikają z działalności wydobywczej, oddziaływania na grunty rolne zanieczyszczeń powietrza pochodzących z przemysłu i komunikacji, zanieczyszczeń wód i zanieczyszczeń odpadami.

Wszelkie zmiany w składzie chemicznym oraz w odczynie i warunkach oksydacyjno-redukcyjnych gleby zmieniają jej właściwości biologiczne i ograniczają naturalną funkcję w biosferze. Do czynników degradujących gleby należą nadmierne ilości metali ciężkich: kadmu, miedzi, cynku, ołowiu, niklu oraz skażenie radioaktywne; - zakwaszenie przez związki siarki i azotu. Występowanie tych zjawisk w glebach użytków rolnych stwarza zagrożenie dla człowieka poprzez przenikanie zanieczyszczeń do upraw. W celu uzyskania całości obrazu trwałych przekształceń i zmian zachodzących w glebie oraz stworzenia możliwości szybkiego reagowania na zachodzące nieprawidłowości realizowany jest monitoring gleb zajmujący się badaniem i oceną stanu biologicznie czynnej powierzchni ziemi.

Do głównych czynników powodujących degradację chemiczną gleb zalicza się:

- 1) nadmierną zawartość metali ciężkich takich jak: kadm, miedź, nikiel oraz innych substancji chemicznych, np. ropopochodnych,
- 2) zasolenie,
- 3) nadmierną alkalizację,
- 4) zakwaszenie przez związki siarki i azotu,
- 5) skażenie radioaktywne.

Zanieczyszczenia gleb metalami ciężkimi występują również wzdłuż dróg, zwłaszcza tych po których przemieszczają się największe ilości pojazdów. Aktualnie obowiązujące kryteria oceny zawartości zanieczyszczenia gleb zawarte są w załączniku do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz.U. 2016, poz. 1395). Rozpoznanie stanu gleb użytkowanych rolniczo pod względem zanieczyszczenia metalami ciężkimi jest istotne z uwagi na produkcję bezpiecznej żywności dla człowieka. Występowanie w glebach podwyższonych zawartości metali ciężkich będące następstwem działalności ludzkiej poprzez: emisje przemysłowe, motoryzację, nadmierną chemizację rolnictwa, powoduje degradację biologicznych właściwości gleb, skażenie wód gruntowych oraz przechodzenie zanieczyszczeń do łańcucha żywieniowego.

Nadmierna zawartość metali ciężkich degraduje biologiczne właściwości gleb, powoduje zanieczyszczenie łańcucha żywieniowego i wód gruntowych. Szczególne zagrożenie stwarzają one w glebach kwaśnych, przechodzą bowiem w formy łatwo dostępne dla roślin. Ogólnie w Koninie przeważająca część gleb użytków rolnych posiada odczyn lekko kwaśny lub kwaśny. Jedną z przyczyn zakwaszenia gleb są kwaśne opady, wprowadzające do gleby jony siarczanowe, azotanowe, chlorkowe i hydronowe oraz inne

zanieczyszczenia wymywane z atmosfery. Degradujące działanie kwaśnych opadów na podłoże oraz zwiększonego zakwaszenia gleby polega na rozkładzie minerałów pierwotnych i wtórnych, uwalnianiu z glinokrzemianów glinu, który w formie jonowej ma właściwości toksyczne, wymywaniu składników mineralnych z kompleksu sorpcyjnego oraz na znacznym zmniejszeniu aktywności mikroorganizmów.

Monitoring chemizmu gleb ornych Polski jest realizowany od roku 1995. W 5-letnich odstępach czasowych są pobierane próbki glebowe z 216 stałych punktów pomiarowo-kontrolnych, zlokalizowanych na gruntach ornych charakterystycznych dla pokrywy glebowej kraju. Kolejna, czwarta tura Monitoringu przypadła na lata 2010-2012 i podobnie jak w poprzednich latach została realizowana przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. W województwie wielkopolskim zlokalizowanych zostało 17 punktów kontrolno-pomiarowych. Żaden z tych punktów nie występował na terenie Miasta Konina.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu prowadzi bazę danych obejmującą wykaz terenów, na których stwierdzono przekroczenia standardów jakości gleby i ziemi. Zgodnie z udostępnionymi danymi na terenie Miasta Konina Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu decyzją z 11 lutego 2015 r., znak WSS.511.45.2014.ACH.5, ustalił plan remediacji powierzchni ziemi na działkach nr 668/3 i 669/1 obręb 0018 Starówka, zlokalizowanych przy ul. Kolskiej 85 w Koninie, na terenie stacji paliw PKN ORLEN S.A. nr 666.

II.9.11. Uwarunkowania sozologiczne – promieniowanie elektromagnetyczne.

Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego są m.in. linie elektroenergetyczne, stacje transformatorowe, instalacje radiokomunikacyjne: stacje bazowe telefonii komórkowej, stacje radiowe, telewizyjne, radionawigacyjne. W zależności od mocy urządzeń, ich konstrukcji, lokalizacji itd. różny może być zasięg oddziaływania tych urządzeń. Stacje i linie elektroenergetyczne mogą być także źródłem hałasu uciążliwego dla otoczenia.

Oceny poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonuje Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring pól elektromagnetycznych realizowany jest w oparciu o Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. 2020 poz. 2311). Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych określa Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. 2019 poz. 2448).

Monitoring pól elektromagnetycznych polega na wykonywaniu w cyklu trzyletnim pomiarów natężenia składowej elektrycznej pola w przedziale częstotliwości co najmniej od 3 MHz do 3000 MHz, w 135 (po 45 na rok) punktach pomiarowych rozmieszczonych równomiernie na obszarze województwa, w miejscach dostępnych dla ludności usytuowanych:

- w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tysięcy;
- w pozostałych miastach;

- na terenach wiejskich.

Dla każdej z powyższych grup terenów wybiera się po 15 punktów, dla każdego roku kalendarzowego. Pomiary wykonuje się w odległości nie mniejszej niż 100 metrów od źródeł emitujących pola elektromagnetyczne.

Na terenie Miasta Konina w roku 2015 pomiary poziomów PEM prowadzone były w dwóch lokalizacjach:

- ul. Sosnowa (przy Gimnazjum nr 7): wynik 0,19 V/m;
- ul. Kościuszki (Park Chopina - brama wejściowa): (wynik 0,09 V/m)⁹.

Z kolei w 2016 roku zakończył się kolejny trzyletni cykl badań poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

Pomiary wykonano w punktach:

- przy ul. Przemysłowej 124B: wynik 0,83 V/m,
- przy ul. Jana Pawła II 67: wynik 0,82 V/m¹⁰.

W trakcie badań na obszarze całego województwa wielkopolskiego, w tym na terenie Miasta Konina, w żadnym z punktów pomiarowych nie stwierdzono przekroczeń poziomu dopuszczalnego, który wynosi 7 V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz. Pomimo ciągłego wzrostu liczby źródeł pól elektromagnetycznych nie obserwuje się znaczącego wzrostu natężenia poziomów pól w środowisku.

II.9.12. Zagrożenia.

Zagrożenie powodziowe

Zagrożenie powodziowe w Koninie jest wynikiem zarówno powodzi pochodzących od rzek, w tym przypadku od rzeki Warty oraz częściowo rzeki Topiec, ale także w dużej mierze jest wynikiem występowania tzw. powodzi miejskich wynikających z dużego uszczelnienia powierzchni zurbanizowanych i zróżnicowanej rzeźby terenu co powoduje okresami gwałtowny spływ wód deszczowych, a konsekwencji podtopienia.

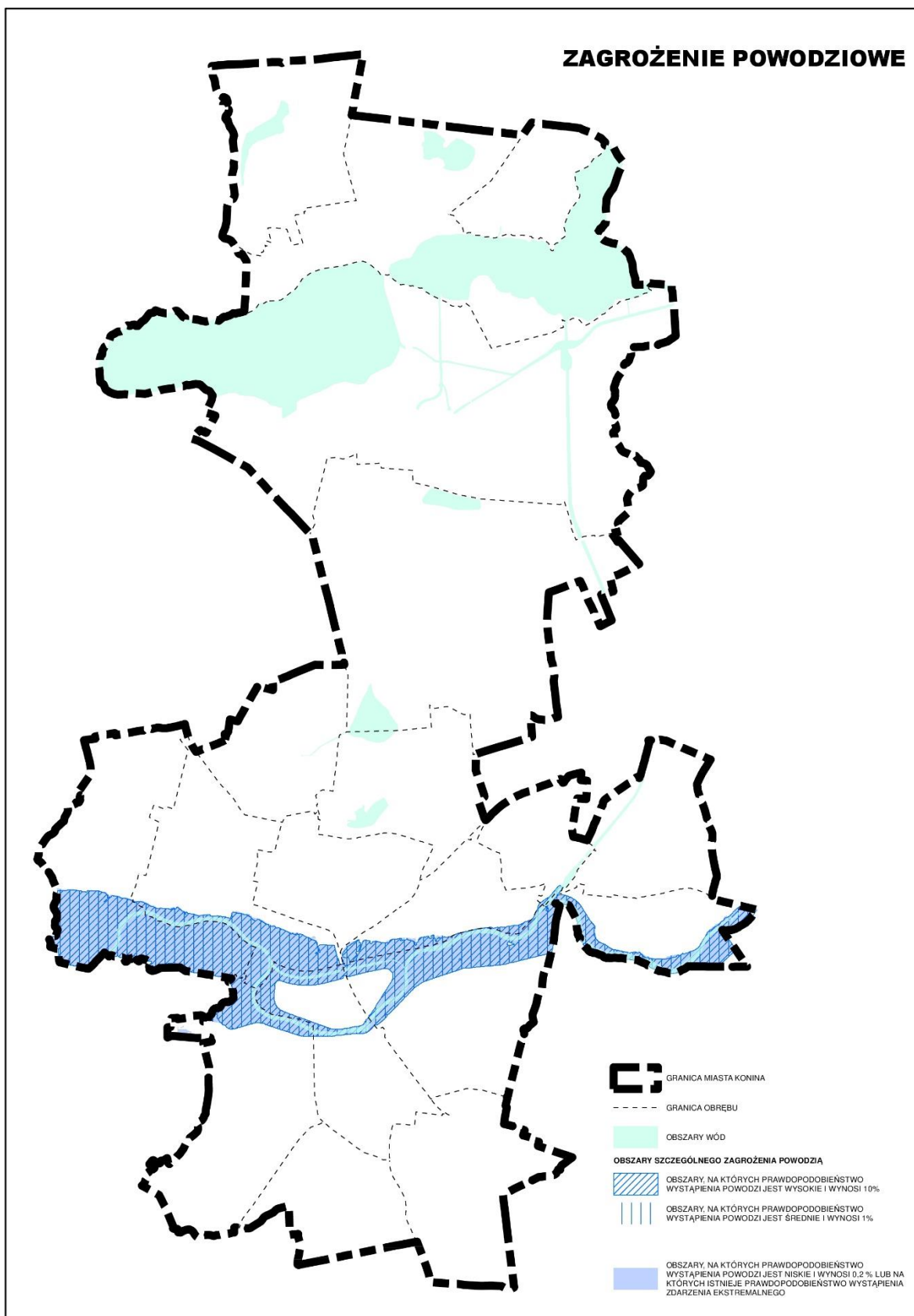
Największe zagrożenie na terenie miasta stanowią gwałtowne spływy powierzchniowe po opadach deszczu. Napływająca ze stoków woda gromadzi się w obniżeniach terenu. Wpływ na to ma przede wszystkim słaba przepuszczalność gruntów, znaczne spadki terenu – woda ma ograniczone możliwości infiltracji w górotwór, także na skutek znacznego zabudowania terenu. Rekultywacja terenów pokopalnianych w kierunku wodnym spowodowała także zmniejszenie retencjonowania wody.

Mapy obszarów szczególnego zagrożenia powodziowego

W 2015 roku zostały przekazane jednostkom samorządowym „Mapy zagrożenia powodziowego” sporządzone przez KZGW, które przedstawiają wyniki modelowania zasięgu wód powodziowych z prawdopodobieństwem Q10% (woda dziesięcioletnia), Q1% (woda stuletnia) i Q0,2% (woda pięćsetletnia) oraz potencjalne starty materialne spowodowane powodzią. Zgodnie z tym opracowaniem obszar Miasta Konina znajduje się częściowo na:

- obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10 %);

- obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1 %);
- obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, tj. obszarze między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego;
- obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (Q0,2 %);
- obszarze narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

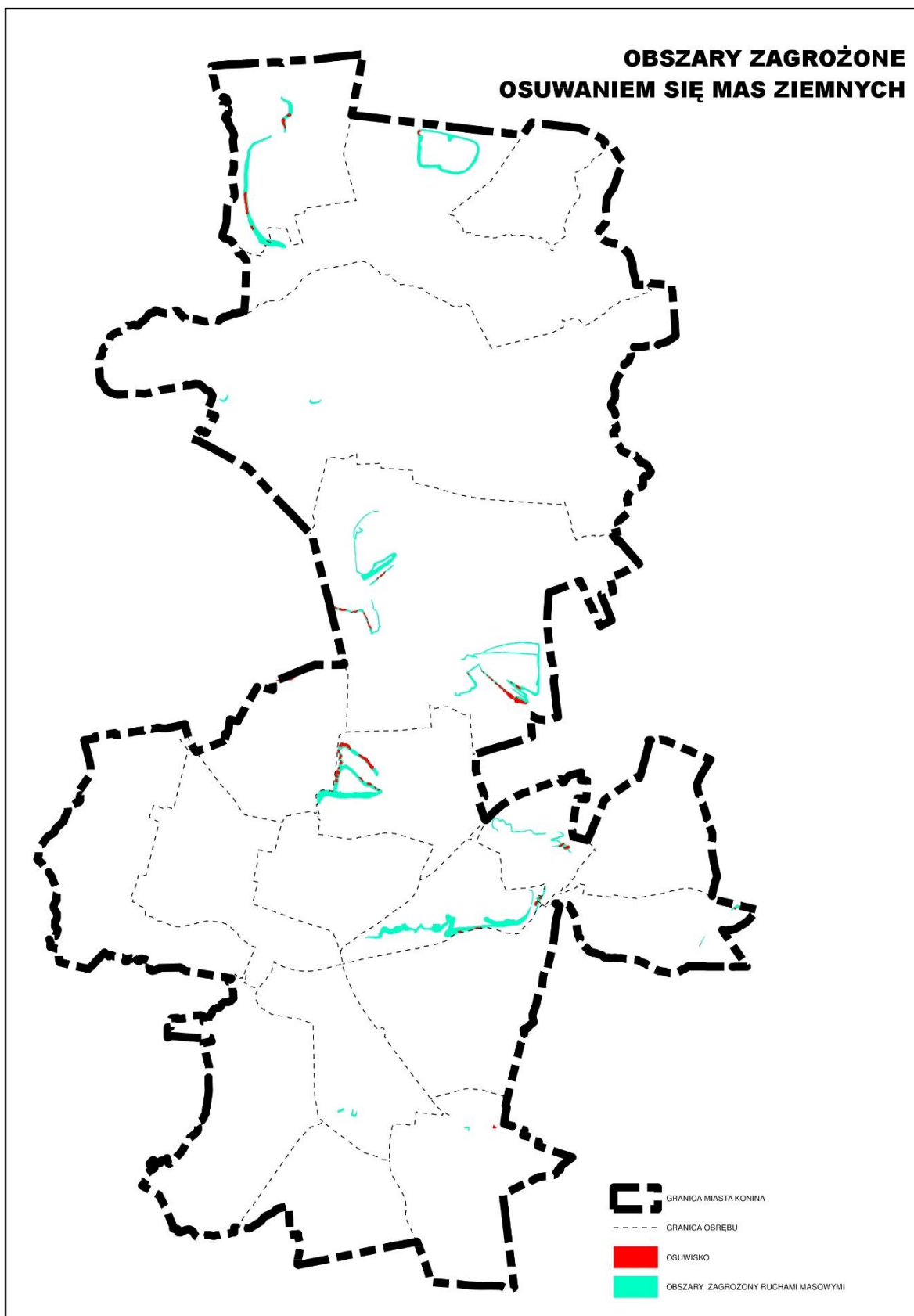

Rys. 15. Schemat zagrożeń powodziowych
źródło: opracowanie własne

Zagrożenia pogórnice

Z występowaniem terenów pogórnicznych wiąże się wiele zagrożeń dla środowiska naturalnego. Niekorzystnym zmianom podlega stateczność zwałowisk (procesy erozyjne przypominające procesy stokowe na skarpach zwałowisk), istnienie potencjalnego zagrożenia niestabilnością powierzchni terenów dokonanej eksploatacji (deformacje), a w szczególności obszarów, w których eksploatację surowców prowadzono na małej głębokości. Potencjalna niestabilność powierzchni stwarza zagrożenia osuwiskowe i wywołane obrywaniem się skał. Występowanie osuwisk na obszarze Miasta Konina stwierdzono jedynie na obszarach przekształconych antropogenicznie, takich jak skarpy hałd i wyrobisk poeksploatacyjnych. Występujące na obszarze Konina osuwiska nie zagrażają bezpośrednio budynkom, infrastrukturze drogowej ani przemysłowej. Głównymi czynnikami, które można uznać jako przyczynę powstawania osuwisk były: infiltracja wód (opadowych i roztopowych) oraz nachylenie skarp. Na stokach i zboczach pochodzenia naturalnego nie występują osuwiska. W celu przeciwdziałania osuwiskom podejmowane są liczne działania, w tym opracowanie rejestru terenów zagrożonych, wdrożenie systemu kontroli stateczności zboczy, rekultywacja terenów pokopalnianych.

Rys. 16. Schemat obszarów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych
źródło: opracowanie własne

Innego rodzaju zagrożenia związane są z zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych. Wody infiltrujące w obrębie zwałowisk powodują wymywanie łatwo rozpuszczalnych soli, głównie chlorków. Poza tymi związkami dodatkowo wymywane są inne minerały – głównie gips oraz węglany. Wietrzenie i utlenianie dotyczy przede wszystkim pirytu (FeS_2) i zachodzi na odsłoniętych powierzchniach zwałowisk. Sposoby przeciwdziałania zanieczyszczeniu wód powierzchniowych w obrębie zwałowisk to budowanie infrastruktury ich odwodnienia oraz zbieranie i odprowadzanie wód do oczyszczalni.

Wśród zagrożeń zauważalna jest również intensywna degradacja środowiska przyrodniczego, poprzez zniszczenie powierzchni ziemi i jej walorów, roślinności i gleby. Rekultywacja terenów zniszczonych przygotowaniem do eksploatacji i samą eksploatacją przywraca część obszarów do ponownego użytkowania, jednak nie jest to stan pierwotny. Bezpowrotnie utracone w pierwotnej formie pozostają grunty zajęte przez wyrobisko i składowisko nakładu.

Kopalnia Konin od wielu lat czyni starania, by kontrolować i redukować wpływ swojej działalności na środowisko. Jednym z działań o charakterze proekologicznym jest prowadzenie wszechstronnego monitoringu, który umożliwia dokumentowanie stanu środowiska przyrodniczego i wodnego. W jego ramach, na wybranych obszarach, prowadzony jest monitoring wód podziemnych, monitoring przyrodniczy, monitoring gleby, monitoring osiadania gruntów, monitoring hałasu oraz monitoring powietrza. Dane zebrane podczas obserwacji są przekazywane właściwym organom i instytucjom.

Odkrywkowa działalność górnicza obejmuje zwykle kilka gmin, a nawet powiatów. Rozległy obszar inwestycji wymaga ścisłego współdziałania z gospodarzami tych terenów. Kopalnia działa zatem w porozumieniu z lokalnymi samorządami, prowadzi z nimi konsultacje i zawiera porozumienia dotyczące czasowych wyłączeń obszarów rolnych lub leśnych, przebudowy infrastruktury oraz określenia kierunków rekultywacji terenów pogórnich.

Działalność kopalni odkrywkowej powoduje powstanie leja depresyjnego, a w konsekwencji obniżenie poziomu wód gruntowych, co może doprowadzić do zakłócenia równowagi hydrologicznej na obszarach sąsiadujących z kopalnią. Obniżenie poziomu wód gruntowych widoczne jest w promieniu kilkudziesięciu kilometrów. Wody podziemne systematycznie spływają do coraz głębszych odkrywek kopalnianych, a to m.in. powoduje systematyczne osuszanie jezior, studni oraz stepowienie gruntów rolnych i wysychanie lasów. W celu przeciwdziałania zagrożeniom wodnym podejmowane są liczne działania, w tym planowana realizacja inwestycji polegającej na budowie rurociągu zasilającego w wodę jeziora na pograniczu województw kujawsko-pomorskiego i wielkopolskiego. Projekt pn. "Przerzut wód kopalnianych z odkrywki Józwin II B do jeziora Budzisławskiego i Wilczyńskiego" jest obecnie w fazie wstępnych ustaleń z udziałem Kopalni Węgla Brunatnego Konin w Kleczewie, Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu, samorządów: województwa wielkopolskiego, powiatu

konińskiego, powiatu słupeckiego i mogielnickiego oraz gmin zrzeszonych w Związku Gmin Powidzkiego Parku Krajobrazowego.

II.10. UWARUNKOWANIA PLANISTYCZNE

Rozwój miasta jest procesem, mającym charakter spontaniczny, w którym cały układ przestrzenny dąży do maksymalizacji entropii. Rolą władz miasta jest dokonywanie korekt, wzmacnianie, lub osłabianie pojawiających się trendów, tak aby miasto mogło się rozwijać w sposób ciągły, zgodny z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Z tego też względu kluczowym zagadnieniem w procesie kształtowania polityki przestrzennej miasta, jest wyznaczanie kierunków jego rozwoju z uwzględnieniem występujących w mieście specyficznych uwarunkowań fizjograficznych, kulturowych, społecznych, czy ekonomicznych. Jako element istotny z punktu widzenia wyznaczania polityk rozwoju miasta należy zatem uznać, rozpoznanie istniejących uwarunkowań w zakresie prowadzonej przez władze miasta polityki planistycznej, tak by propozycje dalszych działań planistycznych uwzględniały działania prowadzone wcześniej, a polityka przestrzenna miała charakter ewolucyjny i nawet potrzebne zmiany rewolucyjne, były przemyślane i zweryfikowane pod kątem wcześniejszych działań planistycznych.

II.10.1. Uwarunkowania w zakresie struktury przestrzennej miasta.

Struktura przestrzenna Konina ma charakter złożony. Konin rozwijał się poprzez podział na dwie części: część lewobrzeżna (tzw. Stary Konin) i część prawobrzeżna (tzw. Nowy Konin), o zróżnicowanej strukturze funkcjonalno-przestrzennej. Dalszy rozwój opierał się o ekspansję przestrzenną i wchłanianie mniejszych miejscowości, wsi oraz rozwój osiedli przyzakładowych. W związku z powyższym struktura przestrzenna miasta i sposób ukształtowania zabudowy w poszczególnych obszarach Konina są znacznie zróżnicowane.

Różnorodność historyczna, kulturowa, funkcjonalna i przyrodnicza stanowi o niewątpliwym walorze miasta, będąc jednocześnie czynnikiem, który znacząco ogranicza możliwość stworzenia jednej, spójnej polityki przestrzennej dla całego miasta. Fakt ten zdeterminował podejście do oceny struktur przestrzennych oraz określenia polityki przestrzennej miasta. Zróżnicowanie Konina skłoniło do budowania polityki miasta dwutorowo. W niniejszym Studium dokonano analizy w odniesieniu do całego miasta oraz w podziale na dające się przestrzennie wyodrębnić obręby geodezyjne, których zasięg przestrzenny nawiązuje w większości do rejonów określonych w *LPR*. Podobna filozofia przyświecała również przy konstruowaniu kierunków rozwoju miasta i definiowaniu przyszłych polityk przestrzennych.

W strukturze przestrzennej wyraźnie zauważalny jest fakt przemysłowego charakteru północnej części miasta. Tereny inwestycyjne wykształciły się przede wszystkim wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych, głównie o charakterze ponadlokalnym. Zauważalny jest także fakt, iż południowa i centralna część miasta charakteryzuje się większym

zainwestowaniem (głównie zabudowa mieszkaniowa), przechodzącym dość płynnie w tereny zainwestowane w gminach Stare Miasta, Żychlin i Brzeźno.

Druga połowa XX wieku to dla Konina czas rozwoju przemysłu wydobywczego (kopalnie węgla odkrywkowego), energetycznego (elektrownia), stąd też w prawobrzeżnej części miasta, w obrębach Czarków, Maliniec, Gosławice, Pątnów, Łęczyn i Mieczysławów przeważa zabudowa przemysłowa.

W ramach struktury przestrzennej miasta występują tereny pokopalniane, silnie zdegradowane lub już zrewitalizowane, które pozostają w dużej części niezagospodarowane. Są to także tereny częściowo wykorzystywane na potrzeby działalności gospodarczych, a w części stanowią nieużytki poprzemysłowe. Tereny te częściowo są mało atrakcyjne inwestycyjnie z uwagi na niepewność procesu inwestycyjnego związanego z rodzajem podłoża, trudnościami w przekształceniu obszarów do różnych funkcji, dużym stopniem degradacji. Powyższe pokazuje, iż znaczne powierzchnie terenów pokopalnianych wymagają w dalszym ciągu prowadzenia procesów rewitalizacji i podjęcia prób zagospodarowania.

Jako skutek rozwoju przemysłu i powstawania wielu nowych miejsc pracy, w Koninie rosło zapotrzebowanie na zabudowę mieszkaniową, głównie wielorodzinną. Nastąpił gwałtowny rozwój dużych osiedli mieszkaniowych, w których dominowała zabudowa wielorodzinna z wielkiej płyty. Zabudowa ta koncentruje się przede wszystkim w obrębach: Czarków i Glinka z zabudową blokową oraz Nowy Dwór z zabudową wielorodzinną.

Analizując strukturę przestrzenną Konina wskazać należy, iż w ramach wyznaczonych jednostek urbanistycznych w większości dominuje zabudowa mieszkaniowa, jak choćby w obrębach geodezyjnych:

- część lewobrzeżna: Wilków, Pawłówek, Przydziałki, Starówka, Osada,
- część prawobrzeżna: Nowy Dwór, Chorzeń, Czarków, Glinka, Morzysław, Grójec, Laskówiec, Niesłusz, Międzylesie, Maliniec, Gosławice, Mieczysławów, Pątnów, Łęczyn.

Szczególnie istotnym elementem struktury funkcjonalnej Konina jest obszar Starówki, objętej procesem rewitalizacji. Duża liczba terenów zielonych w Starówce to zasób o rzadkim charakterze w centrach miast o podobnej wielkości. Atrakcyjność osiedleńcza obszaru Starówki, to m.in. wypadkowa istniejącej strefy wypoczynku i rekreacji, jak również potencjał do rozwijania aktywności czasu wolnego. Na tym terenie znajduje się obszar NATURA 2000 oraz rzeka Warta. Liczne tereny zielone stanowią przestrzeń do rozwijania oferty wypoczynkowej i rekreacyjnej. Teren ten z uwagi na swoje walory historyczne i turystyczne, jest obszarem o olbrzymim potencjale turystycznym Konina.

Wskutek przemian Konina podjęto próby przywrócenia reprezentacyjnej roli Starówki, m.in. ożywienia gospodarczego i zwiększenia jej atrakcyjności inwestycyjnej. Dalszy rozwój przestrzenny Konina winien więc uwzględniać rolę Starówki, jako kulturalno-administracyjno-biurowo-usługowego centrum miasta, z wieloma zabytkami. Założenia rewitalizacji Starówki powinny aktywizować obszary, poprzez lokalizację obiektów o charakterze kulturalnym, rekreacyjnym i sportowym.

W mieście znajdują się również obszary charakteryzujące się występowaniem kompleksów gruntów rolnych. Przeważają one w północnej części miasta, na terenach Nowego Konina. Nie są jednak intensywnie wykorzystywane z uwagi na przemysłowy charakter tej części miasta.

II.10.2. Polityka przestrzenna miasta.

Na strukturę przestrzenną miasta zasadniczy wpływ ma prowadzona polityka przestrzenna. Głównym narzędziem kształtowania polityki przestrzennej miasta są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, będące aktami prawa miejscowego.

W Koninie uznano, iż najskuteczniejszym instrumentem kształtowania ładu przestrzennego, dającym największe gwarancje realizacji polityki przestrzennej określonej w studium jest plan miejscowy. W związku z czym przyjęto zasadę całkowitego pokrycia planami miejscowymi obszaru miasta. Na terenie Konina obowiązuje 121 planów miejscowych (stan na luty 2021 r.). Wyznaczenie tego ambitnego planu nastąpiło zaraz po uchwaleniu przez Sejm w 1994 r. nowych przepisów dotyczących planowania przestrzennego, będących kolejnym etapem transformacji ustrojowej kraju. Podzielono wówczas obszar miasta na kilkanaście obszarów planistycznych, dla których opracowano plany miejscowe. Sytuacja ta ma wpływ na znaczne uproszczenie procedur administracyjnych związanych z zagospodarowywaniem terenów, co sprzyja rozwojowi. W związku z powyższym zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym miasta opierają się na ustaleniach zawartych w obowiązujących planach miejscowych.

Poniższa tabela pokazuje szczegółowe zestawienie obowiązujących planów.

Wykaz obowiązujących Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego			
Lp.	Nr i data uchwały	Nazwa uchwały	Publikacje
1.	Nr 185 z dnia 29 marca 1996 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego pod budowę garaży na osiedlu Sikorskiego w Koninie - część A	
2.	Nr 301 z dnia 30 grudnia 1996 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Konin ul. Dworcowa - rozbudowa sali gimnastycznej	
3.	Nr 402 z dnia 25 czerwca 1997 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu w Koninie, przy ul. Sosnowej	
4.	Nr 403 z dnia 25 czerwca 1997 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w Koninie - CUKROWNI GOŚLAWICE	

5.	Nr 30 z dnia 30 grudnia 1998 r.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Konina w rejonie ulic Poznańska - Hurtowa	
6.	Nr 34 z dnia 30 grudnia 1998 r.	Zmiana miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa handlowo-usługowego w Koninie, w rejonie ul. Chopina	
7.	Nr 118 z dnia 26 maja 1999 r.	Zmiana miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w granicach byłej strefy ochronnej Huty Aluminium	
8.	Nr 313 z dnia 29 marca 2000 r.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej węzła drogowego ulic: PADEREWSKIEGO - PRZEMYSŁOWA i TOROWA	
9.	Nr 317 z dnia 29 marca 2000 r.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu l. Spółdzielców	
10.	Nr 434 z dnia 29 listopada 2000 r.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m. Konina, obejmującej działkę nr 225/7 w obrębie geodezyjnym Nowy Dwór	
11.	Nr 496 z dnia 28 marca 2001 r.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Konina, w rejonie: Traugutta - Al. 1 Maja	
12.	Nr 559 z dnia 30 maja 2001 r.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Konina, w rejonie ulic: Paderewskiego - Kleczewska - Chopina	
13.	Nr 610 z dnia 26 września 2001 r.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Konina, w części dotyczącej ulic: POZNAŃSKA - SPÓLDZIELCÓW	
14.	Nr 628 z dnia 23 listopada 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w części dotyczącej obszaru między rzeką Pową a ul. M. Dąbrowskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 8 poz. 317

15.	Nr 629 z dnia 23 listopada 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w części dotyczącej obszaru Krykawka z Parkiem	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 8 poz. 318
16.	Nr 681 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 994
17.	Nr 682 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej obszaru osiedli Sikorskiego i Zemelki	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 995
18.	Nr 684 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej obszaru Przydziałki	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 997
19.	Nr 685 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu Czarków, w prawobrzeżnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 998
20.	Nr 686 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu: Zatorza, w prawobrzeżnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 999
21.	Nr 687 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu Glinka- Kurów, w prawobrzeżnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 1000
22.	Nr 688 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu Morzysław, V i VA, w prawobrzeżnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 1001
23.	Nr 689 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina obejmującego obszar centrum miasta w rejonie ul. Dworcowa- Kolejowa-Al. 1 Maja	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 1002
24.	Nr 690 z dnia 19 grudnia 2001 r.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w granicach byłej strefy ochronnej huty aluminium Konin-GAJ	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 33 poz. 1003

25.	Nr 699 z dnia 27 lutego 2002 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej obszaru Przydziałki	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 107 poz. 2976
26.	Nr 717 z dnia 20 marca 2002 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego m. Konina, w rejonie ulicy: Chopina i torów PKP	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 52 poz. 1528
27.	Nr 729 z dnia 24 kwietnia 2002 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu: LASKÓWIEC - ul. GRÓJECKA, w prawobrzeżnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 90 poz. 2264
28.	Nr 730 z dnia 24 kwietnia 2002 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu: ŁĘŻYŃ, w prawobrzeżnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 90 poz. 2265
29.	Nr 788 z dnia 25 września 2002 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu: Poznańska - Kleczewska - Zakładowa, w prawobrzeżnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. Nr 142 poz. 3870
30.	Nr 98 z dnia 30 kwietnia 2003 r.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta - Konina w rejonie ulic: Nadrzecznej i M. Dąbrowskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2003 r. Nr 120 poz. 2213
31.	Nr 190 z dnia 19 listopada 2003 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu ulic: Szpitalna, Ametystowa, Granatowa	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2004 r. Nr 266 poz. 711
32.	Nr 191 z dnia 19 listopada 2003 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej obszaru przy ulicy Szpitalnej na os. Sikorskiego	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2004 r. Nr 26 poz. 712
33.	Nr 193 z dnia 19 listopada 2003 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej obrębłu Gosławice – las.	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2004 r. Nr 26 poz. 714
34.	Nr 222 z dnia 30 grudnia 2003 r.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Konina w północnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2004 r. Nr 26 poz. 718

35.	Nr 245 z dnia 25 lutego 2004 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu: Nowy Dwór i Chorzeń II, w prawobrzeżnej części miasta	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2004 r. poz. 1104
36.	Nr 260 z dnia 31 marca 2004 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w części dotyczącej rejonu ul. Jana Pawła II w obrębie Laskówiec	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2004 r. Nr 73 poz. 1598
37.	Nr 314 z dnia 30 czerwca 2004 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, w części dotyczącej rejonu Międzyzlesie - Zachód	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2004 r. Nr 129 poz. 2644
38.	Nr 315 z dnia 30 czerwca 2004 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w granicach strefy ochronnej Huty Aluminium	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2004 r. Nr 129 poz. 2645
39.	Nr 426 z dnia 23 lutego 2005 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina-rejon ulicy Piłsudskiego (os. Sikorskiego)	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2005 r. Nr 43 poz. 1326
40.	Nr 537 z dnia 26 października 2005 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina obejmującego teren położony w rejonie ulicy Piłsudskiego	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2005 r. Nr 179 poz. 4879
41.	Nr 541 z dnia 26 października 2005 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w części dotyczącej obrębu Maliniec	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2005 r. Nr 179 poz. 4883
42.	Nr 542 z dnia 26 października 2005 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - Osada	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2005 r. Nr 170 poz. 4545
43.	Nr 664 z dnia 17 maja 2006 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina rejon ulic Olszewskiego i Jana Pawła II	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2006 r. Nr 118 poz. 2907
44.	Nr 665 z dnia 17 maja 2006 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina rejon ulicy Grójeckiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2006 r. Nr 118 poz. 2908
45.	Nr 687 z dnia 22 czerwca 2006 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulic Kleczewska - Poznańska	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2006 r. Nr 163 poz. 3804
46.	Nr 715 z dnia 3 października 2006 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina obszar w rejonie ulicy Chopina	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2006 r. Nr 185 poz. 4331

47.	Nr 59 z dnia 28 lutego 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - Pątnów - Strefa Inwestycyjna	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 63 poz. 1651
48.	Nr 60 z dnia 28 lutego 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulicy Wyzwolenia	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 63 poz. 1652
49.	Nr 61 z dnia 28 lutego 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulicy Łężyńskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 63 poz. 1653
50.	Nr 62 z dnia 28 lutego 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – rejon ulicy Działkowej.	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 63 poz. 1654
51.	Nr 63 z dnia 28 lutego 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, rejon Przydziałki - Bursztynowa	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 63 poz. 1655
52.	Nr 64 z dnia 28 lutego 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulic: Stodolniana - Dąbrowskiej - Zagórowskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 63 poz. 1655
53.	Nr 66 z dnia 28 lutego 2007 r.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, rejon Pawłówek Północ	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 63 poz. 1658
54.	Nr 67 z dnia 28 lutego 2007 r.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, rejon Pawłówek Północ	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 63 poz. 1659
55.	Nr 171 z dnia 24 października 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulic Leśnej i Przemysłowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 208 poz. 4916
56.	Nr 196 z dnia 26 listopada 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon między ulicą Grójecką a rzeką Wartą	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 7 poz. 145
57.	Nr 198 z dnia 26 listopada 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina-rejon FUGO	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 7 poz. 147
58.	Nr 200 z dnia 26 listopada 2007 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - bulwar nadwarciański	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 7 poz. 149
59.	Nr 262 z dnia 26 marca 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina rejon ulicy Muzealnej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2018 r. Nr 82 poz. 1601

60.	Nr 271 z dnia 30 kwietnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - Morzysław, teren położony przy ulicy Działkowej.	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 103 poz. 1928
61.	Nr 272 z dnia 30 kwietnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulicy Torowej.	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 103 poz. 1929
62.	Nr 273 z dnia 30 kwietnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulicy Tuwima	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 103 poz. 1930
63.	Nr 274 z dnia 30 kwietnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulic Poznańska - Spółdzielców	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 103 poz. 1931
64.	Nr 275 z dnia 30 kwietnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - garaże ul. Paderewskiego	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 103 poz. 1932
65.	Nr 277 z dnia 30 kwietnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - rejon ulicy M. Dąbrowskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 103 poz. 1934
66.	Nr 292 z dnia 28 maja 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konin-Gosławice	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 129 poz. 2363
67.	Nr 385 z dnia 17 grudnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - w rejonie ulicy Harcerskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 257 poz. 4719
68.	Nr 386 z dnia 17 grudnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - w rejonie ulicy Piłsudskiego - szkoła	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2009 r. Nr 11 poz. 206
69.	Nr 387 z dnia 17 grudnia 2008 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - w rejonie ulic Mostowej i Regionalnej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2009 r. Nr 11 poz. 207
70.	Nr 510 z dnia 23 września 2009 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Konina - Starówka	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2009 r. Nr 208 poz. 3585
71.	Nr 512 z dnia 23 września 2009 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina obejmującego tereny ośrodka wypoczynkowego przy jeziorze Pątnowskim	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2009 r. Nr 207 poz. 3564
72.	Nr 644 z dnia 31 marca 2010 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - Łężyń, rejon ulicy Krańcowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2010 r. Nr 126 poz. 2400

73.	Nr 679 z dnia 19 maja 2010 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic Łężyńskiej – Krańcowej – Zacisze	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2010 r. Nr 155 poz. 2944
74.	Nr 153 z dnia 29 czerwca 2011 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie bocznic kolejowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2011 r. Nr 249 poz. 3960
75.	Nr 154 z dnia 29 czerwca 2011 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic: Dąbrowskiej i Gojawczyńskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2011 r. Nr 249 poz. 3961
76.	Nr 155 z dnia 29 czerwca 2011 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic: Wincentego Witosa i Armii Krajowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2011 r. Nr 249 poz. 3962
77.	Nr 202 z dnia 28 września 2011 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulicy Strażackiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2011 r. poz. 5019
78.	Nr 222 z dnia 26 października 2011 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic: Rudzickiej i Hirszfelda	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2011 r. poz. 5993
79.	Nr 300 z dnia 25 stycznia 2012 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulicy Andrzeja Benesza	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2012 r. poz. 966
80.	Nr 349 z dnia 25 kwietnia 2012 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic: Europejskiej - Piłsudskiego	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2012 r. poz. 2440
81.	Nr 350 z dnia 25 kwietnia 2012 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic: Piaskowej i Świerkowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2012 r. poz. 2441
82.	Nr 358 z dnia 23 maja 2012 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – w rejonie ulic Taczanowskiego - Sadowa	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2012 r. poz. 2988
83.	Nr 359 z dnia 23 maja 2012 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ul. Paderewskiego	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2012 r. poz. 2989
84.	Nr 360 z dnia 23 maja 2012 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – w rejonie skrzyżowania ulic Poznańska - Kleczewska	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2012 r. poz. 2990
85.	Nr 361 z dnia 23 maja 2012 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – Chorzeń III	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2012 r. poz. 2996

86.	Nr 481 z dnia 28 listopada 2012 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic Spółdzielców - Hurtowa	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz. 502
87.	Nr 517 z dnia 30 stycznia 2013 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – rejon ul. Kleczewskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz. 1959
88.	Nr 519 z dnia 30 stycznia 2013 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic Muzealnej i Gotyckiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz. 1960
89.	Nr 562 z dnia 24 kwietnia 2013 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla obszaru położonego w rejonie ulic: Europejska – Kolska – Brzozowa (obręb Wilków)	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz. 4182
90.	Nr 576 z dnia 29 maja 2013 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic Przemysłowa - Okólna	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz. 4319
91.	Nr 577 z dnia 29 maja 2013 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ul. Ogrodowej i Spółdzielców	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz. 4481
92.	Nr 624 z dnia 25 września 2013 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - osiedle Wilków Etap 1	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz. 6484
93.	Nr 759 z dnia 26 marca 2014 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – osiedle Wilków Etap 3	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 2917
94.	Nr 778 z dnia 30 kwietnia 2014 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów, między ulicą Karola Szymanowskiego i Grażyny Bacewicz	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 3706
95.	Nr 815 z dnia 28 maja 2014 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów, przy ul. Armii Krajowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 3819
96.	Nr 839 z dnia 3 lipca 2014 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic: Szarych Szeregów, Wodnej i Zofii Urbanowskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 4605

97.	Nr 885 z dnia 24 września 2014 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów, w rejonie ulic: Tadeusza Kościuszki – Mikołaja Kopernika oraz w rejonie ulic: Romana Dmowskiego i Tadeusza Kościuszki	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 5436
98.	Nr 889 z dnia 29 października 2014 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina - osiedle Wilków Etap 2	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 6847
99.	Nr 890 z dnia 29 października 2014 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – rejon ul. Przemysłowej – Gajowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 6498
100.	Nr 891 z dnia 29 października 2014 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – rejon ul. Dworcowej - Kolejowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 6846
101.	Nr 23 z dnia 21 stycznia 2015 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów, przy skrzyżowaniu ulic Stanisława Wyspiańskiego i Tadeusza Makowskiego	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2015 r. poz. 730
102.	Nr 24 z dnia 21 stycznia 2015 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów, przy ulicy Spółdzielców i Konwaliowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2015 r. poz. 731
103.	Nr 103 z dnia 29 kwietnia 2015 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów, między ulicą Topazową i Cyrkoniową	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2015 r. poz. 3546
104.	Nr 104 z dnia 29 kwietnia 2015 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów, przy skrzyżowaniu ulicy Szarych Szeregów i Jana Kilińskiego	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2015 r. poz. 3547
105.	Nr 118 z dnia 27 maja 2015 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ul. Jana Pawła II	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2015 r. poz. 4155
106.	Nr 206 z dnia 28 października 2015 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów, między ulicą Zofii Urbanowskiej, Juliusza Słowackiego i Wojska Polskiego	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2015 r. poz. 7876

107.	Nr 207 z dnia 28 października 2015 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina Pątnów - Janów	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2015 r. poz. 7877
108.	Nr 265 z dnia 27 stycznia 2016 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ul. Gajowej, Przemysłowej i Marantowskiej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2016 r. poz. 1832
109.	Nr 338 z dnia 29 czerwca 2016 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulic Poznańskiej i Trasy Bursztynowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2016 r. poz. 5051
110.	Nr 424 z dnia 30 listopada 2016 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – rejon ulic Koralowej i Działkowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2016 r. poz. 8055
111.	Nr 438 z dnia 19 grudnia 2016 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla terenu przy ul. Kolejowej - PKP	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 475
112.	Nr 504 z dnia 31 maja 2017 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla rejonu wyspy Pociejewo - etap 1	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 4210
113.	Nr 527 z dnia 28 czerwca 2017 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina w rejonie ulicy Gajowej	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 5090
114.	Nr 688 z dnia 28 marca 2018 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów przy ul. Parowozownia oraz dla rejonu przy ul. Zakładowej, część wschodnia	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2018 r. poz. 3161
115.	Nr 711 z dnia 25 kwietnia 2018 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla rejonu wyspy Pociejewo – etap 2	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2018 r. poz. 3793
116.	Nr 745 z dnia 27 czerwca 2018 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina, rejon ulic: Adama Mickiewicza – Obrońców Westerplatte	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2018 r. poz. 5776
117.	Nr 806 z dnia 31 października 2018 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla przebiegu linii elektroenergetycznej 400 kV Kromolice – Pątnów.	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2018 r. poz. 8941
118.	Nr 36 z dnia 30 stycznia 2019 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – Łężyn (etap 1)	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2019 r. poz. 2874
119.	Nr 37 z dnia 30 stycznia 2019 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dla wybranych obszarów	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2019 r. poz. 2878

120.	Nr 197 z dnia 18 września 2019 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – Glinka, Kurów	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2019r. poz. 8433
121.	Nr 475 z dnia 21 stycznia 2021 r.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina – dla terenów położonych wzdłuż ulicy Osada	Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2019 r. poz. 1102

Tabela 23. Wykaz obowiązujących planów miejscowych

źródło: opracowanie własne na podstawie danych UM Konina, luty 2021 r.

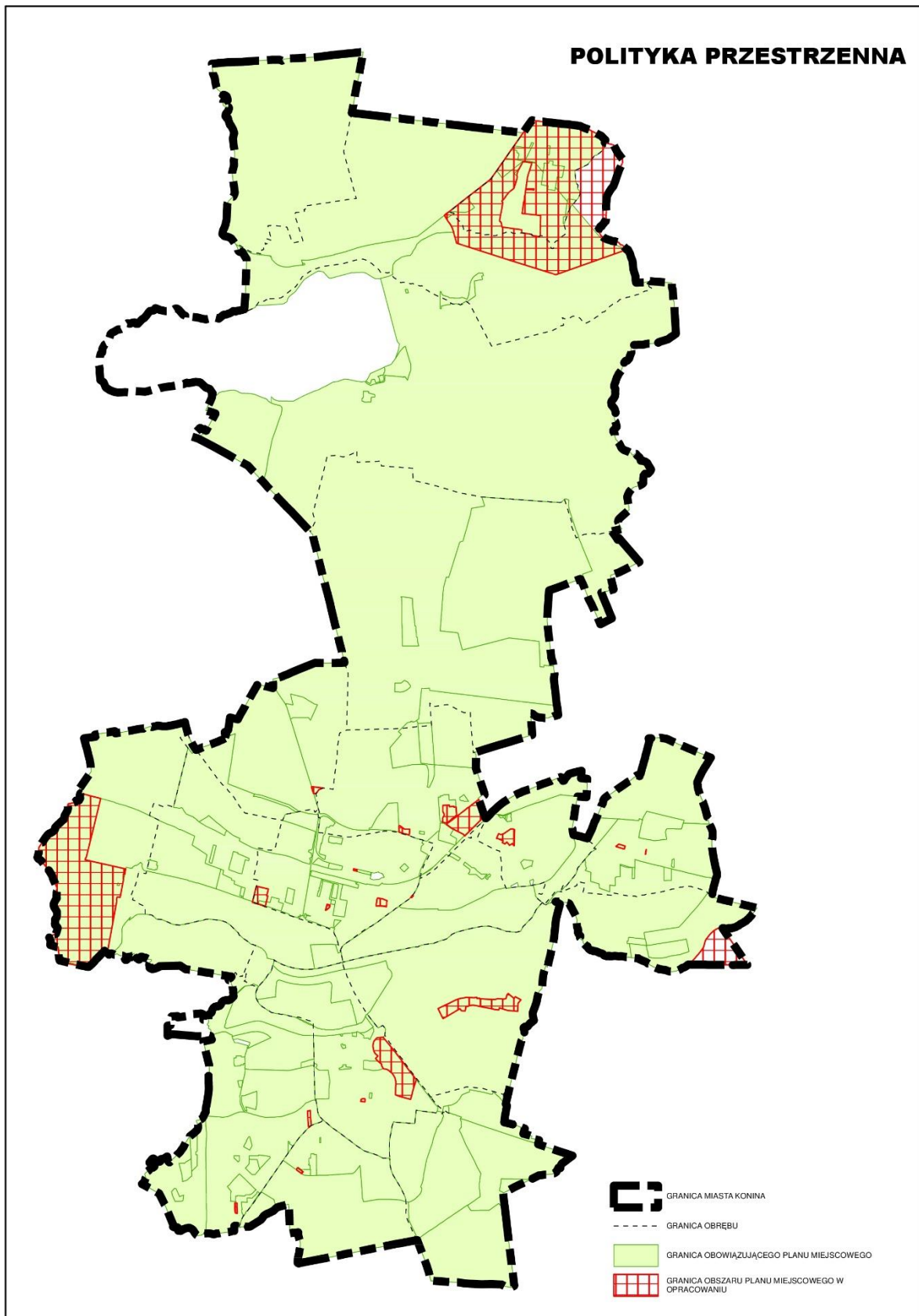
Dodatkowo poniższa tabela przedstawia plany miejscowe będące obecnie w opracowaniu.

Rejestr uchwał o przystąpieniu do opracowania Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego		
Lp.	Nr i data uchwały	Nazwa uchwały
1.	Nr 300 z dnia 25 czerwca 2008 r.	Rejon ulicy Solskiego (obszar objęty opracowaniem to około 1,03 ha)
2.	Nr 547 z dnia 25 października 2009 r.	Rejon ulic: Hurtowa – Poznańska - Spółdzielców (obszar objęty opracowaniem to około 3,95 ha)
3.	Nr 151 z dnia 29 czerwca 2011 r.	Rejon ulic Wał Tarejwy – Warszawskiej (obszar objęty opracowaniem to około 22,70 ha)
4.	Nr 80 z dnia 30 marca 2011 r.	Konin – Łężyn (obszar objęty opracowaniem to około 315,30 ha)
5.	Nr 885 z dnia 29 października 2014 r.	Rejon ulicy Gajowej (obszar objęty opracowaniem to około 21,00 ha)
6.	Nr 886 z dnia 29 października 2014 r.	Rejon ulicy Kazimierza Błaszaka (obszar objęty opracowaniem to około 1,26 ha)
7.	Nr 887 z dnia 29 października 2014 r.	Konin – Nowy Dwór (obszar objęty opracowaniem to około 153,00 ha)
8.	Nr 213 z dnia 25 listopada 2015 r.	Obszar w obrębie Grójec (za rzeką Wartą) (obszar objęty opracowaniem to około 21,25 ha)
9.	Nr 746 z dnia 27 czerwca 2018 r.	Konin - dla wybranych terenów położonych na 7 osiedlach
10.	Nr 96 z dnia 27 marca 2019 r.	Konin - dla wybranych terenów położonych na 4 osiedlach

Tabela 24. Wykaz opracowywanych planów miejscowych

źródło: opracowanie własne na podstawie danych UM Konina

Rys. 17. Schemat polityki przestrzennej – miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego
źródło: opracowanie własne

Powierzchnia terenu objęta uchwałami o przystąpieniu do sporządzenia planów miejscowych wynosi około 541,99 ha. W przypadku uchwalenia ww. planów miejscowych, łączna powierzchnia objęta ustaleniami planów miejscowych wyniesie ponad 98% powierzchni całości obszaru Konina.

II.10.3. Tereny zamknięte.

Na terenie Miasta Konina, wyznaczone zostały tereny zamknięte na podstawie Decyzji nr 14 Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2020 r. (Dz.Urz.MI.2020.38), zastrzeżone ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, na których usytuowane są linie kolejowe. Gospodarowanie na tych terenach winno odbywać się zgodnie z przepisami odrębnymi. Łączna powierzchnia terenów zamkniętych na terenie miasta wynosi 57,7542 ha.

Lp.	Obręb	Numer działki	Powierzchnia ewidencyjna (ha)
1.	Chorzeń	219/2	2,7218
2.	Chorzeń	219/3	0,2116
3.	Chorzeń	219/6	0,8789
4.	Chorzeń	220/2	2,6310
5.	Chorzeń	220/3	1,2840
6.	Chorzeń	220/5	1,7390
7.	Czarków	136/1	1,5338
8.	Czarków	203/1	0,0752
9.	Czarków	203/2	0,1005
10.	Czarków	203/3	1,7123
11.	Czarków	250/49	0,0024
12.	Czarków	250/55	5,7447
13.	Czarków	284/9	1,9676
14.	Czarków	284/14	0,0625
15.	Czarków	284/22	0,9988
16.	Czarków	285/8	1,5872
17.	Czarków	285/9	8,5278
18.	Gosławice	426/1	0,0163
19.	Gosławice	426/2	0,6579
20.	Gosławice	426/3	0,3864
21.	Gosławice	559/1	0,1317
22.	Gosławice	559/2	0,1597
23.	Gosławice	559/3	0,1396
24.	Gosławice	559/4	0,0238
25.	Gosławice	559/5	0,0030

26.	Gosławice	559/6	0,0018
27.	Gosławice	665/1	0,6710
28.	Gosławice	665/2	0,3653
29.	Gosławice	665/4	0,2105
30.	Gosławice	673/1	0,0223
31.	Gosławice	673/2	0,2253
32.	Gosławice	673/3	0,4085
33.	Gosławice	673/4	0,2817
34.	Gosławice	677/1	0,3977
35.	Gosławice	677/2	0,1243
36.	Gosławice	677/3	0,6919
37.	Gosławice	677/4	0,3047
38.	Laskówiec	19	3,9700
39.	Laskówiec	274	0,1139
40.	Laskówiec	275	0,1455
41.	Maliniec	309	0,2954
42.	Maliniec	314	0,4684
43.	Niesłusz	72	0,5304
44.	Niesłusz	120	2,1114
45.	Niesłusz	166/1	0,0034
46.	Niesłusz	166/6	1,8178
47.	Niesłusz	193	0,4838
48.	Niesłusz	355	0,5713
49.	Niesłusz	552	0,5470
50.	Niesłusz	561	0,4134
51.	Nowy Dwór	117	9,2800

Tabela 25. Wykaz terenów zamkniętych na obszarze Miasta Konina

źródło: Decyzja nr 14 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 września 2020 r. (Dz.Urz.MI.2020.38)

Na terenie Konina występują tereny zamknięte w Resorcie Obrony Narodowej, zgodnie z Decyzją Nr 68/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 maja 2020 r. zmieniającej decyzję w sprawie ustalenia terenów zamkniętych w resorcie obrony narodowej, w której została umieszczona działka nr 526, obręb Starówka. Wyznaczony teren zamknięty w Resorcie Obrony Narodowej pozostaje w trwałym zarządzie Wojskowego Zarządu Infrastruktury w Poznaniu.

II.11. UWARUNKOWANIA KOMUNIKACYJNE

Przemieszczanie się ludności i przewóz towarów w ramach miast i na zewnątrz nich jest szczególnie istotnym zagadnieniem, z uwagi na fakt, iż długi czas dojazdu generuje

dodatkowe koszty ekonomiczne, a także koszty związane z emisją spalin do powietrza i jego zanieczyszczeniem. Zgodnie z przyjętą polityką Unii Europejskiej potrzebna jest „Nowa kultura mobilności”. Wskazano na potrzebę większej analizy pobudek, jakimi kierują się poszczególne osoby w sposobie poruszania się po mieście. Jednocześnie w opublikowanych zielonych księgach w zakresie transportu położono nacisk na optymalizację transportu i współmodalność pomiędzy różnymi środkami transportu zbiorowego i indywidualnego. Mając na uwadze fakt, iż praktycznie każde większe miasto dąży do zwiększenia roli transportu zbiorowego i jego atrakcyjności dla mieszkańców, podjęte działania w zakresie polityki rozwoju nowych tras autobusowych, kolejowych, rozwoju sieci ścieżek pieszych i rowerowych, polityki parkingowej, powinny być szczególnie nakierowane na propagowanie odchodzenia od poruszania się (szczególnie w ramach ruchów wewnętrznych miasta) indywidualnym samochodem. Główne obciążenie ruchem samochodowym na terenie miasta obserwowane jest na drodze krajowej nr 25, drodze krajowej nr 72, drodze krajowej nr 92 oraz w rejonie skrzyżowania ul. Warszawskiej z ul. Kolską w godzinach szczytów komunikacyjnych 7-9 i 14-17.

W celu usprawnienia poruszania się po Obszarze Funkcjonalnym Aglomeracji Konińskiej oraz wprowadzenia zasad zrównoważonej mobilności opracowane zostało „*Studium rozwoju transportu zrównoważonego Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej*”, które zawiera kompleksową ocenę, analizę i syntezę czynników wpływających na transport w OFAK oraz zapewnienie rozwoju Aglomeracji Konińskiej przez zrównoważony i dobrze działający system transportowy. Założenia *Studium rozwoju transportu zrównoważonego OFAK* są skoncentrowane na:

- poprawę dostępności obszarów aktywności gospodarczej oraz budowę nowych obszarów aktywności gospodarczej (w tym produkcyjnej, logistycznej i usługowej) w celu wykorzystania położenia Aglomeracji Konińskiej w centrum Polski, przy autostradzie A2 oraz linii kolejowej E20 (korytarz TEN-T);
- integrację i modernizację komunikacji miejskiej i PKS (w tym integrację taryfową), z możliwością przystąpienia do systemu również innych przewoźników (np. prywatnych, wykonujących przewozy na zlecenie gmin i powiatu);
- poprawę jakości i dostępności dworców i przystanków kolejowych (z wykorzystaniem komunikacji samochodowej, rowerowej i autobusowej).

Transport publiczny na terenie OFAK ma za zadanie zapewnić dużą dostępność obszarów OFAK, w tym dla osób ze specjalnymi potrzebami (np. niepełnosprawnych i o obniżonej sprawności ruchowej, starszych, dzieci, rodziców z dziećmi itp.). Kwestia poprawy mobilności mieszkańców jest również bardzo istotna, wiąże się z ułatwieniem dojazdu do pracy i szkół oraz dobrym skomunikowaniem z ośrodkami znajdującymi się poza OFAK. Wspieranie transportu publicznego jest również jednym z najważniejszych elementów polityki zrównoważonego rozwoju. Publiczny transport zbiorowy ma stanowić atrakcyjną alternatywę dla używania prywatnych samochodów, szczególnie w codziennych podróżach związanych z pracą, nauką, rozrywką. W związku z powyższym transport publiczny powinien tworzyć spójny i zintegrowany system, oferujący powszechne, atrakcyjne i dostępne rozwiązania w aspekcie terytorialnym oraz czasowym.

Poniżej zostaną wskazane uwarunkowania w zakresie transportu na terenie Konina z podziałem na rodzaj powiązań, a także rodzaj transportu.

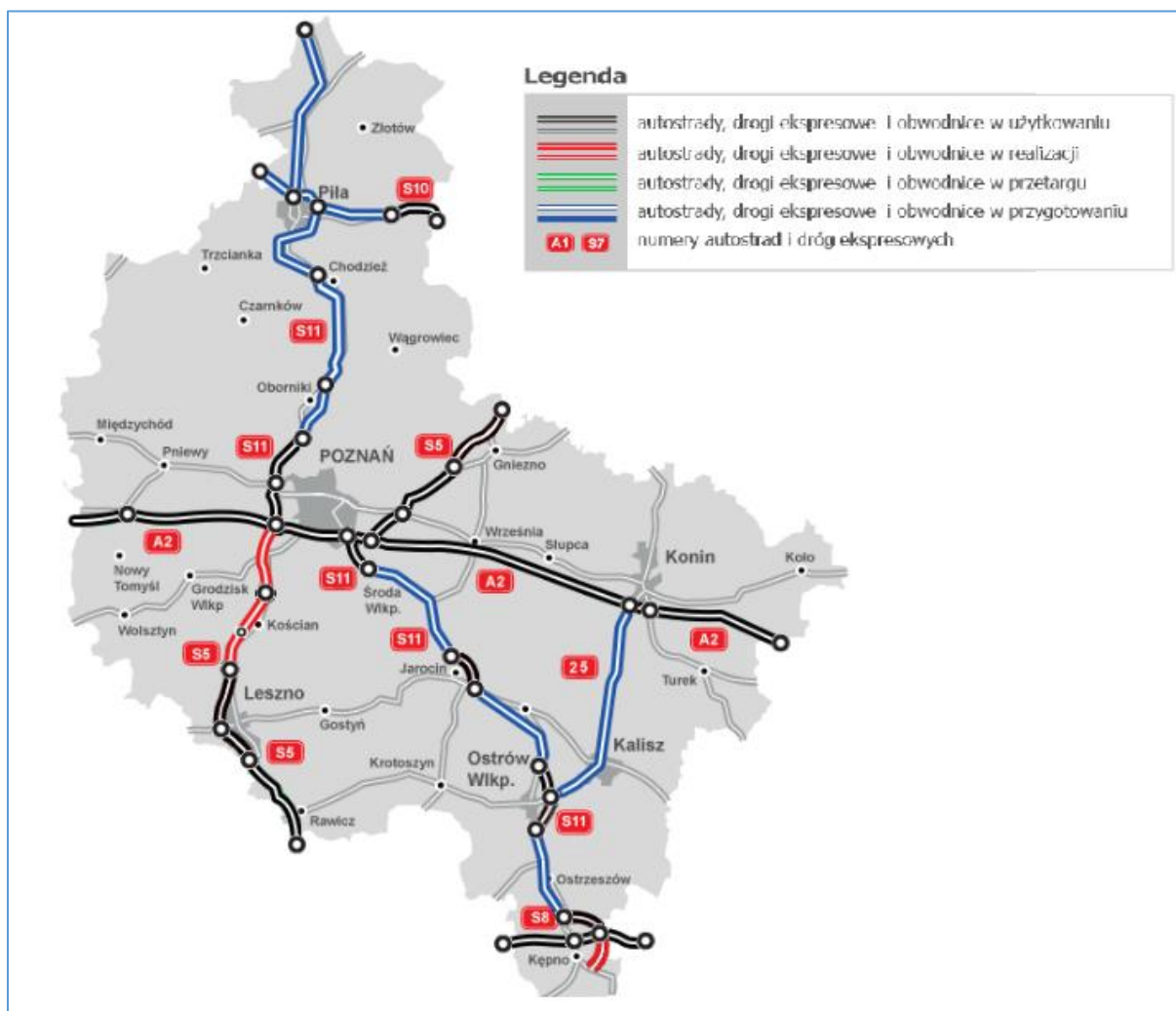
II.11.1. Powiązania zewnętrzne.

Korzystna lokalizacja Konina, biorąc pod uwagę przebieg głównych szlaków komunikacyjnych oraz położenie pod względem fizjograficznym jest niewątpliwym atutem miasta. Miasto stanowi naturalny węzeł osadniczy w przestrzennej strukturze regionu.

Na południe od miasta, w odległości ok. 8 km przebiega autostrada A2, stanowiąca istotny korytarz transportowy o znaczeniu ogólnoeuropejskim, ponieważ jest to fragment międzynarodowej drogi E30, łączącej Irlandię (Cork), Wielką Brytanię (Cardiff, Reading), Holandię (Utrecht) i Niemcy (Hanower, Magdeburg, Berlin) z Białorusią (Mińsk) i Rosją (Moskwa, Omsk). Dzięki niej możliwe jest szybkie połączenie komunikacją drogową ze stolicą regionu, Poznaniem (około 1 godziny), z Łodzią (około 1 godziny) oraz ze stolicą kraju (około 2 godzin). Przez powiat koniński przebiegają trzy drogi krajowe: DK 25, DK 72, DK 92 oraz równoległa do DK 92 autostrada A2 (droga E30). DK 25 ma przebieg południkowy i łączy Konin przede wszystkim z Bydgoszczą na północy i z Kaliszem na południu. Droga 72 komunikuje Konin z Turkiem i dalej z Łodzią. Są to głównie drogi jednojezdniowe z ograniczeniem prędkości do 90 km/h, z częstymi jej ograniczeniami z uwagi na brak obwodnic miejscowości, przez które przebiegają. Bezpośrednio przez teren Konina przebiegają DK 25, DK 72 oraz DK 92.

Na jakość dróg w Koninie duży wpływ ma zewnętrzny ruch tranzytowy na drodze krajowej nr 25. Brak obwodnicy w północnej części Miasta Konina powoduje, że zbyt dużo dróg o zasięgu krajowym przechodzi przez miasto, zamiast je omijać.

Z punktu widzenia potrzeb rozwoju sieci transportowej istotnym jest przede wszystkim polepszenie powiązań prawobrzeżnej i lewobrzeżnej części miasta oraz wyprowadzenie ruchu tranzytowego poza obszar miasta, a także poprawa powiązań południowej części województwa wielkopolskiego, czemu w kontekście dostępności komunikacyjnej Konina ma służyć przede wszystkim rozbudowa drogi krajowej nr 25 na odcinku Ostrów Wielkopolski – Kalisz – Konin.

Rys. 18. Mapa stanu budowy dróg – woj. Wielkopolskie, stan maj 2019 r.

Źródło: https://www.gddkia.gov.pl/mapa-stanu-budowy-drog_wielkopolskie

Przez teren Konina przebiegają następujące drogi wojewódzkie:

- droga wojewódzka nr 264, relacji: Sławoszewek – Konin,
- droga wojewódzka nr 266, relacji: Konin – Ciechocinek.

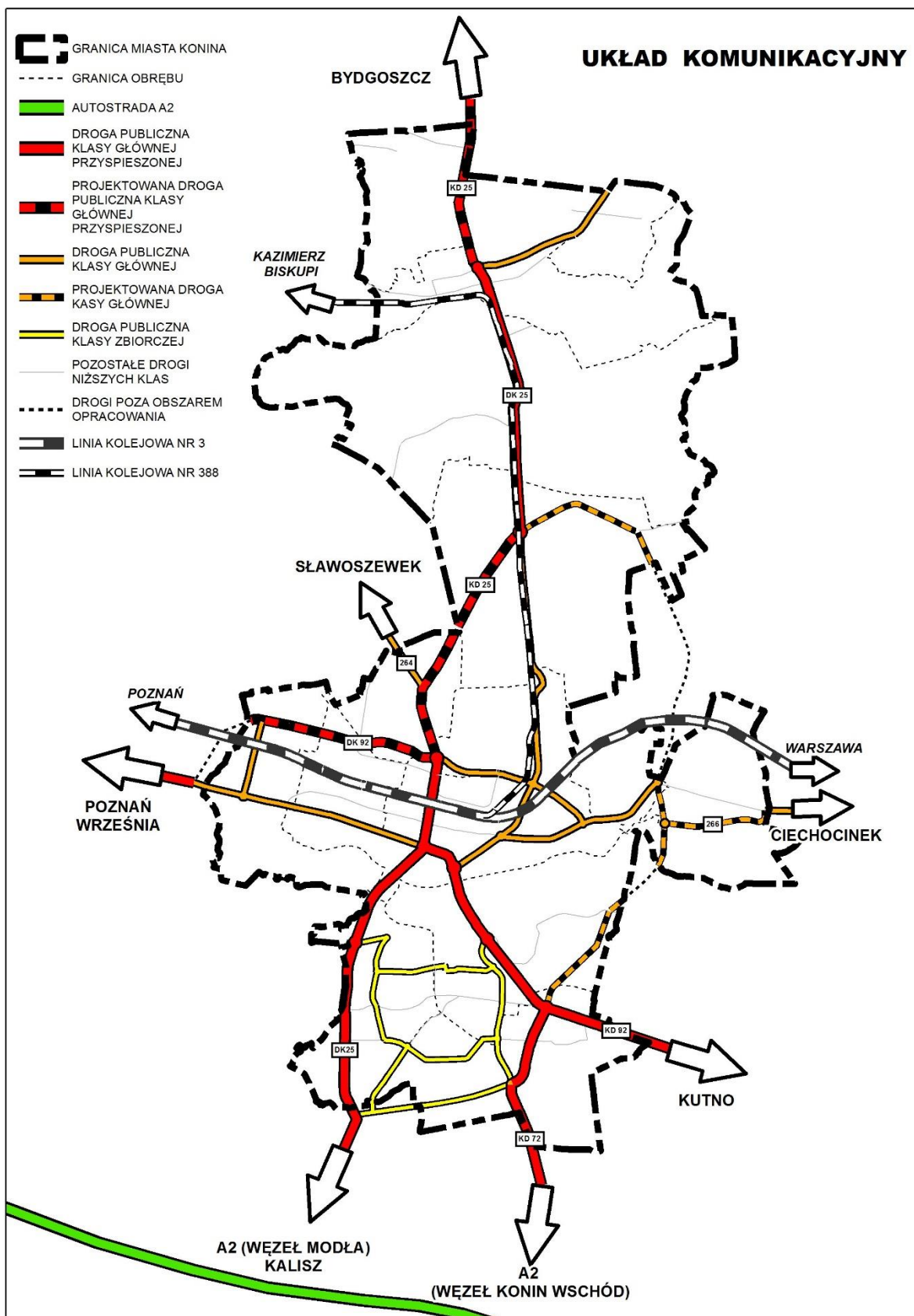
Przez teren Konina przebiegają następujące drogi powiatowe:

- droga powiatowa nr 3096P, relacji: (Podbiel) granica powiatu konińskiego - Rzgów - Zastruże - Babia - Osieczka - Sławsk - Rumin - Posoka – Konin,
- droga powiatowa nr 3209P, relacji: droga powiatowa 3210P - Różopole - Pówiosek Stary - Wąsosze - Konin,
- droga powiatowa nr 3211P, relacji: Konin (Maliniec) - Anielew - Grąblin - droga powiatowa 3210P,
- droga powiatowa nr 3212 P, relacji: Konin (Niesłusz) - Rudzica - droga powiatowa 3211P,
- droga powiatowa nr 3222 P, relacji: Droga wojewódzka 264 - Wola Łaszczoza - Wieruszew - Konin (Gosławice),
- droga powiatowa nr 3223 P, relacji: Droga wojewódzka 264 - Kamienica Majątek - Konin (Pątnów),

- droga powiatowa nr 6046P, relacji: (granica miasta) - Janowska,
- droga powiatowa nr 6047P, relacji (skrzyżowanie Ks. Dominika Jędrzejewskiego) - Muzealna - Gosławicka - (skrzyżowanie Przemysłowa)
- droga powiatowa nr 6048P, relacji: (skrzyżowanie Przemysłowa) - Marantowska - (granica miasta),
- droga powiatowa nr 6049P, relacji: (skrzyżowanie Przemysłowa) - Okólna - Harcerska - (skrzyżowanie Staromorzysławska),
- droga powiatowa nr 6050P, relacji: (granica miasta) - Staromorzysławska - Jerzego Popiełuszki - (skrzyżowanie Jana Pawła II),
- droga powiatowa nr 6051P, relacji: (skrzyżowanie Okólna, Harcerska) - Sosnowa - (skrzyżowanie Wyzwolenia),
- droga powiatowa nr 6052P, relacji: (Tory PKP) - Wyzwolenia - (skrzyżowanie Kardynała Stefana Wyszyńskiego),
- droga powiatowa nr 6053P, relacji: (skrzyżowanie Kleczewska) - Ignacego Paderewskiego - (skrzyżowanie Przemysłowa),
- droga powiatowa nr 6054P, relacji: (granica miasta) - Zakładowa - (skrzyżowanie Kleczewska),
- droga powiatowa nr 6055P, relacji: (skrzyżowanie Kleczewska) - Fryderyka Chopina - (skrzyżowanie Ignacego Paderewskiego),
- droga powiatowa nr 6056P, relacji: (skrzyżowanie Spółdzielców) - Maksymiliana Kolbego - Kolejowa - 11 listopada - Zakole - (skrzyżowanie okólna),
- droga powiatowa nr 6057P, relacji: (skrzyżowanie 11 listopada) - Przyjaźni - (skrzyżowanie Kardynała Stefana Wyszyńskiego),
- droga powiatowa nr 6058P, relacji: (skrzyżowanie Kolejowa) - Energetyka - (skrzyżowanie Bydgoska),
- droga powiatowa nr 6059P, relacji: (skrzyżowanie Kolejowa) - Dworcowa - (skrzyżowanie Poznańska),
- droga powiatowa nr 6060P, relacji: (skrzyżowanie Poznańska) - Spółdzielców - Aleje 1-go Maja - (skrzyżowanie Przemysłowa, Kardynała Stefana Wyszyńskiego),
- droga powiatowa nr 6061P, relacji: (skrzyżowanie Poznańska) - Hurtowa - (tory PKP),
- droga powiatowa nr 6062P, relacji: (skrzyżowanie Jana Pawła II) - Grójecka - (granica miasta),
- droga powiatowa nr 6063P, relacji: (skrzyżowanie Poznańska) - Wojska Polskiego - (skrzyżowanie plac Wolności),
- droga powiatowa nr 6064P, relacji: (skrzyżowanie Trasa Warszawska) - Osada - (granica miasta),
- droga powiatowa nr 6065P, relacji: (skrzyżowanie Nadrzeczna) - Marii Dąbrowskiej - (skrzyżowanie Zagórowska),
- droga powiatowa nr 6066P, relacji: (skrzyżowanie, Marii Kownackiej) - Romana Dmowskiego - Stanisława Staszica - Kościelna - (skrzyżowanie Wał Tarejwy),
- droga powiatowa nr 6067P, relacji: (skrzyżowanie Nadrzeczna, Zofii Urbanowskiej) - Tadeusza Kościuszki - (skrzyżowanie Zagórowska, Solna, Jarosława Dąbrowskiego),
- droga powiatowa nr 6068P, relacji: (skrzyżowanie Tadeusza Kościuszki) - Adama Mickiewicza - (skrzyżowanie pl. Zamkowy, Westerplatte),
- droga powiatowa nr 6069P, relacji: (skrzyżowanie Zofii Urbanowskiej) - Jana Kilińskiego - (skrzyżowanie Szarych Szeregów),

- droga powiatowa nr 6070P, relacji: (skrzyżowanie Adama Mickiewicza, Westerplatte, Słowackiego, Targowa) - pl. Zamkowy - (Zamkowa - skrzyżowanie Stanisława Staszica),
- droga powiatowa nr 6071P, relacji: (skrzyżowanie Mikołaja Kopernika) - PCK - (skrzyżowanie pl. Zamkowy, Zamkowa),
- droga powiatowa nr 6072P, relacji: (skrzyżowanie Zofii Urbanowskiej, Wojska Polskiego, Krótka, Śliska, Wiosny Ludów) - pl. Wolności - (skrzyżowanie 3 Maja),
- droga powiatowa nr 6073P, relacji: (skrzyżowanie Wojska Polskiego) - Wodna - (skrzyżowanie Żwirki i Wigury),
- droga powiatowa nr 6074P, relacji: (skrzyżowanie pl. Wolności) - 3 Maja - (skrzyżowanie Jarosława Dąbrowskiego, Kolska),
- droga powiatowa nr 6075P, relacji: (skrzyżowanie Stanisława Staszica, Mikołaja Kopernika) - Szarych Szeregów - (skrzyżowanie Wał Tarejwy),
- droga powiatowa nr 6076P, relacji: (skrzyżowanie 3 Maja) - Żwirki i Wigury - (skrzyżowanie Wał Tarejwy),
- droga powiatowa nr 6077P, relacji: (skrzyżowanie Trasa Warszawska) - Grunwaldzka - (skrzyżowanie Kościelna),
- droga powiatowa nr 6078P, relacji: (skrzyżowanie Grunwaldzka) - Wał Tarejwy - Świętojańska - (skrzyżowanie Europejska),
- droga powiatowa nr 6079P, relacji: (skrzyżowanie Jarosława Dąbrowskiego) - Kaliska - Szpitalna - (granica miasta),
- droga powiatowa nr 6080P, relacji: (skrzyżowanie Trasa Warszawska) - Kamienna - Brzozowa - (skrzyżowanie Świętojańska).

Rys. 19. Schemat układu komunikacyjnego
 źródło: opracowanie własne

Istotnym z punktu widzenia powiązań komunikacyjnych miasta jest również system transportu kolejowego. Początki kolei w Koninie sięgają pierwszej dekady XX wieku, kiedy to w ówczesnej wsi Gosławice powstała wąskotorowa linia kolejowa dowożąca buraki do Cukrowni Gosławice. W obecnych granicach miasta znajduje się jedna stacja i osiem przystanków normalnotorowych, z czego tylko jeden obsługuje pasażerów.

Przez teren Konina (zgodnie z danymi zamieszczonymi na Mapie Interaktywnej Linii Kolejowych) przebiega linia kolejowa Nr 3 Warszawa Zachodnia–Kunowice. Jest to linia magistralna, dwutorowa, zelektryfikowana. Stanowi jedną z najdłuższych linii kolejowych w Polsce, jest fragmentem międzynarodowej linii kolejowej E20 (Berlin – Kunowice – Poznań – Kutno – Warszawa – Terespol – Moskwa), z racji międzynarodowego charakteru jest stale modernizowana. Celem modernizacji w latach 1998–2007 było dostosowanie parametrów linii do standardów unijnych i wymogów umów AGC (Umowa europejska o głównych międzynarodowych liniach kolejowych) i AGTC (Europejska umowa o głównych międzynarodowych liniach transportu kombinowanego i obiektach towarzyszących), które umożliwiły jazdę pociągów pasażerskich z prędkością 160 km/h, a towarowych 120 km/h.

Konińska stacja do 2013 roku była stacją węzłową, na której krzyżowały się dwie linie kolejowe – dwutorowa, magistralna, zelektryfikowana linia kolejowa nr 3 oraz jednotorowa nieelektryfikowana linia znaczenia miejscowego, oznaczona do kwietnia 2013 roku numerem 388. Torowisko po linii zostało przekształcone w ciąg bocznicy Konin – Pątnów, tor 1P. Dawna linia 388, od zawieszenia ruchu pasażerskiego w 1996 roku, obsługuje tylko pociągi towarowe. W 2014 r. zlikwidowano perony przystanku Pątnów Elektrownia, a w styczniu 2015 r. rozebrano torowisko na odcinku Pątnów – Kazimierz Biskupi oraz zlikwidowano perony przystanku Pątnów.

Istniejąca od 1914 roku w Koninie część linii wąskotorowej Anastazewo – Konin Wąskotorowy została, wraz z przystankami, rozebrana w 1965 roku z uwagi na budowę przez KWB Konin odkrywki Kazimierz Południe.

Przy obecnym stanie infrastruktury kolejowej mieszkańcy Konina mają realne szanse dotarcia do stolicy województwa Poznania w czasie do 60 minut, co wydaje się pewnym maksimum przy codziennych dojazdach i stanowi niewątpliwy atut miasta.

W ramach zadań określonych w "*Aktualizacji Krajowego Programu Kolejowego*", przyjętego *Uchwałą nr 17/2019 Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2019 r.* inwestycją, której realizacja obejmuje bezpośrednio obszar Konina jest „Modernizacja linii kolejowej E 20 na odcinku Warszawa – Poznań – pozostałe roboty”. Prace na linii kolejowej E 20 na odcinku Warszawa – Poznań – pozostałe roboty, odcinek Sochaczew – Swarzędz (1.106) swym zakresem obejmują modernizację 366,06 km toru, budowę nowoczesnej sieci trakcyjnej o długości 659 km, modernizację 5 stacji, tym stacji kolejowej w Koninie, budowę lub przebudowę 134 obiektów inżynierskich (wiadukty kolejowe, mosty kolejowe, przepusty, przejścia pod torami), remont przejazdów kolejowo-drogowych, zabudowę 269 rozjazdów. Efektami jej realizacji będą: zwiększenie przepustowości linii, poprawienie oferty przewozowej, zwiększenie komfortu podróży, skrócenie czasu podróży (zwłaszcza w ruchu regionalnym),

poprawa ochrony środowiska, zwiększenie bezpieczeństwa prowadzenia ruchu kolejowego. Ruch kolejowy będzie prowadzony z prędkością maksymalną 160 km/h w ruchu pasażerskim i do 120 km/h w ruchu towarowym.

Na uwagę zasługuje również fakt, iż dostępność komunikacyjna wpływa istotnie na rozwój logistyki oraz powiązany z nią rozwój powierzchni magazynowych, stanowiących podstawowy element punktowej infrastruktury logistycznej.

Województwo wielkopolskie znajduje się w grupie województw obsługujących największe masy ładunków, za województwami śląskim, mazowieckim i pomorskim. Głównym kierunkiem międzynarodowej wymiany towarowej Wielkopolski są Niemcy (prawie 40% wymiany towarowej ogółem), a następnie Czechy, Holandia, Francja, Wielka Brytania, Chiny i Ukraina. Z przewozem ładunków nierozzerwalnie związana jest działalność logistyczna. W regionie zlokalizowanych jest wiele obiektów realizujących działalność logistyczną, zarówno centra logistyczne, centra magazynowe, jak i obiekty magazynowe. Funkcjonują 2 z 4 istniejących w Polsce centrów logistycznych, odpowiadające standardom zachodnioeuropejskim, w tym Centrum Logistyczne Konin–Stare Miasto. Utworzenie centrów było inicjatywą lokalnych przedsiębiorców.

II.11.2. Powiązanie wewnętrzne.

Powiązania wewnętrzne mają szczególnie duże znaczenie z punktu widzenia jakości życia mieszkańców, poprzez dostęp do pracy, usług, edukacji, miejsc kultury i rozrywki. Powiązania wewnętrzne Konina nie można analizować wyłącznie jako komunikację w granicach miasta, ale powiązania w ramach całej Aglomeracji Konińskiej.

Szkielet wewnętrznego układu komunikacyjnego stanowią wymienione wyżej: drogi krajowe nr 25, 72 i 92, 6 dróg wojewódzkich nr 266, 264, 263, 443, 467 i 269 oraz 6 dróg powiatowych nr 3096P, 3209P, 3211P, 3212P, 3222P, 3223P oraz sieć dróg gminnych będących w zarządzie Zarządu Dróg Miejskich w Koninie.

Ostatnie całodobowe pomiary natężenia ruchu pojazdów lekkich i ciężkich na drogach znajdujących się w granicach miasta zostały zrealizowane na zlecenie Urzędu Miejskiego w 2012 r. W trakcie pomiarów rejestrowano liczbę pojazdów samochodowych wraz z podziałem na dwie kategorie: pojazdy lekkie (samochody osobowe, mikrobusy, samochody dostawcze do 3,5 tony) i pojazdy ciężkie (samochody ciężarowe bez przyczep powyżej 3,5 tony, samochody ciężarowe z przyczepami, ciągniki rolnicze i pojazdy samobieżne). Średni ruch dobowy na terenie Miasta Konina przedstawiono w poniższej tabeli. Zgodnie z przeprowadzonym Pomiarem Ruchu w 2012 roku największe obciążenie na terenie Konina posiadają drogi krajowe nr 25 i 92, droga wojewódzka nr 264 oraz droga powiatowa 6053 (w ramach ul. Paderewskiego).

Szczególnie istotnym aspektem w zakresie powiązań wewnętrznych jest analiza powiązań komunikacyjnych całej *Agglomeracji Konińskiej*. Zostanie ona omówione jednak w dalszej części Studium w ramach analizy transportu zbiorowego.

Ważnym z punktu widzenia połączeń wewnętrznych jest stan infrastruktury drogowej, który w ostatnich latach i obecnie ulega stałej poprawie m.in. poprzez realizowane inwestycje, w tym m.in.:

- Rozbudowa ulicy Kleczewskiej w Koninie,
- Budowa drogi – łącznik od ul. Przemysłowej do ul. Kleczewskiej w Koninie,
- Rozbudowa skrzyżowania ulicy Warszawskiej z ulicą Kolską w Koninie.

Prowadzonych jest i było w ostatnich latach także szereg innych remontów i modernizacji dróg, co wpływa znacznie na usprawnienie ruchu komunikacyjnego na terenie miasta.

II.11.3. Komunikacja publiczna.

Komunikacja publiczna, szczególnie na terenie dużych miast, jest ważnym aspektem wpływającym na jakość życia mieszkańców. Istotny jest zasięg sieci połączeń oraz częstość połączeń, które wpływają na decyzje ludności w zakresie ewentualnego przesiadania się z transportu indywidualnego na zbiorowy. Wpływ na to ma także jakość taboru, gdyż tabor o niskim stanie technicznym nie zachęca do korzystania z niego. Ważna jest także cena pojedynczego przejazdu.

Jakość świadczonych usług w zakresie komunikacji i podejmowane decyzje przez mieszkańców OFAK, mają ogromne znaczenie dla poruszania się po mieście i obszarze całej Aglomeracji Konińskiej, czasów dojazdu, a także zanieczyszczenie powietrza (co prawda wyższy wpływ ma niska emisja, ale nie można bagatelizować wpływu ruchu kołowego).

W tym aspekcie znaczenia nabiera tzw. podział modalny (z ang. modal split), przez który należy rozumieć udział poszczególnych środków transportu (transport zbiorowy, komunikacja samochodowa indywidualna, komunikacja kolejowa, komunikacja piesza i rowerowa oraz inne) w całkowitym wolumenie przejazdów. Udział ten wyrażony może być ilością przewiezionych pasażerów lub wielkością pracy przewozowej dla danego środka transportu (pasażerokilometrów, tonokilometrów, pojazdokilometrów).

Rozwój przestrzenny miast i zwiększająca się liczba samochodów, a także problem związany z dużą ilością samochodów szczególnie w centrach miast, sprawia, że analiza podziału modalnego transportu, jest szczególnie istotna z punktu widzenia prowadzonej polityki transportowej miasta. Wiedza w zakresie preferencji osób w zakresie wyboru środka transportu pozwala w sposób świadomy prowadzić politykę transportową w mieście.

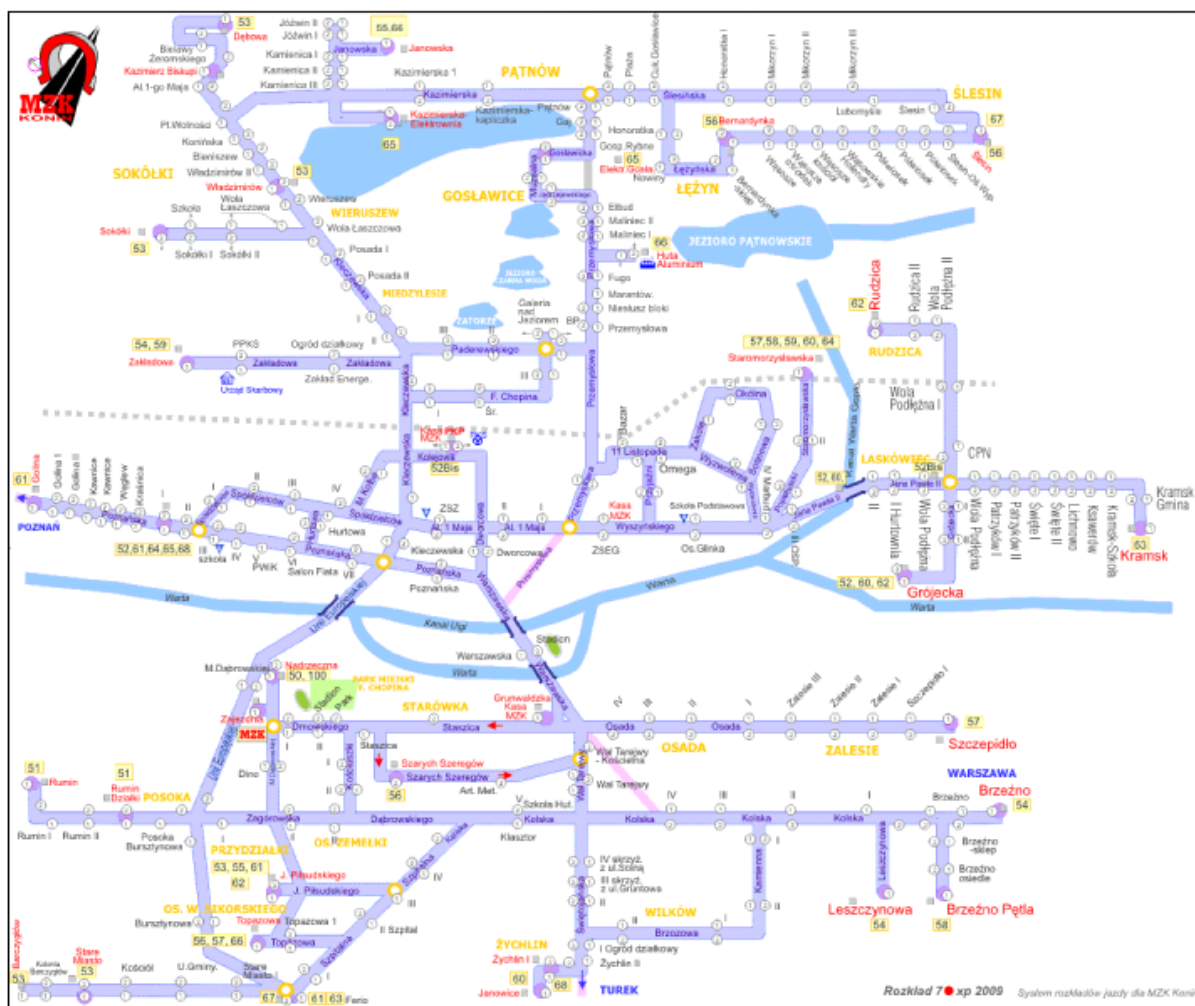
Transport publiczny na terenie OFAK ma za zadanie zapewnić dużą dostępność obszarów OFAK (bez wykluczania obszarów mniej zurbanizowanych), w tym dla osób ze specjalnymi potrzebami (np. niepełnosprawnych i o obniżonej sprawności ruchowej, starszych, dzieci, rodziców z dziećmi itp.). Kwestia poprawy mobilności mieszkańców jest również bardzo istotna, co wiąże się z ułatwieniem dojazdu do pracy i szkół oraz dobrym skomunikowaniem z ośrodkami znajdującymi się poza m. Wspieranie transportu publicznego jest również jednym z najważniejszych elementów polityki zrównoważonego rozwoju. Publiczny transport zbiorowy ma stanowić atrakcyjną alternatywę dla używania prywatnych

samochodów, szczególnie w codziennych podróżach związanych z pracą, nauką, rozrywką. W związku z powyższym transport publiczny powinien tworzyć spójny i zintegrowany system (w tym integrację różnych środków transportu, ze szczególną rolą integracji podsystemu rowerowego, który został określony w Strategii rozwoju turystyki OFAK wraz z programem rozwoju komunikacji rowerowej) oferujący powszechne, atrakcyjne i dostępne rozwiązania w aspekcie terytorialnym oraz czasowym.

Transport publiczny na terenie Konina oparty jest na komunikacji autobusowej, która w ramach porozumień międzygminnych obejmuje także gminy ościenne. Autobusowy transport publiczny realizowany jest na terenie Konina i niektórych gmin OFAK przez dwóch operatorów w transporcie zbiorowym:

- 1) Miejski Zakład Komunikacji w Koninie Sp. z o.o. (MZK), którego właścicielem jest Miasto Konin, jeździ w ramach 21 linii dziennych i 1 linii nocnej oraz dysponuje 55 autobusami. W ciągu roku z komunikacji miejskiej w Koninie korzysta około 12 000 000 pasażerów, a kierowcy przejeżdżają około 3,5 miliona kilometrów. MZK nie obsługuje całego obszaru OFAK. Jego funkcjonowanie ogranicza się tylko do miasta Konin oraz kilku pobliskich gmin. Na terenie Konina MZK działa z dużą częstotliwością. W gminach takich jak Golina, Kazimierz Biskupi, Kramsk, Krzymów oraz Stare Miasto podróż autobusami odbywa się już z dużo mniejszą częstotliwością.
- 2) Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Koninie SA
Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Koninie SA (PKS) posiada tabor składający się ze 178 autobusów. Ponadto PKS posiada pojazdy do nauki jazdy, a także inne pojazdy konieczne do odpowiedniego działania przedsiębiorstwa. Układ linii PKS ma charakter koncentryczny. Prowadzą one od gmin powiatu konińskiego w kierunku Konina, ich łączna liczba wynosi 107. Najczęściej w kierunku stolicy OFAK kursują autobusy w obrębie gmin położonych stosunkowo blisko Konina.

MZK Konin obsługuje największą liczbę pasażerów, ponieważ wykonuje kursy po najbardziej zurbanizowanych terenach OFAK, gdzie położonych jest najwięcej generatorów ruchu. PKS Konin SA wybierany jest natomiast najczęściej przez pasażerów, którzy odbywają podróże poza miastem Konin, gdzie wskaźnik urbanizacji, powierzchnia oraz liczba jednostek użyteczności publicznej są mniejsze niż w Mieście Koninie.

Rys. 20. Schemat komunikacji zbiorowej w Koninie.

Źródło: MZK Konin

Drugi rodzaj transportu publicznego, to podjęte w ramach OFAK działania ukierunkowane na aktywizację transportu kolejowego.

Przez teren OFAK przebiega jedna linia kolejowa pasażerska, na której kursują pociągi Przewozów Regionalnych Sp. z o.o. (spółki powstałej w wyniku podziału PKP SA. W 2010 r. województwo wielkopolskie miało 9,7% udziałów w spółce), Kolei Wielkopolskich Sp. z o.o. (spółka została powołana na mocy Uchwały nr XXXIX/542/09 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 28 września 2009 roku) oraz PKP Intercity (spółka wydzielona z PKP SA w 2001 r.). Dziennie przez stację Konin wykonywanych jest około 60 połączeń. Główne kierunki odjazdów pociągów to Poznań Główny, Warszawa Wschodnia, co jest prawdopodobnie spowodowane przebiegiem równoleżnikowym linii kolejowej, na której znajduje się dworzec.

Transport kolejowy odgrywa marginalną rolę w systemie transportu publicznego i nie jest w pełni wykorzystywany w zakresie możliwości jakie istnieją na terenie miasta. W celu aktywizowania transportu kolejowego jako alternatywy Koleje Wielkopolskie opracowały szereg ofert specjalnych, w tym Bilet Wielkopolski, Wielkopolski Bilet

Weekendowy GRUPA, Karta Wielkopolska, Ty i Raz, Dwa, Trzy, Rower/Bike +, Przejazdy Grupowe, Wspólny Bilet Samorządowy, Bilet 60+ oraz Pakiet Podróżnika. W ramach oferty posiadacz biletów tego typu może korzystać z atrakcyjnych promocji, czy też dowolnej liczby przejazdów pociągami na trasie wskazanej na bilecie, a także przejazdów komunikacją publiczną innych form niż kolej.

Potoki pasażerskie zmniejszają się wraz ze wzrostem odległości od Konina. Można zatem wnioskować, że komunikacja na terenie OFAK ma charakter koncentryczny – najsilniej rozbudowana jest przy dojazdach z poszczególnych gmin do Konina i najbardziej skupiona jest w okolicach jego centrum. Łatwo można dostrzec, że najwięcej pasażerów porusza się liniami, które kursują pomiędzy Koninem a siedzibami gmin ościennych. Zdecydowanie mniej obłożone są kursy pomiędzy mniejszymi miejscowościami. Można wyróżnić 6 głównych tras między Koninem, a innymi miejscowościami preferowanych przez mieszkańców OFAK. Należą do nich: Stare Miasto, Kazimierz Biskupi, Ślesin, Rzgów, Golina, Żychlin oraz Licheń.

Przedstawienie potoków wskazuje główne kierunki podróży, jednak dopasowanie oferty transportu publicznego do potrzeb ludności OFAK nie powinno koncentrować się tylko na ocenie przebiegu tras linii i częstotliwości kursowania. Równie istotne jest wyznaczenie głównych punktów przesiadkowych, dlatego też kolejna analiza przedstawia liczbę osób wsiadających i wysiadających na przystankach umiejscowionych na terenie OFAK zbiorczo dla PKS, MZK i przewozów kolejowych. Należy zauważyć, że aż 79% pasażerów korzysta z zaledwie 8% przystanków zlokalizowanych na terenie OFAK.

Godziny szczytu komunikacyjnego (tj. wysokiej liczby przewiezionych pasażerów) przypadają w dni robocze na godziny 7-9 rano i 14-17 po południu. W dni wolne od pracy szczyt komunikacyjny przypada na godziny od 10 do 14.

Podjęte inwestycje w Koninie w ostatnich latach mają doprowadzić do wdrożenia niskoemisyjnej i zrównoważonej mobilności miejskiej i podmiejskiej, czego jednym z elementów jest usprawnienie funkcjonowania transportu publicznego i wprowadzenie częściowo niskoemisyjnego/zeroemisyjnego taboru. W grudniu 2018 r. przyjęto „Analizę kosztów i korzyści związanych z wykorzystaniem, przy świadczeniu usług komunikacji miejskiej, autobusów zeroemisyjnych”. Zgodnie z założeniami dokumentu zakupiony w ramach projektu „Ekologiczny Konin – rozwój i promocja niskoemisyjnego transportu miejskiego” tabor zeroemisyjny wraz z instalacją zasilającą, przeznaczony będzie do obsługi dziennej linii podstawowej 50, o trasie obejmującej najsilniej zurbanizowane części miasta, a także do obsługi linii nocnej 100. Przewiduje się, że stanowiska ładowania autobusów elektrycznych zlokalizowane będą na zajezdni MZK.

II.11.4. Polityka parkingowa.

Polityka parkingowa miasta stanowi element systemu transportu. Zmieniające się tendencje w zakresie transportu w mieście m.in. poprzez promowanie działań ukierunkowanych na ograniczenie ilości samochodów w centrach miast i dominację na tych

obszarach ruchu pieszego i rowerowego, możliwość tworzenia tzw. "czystych stref", promowanie elektro mobilności mają także, choć przyznać trzeba że na razie w niewielkim zakresie, wpływ na politykę parkingową miasta.

Na terenie Miasta Konina obowiązuje strefa płatnego parkowania. Strefa ta obejmuje następujące ulice: Plac Wolności, Wiosny Ludów, 3 Maja, Plac Zamkowy, Aleje 1 Maja, Dworcowa, Energetyka, 11 Listopada, Chopina, Zakładowa.

Parkingi bezpłatne znajdują się w następujących lokalizacjach: ul. Grunwaldzka (Starówka, 200 m od Słupa konińskiego), V osiedle, plac przy amfiteatrze, (ul. Wyszyńskiego/Przyjaźni, 3 km od Starówki), Pl. Niepodległości (za Konińskim Domem Kultury, 2 km od Starówki), Pl. Górnika (za Domem Kultury „Oskard”, 2,5 km od Starówki).

Warto rozważyć również ułatwienie dostępu do komunikacji publicznej przez modernizację infrastruktury technicznej przystanków oraz miejsc parkingowych w pobliżu, w sposób, który umożliwiłby wprowadzenie takich systemów jak Park & Ride, a zwłaszcza Kiss & Ride. Zmiany należałoby przeprowadzić w przypadku przystanków oznaczonych jako główne węzły przesiadkowe, np. przystanki przy dworcu PKP Konin czy dworzec autobusowy wraz z przystankami przy ul. Grunwaldzkiej.

Do tej pory kwestie transportu w mieście regulowały m.in. polityka transportowa z 1999 r., polityka parkingowa z 2008 r., program rowerowy z 2017 r. oraz plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego z 2019 r. Teraz zastąpi je jeden, kompleksowy dokument - polityka mobilności. Ma ona powstać do końca 2020 roku. Nowy dokument ma łączyć m.in. kwestie transportu zbiorowego i powstawania miejsc parkingowych.

II.11.5. Komunikacja piesza i rowerowa.

Rower wskutek problemów miast w zakresie przesylenia, szczególnie centrów miast, transportem samochodowym staje się bardzo atrakcyjną alternatywą do przemieszczania się po mieście. W obecnych czasach jazda na rowerze nie jest jedynie sposobem spędzania wolnego czasu czy sportem zawodowym. W obliczu narastającej kongestii staje się środkiem transportu regularnego jako alternatywa dla transportu samochodowego. Dlatego projektując rozwiązania transportowe, należy stworzyć dogodne warunki dla przesiadania się z roweru na środki transportu zbiorowego dalekobieżnego.

Najpopularniejszymi trasami rowerowymi w Koninie i okolicach są: Pętla dookoła Konina, Rowerowa szóstka, Od Kawnic w Dolinę Warty, Cztery jeziora, droga rowerowa Sławoszewek – Kleczew, droga rowerowa Sławoszewek – Wielkopole, droga rowerowa Kleczew - Budziszewo Kościelny, droga rowerowa Sławoszewek – Sompolno, Wielka Pętla Puszczy Pyzdrowskiej, Bursztynowy Szlak Rowerowy, Znakowany szlak turystyczny (pętla niebieska) Ślesin – Ślesin, Droga rowerowa Wierzbinek - Chlebowo (stadion) – Sompolno, droga rowerowa Sompolno – Sławoszewek, Wokół jezior – Mała pętla, Wokół

jezior – Średnia pętla, Wokół jezior – Duża pętla, Znakowany szlak turystyczny (żółty) Ślesin – Skulsk, Znakowany szlak turystyczny (czerwony) Ślesin – Gawrony, Znakowany szlak turystyczny (pętla czarna) Ślesin – Ślesin, Pętla dookoła Konina, Droga rowerowa Wola Łaszczoza – Ludwików, Szlak muzealny, Szlak łącznikowy Konin – Grąblin, Droga rowerowa Bilczew – Ranna, Droga rowerowa w Kramsku, Nadwarciański Szlak Rowerowy, Nieoznakowany szlak rowerowy Adamów – Izabelin, Śladami Piasta Kołodzieja, Atrakcje Gminy Skulsk, Dla zdrowia Przez Trójkę, Szlak łącznikowy PKP Konin – Żychlin, Dookoła zbiornika Powa, Cztery jeziora.

Stan sieci dróg rowerowych na terenie Konina należy określić jako niewystarczający. W niektórych przypadkach brakuje oznakowania (lub oznakowanie jest niezgodne z powszechnym i rozpoznawalnym standardem PTTK) oraz informacji turystycznej (np. w postaci drogowskazów, tablic informacyjnych, map).

Wyraźne braki w stanie i rozmieszczeniu infrastruktury towarzyszącej drogom rowerowym obu typów: przechowalni, parkingów, wypożyczalni rowerów.

W przypadku ścieżek rowerowych należy przede wszystkim dążyć do stworzenia spójnego systemu połączeń północ-południe oraz wschód-zachód, a także powiązań pomiędzy obszarami zurbanizowanymi Konina, poprzez:

- segregację ruchu rowerowego od drogowego,
- wydzielanie ścieżek rowerowych także z pasów ruchu tam, gdzie nie ma możliwości wybudowania osobnej ścieżki rowerowej,
- umożliwienie jazdy rowerem pod prąd na ulicach jednokierunkowych – tzw. kontrapas,
- właściwe kształtowanie przebiegu ścieżek rowerowych, zwłaszcza w obrębie przejazdów przez skrzyżowania,
- obniżanie krawężników na ścieżkach rowerowych.

Ruch pieszy jest ważnym rodzajem ruchu w zakresie podróży do pracy, usług (szczególnie podstawowych), szkół, komunikacji publicznej itd. Sprawne piesze poruszanie się mieszkańców ma duży wpływ na ocenę jakości życia. Ruch pieszy posiada bardzo duży udział w ogólnym wolumenie podróży. Sieć połączeń pieszych, stopniowe ograniczanie w niektórych przestrzeniach publicznych ruchu samochodowego i promowanie tam ruchu pieszego i rowerowego ma znaczny wpływ na uwolnienie przestrzeni dla mieszkańców.

Z uwagi na turystyczny charakter Konina i jego okolic powiązanie całej Aglomeracji Konińskiej siecią dróg/ścieżek pieszych i rowerowych ma duże znaczenie. Ze względu na ukształtowanie terenu, wyznaczone trasy rowerowe i piesze są także dość zróżnicowane pod kątem wymagań.

II. 12. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

W ramach uwarunkowań związanych z infrastrukturą techniczną przedstawiono zagadnienia w zakresie: zaopatrzenia w wodę, systemu odbioru ścieków i odprowadzania wód

opadowych, zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz i ciepło. Przeanalizowano także prowadzoną w mieście gospodarkę odpadami oraz wykorzystanie energii odnawialnych.

II.12.1. Zaopatrzenie w wodę.

Systemem zaopatrywania w wodę Miasta Konina zarządza Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. W chwili obecnej, całe ujęcie miejskie w Koninie składa się z trzech barier eksploatacyjnych: "Kurów", "Zachodnia" i "Zalesie". Prawobrzeżna i lewobrzeżna część miasta oraz dzielnice północne, za wyjątkiem ul. Grójeckiej oraz dzielnicy Janów, zaopatrywane są w wodę z wodociągu centralnego Konin – Kurów. Ujęcie to tworzy bariera 18 studni głębinowych położonych wzdłuż prawego brzegu rzeki Warty, lokalizowanych na długości ok. 3 km, na tarasie zalewowym oraz na skarpie prawego brzegu rzeki Warty, pomiędzy rzeką i Kanalem Ulgi a ciągiem ulic: Trasa Warszawska, Przemysłowa, Kard. Wyszyńskiego i Jana Pawła II. Ponadto, ujęcie „Kurów” posiada 2 nieczynne studnie, pozostawione jako punkty obserwacyjne. Woda surowa ujmowana jest z kredowego poziomu wodonośnego. Wydajność dobową ujęcia zgodnie z udzielonym pozwoleniem wodnoprawnym wynosi 14 300 m³/dobę. Studnie wchodzące w skład barier eksploatacyjnych "Zachodnia" i "Zalesie" są aktualnie nieczynne i właściciel ujęcia nie planuje ich uruchomienia w najbliższej przyszłości. Ponadto na obszarze miasta znajdują się ujęcia wód powierzchniowych o znaczeniu lokalnym.

Ujęcie wód podziemnych „Kurów” zostało objęte ochroną na podstawie rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 2 września 2015 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych "Kurów" w Koninie (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2015 r. poz. 5076).

Ustanowiono strefę ochronną ujęcia wód podziemnych, która dzieli się na teren ochrony:

- bezpośredniej, składający się z 18 części, zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia;
- pośredniej, o powierzchni 13,4 km², zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia.

Uzupełnieniem systemu są studnie publiczne awaryjne (na wypadek awarii sieci wodociągowych), które znajdują się między blokami (jest ich kilkanaście w nowej części Konina). Wykaz studni awaryjnych: ul. Broniewskiego 2, Energetyka 1, Legionów 4, Powstańców Wlkp. 8 -4, 11 Listopada 31-33, Przyjaźni przy przychodni, Wyzwolenia 11, Okólna 37, Sosnowa 5-7, Południowa przy Pomniku Lotników, Szeligowskiego przy SP nr 12, Noskowskiego przy SM, Bacewicz 2-3, Chełmońskiego, 11 Listopada.

Konin odznacza się dużym stopniem zwodociągowania, na rok 2018 około 99,2% mieszkań wyposażonych było w instalację wodociągową. Zaopatrzenie w wodę, odbywa się przez „Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji” (dystrybuje on wodę w wielkości 25914,4 m³/dobę). System zbiorowego zaopatrzenia w wodę (Wodociąg Centralny) to stacja wodociągowa Konin - Kurów wraz z siecią przewodów rozciągających się praktycznie na cały obszar miasta. Zdolność produkcyjna stacji wynosi 19 344 m³/d. Pracuje ona na bazie ujęcia wody Konin - Kurów o zatwierdzonych zasobach eksploatacyjnych $Q_c = 806$ m³/h.

Długość sieci Wodociągu Centralnego wynosi 292 km, w tym sieci magistralnej - 34,9 km, sieci rozdzielczej - 179,7 km, przyłączy wodociągowych - 77,4 km.

Jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zgodna z obowiązującymi normami, a ewentualne przekroczenia norm są marginalne.

II.12.2. Odprowadzanie ścieków i wód opadowych.

System zbiorowego odprowadzania ścieków podzielony jest w sposób naturalny rzeką Wartą na dwa podsystemy: zlewnię lewobrzeżną oraz zlewnię prawobrzeżną. Obydwie zlewnie pracują w układzie grawitacyjno-pompowym, doprowadzając ścieki do oczyszczalni Lewy Brzeg i Prawy Brzeg.

Długość sieci kanalizacji sanitarnej na terenie zlewni lewobrzeżnej wynosi 94,4 km, w tym kanałów sanitarnych grawitacyjnych - 70,9 km, rurociągów ciśnieniowych - 5,1 km, przyłączy kanalizacji sanitarnej - 18,4 km. Spółka „Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji” eksploatuje również 22 pompownie ścieków sieciowych.

Oczyszczalnie Lewy Brzeg i Prawy Brzeg są to oczyszczalnie mechaniczno-biologiczne z podwyższonym usuwaniem biogenów, posiadające przepustowość: lewobrzeżna 8 tys. m³/dobę i prawobrzeżna 16 tys. m³/dobę. Odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest rzeka Warta.

Oczyszczalnia Janów to lokalna oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna, o RLM < 2000. Odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest Sztuczny zbiornik oraz Rów Główny KWB. Oczyszczalnia Janów jest obecnie wyłączona z eksploatacji.

Gospodarka osadowa prowadzona jest wspólnie dla obu oczyszczalni na terenie oczyszczalni ścieków Konin Lewy Brzeg. Ilość wytworzonych osadów ściekowych wyniosła w 2015 r. ok. 12 500 Mg, w tym ponad 3 500 Mg suchej masy. Osady ściekowe są stosowane do uprawy roślin nieprzeznaczonych do spożycia oraz do produkcji pasz.

Z sieci kanalizacji sanitarnej na terenie Konina w roku 2017 (dane GUS) korzystało 54,9% mieszkańców miasta. Nie wszystkie tereny posiadają dostęp do kanalizacji. Związane jest to także z faktem, iż prowadzenie sieci kanalizacji sanitarnej z uwagi na podział miasta na dwie części i budowę geologiczną jest szczególnie trudne. W związku z tym część mieszkańców w zakresie gromadzenia ścieków bytowych korzysta ze zbiorników bezodpływowych (szamb) lub oczyszczalni przydomowych. Zbiorniki bezodpływowe po pewnym czasie stają się nieszczelne i powodują przenikanie do gleby takich substancji jak BZT5, ChZT, azot amonowy i fosforany.

Zgodnie z przyjętą dyrektywą 91/271/EWG w sprawie oczyszczania ścieków komunalnych ustawa *Prawo wodne* nałożyła na aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2 000 (RLM) obowiązek wyposażenia ich w sieci kanalizacyjne dla ścieków komunalnych zakończone oczyszczalniami ścieków, w czasie wskazanym w Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych (dalej KPOŚK). Utworzona

została więc na terenie Miasta Konina i gminy Krzymów aglomeracja ściekowa, w której skład wchodzi Miasto Konin z wyłączeniem: ulic Osada, Janowska i Beniowska oraz Brzeźno ul. Miodowa, w gminie Krzymów, objęte systemem kanalizacji zbiorczej, zakończonym oczyszczalnią ścieków Konin Prawy Brzeg, zlokalizowaną w Koninie przy ul. Poznańskiej 49 oraz oczyszczalnią ścieków Konin Lewy Brzeg, zlokalizowaną w miejscowości Rumin 11 B, w granicach administracyjnych gminy Stare Miasto. Równoważna liczba mieszkańców aglomeracji (RLM) wynosi 101 000.

Na terenie Konina część wód opadowych odprowadzana jest z wykorzystaniem kanalizacji deszczowej, dotyczy to głównie odwodnienia ulic. Dużym problemem, (jak zostało to już wskazane w części dotyczącej zagrożenia powodziowego) generującym zagrożenia powodziowe jest przestarzały system kanalizacji deszczowej lub też jej brak. Przepustowość jest o wiele za mała na istniejące potrzeby. Na terenach mieszkaniowych w mieście brak jest kanalizacji ogólnospławnej. Na terenie miasta ustawicznie zwiększają się powierzchnie zabudowane (asfalt, kostka) powodujące gwałtowne przybory wód.

II.12.3. Zaopatrzenie w energię elektryczną.

Podstawowym dostawcą energii elektrycznej oraz ciepłej dla Miasta Konina jest powstała w latach 50-tych ubiegłego stulecia Elektrownia Konin. Aktualnie pracuje w niej 6 kotłów energetycznych oraz 4 turbozespołów w układzie kolektorowym. Kotły elektrowni opalane są węglem brunatnym oraz biomasą pochodzenia leśnego i rolniczego.

Układ ciepłowniczy Elektrowni Konin składa się z następujących elementów:

- 2 wymienniki podstawowe zasilane parą z upustu turbiny SKODA 28 MW o wydajności cieplnej zainstalowanej 75,6 MWth (65 Gcal),
- 1 wymiennik szczytowy zasilany zredukowaną parą świeżą o wydajności cieplnej zainstalowanej 93,0 MWth (80 Gcal),
- 1 wymiennik ciepłowniczy zasilany z upustu turbiny 7CK60, o wydajności cieplnej zainstalowanej 135,5 MWth (116,5 Gcal).

Układ chłodzenia Elektrowni Konin – skraplacze wszystkich turbin chłodzone są wodą w obiegu otwartym z pobliskich jezior. Elektrownia wyposażona jest ponadto w instalację odsiarczania spalin metodą mokrą (IMOS).

Miasto Konin zaopatrywane jest w energię elektryczną w oparciu o trzy główne punkty zasilania (GPZ) – stacje transformatorowo-rozdzielcze WN/SN 110/15 kV: Konin Nowy Dwór, Konin Niesłusz, Konin Południe.

Obecnie na terenie Konina znajdują się dwie stacje elektroenergetyczne: SE 400/220/110 kV Pątnów oraz SE 220/110 kV Konin. Do SE Pątnów wprowadzone są linie WN następujących relacji:

- a) Plewiska / Kromolice – Konin / Pątnów (2 x 400 kV),
- b) Pątnów-Konin (2 x 220 kV),

- c) Adamów – Konin (2 x 220 kV),
- d) Pątnów-Jasiniec (2 x 220 kV, docelowo 2 x 400 kV),
- e) Pątnów-Włocławek (220 kV),
- f) Pątnów-Podolszyce (220 kV),
- g) Konin-Sochaczew (220 kV).

Do SE Konin wprowadzone są linie WN z następujących relacji:

- a) Konin-Plewiska (220 kV),
- b) Adamów-Konin I (220 kV),
- c) Konin-Adamów II (220 kV),
- d) Konin-Sochaczew (220 kV).

Zlokalizowane na terenie Miasta Konina stacje transformatorowe SN/nN (w tym stacje słupowe i kubaturowe) pokrywają obecne zapotrzebowanie na energię pobieraną z sieci dystrybucyjnej i nie występują problemy z dostarczaniem mocy i energii elektrycznej do istniejących obiektów. Linie średniego napięcia SN 15 kV i niskiego napięcia nN 0,4 kV, a także stacje transformatorowe posiadają rezerwy w zakresie obciążalności prądowej, podobnie wygląda sytuacja jeżeli chodzi o rezerwy w mocach transformatorów SN/nN. W przypadku zwiększania się zapotrzebowania na moc i energię elektryczną sieci są rozbudowywane oraz modernizowane w celu dostosowania zdolności dystrybucyjnych.

II.12.4. Zaopatrzenie w gaz.

Zaopatrzenie w gaz na terenie Konina odbywa się poprzez sieć gazową niskoprężną i średnioprężną oraz podwyższonego ciśnienia.

Miasto Konin należy do strefy dystrybucyjnej Nr 440 Konin. Jest to system sieci gazowej dostarczający gaz ziemny grupy E (GZ-50) do odbiorców gazu. Do sieci gazowej Konina wprowadzany jest gaz ziemny z sieci gazowej dystrybucyjnej wysokiego ciśnienia poprzez stacje gazowe Io : Maratów $Q=6000 \text{ m}^3/\text{h}$, Kraśnica $Q=1600 \text{ m}^3/\text{h}$, Rumin $Q=6500 \text{ m}^3/\text{h}$.

Gaz ziemny do sieci dystrybucyjnej w/c wprowadzany jest przez układ rozliczeniowo-pomiarowy w m. Podlesie gm. Koło.

Stan gazociągów na terenie Miasta Konina oceniany jest jako dobry. Wykorzystanie przepustowości gazociągów średniego ciśnienia jest w granicach od 30-80 %, natomiast niskiego ciśnienia od 40-80 %. Zarządca systemu w trakcie wykonywania prac przyłączeniowych do sieci gazowej, kontroluje stan izolacji gazociągów stalowych. Stan ten na chwilę obecną oceniany jest jako dobry.

Dalsza gazyfikacja Miasta Konina, możliwa będzie, jeżeli zaistnieją techniczne i ekonomiczne warunki budowy odcinków sieci gazowych. Dla gazociągów i przyłączy gazowych projektowanych w ramach tych przyłączeń, szerokość strefy kontrolowanej, określa Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków

technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. 2013 poz. 640). W przypadku braku możliwości ich rozbudowy zgodnie z przepisami odrębnymi gazyfikacja może być realizowana na warunkach określonych w odrębnych umowach zawartych pomiędzy przedsiębiorstwem gazowniczym a odbiorcą.

Łączna długość sieci gazowej na terenie miasta na koniec 2018 r. wynosiła 164,49 km, przy czym sieć przesyłowa posiada długość 12,10 km, a sieć rozdzielcza 152,40 km (dane GUS). Na terenie Konina zlokalizowanych jest 5 stacji redukcyjno pomiarowych II stopnia.

Łącznie z gazu sieciowego na terenie miasta korzystało 33,1% ogółu ludności. Wskazać przy tym należy, iż sieć gazowa miasta posiada spore rezerwy, mając także na uwadze, iż część odbiorców gazu wykorzystywało go także na cele grzewcze.

System gazowniczy funkcjonujący na terenie Miasta Konina pozwala na zaspokojenie potrzeb odbiorców związanych z dostawami gazu ziemnego. Sieć gazowa średniego i niskiego ciśnienia jest dobrze rozwinięta i obejmuje obszar całego miasta. Istniejące stacje redukcyjno-pomiarowe posiadają rezerwy przepustowości i mogą być wykorzystane, jako źródło dostaw paliwa dla potencjalnej rozbudowy sieci gazowej oraz budowy nowych przyłączy gazowych dla odbiorców na cele bytowe, grzewcze oraz technologiczne.

Plany rozwojowe w zakresie systemu gazowniczego zakładają głównie przebudowę gazociągów średniego i niskiego ciśnienia wraz z budową nowych przyłączy do budynków, a także zamknięcie obwodu wokół Konina, dzięki budowie gazociągu wc (DN200) Konin-Tuliszków-Turek.

W związku z rozwojem bardziej ekologicznych systemów ogrzewania i potrzebą stopniowego eliminowania ogrzewania węglem, istotny jest rozwój sieci gazowniczey, który następuje systematycznie, wskutek podłączania nowych obiektów i modernizacji istniejącej sieci (wymianę, zwiększanie średnic rur).

II.12.5. Zaopatrzenie w ciepło.

System ciepłowniczy Miasta Konina, który eksploatuje Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej - Konin Sp. z o.o., podzielony jest na dwie odrębne sieci. Sieć nr 1 zasilana jest w ciepło z dwóch źródeł: bezpośrednio z członu ciepłowniczego Elektrowni Konin, wchodzącej w skład Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A. oraz Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych (ZTUOK), którego właścicielem jest Miejskie Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi. Sieć nr 2 doprowadzająca ciepło do osiedla Cukrownia Gosławice, które zasilane jest z wolnostojącej kotłowni, stanowiącej lokalne źródło ciepła. Istniejący do niedawna system ciepłowniczy Miasta Konina był znacznie przewymiarowany. Projektowany był dla pokrycia potrzeb cieplnych w wysokości przekraczającej 300 MW. Przemiany ustrojowe końca lat 80-tych XX w. spowodowały zaniechanie planów związanych z rozwojem miasta w formie i skali planowanej na etapie rozbudowy systemu ciepłowniczego. Uchwalenie Prawa Energetycznego w 1997 r. wymusiło racjonalizację zużycia energii cieplnej u odbiorców. W związku z powyższym oraz w skutek automatyzacji węzłów cieplnych, system ciepłowniczy, a w szczególności sieć ciepłownicza

nigdy nie osiągnęła pełni swoich możliwości przesyłowych. W związku z tym w ostatnich latach rozpoczęto duże inwestycje mające na celu dostosowanie sieci ciepłowniczej do aktualnych potrzeb poprzez wymianę rurociągów i zmianę ich przebiegu w mieście. Wymiana rur napowietrznych lub starych kanałowych na preizolowane, przy skróceniu ich trasy i zmniejszeniu średnicy daje dużo lepszą hydraulikę sieci i wpływa na ograniczenie strat ciepła na jego przesyle.

W marcu 2018 r. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Konin Sp. z o.o. zawarło z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie umowę o dofinansowanie projektu „Przebudowa systemu ciepłowniczego miasta Konina” w ramach działania 1.5 Efektywna dystrybucja ciepła i chłodu, oś priorytetowa I Zmniejszenie emisyjności gospodarki Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 – 2020. Łączna długość przebudowy i budowy sieci objętej projektem wynosi około 7,5 km, a długość sieci likwidowanej to około 6,7 km. Przebudowa systemu ciepłowniczego Konina spowoduje jego optymalizację, tzn. dostosowanie przewymiarowanych sieci magistralnych (głównie napowietrznych) i rozdzielczych do aktualnych potrzeb. W 2020 r. wykonane zostały rozbiórki sieci ciepłowniczej, obejmujące demontaż rurociągów ciepłowniczych (wraz z izolacją termiczną), stalowych konstrukcji wsporczych oraz fundamentów. Materiały rozbiórkowe zostały zutylizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami, a teren po robotach został uprzątnięty. Zakres robót w latach 2020 – 2021 obejmuje budowę, przebudowę i likwidację sieci ciepłowniczej w rejonie ulic: Aleje 1-go Maja, Plac Górnika, Bydgoska, Dworcowa, Poznańska, Hurtowa, Ogrodowa, Spółdzielców, na wyspie Pocijewe w rejonie ulic Podwale, Wiejskiej oraz od ul. Grunwaldzkiej do ul. Wał Tarejwy. Zakończenie całości prac planowane jest na koniec roku 2021.

Mówiąc o systemach ciepłowniczych należy powiedzieć, iż nie zakłada się budowy zintegrowanego systemu ciepłowniczego, łączącego istniejący na terenie Miasta Konina system ciepłowniczy z lokalnymi systemami ciepłowniczymi gmin sąsiadujących. Kooperacja gmin w zakresie systemów zaopatrzenia w energię ciepłą polegać może na programowaniu wspólnych przedsięwzięć w zwiększanie efektywności energetycznej oraz środowiskowej istniejących systemów tj. indywidualnych kotłowni w budynkach na terenach sąsiadujących gmin.

II.12.6. Gospodarka odpadami.

Gospodarka odpadami obejmuje ich zbieranie, odbiór przez wyspecjalizowane do tego firmy, ewentualne ich przetwarzanie (recycling), unieszkodliwianie lub składowanie.

System gospodarowania odpadami komunalnymi, wprowadzony ustawą z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2011 nr 152 poz. 897) został zmodyfikowany uchwałą Rady Miasta Konina Nr 558 z dnia 30 sierpnia 2017 r. w sprawie uchylenia Uchwały Nr 388 Rady Miasta Konina z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie postanowienia o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy,

a powstają odpady komunalne. Na mocy wskazanej wyżej uchwały wyłączone z gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, z dniem 1 stycznia 2018 r., zostały nieruchomości niezamieszkałe.

Zgodnie z uchwałą Nr 389 Rady Miasta Konina z dnia 27 czerwca 2012 roku Miasto Konin zostało podzielone na dwa sektory:

- SEKTOR I – obejmuje następujące obręby geodezyjne miasta Konina: Pawłówek, Przydziałki, Starówka, Wilków, Osada, Glinka, Grójec, Laskówiec, Morzysław,
- SEKTOR II – obejmuje następujące obręby geodezyjne Miasta Konina: Nowy Dwór, Chorzeń, Czarków, Międzylesie, Maliniec, Niesłusz, Gosławice, Łężyn, Mieczysławów, Pątnów.

Wszystkie odpady komunalne odbierane z terenu Miasta Konina trafiają do Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o., ul. Sulańska 13. Na terenie Konina funkcjonują Punkty Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych (PSZOK), do których właściciele nieruchomości zamieszkałych mogą nieodpłatnie dostarczać odpady komunalne (PSZOK przy ul. Sulańskiej 13 na terenie MZGOK oraz PSZOK ul. M. Dąbrowskiej 8 na terenie PGKiM). Uzupełnieniem PSZOK-ów są zestawy pojemników na papier, szkło, tworzywa sztuczne i bioodpady rozstawione na terenie Miasta Konina w liczbie około 480.

MZGOK Sp. z o.o. dysponując sortownią, kompostownią, składowiskiem i spalarnią świadczy usługę publiczną w zakresie zagospodarowania odpadów powierzoną przez 36 gmin będących udziałowcami spółki oraz w określonym zakresie dla podmiotów zewnętrznych.

W 2015 roku zakończono próby i testy gwarancyjne i przekazano do eksploatacji Zakład Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Koninie (ZTUOK). Budowa realizowana była w ramach projektu pn. „Uporządkowanie gospodarki odpadami na terenie subregionu konińskiego”. Projekt współfinansowany był z Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko – Priorytet II „Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi”, Działanie 2.1. Kompleksowe przedsięwzięcia z zakresu gospodarki odpadami. Kompleksowe przedsięwzięcia z zakresu gospodarki odpadami. Przedsięwzięcie swoim zasięgiem objęło 36 gmin, leżących na terenie czterech powiatów województwa wielkopolskiego i miast subregionu konińskiego o łącznej populacji ponad 370 tysięcy ludności.

Zakład przyjmuje zmieszane odpady komunalne o kodzie 20 03 01, pochodzące z Konina oraz gmin subregionu konińskiego oraz inne odpady z obróbki mechanicznej odpadów komunalnych o kodzie 19 12 12, pochodzące m.in. z sortowni MZGOK. Uchwałą Nr XIII/372/15 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 21 grudnia 2015 roku w sprawie zmiany uchwały Nr XXV/441/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 sierpnia 2012 r. w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa wielkopolskiego na lata 2012-2017 Zakładowi Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów w Koninie zlokalizowanemu w Koninie nadano status regionalnej instalacji przetwarzania odpadów komunalnych w regionie VIII.

Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2019, poz. 1579), która weszła w życie 6 września 2019 r. zlikwidowała regionalizację. Straciła również moc Uchwała r XXXI/811/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa wielkopolskiego na lata 2016-2022 wraz z planem inwestycyjnym. Dokonując korekt w stosunku do WPGO 2022 Zarząd Województwa Wielkopolskiego przyjął projekt Planu gospodarki odpadami dla województwa wielkopolskiego na lata 2019-2025 wraz z planem inwestycyjnym oraz prognozą oddziaływania Planu na środowisko. MZGOK stracił status RIPOK, a ZTUOK nie został zakwalifikowany do instalacji komunalnych.

Ponadto na obszarze miasta Konina, w rejonie ulic Wał Tarejwy – Trasy Warszawskiej na Starówce znajduje się nieczynne składowisko odpadów komunalnych. Składowisko odpadów w Koninie zamknięte zostało w 1982 r. Było to składowisko podziemne, które zostało zasypane i wyrównane. Całkowita powierzchnia składowiska wynosi 9,7306 ha, a obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza na tym obszarze tereny oznaczone symbolami UC-1 o powierzchni ok. 5,7049 ha i UC-2 o powierzchni ok. 4,0257 ha, na których przewiduje się rozmieszczenie obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz zabudowy usługowej.

Obszar zajmowany przez składowisko obecnie porasta roślinność łąkowa i pojedyncze drzewa oraz krzewy. W przeszłości dwukrotnie przeprowadzono na tym terenie nasadzenia drzew, jednak bez rezultatów. W chwili obecnej obszar składowiska służy jako tereny rekreacyjno-parkowe.

Fakt zajęcia terenu przez nieczynne składowisko odpadów stanowi istotne uwarunkowanie dla zachowania warunków sanitarno-higienicznych i zdrowotnych i wymaga uwzględnienia związanych z tym ograniczeń w zagospodarowaniu, a realizacja przeznaczenia na tym terenie może być zrealizowana po spienieniu warunków określonych w przepisach odrębnych.

II.12.7. Energia odnawialna.

Wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii (OZE) na potrzeby pozyskiwania energii i ciepła, jest szczególnie istotne w świetle polityki Unii Europejskiej i ograniczeń wprowadzanych w związku z emisją gazów cieplarnianych. Na terenie Konina istnieją wystarczające warunki nasłonecznienia w miesiącach marzec-październik, gwarantujące wystarczającą ilość energii cieplnej do ogrzewania

W celu wsparcia rozwoju OZE na terenie Aglomeracji Konińskiej Miasto Konin zainicjowało powstanie Klastra Energii pt. „Zielona Energia - Konin”, który stworzony został w celu integracji potencjałów oraz podmiotów związanych z rynkiem energetycznym, a w szczególności z rynkiem OZE oraz zarządzania energią poprzez stworzenie sieci współpracy podmiotów na rzecz zmian w obszarze gospodarki niskoemisyjnej i zrównoważonej energii. Współpraca w ramach Klastra wspiera zadania, których

samodzielna realizacja przez podmioty uczestniczące w Klastrze byłaby utrudniona lub niemożliwa. Powodzenie tego projektu niewątpliwie zwiększy bezpieczeństwo energetyczne Miasta Konina i stwarza nowe możliwości rozwoju.

Na terenie Miasta Konina oraz gmin sąsiadujących istnieje lokalny potencjał jeżeli chodzi o energię geotermalną. MPEC-Konin posiada niezbędną dokumentację do realizacji ciepłowni geotermalnej. Złożony wniosek o dofinansowanie przedsięwzięcia pn. Budowa Ciepłowni Geotermalnej w Koninie został pozytywnie oceniony przez NFOŚiGW i znajduje się na liście projektów rekomendowanych do dofinansowania w ramach konkursu nr POIS.01.01.01-IW.03-00-005/19.

Mówiąc o współpracy odnośnie OZE należy pamiętać o możliwości prowadzenia wspólnych inwestycji gmin sąsiadujących dotyczących wyposażania budynków w instalacje solarne lub instalacje hybrydowe (kolektory słoneczne + pompy ciepła, kolektory słoneczne + nowoczesne, niskoemisyjne kotły gazowe itd.). Gminy powinny dążyć do tego, aby na ich terenie wszystkie obiekty publiczne tj. szkoły, hale sportowe, szpitale itd. wyposażane były w źródła energii cieplnej oparte o odnawialne zasoby energii, co przyczyniłoby się m.in. do ograniczenia zużycia energii na cele c.o. i c.w.u. oraz redukcji szkodliwych substancji powstających podczas spalania paliw konwencjonalnych, co przełożyłoby się na wymierne efekty ekonomiczne oraz ekologiczne.

Energia odnawialna to także wskazany kierunek rozwoju Obszaru Funkcjonalnego Aglomeracji Konińskiej. Odpowiedź jak podnieść efektywność odnawialnych źródeł energii można znaleźć w „Planie Zrównoważonego Gospodarowania Energią OFAK”, który wskazuje również sposób osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i środowiskowych z działań zmniejszających emisję gazów cieplarnianych.

Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. opracowało już koncepcję wykorzystania energii z odnawialnych źródeł do zasilania strategicznych obiektów, obydwu oczyszczalni ścieków i Stacji Uzdatniania Wody. Spółka zużywa rocznie około 5 mln kWh energii elektrycznej. Koncepcja przewiduje połączenie oczyszczalni lewobrzeżnej i prawobrzeżnej oraz Stacji Uzdatniania Wody liniami energetycznymi SN, żeby samodzielnie przesyłać energię wytwarzaną w swoich elektrowniach. Ponadto PWiK uzyskało warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej Energa-Operator SA instalacji fotowoltaicznej o mocy do 3MW.

Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o. jest producentem energii elektrycznej i ciepła w Kogeneracji w Zakładzie Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych z odnawialnego źródła energii (OZE), jakim są odpady komunalne. Instalacja o maksymalnej mocy termicznej paleniska brutto 28 MW, spalając rocznie 94 000 Mg odpadów produkuje 47 tys. MWh energii elektrycznej i ponad 120 tys. GJ ciepła.

Energia biogazu

Pozyskiwanie energii następuje w czasie procesu fermentacji beztlenowej, gdzie w biogaz zamieniane jest do 60% substancji organicznej. Na terenie MZGOK w Koninie pozyskuje się energię z gazu składowiskowego w dwóch agregatach Jenbacher J-312, o łącznej mocy 0,876 MW.

Energia biomasy

Pozyskiwanie energii następuje poprzez spalanie drewna, słomy, odpadów produkcji roślin lub roślin energetycznych (np. specjalnego rodzaju wierzby). Na terenie Konina pozyskuje się energię z biomasy, uzyskiwaną w elektrowni typu BMM – wytwarzające z biomasy mieszanej (z biogazu składowiskowego) o mocy instalacji 55,000 MW.

Energia wiatru

Rozwój farm wiatrowych w ostatnich latach zaczął przybierać na sile. Jednak nowe regulacje prawne spowodowały zmniejszenie aktywności w tym zakresie. Obszar Konina i okolic zgodnie z Mapą stref energetycznych wiatru w Polsce (Lorenc H. 1996 r.) zlokalizowany jest w strefie o korzystnych warunkach dla rozwoju farm wiatrowych. Na terenie Miasta Konina nie ma zlokalizowanych elektrowni wiatrowych. Ponadto studium nie wyznacza obszarów, na których dopuszcza się ich lokalizację.

Energia wodna

Energia pozyskiwana jest głównie na rzekach o wysokich przepływach. Pozostałe rzeki na terenie Polski kwalifikują się jedynie do budowy małych elektrowni. Na terenie Konina nie ma zlokalizowanych małych elektrowni wodnych.

Energia geotermalna

Energia w tym typie OZE zawarta jest w wodach, parach wodnych i otaczających je skałach. Szczególnie opłacalne jest eksploataowanie wód wysokotemperaturowych, zlokalizowanych na głębokości poniżej 3000 m. Eksploataowanie wód średnio- i niskotemperaturowych jest mniej opłacalne. Budowa wgłębna na terenie miasta została rozpoznana i zewidencjonowana wierceniami i profilowaniem geofizycznym na dużych głębokościach. Na wyspie Pocijewe, wyznaczonej przez rzekę Wartę i Kanał Ulgi, odkryto złożę geotermalne Konin GT-1 (numer złoża: WT 18049). W ramach realizacji otworu geotermalnego Konin GT-1 zostały wykonane prace geofizyczne w celu rozpoznania złoża w otworze. Wysoka temperatura uzyskanej wody geotermalnej stwarza możliwości szerokiego wykorzystania jej w celach energetycznych zarówno do ogrzewania obiektów, jak i przy zastosowaniu najnowocześniejszych technologii do produkcji energii elektrycznej.

Uwzględniając parametry wody obecnie planuje się realizację budowy ciepłowni geotermalnej, której głównym celem jest produkcja energii cieplnej na bazie źródła geotermalnego. MPEC-Konin posiada niezbędną dokumentację do realizacji ciepłowni geotermalnej. Złożony wniosek o dofinansowanie przedsięwzięcia pn. Budowa Ciepłowni Geotermalnej w Koninie został pozytywnie oceniony przez NFOŚiGW i znajduje się na liście projektów rekomendowanych do dofinansowania w ramach konkursu nr POIS.01.01.01-IW.03-00-005/19. Planowane jest również utworzenie kompleksu leczniczo-rekreacyjnego wykorzystującego wody geotermalne

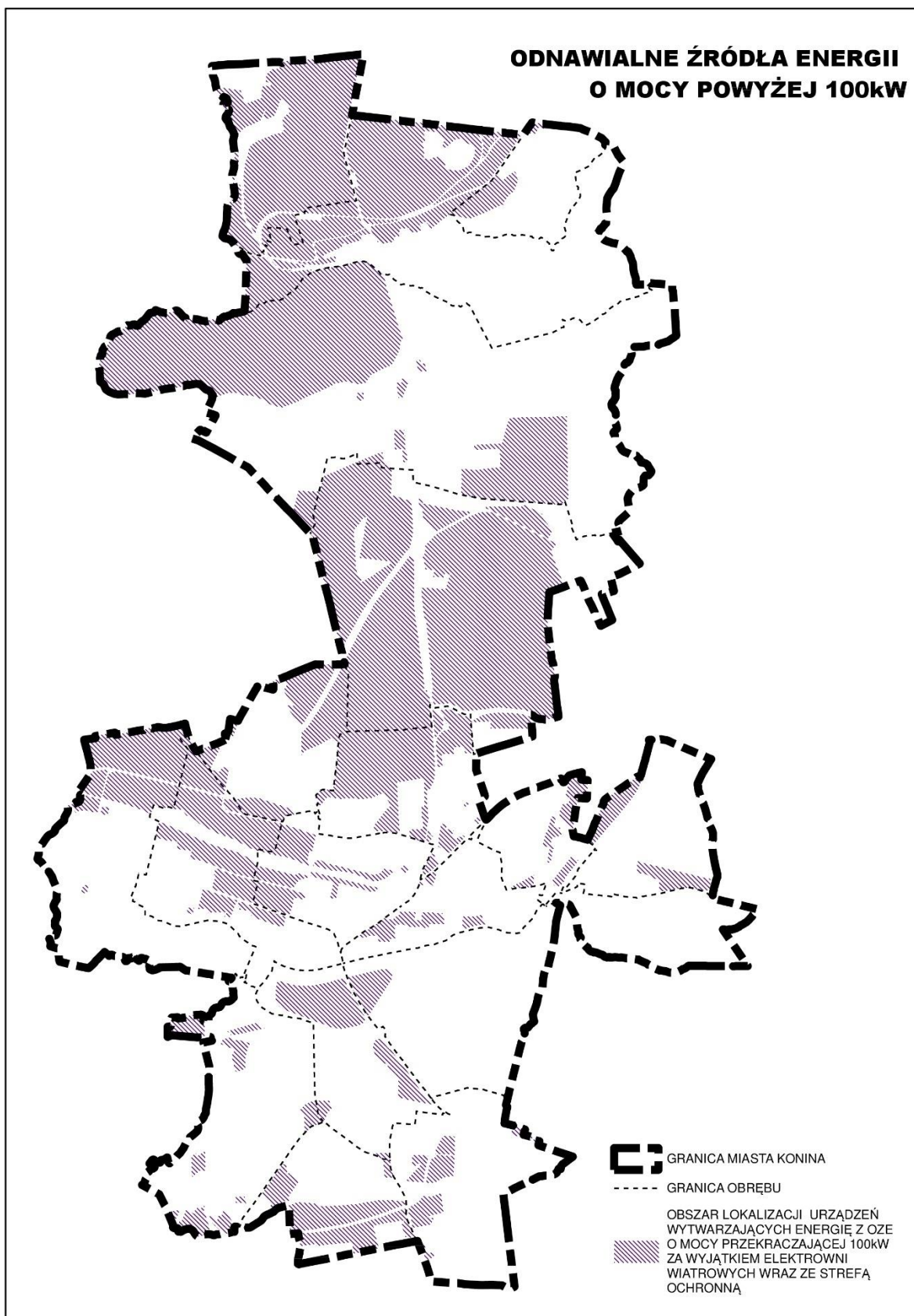
Energia słońca

Pozyskiwanie energii następuje poprzez urządzenia fotowoltaiczne i kolektory słoneczne bezpośrednio z energii promieniowania słonecznego. Wielkość nasłonecznienia na obszarze Konina pozwala na zaspokojenie potrzeb w zakresie produkcji ciepłej wody w okresie wiosennym i letnim oraz pozwala na zaspokojenie 50-60% zapotrzebowania w okresie jesienno-zimowym. Na terenie Miasta Konina energia z OZE pozyskiwana jest przede wszystkim z kolektorów słonecznych instalowanych na budynkach jedno- i wielorodzinnych oraz w przedsiębiorstwach komunalnych i obiektach użyteczności publicznej.

Ponadto Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Koninie planuje w ramach dodatkowej działalności, montaż instalacji fotowoltaicznej o mocy powyżej 100 kW na terenach w obrębie Gosławice. Podobnie również Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi przyjął kierunki rozwoju jako: źródła energii z planowanej instalacji fotowoltaicznej, jak również źródła biogazu odzyskiwanego z bioodpadów, producenta ulepszacza gleb w kompostowni oraz uczestnika Klastra Zielona Energie Konin.

Energia otoczenia

Ciepło otoczenia to np. ciepło z gruntu (nagrzewanego przez promienie słoneczne), z wód gruntowych. Na potrzeby pozyskiwania tego rodzaju ciepła wykorzystywane są pompy ciepła. Na terenie Konina wykorzystanie pomp ciepła jest obecnie na stosunkowo niewielkim poziomie, głównie ten rodzaj OZE wykorzystywany jest przez prywatnych inwestorów do ogrzewania domów mieszkalnych.

Rys. 21. Schemat OZE
źródło: opracowanie własne

II.12.8. Podsumowanie w zakresie zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną.

Na potrzeby Studium przeanalizowano dostępność do infrastruktury technicznej w ramach przyjętych na potrzeby Studium miast porównawczych.

Korzystający z instalacji spośród ogółu ludności				
Lp.	Miasto	wodociąg	kanalizacja	gaz
1.	Polska	92,0%	70,5%	52,1%
2.	Wielkopolskie	96,5%	71,8%	47,8%
3.	Konin	97,4%	93,0%	33,1%
4.	Gniezno	98,1%	88,5%	87,4%
5.	Leszno	98,5%	98,0%	87,4%
6.	Piła	97,6%	95,3%	85,0%
7.	Kalisz	97,5%	90,0%	70,3%
8.	Ostrów Wielkopolski	98,4%	91,8%	72,2%

Tabela 26. Analizy porównawcze dostępności do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i gazowej na rok 2017
źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

Powyższa tabela pokazuje, iż stosunkowo duży odsetek ludności na terenie Konina posiada dostęp do wodociągu i poza Piłą jeden z najwyższych poziomów dostępności do kanalizacji sanitarnej. Natomiast dostęp do gazu sieciowego wymaga w dalszym ciągu inwestycji, co z uwagi na warunki topograficzne i geologiczne Konina, prowadzenie nowych sieci infrastruktury technicznej jest szczególnie trudne.

II. 13. REWITALIZACJA

Poprzez pojęcie rewitalizacji, zgodnie z ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, należy rozumieć: *proces wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych, prowadzony w sposób kompleksowy, poprzez zintegrowane działania na rzecz lokalnej społeczności, przestrzeni i gospodarki, skoncentrowane terytorialnie, prowadzone przez interesariuszy rewitalizacji na podstawie gminnego programu rewitalizacji*. Zgodnie z ww. definicją poprzez rewitalizację na terenie Miasta Konina należy rozumieć przywracanie witalności zdegradowanym obszarom, co ma na celu wsparcie rozwoju obszarów zdegradowanych oraz poprawę życia mieszkańców. Wskutek przemian ekonomicznych i rozwoju przemysłu energetycznego, a następnie braku dywersyfikacji gospodarki miasto doświadczyło szereg negatywnych zdarzeń społeczno-gospodarczych. Powyższe nie miało wpływu jedynie na ekonomiczny aspekt funkcjonowania miasta i terenów sąsiednich, ale także wpłynęło na wzrost bezrobocia, spadek jakości życia, degradację tkanki miejskiej, a w dalszej części dużą depopulację miasta. Degradacji uległo wiele terenów pokopalnianych, w szczególności w kontekście środowiska, przyrody. Pozostały duże powierzchnie terenów poprzemysłowych nie budzących dużego zainteresowania potencjalnych inwestorów i trudne do zainwestowania. Stopniowo podejmowane działania m.in. przy wsparciu funduszy europejskich, przyczyniają się do stopniowej odbudowy społeczno-ekonomicznej pozycji miasta. Mimo podjętych działań w dalszym ciągu na terenie Konin pozostało dość dużo obszarów poprzemysłowych i pogórnich niezagospodarowanych, które wymagają aktywizacji.

Zgodnie z uchwałą Nr 586 Rady Miasta Konina z dnia 29 listopada 2017 r. przyjęto Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023", w którym wyznaczono obszary zdegradowane i obszar rewitalizacji, częścią uchwały była także *Diagnoza*.

Zgodnie z ustawą z dnia 9 października o rewitalizacji:

Obszar gminy znajdujący się w stanie kryzysowym z powodu koncentracji negatywnych zjawisk społecznych, w szczególności bezrobocia, ubóstwa, przestępczości, niskiego poziomu edukacji lub kapitału społecznego, a także niewystarczającego poziomu uczestnictwa w życiu publicznym i kulturalnym, można wyznaczyć jako obszar zdegradowany w przypadku występowania na nim ponadto co najmniej jednego z następujących negatywnych zjawisk:

1)gospodarczych - w szczególności niskiego stopnia przedsiębiorczości, słabej kondycji lokalnych przedsiębiorstw lub

2)środowiskowych - w szczególności przekroczenia standardów jakości środowiska, obecności odpadów stwarzających zagrożenie dla życia, zdrowia ludzi lub stanu środowiska, lub

3)przestrzenno-funkcjonalnych - w szczególności niewystarczającego wyposażenia w infrastrukturę techniczną i społeczną lub jej złego stanu technicznego, braku dostępu do podstawowych usług lub ich niskiej jakości, niedostosowania rozwiązań urbanistycznych do zmieniających się funkcji obszaru, niskiego poziomu obsługi komunikacyjnej, niedoboru lub niskiej jakości terenów publicznych, lub

4)technicznych - w szczególności degradacji stanu technicznego obiektów budowlanych, w tym o przeznaczeniu mieszkaniowym, oraz niefunkcjonowaniu rozwiązań technicznych umożliwiających efektywne korzystanie z obiektów budowlanych, w szczególności w zakresie energooszczędności i ochrony środowiska.

Wyznaczony obszar zdegradowany stanowi miejsca kumulacji problemów społecznych (ich wielkość została określona na podstawie miarodajnych wskaźników w ramach *Diagnozy*), a jednocześnie jest to układ charakteryzujący się wewnętrznymi wzajemnymi powiązaniem funkcjonalno-przestrzennymi. Obszar zdegradowany jest zamieszkały przez 50 660 osób (68,19% łącznej liczby mieszkańców) i zajmuje powierzchnię 5 379,41 ha, co stanowi 65,45% łącznej powierzchni).

Obszar rewitalizacji „Starówka” to obszar, na którym występuje szereg zjawisk powodujących stan kryzysowy. Wynika on, w znacznej mierze, z przyjętej w latach 50 XX w., koncepcji rozwoju urbanistycznego. W granice Konina włączone zostały tereny wiejskie, na których powstały nowe osiedla (najczęściej w zabudowie blokowej). Doprowadziło to do przeniesienia nowych inwestycji do północnej części miasta. W ten sposób powstał Nowy Konin, który zaczął pełnić funkcję centrum. Tam powstał także dworzec PKP, Koniński Dom Kultury i Młodzieżowy Dom Kultury. Tym samym, nowopowstałe osiedla „odcięły się” od historycznego centrum. W efekcie, Konin ma wydłużoną wertykalnie strukturę i dużą koncentrację mieszkańców poza obszarem rewitalizacji „Starówka”.

Zabiegi rewitalizacyjne podejmowane do tej pory nie stanowiły odpowiedzi na wszystkie problemy (brak kompleksowego podejścia do rewitalizacji) – dotyczyły głównie

poprawy infrastruktury (np. infrastruktury sieciowej). Ważnym przedsięwzięciem była także budowa Bulwaru Nadwarciańskiego jako jednego z projektów mających na celu zwrócenie miasta w stronę rzeki. Obecnie podejmowane są działania na rzecz zwiększenia liczby ludności i wykorzystania potencjału obszaru rewitalizacji „Starówka”, m.in. poprzez nowe inwestycje mieszkaniowo-usługowe, realizowane głównie przez Miejskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego w Koninie. Przyczynia się to do budowania zróżnicowanej, w części jednak niezwiązanej z miejscem zamieszkania społeczności lokalnej. LPR ma za zadanie integrować całość działań na rzecz odnowy i przywrócenia pierwotnej jakości obszaru rewitalizacji „Starówka” z wykorzystaniem m.in. potencjału kulturowego, historycznego i położenia nad rzeką. Kluczowym wyzwaniem w ramach procesu rewitalizacji jest także ożywienie gospodarcze oraz zwiększenie atrakcyjności inwestycyjnej i turystycznej.

Mając na uwadze, że obszary zdegradowane obejmowały łącznie ok. 65,45% łącznej powierzchni miasta, a tereny leśne i rolnicze to około 50% obszaru Konina, to ok. 2/3 terenów miasta wskazana została jako obszar zdegradowany.

Wyznaczenie obszaru zdegradowanego stało się podstawą do wyznaczenia obszaru rewitalizacji, na którym to kumulacja negatywnych zjawisk jest szczególnie wysoka, a podjęte na nich działania mogą doprowadzić do odwrócenia niekorzystnych tendencji i przyczynić się do rozwoju miasta. Zgodnie z wytycznymi *ustawy o rewitalizacji* obszar rewitalizacji może stanowić całość lub część obszaru zdegradowanego, przy czym jego wielkość nie może przekraczać 20% powierzchni gminy oraz nie może go zamieszkiwać więcej niż 30% liczby mieszkańców gminy.

Wynikiem przeprowadzonych analiz było wyznaczenie obszaru rewitalizacji „Starówka”, który zajmuje 3,41% łącznej powierzchni miasta i jest zamieszkały przez 6,30 % łącznej liczby mieszkańców Konina.

W ramach opracowania działań mających na celu rewitalizację wyznaczonych obszarów, Uchwałą Nr 586 z dnia 29 listopada 2017 r. Rada Miasta Konina przyjęła **Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023**. W programie tym określono zarówno problemy i przyczyny degradacji wyznaczonego obszaru, ale także wskazano działania niezbędne do rewitalizacji obszaru.

W opracowanym LPR wskazano niezbędne zmiany konieczne do wprowadzenia w ramach opracowywanego Studium. Analiza (przeprowadzona w oparciu o ustalenia LPR) potwierdza istnienie ograniczeń i wyzwań związanych ze sferą funkcjonalno-przestrzenną. Jednak należy podkreślić, że problemy i wyzwania stojące przed samorządem w zakresie poprawy tej sfery dotyczą całego Konina, a nie wyłącznie obszaru rewitalizacji „Starówka”. Podsumowując, problemy ze sfery przestrzenno-funkcjonalnej stanowią wyzwanie w ramach procesu rewitalizacji. Jednak obszar rewitalizacji "Starówka" nie cechuje się poważnym kryzysem na tle innych obrębów geodezyjnych.

Cele i kierunki działań rewitalizacyjnych określają, w jaki sposób powinien zostać przeprowadzony proces rewitalizacji, aby zrealizowana została przyjęta i wypracowana

z mieszkańcami wizja. Proces ten koncentruje się głównie na rozwiązywaniu zdiagnozowanych problemów w sferach cechujących się stanem kryzysowym. Cele i kierunki działań rewitalizacyjnych zostały skoncentrowane na obszarach problemowych. Wypracowane wraz z interesariuszami cele strategiczne rewitalizacji stanowią odpowiedź na przeprowadzoną diagnozę miasta oraz analizę pogłębioną obszaru rewitalizacji „Starówka”. Stanowią one odzwierciedlenie potrzeb i oczekiwań mieszkańców. Całość założeń planistycznych odnosi się do interwencji rewitalizacyjnej zaplanowanej w formie przedsięwzięć podstawowych oraz potencjalnych typów przedsięwzięć uzupełniających.

II. 14. WNIOSKI WYNIKAJĄCE Z UWARUNKOWAŃ ORAZ POTRZEBY ROZWOJOWE MIASTA

Na podstawie przeprowadzonej analizy uwarunkowań przyrodniczych, społecznych, ekonomicznych, kulturowych i demograficznych sporządzono analizę SWOT dotyczącą głównych szans i możliwości rozwojowych, a także zagrożeń i barier rozwojowych.

II.14.1. Wnioski wynikające z analizy uwarunkowań miasta.

Na podstawie przeprowadzonej analizy uwarunkowań przyrodniczych, społecznych, ekonomicznych, kulturowych i demograficznych sporządzono analizę SWOT dotyczącą głównych szans i możliwości rozwojowych, a także zagrożeń i barier rozwojowych.

KOMUNIKACYJNE	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✚ duża ilość dróg - dobre skomunikowanie zewnętrzne; ✚ transport publiczny ukierunkowany również na realizację przewozów na terenie sąsiadujących z Koninem powiatów; ✚ nowoczesny i ekologiczny tabor komunikacji miejskiej; ✚ wdrażanie zintegrowanego systemu komunikacji publicznej; ✚ wdrożenie aplikacji SkyCash, za pomocą której można m.in. kupować bilety na przejazdy autobusami komunikacji publicznej, czy opłacić postój pojazdu w płatnej strefie parkowania; ✚ system Konińskiego Roweru 	<ul style="list-style-type: none"> ✚ słabe skomunikowanie wewnętrzne: prawostronnej i lewostronnej części miasta; ✚ brak obwodnicy; ✚ niski poziom wykorzystania transportu zbiorowego przez mieszkańców całej Aglomeracji Konińskiej, szczególnie w zakresie transportu kolejowego; ✚ zły stan techniczny części dróg.

Miejskiego, pełniący funkcję użyteczności publicznej w zakresie pasażerskiego transportu rowerowego.	
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> + realizacja nowych przepraw łączących prawostronną i lewostronną część miasta, + modernizacja istniejących dróg i budowa nowych odcinków dla terenów przewidzianych do zainwestowania; + budowa nowego dworca PKP; + nowy rozkład jazdy komunikacji publicznej, lepiej dopasowany do potrzeb mieszkańców; + rozwój żeglugi śródlądowej, w tym wykorzystanie bliskości portu rzecznoego w Morzysławiu. 	<ul style="list-style-type: none"> + wysokie koszty w zakresie budowy nowych dróg i infrastruktury technicznej, związane z ukształtowaniem terenu i budową geologiczną, w szczególności w odniesieniu do przepraw przez Wartę; + ograniczenie połączeń kolejowych regionalnych i na dalszych trasach.
PRZYRODNICZE I ŚRODOWISKOWE	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> + występowanie obszarów cennych przyrodniczo, w tym m.in. Obszary Natura2000; + bogata sieć wód powierzchniowych; + wdrażanie Planu Gospodarki Niskoemisyjnej; + system edukacji ekologicznej; + występowanie cennych historycznie i kulturowo układów przestrzennych (wymagających ochrony i rewaloryzacji); + dobrze rozwinięta sieć wodociągowa – kanalizacyjna, funkcjonowanie trzech oczyszczalni ścieków; 	<ul style="list-style-type: none"> + negatywny wpływ przemysłu na środowisko oraz na ludzi, kopalnia odkrywkowa; + degradacja terenów pokopalnianych; + niska lesistość; + słabe wykorzystanie turystyczne i rekreacyjne terenów zieleni; + wysokie koszty stosowania proekologicznych źródeł ciepła.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> + planowane wykorzystanie wód geotermalnych; + Zakład Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów 	<ul style="list-style-type: none"> + zagrożenie powodziowe; + wysokie koszty ogrzewania ekologicznymi nośnikami energii, co może powodować ubóstwo

<p>Komunalnych;</p> <ul style="list-style-type: none"> ✚ możliwość korzystania ze środków pomocowych, w tym z WFOŚiGW w Poznaniu; ✚ rozwój potencjału komunikacyjnego i turystycznego Warty; ✚ spójny system przestrzeni publicznych na bazie terenów zieleni i lasów, który oprócz funkcji przyrodniczo – krajobrazowych może pełnić funkcje klimatyczne (system przewietrzania, gospodarowanie wodami opadowymi), ✚ rekultywacja terenów pogórnich; ✚ zwiększenie wykorzystania paliw alternatywnych, w tym wspieranie projektów w zakresie budowy urządzeń i instalacji do produkcji i transportu energii odnawialnej, upowszechnianie informacji o rozmieszczeniu i możliwościach technicznych wykorzystania potencjału energetycznego poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii, ✚ systemowe planowanie przestrzenne na obszarze Aglomeracji Konińskiej pozwalające zachować cenne przyrodniczo obszary oraz wskazać tereny preferowane pod inwestycje oraz przeznaczone do zalesienia, z wykorzystaniem np. gatunków rodzimych. 	<p>energetyczne mieszkańców;</p> <ul style="list-style-type: none"> ✚ zwiększona częstotliwość nagłych zjawisk pogodowych związanych z globalnymi zmianami klimatu; ✚ zanieczyszczenie wód powierzchniowych wodami opadowymi i ściekami pochodzącymi ze spływów z terenów utwardzonych.
SPOŁECZNE	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✚ istniejąca infrastruktura edukacyjna (oraz żłobki i przedszkola), w tym placówki pobytu dziennego, baza żywnościowa; 	<ul style="list-style-type: none"> ✚ brak systemu doradztwa zawodowego na każdym etapie edukacji (wczesne badanie predyspozycji);

<ul style="list-style-type: none"> ✚ rozbudowana oferta kulturalna i duża ilość placówek prowadzących działalność w zakresie usług kultury; ✚ funkcjonowanie szkół wyższych; ✚ działalność licznych organizacji pozarządowych. 	<ul style="list-style-type: none"> ✚ niedopasowana oferta edukacyjna; ✚ słaba oferta kształcenia dla dorosłych; ✚ starzenie się społeczeństwa; ✚ brak modelu wszechstronnej współpracy placówek kulturalnych, sportowych z placówkami oświatowymi.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> ✚ aktywizacja programów mieszkań socjalnych; ✚ podejmowanie programów i działań w kierunku rozwoju komunalnego zasobu mieszkaniowego; ✚ rozwój szkolnictwa zawodowego; ✚ wdrażanie programów wsparcia rodzin, szczególnie wielodzietnych; ✚ rozwój przedsiębiorczości, w tym poprzez wykorzystanie środków zewnętrznych; ✚ poprawa jakości przestrzeni publicznych przy miejscach zamieszkania. 	<ul style="list-style-type: none"> ✚ nieodwracalny w krótkiej i średniej perspektywie czasowej spadek liczby ludności - ujemne saldo migracji i przyrost naturalny; ✚ wzrastający wskaźnik obciążenia demograficznego, starzenie się społeczeństwa; ✚ brak dywersyfikacji ofert pracy, a w konsekwencji migracje ludności poza miasto w poszukiwaniu pracy.
GOSPODARCZE	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✚ niski poziom bezrobocia; ✚ rola Konina jako centrum gospodarczego; ✚ wysoka atrakcyjność inwestycyjna całego regionu konińskiego; ✚ baza do wielokierunkowego rozwoju turystyki, ✚ funkcjonowanie klastrów związanych m.in. z produkcją energii, w tym z OZE; ✚ dobre położenie komunikacyjne zarówno pod kątem transportu kołowego jak i kolejowego, ✚ lokalizacja w pobliżu głównych krajowych arterii komunikacyjnych 	<ul style="list-style-type: none"> ✚ Niski poziom dywersyfikacji gospodarki; ✚ częściowe niedostosowanie oferty rynku pracy do potrzeb poszukujących pracy; ✚ mała elastyczność bezrobotnych w zakresie przekwalifikowania; ✚ mała ilość osób prowadzących działalności gospodarcze; ✚ system podatkowy i koszty pracy (wysokie obciążenia dla przedsiębiorstw, ZUS) ✚ mała ilość przedsiębiorstw przypadających na 1000 mieszkańców, szczególnie dużych

<ul style="list-style-type: none"> ✚ warunki przyrodnicze, krajobrazowe oraz kulturowe pozwalające na stworzenie wspólnej oferty turystycznej. Turystyka powinna być jedną z głównych gałęzi gospodarki napędzającej jej rozwój; 	<p>przedsiębiorstw zatrudniających powyżej 50 osób;</p> <ul style="list-style-type: none"> ✚ spadek znaczenia Konina w związku z reformą administracyjną kraju.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> ✚ rozwój kooperacji między regionami sąsiednimi, w tym z regionami niemieckimi; ✚ zintensyfikowanie skoordynowanych, kompleksowych działań pomiędzy przedsiębiorcami, a organami samorządowymi ukierunkowanymi na rozwój turystyki; ✚ wzmocnienie roli małych i mikroprzedsiębiorstw; ✚ wykorzystanie istniejących rezerw terenów przemysłowych pod nowe działalności; ✚ wzrastanie roli Konina jako lidera Aglomeracji Konińskiej; ✚ rozwój połączeń komunikacyjnych, w tym kolejowych i innych w ramach komunikacji zbiorowej; ✚ napływ kapitału zagranicznego, w ramach nawiązywanej współpracy z firmami międzynarodowymi; ✚ rozwój szkolnictwa zawodowego i jego możliwość dostosowania do potrzeb rynku pracy. 	<ul style="list-style-type: none"> ✚ wyczerpanie zasobów węgla brunatnego w regionie w perspektywie 20 lat; ✚ wzrastający poziom obciążenia ekonomicznego; ✚ bliskość dużych ośrodków miejskich, powodująca zwiększenie konkurencji w dziedzinie usług i innych rynkach zbytu; ✚ duża konkurencyjność podregionu poznańskiego i Poznania, który jest postrzegany jako atrakcyjniejszy od podregionu konińskiego; ✚ duża konkurencja w zakresie rynku turystycznego, atrakcyjne tereny turystyczne w okolicy Konina (Ślesin, Licheń).
KULTUROWE	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✚ nagromadzenie w Koninie obiektów kulturalnych, wzbogacających ofertę miasta; ✚ Konin jako centrum kulturalne regionu; ✚ różnorodność miejskiej tkanki przestrzennej, z uwagi na złożony proces kształtowania się zasięgu przestrzennego miasta poprzez 	<ul style="list-style-type: none"> ✚ wysoki poziom degradacji części zabytków; ✚ zacieranie się tradycji i indywidualności dawnych jednostek osadniczych włączonych do miasta; ✚ zacieranie się i zanikanie historycznych układów zabudowy; ✚ brak możliwości dostosowania części starszej zabudowy do nowych

<p>rozwój prawobrzeżnej i lewobrzeżnej części miasta;</p> <p>+ różnorodność zabudowy, często związana z przeznaczeniem całej dawnej wsi lub osiedla.</p>	<p>funkcji.</p>
SZANSE	ZAGROŻENIA
<p>+ działania rewitalizacyjne m.in. odnowa i modernizacja przestrzeni i zabudowy;</p> <p>+ prawna ochrona cennych kulturowo części miasta i budynków, pozwalająca na zachowanie tradycji kulturowej obszarów;</p> <p>+ prowadzenie procesu rewitalizacji jako narzędzia odnowy, promocji i rozwoju miasta, pozwalającego na pokazanie historii i kultury miasta;</p> <p>+ możliwość rozwoju turystyki wielokierunkowej wykorzystującej istniejący potencjał.</p>	<p>+ duże koszty związane z odnową i modernizacją cennej historycznie zabudowy i ewentualnym dostosowaniem jej do nowych przeznaczeń;</p> <p>+ degradacja obiektów i obszarów zabytkowych.</p>

Tabela 27. Analiza SWOT uwarunkowań.
źródło: opracowanie własne

W ramach analiz uwarunkowań zidentyfikowano również główne bariery inwestycyjne. Zostały one podzielone na dwie grupy.

Pierwsza grupa to bariery inwestycyjne naturalne. Należą do nich:

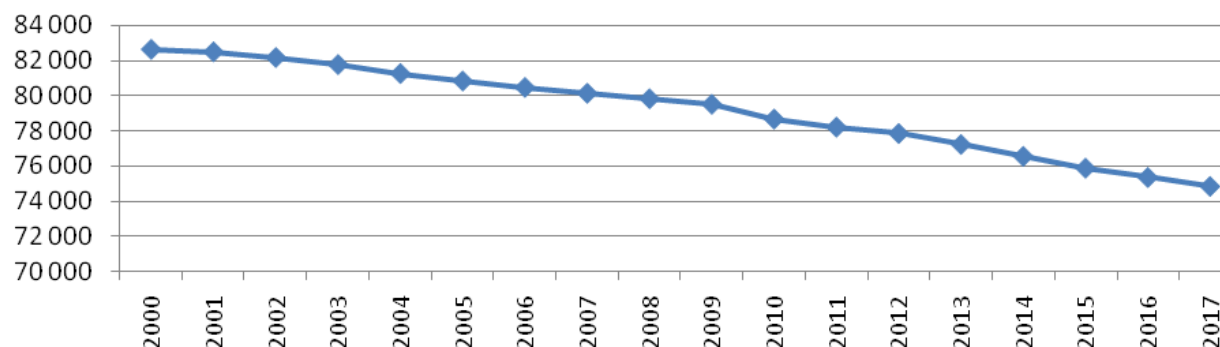
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią,
- tereny chronione,
- wody płynące i stojące.

Druga grupa to bariery inwestycyjne antropogeniczne. Należą do nich:

- ogrody działkowe,
- tereny cmentarzy wraz z ich strefami ochronnymi,
- obszary lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z OZE o mocy przekraczającej 100 kW, za wyjątkiem elektrowni wiatrowych, wraz ze strefami ochronnymi,
- tereny kolejowe oraz tereny zamknięte,
- tereny pod liniami wysokiego napięcia (dane BDOT), tj. strefy techniczne o szerokości określonej przepisami odrębnymi.

II.14.2. Analiza demograficzna - prognoza.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego w 2017 roku Miasto Konin zamieszkiwały 74 834 osoby, z czego mężczyźni - 35 403 osób, a kobiety - 39 431 osób.

Wykres 3. Liczba ludności miasta Konin w latach 2000-2017
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2014 r.

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
82 640	82 500	82 177	81 774	81 266	80 838	80 471	80 140	79 829	79 516
2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017		
77 224	78 209	77 847	77 224	76 547	75 875	75 342	74 834		

Tabela 28. Liczba ludności miasta Konin w latach 2000-2017.
źródło: dane BDL GUS

	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Ogółem	77 847	77 224	76 547	75 875	75 342	74 834
Mężczyźni	37 081	36 698	36 317	35 922	35 645	35 403
Kobiety	40 766	40 526	40 230	39 953	39 697	39 431

Tabela 29. Liczba ludności w podziale na płeć.
źródło: dane BDL GUS

Dane przedstawiające populację miasta obrazują stały i stopniowy spadek liczby mieszkańców, począwszy od badanego roku 2000. Spadek ten kształtuje się na średnim poziomie około 450 osób, a na przestrzeni ostatnich 17 lat nastąpił odpływ ludności na poziomie 7 806 osób (9,45%).

Wpływ na liczbę ludności w gminie ma zarówno przyrost naturalny jak i saldo migracji. Sytuacje w tym aspekcie obrazują poniższe tabele.

Saldo migracji					
2012	2013	2014	2015	2016	2017
-453	-573	-518	b.d.	-469	-382

Tabela 30. Saldo migracji [os.].

źródło: dane BDL GUS

Badając ruch migracyjny w Koninie można zaobserwować znajdujące się na stałym poziomie ujemne saldo migracji. Jak niemal w każdym przypadku cechuje dużymi wahaniami od -382 do -573 osób.

Przyrost naturalny					
2012	2013	2014	2015	2016	2017
-23	-75	-29	-142	-67	-96

Tabela 31. Przyrost naturalny [os.].

źródło: dane BDL GUS

Przyrost naturalny w mieście, w całym analizowanym okresie ostatnich 6 lat znajdował się, podobnie jak saldo migracji, na ujemnym poziomie. Począwszy od 2012 do 2017 roku charakteryzował się dużymi fluktuacjami od -23 do -142 osób, bez wyraźnej tendencji.

Prognoza demograficzna

Główny Urząd Statystyczny opublikował w 2017 roku Prognozę ludności dla gmin na lata 2017-2030, opartą na długoterminowych założeniach Prognozy ludności Polski na lata 2014 – 2050 oraz Prognozy dla powiatów i miast na prawach powiatu na lata 2014 – 2050. Do jej wykonania obliczono prognozy ludności dla powiatów (przy wykorzystaniu nowych założeń na poziomie kraju) i przedstawiono nowe założenia dla kraju jako całości, a następnie przełożono je na poszczególne powiaty i ostatecznie na poziom gminy.

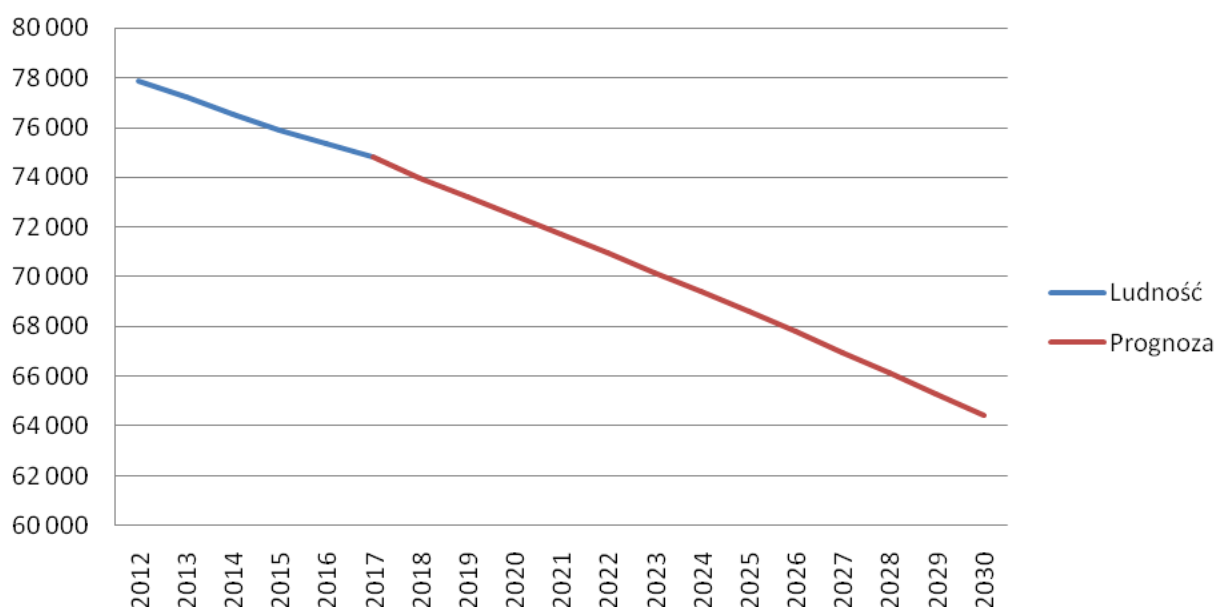
W celu obliczenia Prognozy ludności dla gmin na lata 2017-2030, do poziomu gmin wykorzystano wartość współczynnika płodności (ASFR) oraz prawdopodobieństwo zgonu w danym wieku dla danych z poziomu powiatu (duże wahania na poziomie gminy). Następnie przyjęto strumienie migracji, które zostały wyliczone jako procent imigracji bądź emigracji (wewnętrznych i zagranicznych) ludności, która napływa bądź odpływa z danej gminy w stosunku do całego powiatu. Założono, że przez cały okres prognozy procent napływów oraz odpływów z poszczególnych gmin będzie się utrzymywał na poziomie średniej dziesięcioletniej. [Prognoza ludności gmin na lata 2017 – 2030, Główny Urząd Statystyczny, Departament Badań Demograficznych i Rynku Pracy, 2017].

2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
75 342	74 637	73 933	73 209	72 467	71 723	70 958	70 179	69 397	68 600
2026	2027	2028	2029	2030					
67 785	66 955	66 122	65 282	64 441					

Tabela 32. Prognoza liczny ludności do 2030 roku dla Miasta Konina

źródło: dane BDL GUS

Wykres 4. Prognoza liczby ludności miasta Konin do roku 2030
źródło: opracowanie własne

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, w Koninie, zostanie zachowana tendencja spadkowa liczby ludności. W ostatnim roku prognozy, czyli 2030 roku miasto zamieszkiwać będzie 64 441 osób. Jest to spadek według roku bazowego (na potrzeby analizy jako rok bazowy przyjęto rok 2017 ze względu na dostępność wszystkich potrzebnych danych w tym roku) o 10 393 osób, czyli spadek na poziomie 13,89%.

Podsumowanie

W Koninie od kilkunastu już lat obserwuje się stały spadek liczby ludności. Prognozuje się, że sytuacja ta będzie się utrzymywać co najmniej do końca analizowanego okresu tj. 2030 roku. Składowymi elementami takiego stanu jest duże ujemne saldo migracji oraz ujemny przyrost naturalny. Świadczyć to może o migracji do innych okolicznych ośrodków osadniczych w poszukiwaniu pracy. Niepokojącym symptomem jest utrzymujący się na wysokim poziomie ujemny przyrost naturalny, który może sugerować, że owa migracja z miasta dotyczy głównie młodych osób, mogących zakładać tutaj rodziny.

W związku z powyższym, w aspekcie demograficznym obserwuje się niepokojącą sytuację ludnościową w Koninie. Przewiduje się dalszy znaczący spadek liczby mieszkańców, który może zaburzyć prawidłowy rozwój miasta, ponieważ zmniejsza się potencjał ludzki i pogłębiają się procesy starzenia społeczeństwa. Wszystko to stanowi ogromne wyzwanie przed jakim stoi Konin w najbliższych latach. Ważne jest zatem prowadzenie wzmożonych działań zmierzających do odwrócenia tego trendu poprzez tworzenie atrakcyjnego miasta do zamieszkania i pracy. Z punktu widzenia planowania przestrzennego ważne jest odpowiednie kształtowanie terenów mieszkaniowych z dala od uciążliwości przemysłowych, z dostępem do terenów rekreacyjnych oraz usług podstawowych.

Jedną z możliwych przyczyn znacznej migracji ludności są wyjazdy w poszukiwaniu pracy. W tym aspekcie istotnie jest tworzenie nowych atrakcyjnych terenów inwestycyjnych,

mogących przyciągnąć do miasta nowych inwestorów. Należy pamiętać, że w przypadku produkcji to najczęściej sama rezerwa terenowa jest szansą rozwojową dla gminy i to ona przyciąga potencjalnych przedsiębiorców.

II.14.3. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Na potrzeby opracowania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Konina dokonano analiz w zakresie potrzeb i możliwości rozwoju miasta, w tym analiza ekonomiczna, środowiskowa i społeczna, prognoza demograficzna, możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej. Potrzeby i możliwości rozwojowe gminy także poprzez dokonanie właściwego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę oraz potrzeb w zakresie terenów inwestycyjnych z podziałem na główne przeznaczenia. Wspomniane analizy wraz z bilansem zostały sporządzone jako odrębne opracowanie, wykonane na potrzeb Studium, a niniejszy dokument zawiera syntezę obliczeń i wyników, które składają się na bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.

W ramach opracowanego bilansu, dokonano analizy zapotrzebowania na poszczególne przeznaczenia terenów, z uwzględnieniem wielkości zapotrzebowania na powierzchnię użytkową zabudowy oraz zapotrzebowania na powierzchnię poszczególnych terenów. W ramach przeprowadzonych analiz tereny budowlane podzielone zostały zasadniczo na trzy rodzaje zabudowy: mieszkaniowej, usługowej i przemysłowej (produkcyjnej). Z uwagi na prognozowany znaczny spadek ludności zapotrzebowanie na tereny z podziałem na funkcje (przeznaczenia) przeanalizowano na rok 2030. Jako rok bazowy przyjęto rok 2017, z uwagi na dostępność danych.

Zapotrzebowanie na zabudowę mieszkaniową

W Polsce na przestrzeni ostatnich lat jest obserwowany wzrost standardów mieszkania, co znajduje swoje potwierdzenie w przedstawionych wskaźnikach zabudowy dotyczących: liczby osób przypadających na mieszkanie, wielkości powierzchni użytkowej mieszkania, czy też wielkości powierzchni użytkowej mieszkania przypadającej na 1 osobę. W poniższej tabeli zestawiono wybrane wskaźniki dla zasobów mieszkaniowych w Koninie i wybranych do porównania miast.

Lp.	Miasto	Przeciętna liczba osób przypadająca na mieszkanie	Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę (m ²)	Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania (m ²)
1.	Konin	2,53	25,2	63,8
2.	Gniezno	2,6	24,3	63,2
3.	Leszno	2,63	28,0	73,6
4.	Piła	2,64	24,6	64,9

5.	Kalisz	2,33	26,9	62,6
6.	Ostrów Wielkopolski	2,63	29,1	76,5

Tabela 33. Wybrane wskaźniki mieszkaniowe

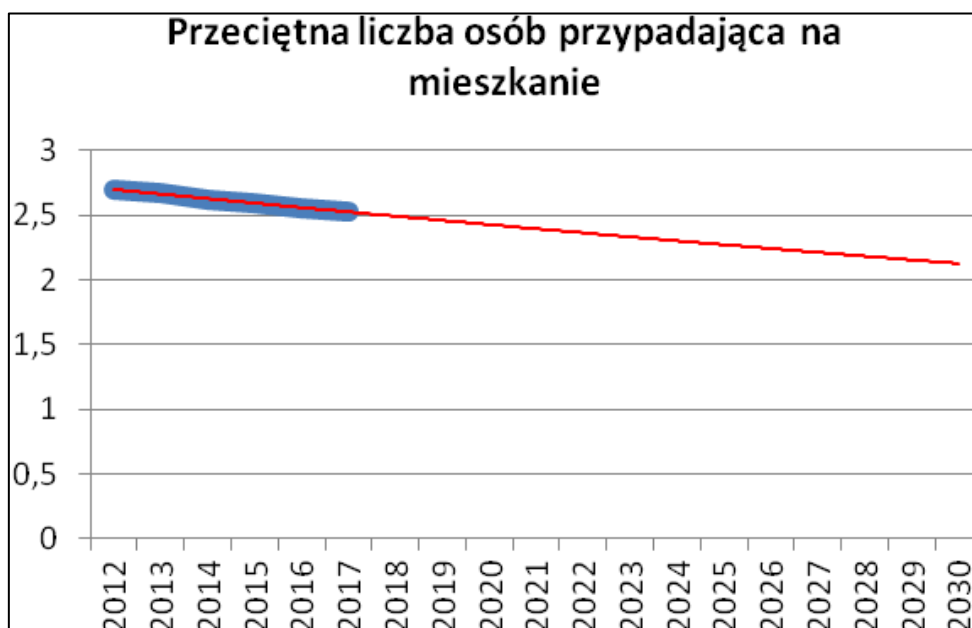
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS

Parametr/rok	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
przeciętna liczba osób przypadająca na mieszkanie	2,75	2,73	2,7	2,67	2,62	2,59	2,56	2,53
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę (m²)	22,9	23,1	23,4	23,7	24,2	24,5	24,9	25,2
Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania (m²)	62,9	63,1	63,3	63,4	63,5	63,5	63,6	63,8

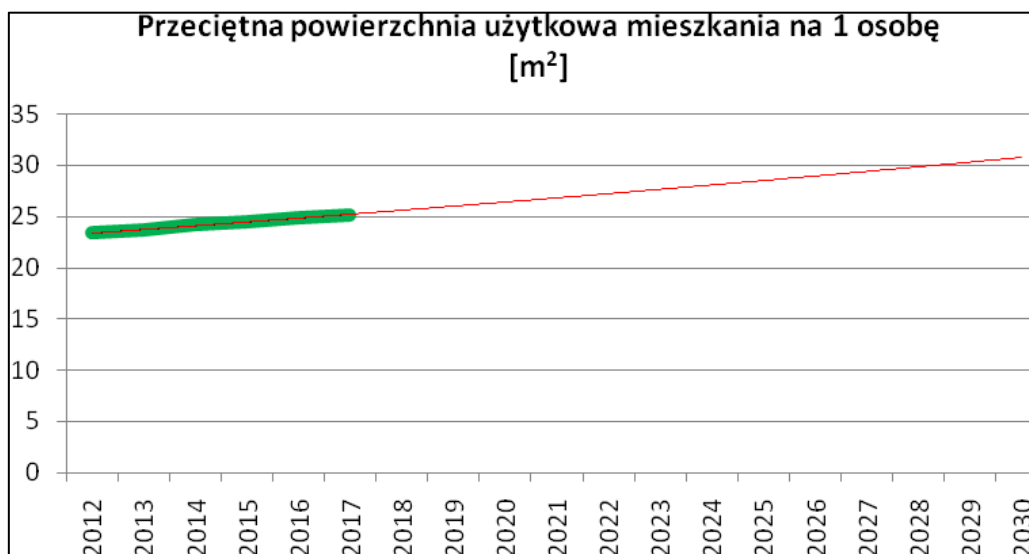
Tabela 34. Wskaźniki mieszkaniowe na przestrzeni lat 2010-2017

źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS, 2018 r.

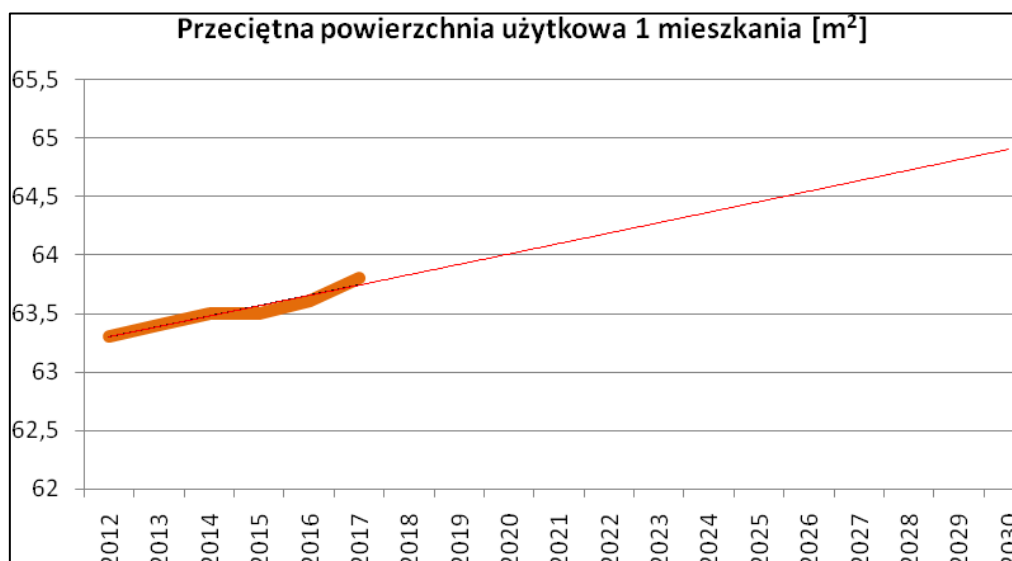
Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, będzie stale się zwiększała średnia powierzchnia użytkowa mieszkania, natomiast zmniejszy się liczba osób przypadająca na 1 mieszkanie. W rzeczywistości, poprawa standardów zamieszkania w istniejących mieszkaniach będzie polegała głównie na "rozgęszczeniu" tych mieszkań. Oznacza to zmniejszanie się liczby osób zamieszkujących w jednym mieszkaniu. Zatem ma to odzwierciedlenie we wskaźnikach przyjętych do opracowania. Bazując na literaturze przedmiotu i opracowaniu ministerialnym¹ oszacowano, przy pomocy wykładniczej linii trendu, wartości powyższych wskaźników, jakie przypuszczalnie będą wynosić w 2030 roku, biorąc pod uwagę trend z ostatnich lat.

Wykres 5. Przeciętna liczba osób przypadająca na mieszkanie
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS

Wykres 6. Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS

Wykres 7. Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS

Na tej podstawie uzyskano, że przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania w 2030 r. wzrośnie do poziomu 65 m², natomiast liczba osób na mieszkanie zmniejszy się do wyniku 2,13 osoby. Wartości te przyjęto do dalszych analiz.

Parametr	Wartość
Obecna liczba ludności (stan na 2017 rok) [os.]:	74 834
Prognozowana liczba ludności w 2030 roku [os.]:	64 441
Przeciętna liczba osób przypadająca na mieszkanie obecnie [os.]:	2,53
Liczba osób przypadająca na mieszkanie w 2030 roku [os.]:	2,13
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę obecnie [m²]:	25,2
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę w 2030 roku [m²]:	30,10
Przeciętna powierzchnie użytkowa mieszkania w 2030 roku [m²]:	65

Tabela 35. Wybrane wskaźniki przyjęte do analiz
źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS

Dalsze analizy wykonano rozpoczynając od obliczenia łącznej powierzchni użytkowej mieszkań w Koninie w 2017 roku. Wartość tą można otrzymać poprzez iloczyn przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkania na 1 osobę z obecną liczbą ludności miasta. W wyniku tych obliczeń otrzymano wartość **1 885 816,8 m²** łącznej powierzchni użytkowej mieszkań.

Następnie analizie poddano powierzchnię terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. W tym celu wykorzystano dane ewidencyjne oraz BDOT, które poddano weryfikacji o ortofotomapę czy inwentaryzację terenową. Na podstawie przyjętych powyżej założeń oszacowano łączną powierzchnię terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową na terenie Konina, która wyniesie **794,86 ha**.

W kolejnym kroku obliczono na podstawie otrzymanych wyżej danych obliczono relację pomiędzy powierzchnią użytkową mieszkań a powierzchnią terenu zabudowy

mieszkaniowej. Relacja ta oszacowana dla obszaru całego miasta wynosi 1 m² powierzchni użytkowej zabudowy mieszkaniowej do **4,21 m²** powierzchni działki budowlanej. Na potrzeby analizy założono, że wartość ta będzie stała w całym prognozowanym okresie.

Następnie obliczono łączną powierzchnię użytkową mieszkań jaka będzie w Koninie w 2030 roku. Metodologia tych wyliczeń jest identyczna jak ta uzyskana do wartości w roku bazowym, ponieważ w wyniku wcześniejszych analiz uzyskano informację o przyszłej liczbie ludności oraz prognozowaną przeciętną powierzchnię użytkową mieszkania na 1 osobę w roku 2030. Zatem otrzymano wynik końcowy na poziomie **1 939 674 m²**.

W celu obliczenia zapotrzebowania na tereny mieszkaniowe, wykorzystano wartość wskaźnika określającego: ile powierzchni terenu zabudowy mieszkaniowej przypadło na 1 m² powierzchni użytkowej mieszkania oraz łączną powierzchnię użytkową mieszkania w 2030. Obie te wartości pomnożono ze sobą uzyskując wynik zapotrzebowania na tereny mieszkaniowe wynoszące **816,6 ha**.

Do późniejszych obliczeń konieczne było również uzyskanie informacji o średnim wskaźniku intensywności zabudowy dla terenów mieszkaniowych, który określono na podstawie analizy obowiązujących planów.

Otrzymaną w powyższych wyliczeniach powierzchnię użytkową należy, zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przedstawić w postaci powierzchni użytkowej zabudowy, czyli wliczając tą część niemieszkalną, którą będą stanowiły klatki schodowe, korytarze wspólne, piwnice itd. Szacunkowo ta część stanowić będzie 35% całego budynku. Końcowy wynik powierzchni użytkowej zabudowy przedstawia Tabela poniżej.

Lata	Liczba ludności	Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę obecnie [m ²]:	Łączna powierzchnia użytkowa mieszkań (m ²)	Powierzchnia terenów mieszkaniowych (ha)	Powierzchnia użytkowa zabudowy mieszkaniowej (m ²)
2017	74 834	25,2	1 885 817	794,86	2 545 853
2030	64 441	30,10	1 939 674	816,60	2 618 560
Saldo przyrostu względem roku 2017			53 857	22,70	72 707

Tabela 36. Obliczenie zapotrzebowania na zabudowę mieszkaniową
źródło: opracowanie własne

Na podstawie przeprowadzonych wyżej analiz wykazano, że w 2030 roku prognozuje się wzrost zapotrzebowanie na tereny mieszkaniowe o około 22,7 ha (72 707 m² powierzchni użytkowej zabudowy).

Zapotrzebowanie na tereny usług

Szacując przyszłe zapotrzebowanie na tereny usług obliczono stosunek powierzchni terenów usług do powierzchni terenów mieszkaniowych, bazując na silnym powiązaniu tych dwóch funkcji ze sobą (miejsca do zamieszkania oraz właściwe zabezpieczenie ich w usługi).

Obecną powierzchnię terenów usługowych uzyskano, podobnie jak w przypadku terenów mieszkaniowych bazując na podkładach mapowych, które w późniejszym etapie uległy weryfikacji do stanu faktycznego. Zatem obecnie powierzchnia terenów usług w Koninie wynosi 279,72 ha. Na tej podstawie określono, że na 1 hektar powierzchni terenów zabudowy mieszkaniowej przypada 0,3519 ha powierzchni terenów usług i założono, że ta relacja będzie stała, przez cały okres prognostyczny. W związku z powyższym, przy uwzględnieniu tej relacji określono zapotrzebowanie na tereny zabudowy usługowej. Następnie w celu obliczenia powierzchni użytkowej usług określono średnią intensywność zabudowy usługowej. Tą wartość uzyskano na podstawie analizy obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z ostatnich lat, która określiła go na średnim poziomie 0,55. Dalej ten wynik pomnożono przez powierzchnię terenów usług uzyskując powierzchnię zabudowy przyjmujemy, iż będzie to powierzchnia użytkowa zabudowy terenów usług.

Rok	Powierzchnia terenów mieszkaniowych (ha)	Wskaźnik udziału powierzchni terenów usług do 1 ha powierzchni terenów mieszkaniowych	Powierzchnia terenów usług (ha)	Powierzchnia użytkowa zabudowy terenów usług (m ²)
2017	794,86	0,3519	279,72	1 538 460
2030	817,56	0,3519	287,71	1 582 397
Saldo przyrostu względem roku bazowego	22,70	X	7,98	43 937

Tabela 37. Obliczenie zapotrzebowania na zabudowę usługową
źródło: opracowanie własne

Przeprowadzona analiza wykazała, że do roku 2030 zapotrzebowanie na tereny usług zwiększy się o 7,98 ha, do wartości 287,71 ha, natomiast powierzchnia użytkowa zabudowy terenów usług wzrośnie o 43 937 m², do poziomu 1 582 397 m².

Zapotrzebowanie na tereny oświaty i wychowania

W ramach terenów zabudowy usługowej mieszczą się również tereny usług oświaty i wychowania, które są bardzo ważnymi elementami w tkance miasta, zatem pomocniczo w niniejszej analizie wyodrębniono te tereny.

Szacując zapotrzebowanie na usługi oświaty i opiekuńczo-wychowawcze wykorzystano założenia opracowane przez Grażynę Dąbrowską-Milewską, opublikowane w czasopiśmie ARCHITECTURAE et ARTIBUS, 1/2010, w artykule pt. „Standardy urbanistyczne dla terenów mieszkaniowych – wybrane zagadnienia”: Powierzchnia terenu przeznaczona na:

- żłobki i przedszkola powinna wynosić około 1,05 m²/mieszkańca,
- szkoły podstawowe powinna wynosić około 1,8 m²/mieszkańca,
- gimnazja powinny wynosić od 1,0 do 1,5 m²/mieszkańca (na potrzeby analizy przyjęto wskaźnik minimalny).

Biorąc pod uwagę reformę edukacji i likwidację gimnazjów, przyjęto zwiększone zapotrzebowanie w szkołach podstawowych o 33% (powiększenie liczby klas w szkole

podstawowej o 2 klasy). Stąd też na potrzeby analiz przyjęto, iż powierzchnia terenu usług na mieszkańca powinna wynosić:

- żłobki i przedszkola powinna wynosić około 1,05 m²/mieszkańca;
- szkoły podstawowe powinna wynosić około 2,55 m²/mieszkańca.

RODZAJ PLACÓWKI	WIELKOŚĆ PARAMETRU (2030 r.)
Przedszkola i żłobki (m ²) [wskaźnik powierzchni na mieszkańca * prognozowana 67663,05 liczba ludności w 2030 r.]	67663,05
Szkoły podstawowe (m ²) [wskaźnik powierzchni na mieszkańca * prognozowana 164324,55 liczba ludności w 2030 r.]	164324,55
Całkowita powierzchnia pod usługi oświaty i wychowania (ha)	23,19876

Tabela 38. Obliczenie zapotrzebowania na zabudowę usług oświaty i wychowania
źródło: opracowanie własne

W wyniku przeprowadzonych analiz wykazano, że łączna powierzchnia pod usługi oświaty i wychowania powinna wynosić **23,20 ha**. Wartość ta zawiera się w łącznym zapotrzebowaniu na usługi wykazany wyżej, a wyodrębniona została ze względu na szczególność tego rodzaju usług i na ewentualną konieczność uzyskania tej informacji w dalszych analizach i kierunkach rozwoju.

Finalnie zapotrzebowanie na tereny usług w 2030 roku w Koninie wyniesie **287,71 ha**, z czego **23,20 ha**, powinny usługi oświaty i wychowania.

Zapotrzebowanie na tereny przemysłowe

W przeprowadzonej analizie dotyczącej określenia potrzeb i możliwości rozwojowych Konina, oszacowano również przyszłe zapotrzebowanie na tereny przemysłowe. W tym celu skorelowano tereny przemysłowe z terenami mieszkaniowymi, uznając powiązanie zamieszkania i podaży rąk do pracy z rozwojem obszarów inwestycyjnych. Zatem zastosowano podobną metodologię obliczeń jak w przypadku wyżej opisanych terenów usługowych, otrzymując obecną powierzchnię terenów przemysłowych w wysokości **478,35 ha**. Następnie określono, że na 1 hektar powierzchni terenów zabudowy mieszkaniowej przypada **0,6018 ha** powierzchni terenów przemysłowych i założono, że ta relacja będzie stała przez cały okres prognostyczny. Na tej podstawie określono zapotrzebowanie na tereny zabudowy. Następnie w celu obliczenia powierzchni użytkowej terenów przemysłowych określono średnią intensywność zabudowy przemysłowej. Tą wartość uzyskano na podstawie analizy obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z ostatnich lat, która określiła go na średnim poziomie **0,68**. Dalej ten wynik pomnożono przez powierzchnię terenów przemysłowych uzyskując powierzchnie zabudowy, którą na potrzeby bilansu traktujemy jako powierzchnia użytkowa zabudowy terenów przemysłowych.

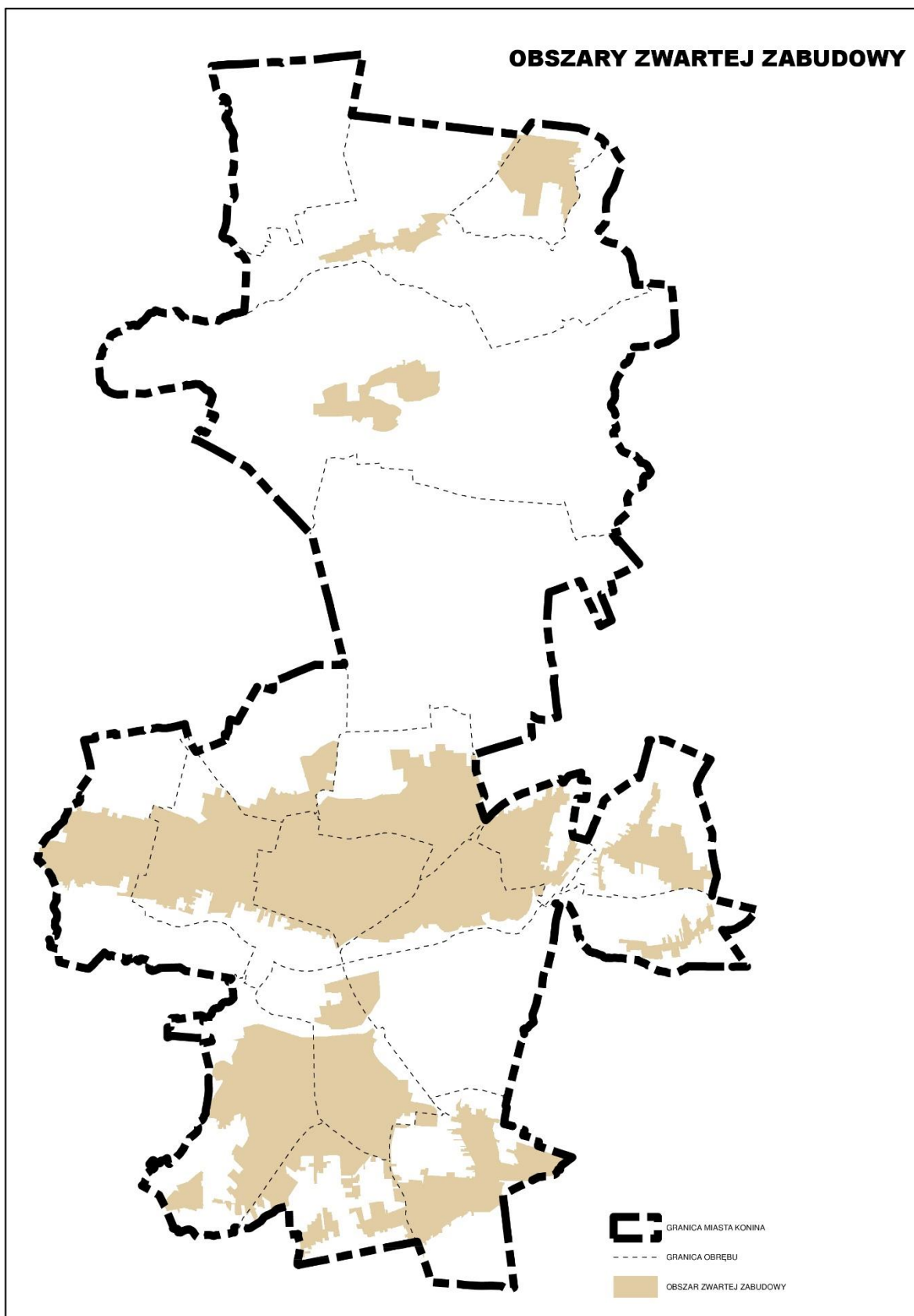
Rok	Powierzchnia terenów mieszkaniowych (ha)	Wskaźnik udziału powierzchni terenów przemysłowych do 1 ha powierzchni terenów mieszkaniowych	Powierzchnia terenów przemysłowych (ha)	Powierzchnia użytkowa zabudowy terenów przemysłowych (m ²)
2017	794,86	0,3519	478,35	3 252 780
2030	817,56	0,3519	492,01	3 345 677
Saldo przyrostu względem roku bazowego	22,70	X	13,66	92 897

Tabela 39. Obliczenie zapotrzebowania na zabudowę przemysłową
źródło: opracowanie własne

Według przeprowadzonej analizy, w Koninie, do roku 2030 zapotrzebowanie na tereny przemysłowe zwiększy się o 13,66 ha, do wartości 492,01 ha, natomiast powierzchnia użytkowa zabudowy terenów przemysłowych wzrośnie o 92 897 m² do poziomu 3 345 677 m².

Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej

Na potrzeby dalszych analiz zostały wyznaczone obszary o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej (zwane dalej: "obszarami o zwartej zabudowie"), które wydzielono identyfikując tereny zainwestowane ze zwartą (skupioną) zabudową, z dostępem do dróg publicznych i wyposażonych w niezbędną infrastrukturę techniczną i społeczną, których zasięg przedstawiono na poniższym schemacie.

Rys. 22. Schemat obszarów zwartej zabudowy
źródło: opracowanie własne

Wyznaczenie tych obszarów następowało tak, aby tworzyły one scalone jednolite obszary, bez wyznaczania wielu drobnych enklaw, traktując tereny niezabudowane jako potencjalne luki w zabudowie. Wyznaczone obszary o zwartej strukturze niemal w całości pokryte są miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, co pozwoliło na zlokalizowanie potencjalnych luk w zabudowie. Obliczono zatem rozmieszczenie potencjalnych przeznaczeń w ramach wykazanych luk w obszarach o zwartej zabudowie, zakładając, że przeznaczenia z rezerw w planach zostaną utrzymane.

Rodzaj obszaru	Powierzchnia (ha)	Udział procentowy w ogólnej powierzchni Konina [%]
Konin	8227,25	100
Obszar zwartej zabudowy	2073,06	25,20
Rodzaj obszaru	Powierzchnia terenów zainwestowanych (ha)	Udział procentowy w ogólnej powierzchni zwartego obszaru zabudowy [%]
Obszar zabudowany	1722,81	83,1
Tereny mieszkaniowe	738,23	35,61
Tereny usługowe	319,89	15,43
Tereny przemysłowe	160,71	7,75
Inne	503,99	24,31
Potencjalne obszary inwestycyjne	174,54	8,42

Tabela 40. Zestawienie powierzchni terenów zainwestowanych w ramach obszarów zwartej zabudowy
źródło: opracowanie własne

Powyższa tabela przedstawia zestawienie powierzchni zainwestowanych w obrębie obszaru zwartej zabudowy, który w Koninie zajmuje powierzchnię **2073,06 ha**. Natomiast potencjalny obszar inwestycyjny, który w pierwszej kolejności należy zabudować, wynosi **174,54 ha**.

Następnie, przy pomocy obowiązujących planów miejscowych, rozstrzygnięto przeznaczenia dla wykazanych rezerw terenowych w obrębie obszarów zwartych zabudowy. Podział ten przedstawiono w poniższej tabeli.

Rodzaj obszaru	Powierzchnia terenów możliwych do zagospodarowania w ramach rezerw inwestycyjnych występujących w obszarze zwartej zabudowy (ha)
Tereny mieszkaniowe	126,06
Tereny usługowe	30,26
Tereny przemysłowe	18,22

Tabela 41. Podział terenów inwestycyjnych według poszczególnych przeznaczeń
źródło: opracowanie własne

Następnie wykazano jaką wielkość powierzchni użytkowej zabudowy wypełnią wykazane rezerwy. Wyliczono je na podstawie proporcji z wykazywanego zapotrzebowania, uznając zachowanie na tym samym poziomie wskaźnika intensywności zabudowy dla poszczególnych funkcji.

Rodzaj obszaru	Udział procentowy w ogólnej powierzchni potencjalnych terenów inwestycyjnych [%]	Powierzchnia (ha)	Powierzchnia użytkowa zabudowy (m ²)
Potencjalne obszary inwestycyjne	100	174,54	
Tereny mieszkaniowe	72,23	126,06	403 766
Tereny usługowe	17,34	30,26	166 457
Tereny przemysłowe	10,43	18,22	123 875

Tabela 42. Chłonność zabudowy w obszarach zwartej zabudowy
źródło: opracowanie własne

Na podstawie otrzymanych wyników w ramach chłonności zestawiono prognozowane zapotrzebowanie na powierzchnię użytkową zabudowy w podziale na poszczególne funkcje z wykazanymi rezerwami występującymi w obszarze zwartej zabudowy. Wartości te zbilansowano w tabeli poniżej, uwzględniając na tym etapie niepewność procesów rozwojowych na poziomie 30%.

	Tereny mieszkaniowe	Tereny usługowe	Tereny przemysłowe
Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy, zgodnie z przeprowadzonymi analizami na rok 2030 - wartość powiększono o 30% niepewności procesów rozwojowych (m ²)	94 520	57 118	120 766
Powierzchnia użytkowa zabudowy obszarów możliwych do zagospodarowania w ramach rezerw inwestycyjnych występujących w obszarze zwartej zabudowy (m ²)	403 766	166 457	123 875
Saldo (m²)*	- 309 246	- 109 339	- 3 109

Tabela 43. Bilans obszarów inwestycyjnych na poszczególne przeznaczenie w ramach zwartych obszarów zabudowy
źródło: opracowanie własne

* wartość ujemna oznacza, że całość zapotrzebowania została zbilansowana

Przeprowadzona analiza wykazała, iż po rozlokowaniu prognozowanego zapotrzebowania na nową powierzchnię użytkową zabudowy w ramach obszarów zwartej zabudowy, nie będzie konieczne wyznaczanie poza nimi nowych powierzchni ponieważ całość zapotrzebowania zostanie pokryta w tych obszarach.

Chłonność obszarów w ramach obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Całość zapotrzebowania na nową powierzchnię użytkową zabudowy zostanie spełniona w ramach obszarów zwartej zabudowy, niemniej w tym punkcie oszacowano chłonność w ramach obowiązujących planów miejscowych, to znaczy oszacowano jakie rezerwy terenowe na nowe tereny inwestycyjne posiada miasto w ramach obowiązujących MPZP zlokalizowanych poza obszarami zwartej zabudowy.

Obszar miasta Konin pokryty jest w 94,77% planami miejscowymi o łącznej powierzchni 7796,61 ha, z czego 26,6% powierzchni znajduje się w ramach obszarów o zwartej zabudowie. W dalszej części przeznaczenia z miejscowych planów zgrupowano do trzech głównych grup:

- tereny zabudowy mieszkaniowej,
- tereny zabudowy usługowej,
- tereny zabudowy przemysłowej.

Następnie dla każdej z funkcji wyliczona została powierzchnia użytkowa zabudowy, zgodnie z przedstawioną wcześniej metodologią i na podstawie średniego wskaźnika intensywności zabudowy wyliczonego z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Funkcja	Powierzchnia terenu (ha)	Wskaźnik intensywności zabudowy	Powierzchnia użytkowa zabudowy (m²)
Tereny zabudowy mieszkaniowej	386,99	0,6	2 321 930
Tereny zabudowy usługowej	454,88	0,55	2 501 865
Tereny zabudowy przemysłowej	689,49	0,68	4 688 542

Tabela 44. Powierzchnie obszarów objętych ustaleniami planów miejscowych poza obszarami zwartej zabudowy
źródło: opracowanie własne

Z danych przedstawionych w powyższej tabeli, zauważyć można znaczne rezerwy terenowe jakimi dysponuje Konin w obszarach poza zwartą zabudową. Wszystko to jest konsekwencją malejącej liczby ludności i obecnych znacznych terenów rezerw inwestycyjnych wskazanych w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Finalne zestawienie zapotrzebowania i chłonności na powierzchnię użytkową zabudowy wykazano w poniższej tabeli.

	Tereny mieszkaniowe	Tereny usługowe	Tereny przemysłowe
Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy, zgodnie z przeprowadzonymi analizami na rok 2030 - wartość powiększono o 30% niepewności procesów rozwojowych (m²)	94 502	57 118	120 766
Saldo powierzchni użytkowej zabudowy po zbilansowaniu w ramach obszarów zwartej zabudowy (m²)*	- 309 246	- 109 339	- 3 109
Powierzchnia użytkowa zabudowy wyznaczona w obowiązujących planach miejscowych poza obszarami zwartej zabudowy (m²)	2 321 930	2 501 865	4 688 542
Saldo powierzchni użytkowej zabudowy po zbilansowaniu (m²)*	-2 631 176	-2 611 204	-4 691 651

Tabela 45. Bilans obszarów inwestycyjnych na poszczególne przeznaczenie w ramach obszarów objętych ustaleniami planów miejscowych poza obszarami zwartej zabudowy
źródło: opracowanie własne

* wartość ujemna oznacza, że całość zapotrzebowania została zbilansowana

Podsumowując, przeprowadzone analizy wykazały zapotrzebowanie na nowe tereny inwestycyjne dla terenów mieszkaniowych, usługowych oraz przemysłowych. Dokonano szacunków, czy zapotrzebowanie zostanie pokryte kolejno w ramach luk w obszarach zwartej zabudowy a następnie z rezerw z obowiązujących planów miejscowych poza tymi obszarami. Przeprowadzone wyliczenia wykazały, że całość zapotrzebowania zostanie wypełniona już w obszarach zwartej zabudowy. Konin, przy niemal całościowym pokryciu planami miejscowymi dysponuje również dużymi rezerwami terenowymi poza tymi obszarami. Zatem brak jest jakichkolwiek przesłanek do wyznaczania nowych terenów inwestycyjnych, ponieważ miasto dysponuje już dużymi rezerwami budowlanymi.

Należy zaznaczyć, że przy dokonywaniu analizy możliwości rozwojowych gminy, składowymi częściami są komponenty, które cechują się częstymi zmianami i zaleca się dokonywanie aktualizacji danych przystępując do innych analiz czy prognoz.